

ମୂଲ୍ୟ ତାଲିକା ବାବଦ୍ ମାତ୍ରେ ମଇ ସନ ୧୮୭୫ ମସିହା ।

ଜଲକ୍ରମ

ଜଳପୁଣ୍ୟ

ଭୂମିପତ୍ରିମାଣ ୩୧୭୮ ବର୍ଗମାଇଲ

ଭୂମିପତ୍ରିମାଣ ୨୧୭୦ ବର୍ଗମାଇଲ

ଲୋକସଂଖ୍ୟା ପୁରୁଷ ୨,୨୫,୩୩୦ ସ୍ତ୍ରୀ ୨୨୯୪୫୪

ଲୋକସଂଖ୍ୟା ପୁରୁଷ ୩୮୯୪୪୯ ସ୍ତ୍ରୀ ୩୮୦୨୨୫

ଜାତିର ବିବରଣ

ଜାତିର ବିବରଣ

ପ୍ରାକୃତମାନ	କ୍ର	୨୩୧୪
ମୁଗଳମାନ	କ୍ର	୪୦,୦୧୩
ହିନ୍ଦୁ	କ୍ର	୧୪,୩୦,୦୫୦
ବୌଦ୍ଧ	କ୍ର	୦
ଅନ୍ୟାନ୍ୟଜାତି	କ୍ର	୨୨୪୧୭

...	କ୍ର	୫୭୭
...	କ୍ର	୧୧୫୮୭
...	କ୍ର	୨୩୯୭୩୭
...	କ୍ର	୮
...	କ୍ର	୧୭୮୭୮

ମୋଟ କ୍ର ୧୪,୯୪,୭୮୪

କ୍ର ୨୨୯,୭୭୪

କେଉଁ ଜାତିରେ କେତେ ମୂଲ୍ୟ

କେଉଁ ଜାତିରେ କେତେ ମୂଲ୍ୟ

ପ୍ରାକୃତମାନ	କ୍ର	୦
ମୁଗଳମାନ	କ୍ର	୩୧
ହିନ୍ଦୁ	କ୍ର	୧୫୨୨
ବୌଦ୍ଧ	କ୍ର	୦
ଅନ୍ୟାନ୍ୟଜାତି	କ୍ର	୦

...	କ୍ର	୨୧୪
...	କ୍ର	୦
...	କ୍ର	୦
...	କ୍ର	୦
...	କ୍ର	୩୩

କ୍ର ୧୫୫୩

କ୍ର ୨୪୭

ବୈଷୟିକ ନାମ	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
କର୍ମକର୍ତ୍ତା	୧୧୮	୧୧୩
ବ୍ୟାପୀ	୫	୯
ବୁଢ଼	୨୭୨	୨୭୫
କର୍ମକର୍ତ୍ତା	୧୦୪	୭୫
ଅଭିଭାବକ	୩	୪
ଅଭାଜ	୧	୨
ବର୍ତ୍ତମାନ	୧	୧୫
ସର୍ବାଭାଜ ଓ ହିନ୍ଦୁ- କର୍ମକର୍ତ୍ତା	୧୩	୧୭
ଅନ୍ୟାନ୍ୟଜାତି	୨୭୧	୨୫୮

	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
...	୩	୧
...	୭	୪
...	୧୧୪	୧୦
...	୨୨	୫୯
...	୪	୫
...	୧	୧
...	୫	୩
...	୧	୪
...	୧୩୧	୧୫୨

ମୋଟ ୨୨୯ ୨୨୪

୩୨୮ ୩୧୯

ଯେତେ ବୟସରେ ମୂଲ୍ୟ

ଯେତେ ବୟସରେ ମୂଲ୍ୟ

	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
ମୂଳଜାତି	୧୭	୧୪
ଏକବର୍ଷର ଅନଧିକ	୧୭୮	୧୨୮
ଏକଠାରୁ ଦୁବର୍ଷ	୧୧	୧୨୧
୨ " ୧)	୫୮	୪୨
୩ " ୨୦	୪୭	୧୨
୪ " ୩୦	୧୦୫	୧୧୪
୫ " ୪୦	୮୫	୭୦
୬ " ୫୦	୫୮	୪୦
୭ " ୬୦	୪୯	୫୨
୮ ବର୍ଷର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ	୮୩	୧୦୧

	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
...	୨୫	୨୧
...	୫୩	୭୪
...	୪୯	୩୭
...	୨୧	୧୫
...	୧୮	୩୭
...	୩୮	୨୩
...	୪୭	୧୮
...	୧୭	୧୭
...	୩୪	୨୦
...	୨୮	୩୦

ମୋଟ ୨୨୯ ୨୨୪

୩୨୮ ୩୧୯

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୦୭
ସମ୍ବାଦିକା

ଭାରତୀୟ ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା । ମୁ. ଶା. ୨୦୧୨ ବ. ୨୮୨ ସାଲ ଗଜପାଟଣା

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷିକ ୪୫
ମଫସଲ ପାଇଁ ତାଙ୍କମାତ୍ର ୫୧୧୭

ବୁଦ୍ଧଦେଶର ସହର ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-
ନ୍ତଙ୍କର ମହାନୁର ବର୍ଷପୁରେ ଯେ ସମସ୍ତ କଥା
ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକାମାନଙ୍କରେ ଦେଖାଯାଉଅଛି ତହିଁରେ
କିଛି ସ୍ତ୍ରୀର ଜଣାଯାଉ ନାହିଁ । ବିଲ୍ଲଭର ଟାଲ
ମସ୍ତୁରୁଣ ଭଲ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକର ମତ ଏହି ଯେ
ବୁଢ଼ାର ଉଚ୍ଚା ଯେବେ ଇଂରାଜସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ଆପଣା
ରାଜ୍ୟ ଦେଇ ଯିବାକୁ ଅନୁମତି ନ ଦିଅନ୍ତି
ତେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେନ୍ତ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାଙ୍କ ସହର
ସ୍ତବ କର ଏ ଅଧିକାରଟି ଲାଭ କରବେ ।
ଏଠାର ଇଂରାଜ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମତ
ଏହିରୂପ ଅଟଇ ଏଥକୁ ସଂଶୟ ବାର୍ତ୍ତା ଦେନ
ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ମତକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଶୁଣାଯାଏ
ଯେ ଉତ୍କଳବର୍ଣ୍ଣୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେନ୍ତ ରୁକ୍ମ ଅଧିକା-
ରଣ ନ ଥାଇଲେ ବୁଢ଼ାସହର ସ୍ତବରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ଦେବେ । ଯାହା ଦେଉ ପ୍ରତିଦନ ଏକସପ୍ତରେ
ନାନାପ୍ରକାର ସମ୍ବାଦ ଭାରତୀୟରେ ପ୍ରକାଶ
ଦେଉଥିବାରୁ ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କର ଭୟ ଦେଉଅଛି
ଯେ କୌଣସି ଉପଦ୍ରବ ନ ହୋଇ ଏକଥା
ହଲରେ ଛାଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

ଗତ ଶନିବାର ବାକୁ ପ୍ରତାପଚନ୍ଦ୍ର ମଜୁମଦାର
ବଟକ ହାଇସ୍କୁଲରେ ବାଦ୍ୟ ଓ ଅନୁର୍ଗତ ଧର୍ମ
ବର୍ଷପୁରେ ଇଂରାଜୀ ଶୁଣାରେ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତୃତା
ଦେଇଥିଲେ । ବାକୁ ଯେପରି ସଦ୍‌ବକ୍ତା ତହିଁର
ଅରତ୍ୟୁ ସ୍ତବରୁ ବେଇଅଛି ପ୍ରଭାଂ ଏପକ୍ଷରେ
ଏକବ କହିଲେ ପ୍ରଭୁର ଦେବ ଯେ ଏ ଶନିର

ବକ୍ତୃତାଟି ମଧ୍ୟ ସର୍ବଭୋଗରେ ଶ୍ରୋତାଙ୍କର
ପତ୍ତ ରଞ୍ଜନ କରୁଥିଲା । ବକ୍ତୃତାର ସାର୍ ମର୍ମ
ଏହି ଯେ ଧର୍ମର ଅଳ୍ପ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ
ମନରେ ନିହିତ ଅଛି । ବର୍ଷପୁ ନ୍ୟାପାରରେ
ଚିତ୍ତ ମୁଗ୍ଧ ବା ଅଜ୍ଞାନରେ ଅହୁ ନ ହେଲେ
ଧର୍ମର ଉକ୍ତ ଚିତ୍ତକୁ ବିମୋହିତ କରେ ତହିଁ
ଭାଦ୍ରା ବାକ୍ୟରୁଣି ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନଦ୍ୱାରା ବାହାରେ
ପ୍ରକାଶ ପାଏ । ସୁଭାଂ ସୁବ ସୁଭ ପାଠ ପୂଜା
ସେବାର ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରଭୃତି ବାଦ୍ୟଧର୍ମ ଅଟଇ ।
ଯେତେବେଳେଯାଏ ଅନୁରରେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠା ଜାଗ୍ରତ
ଥାଏ ତେବେବେଳ ଧର୍ମଧନ ବାଦ୍ୟଧର୍ମର
ଶୋଭା । ମନରୁ ପାପୋର ଗଲେ ସେସବୁ
ଅସାର ଓ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ହୁଅଇ । ଅନୁର୍ଗତ ଧର୍ମ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆତ୍ମାରେ ସାକ୍ଷାତ କର ତାହାକୁ
ଅବଚଳ ଭକ୍ତି ଓ ପ୍ରେମ ସହକାରେ ଆତ୍ମ
ସମର୍ପଣ କରବା ଅଟଇ । ଯେ ତାହାକୁ ଆତ୍ମାରେ
ଦେଖି ନାହିଁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ମତି ନାହିଁ
ତାହାର ସୁବ ପାଠ ଓ ପୂଜା ଇତ୍ୟାଦି କ୍ରିୟା
କେବଳ ବାଦ୍ୟାତ୍ମମର ମାତ୍ର ବଦ୍ଧ ସେବ୍ୟକ୍ତି
ଅପଣାକୁ ଓ ଅନ୍ୟକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ମାତ୍ର
ପ୍ରକୃତଧର୍ମ ଲଭଇ ନାହିଁ ଇତ୍ୟାଦି ।

ଏତୁକ୍ତେଶନ ଗେଜେଟରେ ଦେଖିଲୁ ଯେ
ଓଡ଼ିଶାରେ ଇଂରାଜୀଟାକା ପ୍ରଚଳନ କରବା
କାରଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେନ୍ତ ମାନସ ବଳାଉଅଛନ୍ତି ଓ

ବଙ୍ଗଳା ଗବର୍ଣ୍ଣମେନ୍ତ ତଳଭୃତ ପ୍ରକାରମତ
ବ୍ୟକ୍ତି କରୁଅଛନ୍ତି ଯଥା—

ବେଦାର ଏକ ଓଡ଼ିଶାରେ ଟାକା ଦେବାର
ସର୍ବେଲ ଅବଧ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେନ୍ତ ଯଦ୍ୱା ଯେ ଏ ଦୂର
ପ୍ରଦେଶରେ ସୁଦ୍ଧା ଟାକା ଦେବାର ସର୍ବେଲ
ଶୀଘ୍ର ପ୍ରକୃତ ହେବ । ଏଣୁକରି ସେ ଏହି
ଦୂର ପ୍ରଦେଶର କମିଶ୍ନରଙ୍କ ସହର ପରାମର୍ଶ
କରବେ । ଓଡ଼ିଶାପ୍ରଦେଶର ସ୍ତ୍ରୀମାୟୁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ
ମତ ଏହି ଯେ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକମାନେ ଆଜିଯାଏ
ଇଂରାଜୀଟାକା ଦେନବାର ଉପସ୍ତୁତ ହୋଇ
ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ଏ ଟାକାର ଉପକାରତା
କିଛିମାତ୍ର ବୁଝି ନାହାନ୍ତି । ଏଥକୁ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେନ୍ତ ସାଦେବ କହିଅଛନ୍ତି କ ସେମାନଙ୍କୁ
ବୁଝାଇ ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ପ୍ରକୃତ ନିରାକାର
ଉପଇ । ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ଏକ
କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ବୋଲି ସେମା-
ନଙ୍କୁ ଏ ଉପକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ ରଖିବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-
ନ୍ତଙ୍କର ସ୍ୱଜନାତ ଅନୁଯାୟୀ କର୍ମ ନୁହେ ।

ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେନ୍ତ ଯାହା କହିଅଛନ୍ତି ଯଥାର୍ଥ ଅଟଇ ।
ସ୍ତ୍ରୀମାୟୁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଦୋଷ ଏହି
ଯେ ସେମାନେ ଆପେ ଯାହା ବୁଝନ୍ତି ତାହା
କରନ୍ତି ଲୋକଙ୍କ ମତ ନେବା ତେଣିକ ଥାଉ
କେଉଁ ବର୍ଗରେ କ କାର୍ଯ୍ୟ କରବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ହୁଅନ୍ତି ତାହା ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ସବା ଯତ୍ନ

କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେମାନେ କେବେକଥର
 ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲୁଁ ଯେ ସାଧାରଣ ଉଚ୍ଚଶାଳୟ
 ପ୍ରଭୃତିର ସାମୟିକ ଭାଲିକା ଓଡ଼ିଆ ଗଳ୍ପକଳା
 ଅଥବା ସ୍ତ୍ରୀମାୟା କୌଶଳୀ ସଦାକର୍ମରେ ପ୍ରକାଶ
 ହେଉଥିଲେ ଲୋକେ ଇଂରାଜୀ ଚିକିତ୍ସାର
 ଫଳାଫଳ ଜାଣିପାରନ୍ତେ ମାତ୍ର ସ୍ତ୍ରୀମାୟା ବାକିମ
 ମାନେ ଚର୍ଚ୍ଚାପ୍ରତି କର୍ତ୍ତୃପାତ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ବଲେଟ ହେବାର ଉଦ୍ୟମଶିଳ୍ପ
 ଓ ଗାନ୍ଧୀ ଅମୃତାକଳ ବମିଶୁରପାହେବଙ୍କ
 କ୍ରମେଷ ଯତ୍ନ ଓ ପରମ୍ପରାର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ
 ଜାଣି ଅନେକ ସଂବାଦପତ୍ରରେ ଶାହେବଙ୍କର
 ସୁଖ୍ୟାଳି ବାହାର ଅଛି । ବାସ୍ତବରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ
 ରେବନ୍ଦ୍ରପାହେବ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଯିକ୍ଷାର
 ଉନ୍ନତି ପକ୍ଷରେ ସର୍ବଦା ମନୋଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି ।
 ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟରେ ଯାହା ହେଉ ଶିକ୍ଷା ବିଷ-
 ୟରେ ବାହାଳପର, ଅଭି କାହାରିକ ପୁସ୍ତକ୍ରୂପେ
 ରେଖିତ ହେବାର ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ଓଡ଼ି-
 ଅମାନଙ୍କପ୍ରତି ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ନିମେଷ ଶିକ୍ଷା ଥିବାରୁ
 ସେମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତି ସହାୟେ ସେ ଏବୁଝ ବାର୍ଯ୍ୟ
 କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ସାହ ବିମୁକ୍ତ
 ସେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କର ଦୀର୍ଘ
 ସମ୍ବଳରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ହାତରୁ ଯଦା
 ଦେଇ ମଧ୍ୟ ବାଳକଙ୍କୁ ସହାୟ ଅଛନ୍ତି । ଦର୍ମ୍ୟ
 ପୁଲର ବାର୍ଷିକ ସତ୍ତରେ ସେ ଓଡ଼ିଶା କଲେଜ
 ସମ୍ପର୍କରେ କରୁଲେ ଯେ ଲେଖନୀରେ ସେମନ୍ତ
 ଅଗ୍ରହ ସହକାରେ ଭେଦା ଦେବାକୁ ଶୀଘ୍ର
 ହେଉ ଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ବିଶ୍ୱାସ ଗୋରୁଅଛି ଯେ ଅନୁକୂଳ ମଧ୍ୟରେ
 ଅବଦାନକାରୀଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଓ ବର୍ଷପୂର୍ଣ୍ଣ
 ନ ହେଉଣୁ ହୁଏତ ଏଠାରେ କଲେଜ
 ପ୍ରାପନ ହେବ । ଏସଂବାଦଟି ଅତି ଶୁଭକର
 ଅଟଇ ଏବଂ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଗଜନିବାହାହେବଙ୍କ ଉଦ୍ୟ
 ଶରୁ ଯେ ଭାଷା ଘଟିଅଛି ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ
 ନାହିଁ । ହୁଏ ହେଉ ଓଡ଼ିଶାଲେଖନୀକେ ଯେ
 ଅପରାଧ ଦୋଳ ଗୋଟିଏ କଲେଜ ହୁଏ
 ସାଗ୍ରଦେ ଗଜନର ବିଷୟ ଅଟଇ କେବେ ଗଢ଼ା
 ଏକକ ଯେ ବ୍ୟୟ ପରମାଣରେ ଫଳ ହେବ
 ନାହିଁ ଓ ଏଠାପର ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଲେଖକର ବିସ୍ତର
 ଧନ ଅନୁଫଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ ହେବ ନହୁ
 ରୁଣ୍ଡର ବ୍ୟା ଅଟଇ । ବିମିତ୍ରର ଏବଥା
 ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରକ୍ଷାଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ଶାନ୍ତନୁବାଟ ।

ଏ ନଗରର ଶାନ୍ତନୁବାଟ ବା ଯାହା ଗୋଧୁ-
 ଶାବକାରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି ଓ ପ୍ରାୟ ତୁ-
 ଉଦର୍ଷ ହେବ ଯଦ୍ୱାର ବର୍ମିତ ବାର୍ଯ୍ୟ ଅରମ୍ଭ
 ହୋଇଥିଲେହେଁ ତହିଁରେ ବନ୍ଦୀ ବନ୍ଦୀ ଅରମ୍ଭହେ-
 ବାର ମତ ସମ୍ପାଦରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଲେଖୁଥିଲୁଁ ।
 ଯୁକ୍ତିର ପେଠାରେ ବେଦଳ ଉଠାଦୋକାନ ଓ
 ଫେରଦାଲମାନେ ବସି ବିକ୍ରୟ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ
 ଗାନ୍ଧୀ ବନ୍ଦୀ ହେଉନାହିଁ । ନଗରବାସୀ ଅନେ-
 କଲୋକ ପ୍ରଭୃତିର ପେଠାକୁ ଯାଆନ୍ତି । ଅ-
 ଚାକାଲି ବର୍ଷା ହେଉଥିବାରୁ ଦୋକାନମାନେ କିନ୍ତୁ
 ମିଳିତରୂପେ ବସି ବନ୍ଦୀ କରୁଥାନ୍ତୁ ନାହାନ୍ତି ବୁଲିଅ
 ଗଣ୍ଡେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲେ ଭଲ ଦୋରାଆ-
 ନ୍ତା । ଅଠ ବମିତ୍ର ହେଲେ ଗାନ୍ଧୀରେ ବନ୍ଦୀ
 ଅରମ୍ଭ ହେଲେ ବିକ୍ରୁ ତହିଁରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉ-
 ପକାର ଅପେକ୍ଷା ଅପକାର ଅଧିକ ହୋଇଅଛି ।
 ଯେଉଁମାନେ ଗାନ୍ଧୀ ବିକ୍ରରେ ଅଛନ୍ତି ଏବା
 ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୁଯୋଗ ଅଛି ମାତ୍ର ବଦ୍ଧ-
 ବକାର ଓ ଗରଭପତା ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କ ସ-
 ବ୍ୟସ୍ତତାରରେ ବନ୍ଧୁ ହେଉଅଛି । ଏବୁଝ ପ୍ରାନ୍ତରେ
 ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଗାନ୍ଧୀ ବିକ୍ରୀୟାଏ ଏବଂ ପ୍ରାୟ
 ବକାର ଉପରେ ଉଠା ଦୋକାନଙ୍କୁ ବିଶୁଦ୍ଧାଳ
 ବଦ୍ଧବାରୁ ଦେବାର ଉଚିତ ଗାନ୍ଧୀ ନ ହେଲେ
 ଏମାନଙ୍କର ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର କରୁଁ ବଦ୍ଧବିଦ ଅଭି
 ଗ୍ରହଣାଗି ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସର୍ବୋପ-
 କ୍ଷା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ଏହି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଅଛି ଯେ
 ପୁଲର ବନହୁବଲମାନେ ବୁଲିବଦା ଦୋକାନଙ୍କୁ
 ଯେଉଁଠାରେ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ନେ-
 ଇପାଉଛନ୍ତି ଅଭି କୌଶଳୀ ଅଭିକୁ ବିକାରୁ
 ଦେଉ ନାହାନ୍ତି ଏଥିରେ ଯେଉଁମାନେ ଅପରା
 ଘରେବସି ଭେଳ ପରଦା ପ୍ରଭୃତି ବିଶୁଥିଲେ
 ସେମାନେ ବଜା ହରବରରେ ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି, ଯାହାର
 ଲୋକବଳ ଅଛି ସେ ଶତ୍ରୁସ୍ତ୍ର ଦୋକାନ ବା
 ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧ ବିଶୁଅଛି ଯାହାର ବେଦ ନାହିଁ
 ଗାନ୍ଧୀ ବଦା ବଜା ଚିତ୍ର ଦେବେ ବିକ୍ରୀକାଲ-
 ମାନେ ପୁଲରକୁ ଲୁଚିଅସି ଘରେ ବିବେଦ
 ମାନରେ ଏହି ବିଶୁସ ହୋଇଅଛି ଯେ ଗାନ୍ଧୀ
 ଛାଡ଼ା ଅଭି କୌଶଳୀ ପ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନେ ବି-
 କ୍ରୟ କଲେ ମାତ୍ରହେତୁ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ
 ଦଣ୍ଡ ଦେବେ । ପୁଲର ଏହିପରି ଶୁକ୍ତ ଅଛି ପା-
 ଉଅଛନ୍ତି ଅବା ମାତ୍ରହେତୁ ଅଛିକୁ ବୁଝିପାର
 ନାହାନ୍ତି ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଶୁସ କର ବହି ନ ପା-

ରୁଁ । ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ମାତ୍ରହେତୁ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ
 ଦୋକାନମାନଙ୍କୁ ହୁକୁମ ଦେଇଥିବାରୁ ପୁଲର
 ତହିଁର ଅର୍ଥ ସେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରୁଅଛି । ଗଜନ-
 ଉପରେ ବେଦ ଉଠାଦୋକାନ ଦେଲ ବସିଲେ
 ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ବିଶେଷ କରବା ଓ ଯେଉଁମାନେ ଦେ-
 ଶରେ ବସି କରୁଥିଲେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ବିକାରୁ
 କରୁଦେବାର ଅଛି ହୁଏତ ମାତ୍ରହେତୁ ଦେଉ-
 ଥିବେ ପୁଲର ସେହି ଅଛି ଏବଂ ବିକ୍ରୀକ
 ଅର୍ଥ କଲେ ଯେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ଭେଳ ବି ପରଦା
 ଖୋଲାଇ ଦେଲ ଭଲବିକାର ଦେଖିଲେ ଗାନ୍ଧୀ
 କୁ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଅଭି କୌଶଳୀ
 ଚକ୍ରକୁ ଯାଉଦେଉ ନାହାନ୍ତି । ଏପରି ବଦ୍ଧବାର
 ଯେ ବିକାରୁ ଦେଖିଲେ ଓ ପୁଲର ଅନୁମାନ
 ବିଶୁସ ତହିଁରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏ ବିକ୍ରୀକ
 ବିକାରୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେବେ ମାତ୍ରହେତୁ
 ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ବିକ୍ରୁ ଅଛି ପ୍ରାୟ କରନ୍ତି ଗାନ୍ଧୀ
 ହେଲେ ଭଲ ହେବ ।

ପୁଣ୍ୟ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ଗଜନପାହରେ ପୁଣ୍ୟର ଯାତ୍ରା
 ବିଷୟରେ ସଂକ୍ଷେପ ହେବାର ଲେଖିବୁଁ
 ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିତ୍ରର ସତ୍ୟେଷ ବିବରଣ ଅବଲମ୍ବ
 ହୋଇ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଅଛୁ । ଯାତ୍ରା
 ଏ ଦର୍ଶ ଉତ୍ତା ହେବାର ବାରଣ ମରବୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ଅଟଇ । ଗଜନପାହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି ଅଧିକ
 ବଳାନ୍ତଯାତ୍ରୀ ଅସି ନ ଥିଲେ ଓ ଏ ଦର୍ଶ ମଧ୍ୟ
 ଲେଖକର ଅବସ୍ଥା ଭଲ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ
 ଅସି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।
 ଉପଯାତ୍ରୀ ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଗଜନପାହ ମରବୀର
 ବାର୍ଯ୍ୟକାରୀମାନେ କିମ୍ପିତରୂପେ ଅନୁଦୋ-
 ଯୋଗ ଓ ଅଲପପରିଅ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ବିକ୍ରୁ
 ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନୁମାନ ହୋଇ ପୁଣ୍ୟରୁ ଯେ
 ତେପୁଟିକଲେହେତୁ ବାକୁ ନଗରକୁ ଯିବାର
 କ୍ରମେଷ ଯତ୍ନରେ ଗୁଣ୍ଡରପାହାର ବାର୍ଯ୍ୟମାନ
 ଏମନ୍ତ ଉପୁରରୂପେ ବିଦ୍ୟାତ ହୋଇଅଛି ବ
 ଦେଠା ଲେଖକ ବିଶୁବାକୁ ଜଣାଯାଏ ଓ ଉଚ୍ଚ-
 ସର ପାହେବଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଅବଧି ସେହି
 ଦେଖା ନ ଥିଲା । ପୁଣ୍ୟର ବଲେଟର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ
 ଅର୍ମହେତୁ ଗଜନପାହକୁ ଏ ଦର୍ଶର ଉଚ୍ଚ
 ଦେଇ ପ୍ରମୋଦର ବାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି । ଗଜନ-
 ପାହ ବର୍ଷରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତର ବିଷୟ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଠାକୁରଙ୍କର ରଥକୁ ପହଞ୍ଚିଲେ
 ହେବାର ପ୍ରସ୍ତର ଥିଲା । ଏ ଦର୍ଶ ନଗରବା-

ପୁଣ୍ୟ ସର୍ବ ହୋଇ ମନର କର୍ମବାଚକ-
 ଚାନ୍ଦି ନାମ୍ନୀ ମନ ବଳ ଅପରାଧ ଓ ଶ୍ରୀ
 ସମୟରେ ଠାକୁରମାନଙ୍କୁ ରଥରେ ବସାଇ-
 ଦେଲେ । ପ୍ରାଚୀନକାଳର ଚନ୍ଦ୍ରମାନୁସାରେ ମନର
 ଦୀର୍ଘ ପ୍ରାଣକାଳରେ ଶେଷ ହୋଇ ଠାକୁର-
 ମାନେ ରଥକୁ ବଳେକରୁଥିଲେ ଓ ସେହିବଦ
 ରଥ ଟଣା ହୋଇ ଗୁଣ୍ଡିଚାମନ୍ଦିରରେ ସହସ୍ରଥଳ
 ଏ ବର୍ଷ ଭେଦେହୁଁ ଯାଏ ନ ହେଉ ତଥାପି
 ଠାକୁରମାନେ ଦିନ ଥାଉଁ ରଥରେ ବସିବାରୁ
 ଗଣେଶୁରଯାଏ ରଥ ଟଣା ହେଲେ ଓ ତହିଁ
 ଅନୁଚିନ ଗୁଣ୍ଡିଚାଘରଠାରେ ସହସ୍ର ଥାନ୍ତେ
 କେବଳ ଚନ୍ଦ୍ରମାନ ସଂଖ୍ୟାର ରଥଦତ୍ତର ଗୁଡ଼ା
 ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ରଥ ନ ଥିବାରୁ ଅଳ୍ପ ପରମାଣ-
 ଦେ ରଥ ଟଣା ହୋଇ ଚତୁର୍ଥବିନୟ ସାଧୁ
 କାଳରେ ଗୁଣ୍ଡିଚାଘରଠାରେ ଲଳରଥ ଏତଦ୍ଦେ
 ପ୍ରଦେଶ ହେଲେ ଓ ସେହି ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବିକେ
 ହୋଇ ଠାକୁରମାନେ ସିଂହାସନରେ ବସିଲେ
 ରଥଟଣାକାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା
 କଳାହଳ ହୋଇଅଛି । ଗୁଣ୍ଡିଚାଘର ବହୁତଦିନ
 ହେଲେ ରଥ ଟଣା ହେଉ ନ ଥିଲା ଏ ବର୍ଷ
 ତାହା ହେବାରୁ ଯାତ୍ରୀମାନେ ବଡ଼ ଆନନ୍ଦ
 ହେଲେ । ବାବୁ ନିମାନ୍ତକୃଷ୍ଣ ସରକାର ବରାବର
 ରଥ ମଙ୍ଗଳରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ବାହୁଡ଼ାଦିନ
 ଠାକୁରମାନେ ରଥକୁ ବଳେ କରବାର ସମସ୍ତ
 ଉଦ୍ୟମ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ରଥସବୁର ମୁହଁ
 ଫେର ନ ଥିବାରୁ ତାହା ହୋଇ ପରଲ ନାହିଁ
 ପ୍ରାଚୀନକାଳର ଚନ୍ଦ୍ରମାନୁସାରେ ନବଦିନମଧ୍ୟରେ
 ଠାକୁରମାନଙ୍କର ମନରକୁ ଫେର ଅସିବାର
 ଉଚିତ ଓ ମନରର କର୍ମବାଚକରେ ସର୍ବକ-
 ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ତାହା ଯେ ନ ହେବ
 ଏମନ୍ତ ବହି ହେଉ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିର ସମ୍ପର୍କରେ ଅନୁ-
 ସାରେ ଅତି ଗୋଟିଏ କଥା ଶୁଣିଅଛୁ । ଠାକୁ-
 ରମାନେ ଯେତେବେଳେ ଅଣସରଘରେ ଥିଲେ
 ତେତେବେଳେ ଗ୍ରାମମନ୍ଦିର ଉତ୍ତରପାଖର ଛତରୁ
 ଗୋଟିଏ ଲାଘ ପଥର ଗର୍ବ ପଡ଼ିଲା । ସିଂହାସ-
 ନର ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁଠାରେ ଭେଦ ରହଇ
 ଓ ପୂଜା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୁଅଇ ସେସ୍ଥାନରେ ତାହା
 ପଡ଼ିଅଛି । ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ଯେ ଏଥିରେ
 ହୋଇଥିବି ଦୂର୍ଘଟନା ଘଟି ନାହିଁ । ଏହାକୁ ଉଠାଇ
 ବସାଇବେବା କାର୍ତ୍ତିକ ଜଣେ ଦୁଇ ଓକରସିଅର
 ସଦାପେ ସେଠାର ମାତ୍ରେଷ୍ଟିକ ଜମିଗଡ଼ର-
 ସାହେବଙ୍କ ଭିକଟକୁ ଲେଟ୍ଟି ଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମାତାଏ ସୁଦେ ଥରେ ଏହାରୁ ହୋଇଥିଲା
 ଯେ ଜଣେ ଓକରସିଅର ଯାଇ ଘଣ୍ଟିବଂସାର
 ବରୁଥିଲା । ଅନୁମାନେ କରଣା କରୁଁ ଯେ
 ଜଣେ ଉପସ୍ଥିତ ଓକରସିଅର ଏ କର୍ମରେ
 ପ୍ରେରଣ ହେବେ ଓ ଯେଉଁଠାରେ ଭକ୍ତମାନ
 ଅଛି ତାହା ମରମତ କରିବା ଛଡ଼ା ମନରର
 ଅପସ୍ତା ଭଲରୂପେ ପରୀକ୍ଷା କର ଅନିବେ
 କାରଣ ଯେବେ ମନର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଷ
 ହେବାରୁ ତହିଁର ନାନାସ୍ଥାନ ଦୂର୍ଘଳ ଓ ଚିଥିଲ
 ହୋଇ ଯାଇଥିବ ତେବେ ଭବିଷ୍ୟତ ଦୂର୍ଘଟନା
 ନିବାରଣ ସଦାପେ ମନରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ
 ବଂସାର ବରବାକୁ ହେବ ମନର ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ
 ଅକଳାମୟ ତହିଁରେ କଦାପି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହଇ
 ଯେ ମନରର ହୋଇପାରେ କିଛି ଭିକ୍ଷୁରୁ
 ଥିଲେ ତାହା କାହାର ନା କାହାର ଚୁକ୍ତିପଥରେ
 ପଡ଼ିବ ସୁତରାଂ କେତେବେଳେ ବସଦ ଘଟିବାର
 ସମ୍ଭାବନା । ଏଥିପାଇଁ ମନରକୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ
 ପରୀକ୍ଷା କରବାର ଉଚିତ ଶ୍ରୀମାତାଏ ଯେ ଭକ୍ତକୁ
 ହେବିଷୟବା ସଦାପେ ଶ୍ରୀମାନ ଚର୍ଯ୍ୟାଣ କରବା
 କୁ ଗୁଡ଼ା କଳ୍ପନା କରଅଛନ୍ତି ।

କର୍ମକ ନିର୍ମାଳ ସୁଲର ବାଣିଜ୍ୟ
 ପାରତୋଷିକ ବରଣ ସଞ୍ଜ ।

ଏ ବାଣିଜ୍ୟ ସହିତ ଗତ ମଫଲବାର ସକାଳ
 ବେଳେ ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ମଧ୍ୟରେ
 କେବଳ ଶ୍ରୀମୁକୁ ଗୁବନବା ସାହେବ କମିଶନର
 ଏକ ଦେଗାସୁ ଲେକ ଜ ୧୦୮୮ ଟ ମଧ୍ୟରେ
 ଚୁଇଜଣ କମିସାର, ଜଣେ ଉତ୍କଳ ଓ ବାକୀ
 ସମସ୍ତ ଗୁଜବର୍ମଣର ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ।
 ଗୁଜବର୍ମଣ ପ୍ରଭୃତ ବାବୁ ପ୍ରତାପ ଚନ୍ଦ୍ର ମଜୁନ-
 ଦାର ମଧ୍ୟ ସଭାକୁ ଅସିଥିଲେ । ଅନେକ ଇଂ-
 ରାଜ ଓ ଦେଗାସୁ ଭଦ୍ରଲେକଙ୍କୁ ଅନୁଗଣ
 ହୋଇଥିବା ପ୍ରକାଶେ ଅତି ହେବୁ ଅସିବାକୁ
 ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ । ଏହି ଚଢ଼ିବର ସାଧା-
 ରଣ ଅବସ୍ଥା ଅଟଇ ସୁତରାଂ ଏଥିପାଇଁ ଅକ୍ଷେପ
 କରବା କଥା ଚନ୍ଦ୍ରମାନୁସାରେ ସନା କାର୍ଯ୍ୟରୁ
 ହେଲେ ସୁଲର ପ୍ରଧାନ କର୍ମଗୁଣ୍ୟ ବାବୁ ଦ୍ୱାର-
 ଶା ନାଥ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ସୁଲର
 ବାଣିଜ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନମା ପାଠକଲେ ତହିଁ ଉତ୍ତାରୁ
 ପାରତୋଷିକ ସୁସୁକମକୁ ଫିଲମାନଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟି-
 ଦିଆଗଲା । ସୁସୁକ ବଣ୍ଟନ ସମୟରେ ଅନେକ
 ଓଡ଼ିଆପିଲ ମୁଣ୍ଡର ବାଳ କଟିଥିବାର ଦେଖି
 କମିଶନର ସାହେବ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ କହି-

ଲେ ଯେ ଅପଣା ଦେଗାସୁ ପ୍ରଥା ଗ୍ରହଣର
 ଉଚିତ ନୁହଇ । ଏକଜଣ ଫିଲକୁ ବାଳ କଟି-
 ବାର ବାରଣ ପଞ୍ଚୁରବାରେ ସେ କହିଲ କ ସେ
 ବାଳ କଟାଉଥିଲ ସୁନଦୀର ବହାଉଅଛି । ଏ
 କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେଲ ଉତ୍ତାରୁ ଶ୍ରୀ ସୁକ୍ର କମିଶ-
 ନର ସାହେବ ଛୁଡ଼ା ହୋଇ ଶିକ୍ଷକ ଓ ଶ୍ରୀହଙ୍କୁ
 ସମ୍ପୋଧନ କର କହିଲେ ଯେ ଏଥରକୁ ଘେନ
 ଗାଉଥିବ ସେ ଏହି ସୁଲର ପାରତୋଷିକ ବିକ-
 ରଣ ସଭାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ
 ନିର୍ବାହ କଲେଣି ଓ ତାହାଙ୍କ ମନରେ ଶ୍ରୀ
 ଅନନ୍ଦ ତାଳ ହେଉଅଛି ଯେ ସେ ଉତ୍ତରଗୋ-
 ଶ୍ଚର ଏଠାର ଶିକ୍ଷାର ଉନ୍ନତ ଦେଖାଅଛନ୍ତି ।
 ବିଜ୍ଞାନ ବର୍ଷରେ ଜ ୧୮ ଟ ପଶ୍ଚିତ ଓ *
 ଜଣ ଅବଧାନ ପଦ୍ମାକାରେ ଉତ୍ତାରୁ ହୋଇ-
 ଅଛନ୍ତି ଏ ଫଳ ସନ୍ତୋଷଜନକ ଅଟଇ ଓ
 ଏଥିରେ ଶିକ୍ଷକ ଓ ଶ୍ରୀ ଉପସ୍ଥିତର ପ୍ରଶଂସା
 ଅଛି । ନିର୍ମାଳ ସୁଲ ସଙ୍ଗେ ଯେଉଁ ଅବର୍ତ୍ତ-
 ନିର୍ମାଳସୁ ଓ ପାଠଗାଳ ଅଛି ତହିଁର କାର୍ଯ୍ୟ
 ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମରୂପେ ଚଳଅଛି ସୁଲର ବସୟ
 ଅଟଇ ମାତ୍ର ନିର୍ମାଳ ସୁଲରେ ତାହାଙ୍କୁ ବଡ଼
 କର ଦେଲିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ବାରଣ ଉକ୍ତ
 ବିନାଲସୁ ଦୁସୁଲ ଫିଲମାନେ ଉପକରଣମାତ୍ର ବି
 ତାହାଙ୍କୁ ଘେନ ପଶ୍ଚିତ ଓ ଅଧାନମାନେ ଶିକ୍ଷା-
 କାର୍ଯ୍ୟ ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତେ । ସାହେବ ମହୋଦୟ
 ଆହୁର କହିଲେ କି ସେ ମୋଫସଲର ଅକେବ
 ସୁଲ ଓ ଗୁଣଗାଳୀ ସ୍ୱୟଂ ଦେଖାଅଛନ୍ତି ଓ
 ନିର୍ମାଳ ସୁଲରୁ କାହାର ଥିବା ପଶ୍ଚିତ ଅବ-
 ଧାନମାନେ ସେସମସ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମରୂପେ
 ନିର୍ବାହ କରନ୍ତି ମାତ୍ର ସେ ପଞ୍ଚୁର ହୋଇ ବ-
 ହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଏଠାରୁ ବାହାର ଯେଉଁମାନେ
 ଚକ୍ର ବୁଅନ୍ତି ତାହାଙ୍କର ଯେଉଁସୁ ବିଦ୍ୟା ସେ-
 ରୂପ ଚରଣ ନୁହଇ । ବାବୁବରେ ଅନେକକର
 ମନଚରଣ ସେ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ଓ ତହିଁ ପାଇଁ
 ଗ୍ରାମର ଲେକମାନେ ଏମାନଙ୍କୁ ପୁଣ ପାନ୍ତି
 ନାହିଁ । ନିର୍ମାଳ ସୁଲର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ଶିକ୍ଷକ-
 ମାନଙ୍କୁ ଏଥିରେ ଶ୍ରୀ ପୃଷ୍ଠି ରଖିବାର ଉଚିତ
 ଏଥିଉତ୍ତାରୁ ଉପମାନଙ୍କୁ ବାବୁ ନ ହେବା ଓ
 ଭଲ ଶିକ୍ଷା ଲଭି କର ଉଚ୍ଚକର୍ମ ପାଇବା ପାଇଁ
 ଅବାଂକ୍ଷା ବହାଉବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସକ୍ତ ସର୍ଗର୍ବ
 ବେଇ କହିଲେ ଯେ ନିର୍ମାଳ ସୁଲରୁ ଯେ-
 ଉଁମାନେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ମୋଫସଲରେ ପଶ୍ଚିତ
 ଓ ଅବଧାନ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବରିଷ୍ଠ କର୍ମ
 ଜାଣିବା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ଓ ଏଥିରେ ତା-

ହାତର ଓ ତାହାଙ୍କୁ ମୋହନ ଲୋକଙ୍କର ବିଶେଷ ଉପକାର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା । ଏଥି ପାଇଁ ସେ ପ୍ରସାଦ କଲେ କି ଯେବେ ସୁଲଭ ଦିକ୍ଷକମାନେ ଅପେ ଶୁଣିବେ ସମ୍ଭବ ଯୋଗଦେଇ ନାନାଦି ଶାସ୍ତ୍ର ପଢ଼ିବା ଓ ଫଳ ଫୁଲର ଗଛ ଲଦାଇ ଦର୍ଶନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେବେ । ତେବେ ସେ ଉଚ୍ଚ ନିମିତ୍ତ ବଣେ ଜମି ବଢ଼ାଇ ଦେବେ ଓ ଉଚ୍ଚ ସମ୍ପତ୍ତିର ସୁଧା ଅନୁଭବ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଅନୁମାନଙ୍କ ବିଚେତନାରେ ଏ ପ୍ରସାଦର ବଡ଼ ଉତ୍ତମ ଅଟଇ ଓ ଏଥିରେ ଦେବର ଶକ୍ତି ଓ ଶୁଣିବାର ଶାନ୍ତର ଓ ମାନସିକ ବଳ ବୃଦ୍ଧି ହେବ ଏମନ୍ତ ନୁହଇ ଏଥିରେ ଉଚ୍ଚର ବିଶେଷ ଭାବିତମ୍ୟ ହେବ ଓ ଅନେକ ଶକ୍ତିର ଜୀବନଯାତ୍ରା ମଧ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବ । ଅନୁମାନେ ଉପୁ କରୁଁ ଯେ ପ୍ରଥମତଃ ହୁଏତ କଥା ଜାଣି ଅହଙ୍କାର ଅବା ମାନହୀନ ହେବୁଁ ଦିକ୍ଷକମାନେ ଏଥିରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯେବେ ସେମାନେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ଦେଖିବେ ତେବେ ଅବଗ୍ୟ କୁହି ପାରିବେ ଯେ ଏଥିରେ କୋଣି ପ୍ରକାର ଭାବି ମନୋଯୋଗୀ ଲୋକ ହେବାର ତଥା ନାହିଁ ବସ୍ତୁତଃ ଏହାଙ୍କର ଅନେକ କୃତ୍ୟର ଓ ଅଲକ୍ଷ୍ୟ କି ଯହିଁର ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଏ ପ୍ରଦେଶ ପ୍ରକୃତ ଉନ୍ନତ କି ଲଜ ପାରୁ ନାହିଁ ଉଚ୍ଚ ମୂଲ୍ୟରେ କୁହାର ପ୍ରୟୋଗ ହେବ । ଓଡ଼ିଶା କୃଷି ପ୍ରଧାନ ଦେଶ ଅଟଇ ଏଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୃଷିର ଉନ୍ନତ କରିବାକୁ ଉଚିତ । ଏହାକାଣ୍ଡି-ଲରୁ ଯେ ସମସ୍ତେ ହାତରେ ଲଜଲ ଥର ଶୁଣ କରନ୍ତେ ଏମନ୍ତ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଯାହାଙ୍କର ଜମି ଅଛି ଓ କୌଣସିକାର୍ଯ୍ୟ ଶୁଣ କରନ୍ତୁ ବା ଅପେ ଅପଣା ବାଡ଼ିବଣ୍ଡି କଲେ ଗାଈ ସମ୍ଭବ କରି ଦେଖିବେ ଶାନ୍ତର ବିଧିରୁ ଉଦ୍ଧାରଣ ଅନ୍ତରାଳ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଲଜ ପାଇବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବେ ଓ ଉଚ୍ଚରୁ ପ୍ରଦାନ ପ୍ରଦ୍ୟ ଉପୁଣି କରଇ ପାରିବେ ।

କ୍ଷମାକୁ ବିମିତ୍ତରୁ ଯାହେବ ଅବନ ଗ୍ରହଣ କରି ଉଦ୍ଧାରୁ ସମ୍ୟକ୍ ଅନୁଭବରେ ବାକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁ ମନୁଷ୍ୟର ଶୁଣନାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର କରି ବଙ୍ଗଳାପାଳରେ ବଦଳାଇ ଗୌରବ କୃତ୍ତିରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ ଓ ପାଗରତ ବଳଠାରୁ ବୃଦ୍ଧିକର ଅଧିକ୍ୟ ବସନ୍ତ ଗୋଟିଏ କୌତୁହଳର ଗନ୍ତାକୁ ବ୍ୟାପ୍ୟ କଲେ ଓ ପରିଶେଷରେ ବହୁରେ ଯେ ଶୁଣନାକ

ଶିକ୍ଷାପ୍ରଦ ଗୁଣମେଣ୍ଡା ଯେମନ୍ତ ଯଜ୍ଞ କରୁଅଛନ୍ତି ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦ ଉପୁ ପ ଯହିଁ ହେଉ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଶିକ୍ଷକ-ମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବାର ଶକ୍ତି ଦେଖାଯାଏ ମାତ୍ର ଭାବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହଇ ବାସ୍ତବରେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଏରୂପ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ଉଚିତ କି ଯହିଁରେ ସେମାନେ ବାଲକଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଶକ୍ତିଦେଖିବେ କୁହି ପାରିବେ ଓ ତାହାଙ୍କର ମନ ମଧ୍ୟରେ ପରି ଅନ୍ତର୍ଗତ ଭାବରୁ ପ୍ରଭାସ କରି ପାରିବେ । ଶିକ୍ଷକମାନେ ଏହା ନ ଜାଣିଲେ ବାଲକଙ୍କର ମନ ଓ ସୁଲଭ କୁଟି ଭାବକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ଓ ସେମାନେ ଭାଜନାକୃଷ୍ଣ ବାଲକଙ୍କ ପ୍ରତି ଯମଦୃତ ପ୍ରାପ୍ତ କଣା ସିଦ୍ଧେ । ପ୍ରକାଶ ବାବୁଙ୍କ ବକ୍ତୃତାର ଏହି ଭାବକୁ ସମ୍ଭା-ମାନେ ଅନୁମୋଦନ କଲେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏସପ୍ତାହରେ ଏଠାରେ ଭାଷା ଝଡ଼ି ବର୍ଷ ହୋଇଅଛି ଓ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତବଣି ଅସିବାର ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ ।

ଫଳରପତା ତାହାଙ୍କର ମର୍ଦ୍ଦମା କି ଯଦି-ରେ ହାତ ଅବଦଳ ରହମାନ ମହାଜନର ୪୭୦୦୦ କା ବୋଲି ସିଦ୍ଧାର ବସତ ହୋଇ-ଥିବା ଉଚ୍ଚରେ ସୁଲଭ ଭବୁ ୪୫୫ ସଜରେ ଥିବା ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ଅପସ୍ୟା ବୋଲି ଗୁଲକ କରୁଥିଲେ । ଦୌଷରେ ସେମାନେ ଗଲସ ପାଇଲେ କାରଣ ବହୁ ପ୍ରମାଣ ନ ଥିଲା ।

ଯାଜପୁରକୁ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାର ଯେଉଁ ମହଦମାଣି ଅପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଚର ଅସାନିମାନେ ଦୌଷରେ ଗଲସ ପାଇଲେ । ଏଥର ଦୌ-ଗରେ ଗଜଗାହେବଙ୍କର ଅନେକ ଅବଦେ-ତନା ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି ।

ଏଠା କଲେକ୍ତରୀ ନାକରର ମହଦମା କଲକ ମାସ ତା ୨୮ ରଖରେ ଦୌଷରେ ବୁଝିବ ହେବ ।

ଏ ସପ୍ତାହରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ବେନ ଏ ଜଗର-ରେ କିଛି ଅଧିକ ପ୍ରକଳ ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଦେଲେ ଗୁଡ଼ିଏ ମନୁଷ୍ୟ ଏଥିରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଏକ ସମ୍ବାଦରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ମିଠୁର ସାଗ ନାମରେ ଜଣେ ଅଧାପତ୍ର ଏମନ୍ତ ଗୋଟିଏ ଜଗାସ ବାବାର କରୁଅଛନ୍ତି ସେ ପଶାଉ ତମ

ଉପରେ ଏକପ୍ରକାର ଦୁବ୍ୟ ଲଗାଇ ଦେଲେ ଭାବା ଦୁରବର୍ଣ୍ଣ ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଟିକା ରହିବ ।

ଜେଲନିୟମ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ପ୍ରିନ୍ସ ଅବ୍ ବେଲ୍‌ସ ବନାରସକୁ ଶୁଣନାମନ କଲେ ବିନ-ୟନଗରର କାହାଣୀ ସମାପ୍ତବସ୍ତୁକ ଭା-ଦାଙ୍କର ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ଅଣା କରିଅଛନ୍ତି ।

ବଙ୍ଗାଲେର ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଲେଖନ୍ତି ଯେ ସରଭର୍ତ୍ତ ମିତ୍ର ମହାପୁରକୁ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରଦାନମନ କରିବେ ମାତ୍ର କର୍ମଭାର ଗ୍ରହଣ କରିବେ କି ନାହିଁ ସନେଦ କାରଣ ଭାଦାଙ୍କର ବିଲଭକୁ ହୁଟା ନେଇସିବାର ମାନସ ଅଛି ।

ବ୍ରହ୍ମାର ଲୋକମାନେ ହିରଣ୍ୟୋକ ଭାବି ଖାଲିବାକୁ ବଡ଼ ସଖ ପାଆନ୍ତି ଏମନ୍ତ କି ଏହାକୁ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟ ଅହାସ୍ୟୁ ଧୂବ୍ୟମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ କରନ୍ତି ।

କଲକତାରେ ଜଣେ ତାକହରକର୍ମ ଶଶ୍ରେ ଚଟା ମଧ୍ୟରେ ଲେଟି ଗୈରଲ ନେଇଥିବାରୁ କଠିନପରଶମ ସହଜ ଏକବର୍ଷ ଦଣ୍ଡମାସ କାର୍-ଦାସର ଦଣ୍ଡ ପାଇଅଛି ।

ପ୍ରିନ୍ସ ଅବ୍ ବେଲ୍‌ସଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ପଞ୍ଜାବର ଲୋକମାନେ ଦୁଇଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହେଦାଦ୍ୱାରା ସ-ଗ୍ରହ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏ ଟଙ୍କା ଉଚ୍ଚ ମହୋଦୟକ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ । ମାତ୍ର ବୟେ-ଇର ମିଉନିସିପାଲିଟି ଏହାଙ୍କ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ସକା-ସେ କିଛି ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଅସୀକାର କରୁଅ-ଛନ୍ତି । ଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଷୟ ସକାଶେ ସୁଅର୍ କ୍ରେଦା ରୁଠିବାର ଆବଶ୍ୟକ ।

ଜେଲନିୟମରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ବର୍ତ୍ତ-ମାନ କମିଶ୍ନର ସାହେବଙ୍କ ସହାୟତାମାନ ସୁରଖା-ର୍ଥେ ଦେହାରର ଲୋକମାନେ ଗୋଟିଏ ସରୁର ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଟ ୨୦୦୦୦ କା ହେଦା ଉଠିଥିଲା ମାତ୍ର ଏ ଟଙ୍କା ଉଣା ଦେବାକୁ ଜମିଦାରମାନେ କେହି କାଠ ଓ କେହି ମଜୁରି ଯୋଗାଇବାରେ ଉପୁର ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

କଲକତା ହାଇକୋର୍ଟର ପ୍ରଧାନ ଜଜ ସରଭର୍ତ୍ତନାର୍ଥ ଗରମାସ ଶେଷ ଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟଭାର ଗ୍ରହଣ କଲେ ।

ପ୍ରିନ୍ସ ଅବ୍ ବେଲ୍‌ସଙ୍କର ଗ୍ରହଣବର୍ଷକୁ ଶୁଣନାମନ କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି ଓ ଏଥିପାଇଁ ଦୟୋପିମାନେ ହେଦାସହସ୍ର କର୍ମ-ଦାର ଅରମ୍ଭ କଲେଣି କିନ୍ତୁ କଲକତାରେ ଏଥିର କିଛି ସୁଦ୍ୟମ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଏହି ଉତ୍କଳସମିତୀ ସମ୍ପର୍କମଧ୍ୟ ବର୍ଷ ଦାବଦାର କଟକପତ୍ରିକା ଚନ୍ଦ୍ରଶାକ୍ତ ମହାଲୟରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

ଉତ୍କଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ୍ରୀ ୦୮ } ଶ୍ରୀ ୧୯୧୭ ଉତ୍କଳ ସମ ୧୮୭୫ ମସିହା । ମୁ । ଶ୍ରୀକଣ୍ଠ ୧୯୦୯ ସନ ୧୮୭୨ ସାଲ ଗଣକାର } ଅଗ୍ରମ ଦାଶିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
 ସଂଖ୍ୟା } ମର୍ଦ୍ଦାକମ୍ପୁଲ୍ୟ ବୈଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭ }
 ମର୍ଦ୍ଦାକମ୍ପୁଲ୍ୟ ପାଇଁ ଡାକମାଗୁଲ ୫୯୯୪

ଯାକପୁରଠାରୁ ସଂସ୍କାର ପାଇଅଛି ଯେ
 ଦୈତ୍ୟରାଣୀ ଓ ଗରୁଡ଼ ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣୀନାମାନ
 ଯାକ ଡା ୧୫ ରାଗଠାରୁ ଡା ୧୭ ରାଗଯାଏ
 ଯେଣୁ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲ ଡା ୧୮ ରାଗରୁ ପାଣି
 ଉତ୍ତରାଫ ଅରମ୍ଭ ହେଲା ଫସଲ ବହୁ କ୍ଷତି
 ହୋଇ ନାହିଁ ।

ବ୍ରହ୍ମର ଗୁଣାଙ୍କ ସପ୍ତକ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗବ-
 ଶ୍ଚମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ସକ୍ତ ହୋଇଅଛୁ ତାହା
 ଯୁଦ୍ଧିବା ଗବେଷରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ।
 ଯେଉଁ କ୍ରମାଯାଏ ଯେ ଯେଉଁକମିତ ଦୁଇ
 ପ୍ରଭୃତି ହୋଇଥିଲ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ଗାନ୍ଧାରୁପେ
 ଶୁଣି ହେଲ ଓ ବ୍ରହ୍ମଗୁଣାଙ୍କ ସହଜ ପୁତ୍ର
 ଯେ ବଳତା ଅଛି ତାହା ସୁର ରାମଲ । ଅତି
 ଯା ବସନ୍ତରେ ସାମାନ୍ୟ ମଜାଳର ଅଛି
 ଯାହା ମଧ୍ୟ ଗାନ୍ଧାରୁବରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ ଗବର୍ଷି
 ମନ୍ତ୍ର ଏବଂ ମଜ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ଅ-
 ଏକ ପୁତ୍ର ଯୁବକ ଯେ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ଭାବନା
 ଲେବେ କରୁଥିଲେ ତାହା ସବୁ ଅମୂଲ୍ୟ ହେଲ
 କରାଯୁଗର ବିଷୟ ଅଟଇ ।

ପୁଣ୍ୟରୁ ସଂସ୍କାର ପାଇଅଛି ଯେ ଅପିତୃଣ
 ଉଚ୍ଚିତଅର ବାବୁ ପୂର୍ବକମ୍ପୁରବାର ଶ୍ରୀକମ୍ପ-
 ନାଥଙ୍କ ମନରର ଅବସ୍ଥା ବେଶ୍ଵ ଗବର୍ଷିମେଶ୍ଵର
 ଉପୋଷ୍ଠ କରବାଦାରଣ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଅ-
 ଚିନ୍ତୁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀବାର ସେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ତାହା-

ରାଗ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ଦେଉଳରୁ ଯେଉଁ ପଥର
 ପତ୍ରଅଛି ତାହା ଦସାଇବାକୁ ବହୁଦିନ କଲମ୍ପ
 ହେବ ଓ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଠାକୁର ଦେଉଁ ଠାରେ
 ରହୁଦେ ଶୁଭ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅବଧୁ ଠାକୁ-
 ରମାନେ ଗୁଣ୍ଡିଗୁଣ୍ଡରୁ ଫେରି ନାହାନ୍ତି ଗଜ
 ଡା ୨୯ ଚିତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଗମୋହନରେ ବନା-
 ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ଯେଉଁମାନେ ମହାପ୍ରବାଦ
 ବନା ଅନ୍ୟ ଅନ୍ତ ଲୋକିକ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେ-
 ମାନଙ୍କର ଲେଖର ସାମା ନାହିଁ ଏ ଉତ୍ତରୁ
 ସଂସ୍କାର ପାଇଅଛି ଯେ ମନରର ଜଗରୁକ ଓ
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ମରମଜ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଠାକୁର
 ମାନେ ଜଗମୋହନରେ ରହୁଦେ ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ
 ରଥବରୁ ଫେରି ଆସିବ । ଗୁଣାଙ୍କର ଏବଂ
 ବିଶ୍ଵରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟସାହେବ ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇ
 ଅଛନ୍ତି ।

ଗଞ୍ଜାମ ବ୍ରହ୍ମପୁରଠାରୁ ନାଗପୁଣ୍ୟ ବଗିଷ୍ଠନ
 ନାମରେ ଏବଦନ୍ତି ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ପାଠ
 ପୁସ୍ତକାହେବଙ୍କ ଅଚିତ୍ତସ୍ଵ ଶ୍ରୀମଣିବାର ପୁସ୍ତକ
 'କିମା ଲକ୍ଷେଧନ ସର୍ବ' ନାମରେ ଗୋଟିଏ ସର୍ବ
 ସ୍ତାପନ କରି ଅଛନ୍ତି । ସର୍ବି ପାଠିକ ପ୍ରସସକର
 ଗେଷ ରୁଧବାରରେ ଏହାର ଲକ୍ଷ୍ମିକ ଅଧି-
 ଦେଗନ ହୁଅଇ ସମ୍ଭାବନା ଲୋକିକ ଯେ
 ଏଥିରେ ଅନେକ ଉତ୍ତରୋକ ସନ୍ଧ୍ୟରୁପ
 ଉଚ୍ଚି ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ମାଦକପ୍ରଦ୍ୟ ସେବ-
 ନରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ରହିପାଣିର ସନ୍ଧ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସଦ୍‌ଦା

ଉତ୍ତେଜକ କରବାକାରଣ କଳ୍ପତାମାନ ପଠିକ
 ହେଉଅଛି । ସର୍ବର ଉଦ୍ୟମରେ ଅନେକଲୋକ
 ଅଚିତ୍ତକୁ ମାଦକପ୍ରଦ୍ୟ ସେବନରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହୋଇ
 ଚର୍ମଳ ଚରସର ପୁଫଳ ଲୋଗ କରୁ ଅଛନ୍ତି ।
 ଗଞ୍ଜାମଜିଲାର ଲୋକମାନେ ଦେଉଁ ମାଦକପ୍ରଦ୍ୟ
 ବିଗେଷରେ ଅନୁରକ୍ତ ଓ ଉଦ୍‌ବାସ କରୁଣେ
 ଲୋଗ କରୁଅଛନ୍ତି ସସପ୍ରେରକ ଲୋକ ନ
 ଥିବାରୁ ଅମ୍ଭେମାନେ କହି ନ ଯାଉଁ ମାସ ସର୍ବ
 ବିଷିବାରୁ ବୋଧହେଉଅଛି ଯେ ଦୌଣସ
 ମାଦକପ୍ରଦ୍ୟର ଅଜ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଦୂର୍ଭାବ ଅବଶ୍ୟ
 ହୋଇଥିବ ଓ ସେଠାଲୋକମାନେ ତାହା ଲିଦା-
 ରଣ ସଦାଗେ ଯତ୍ନଶୀଳ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଦକ
 ସୁଖର ନିଷୟ ଅଟଇ ।

ବିଲ୍‌କରୁ ଲାଭତାକଯୋଗେ ସମ୍ଭାବ ଅସି-
 ଅଛି ଯେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ମହାଗୁଣାଙ୍କର ଲେଖ
 ପୁସ୍ତକ ପ୍ରତିନିଧିଅବଲେଷ ଅଗାମୀ ଅନୁବରମାସ
 ଡା ୧୭ ରାଗରେ ଇଂଲଣ୍ଡରୁ ଲାଭକର୍ଷ ଓ
 ଉଚ୍ଚିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଉପକବେଗମାନ ଦେଖିବାକାରଣ
 ଯାହା କରବେ । ଏଥିପାଇଁ ସେ ଉପମାସ
 ବିଲ୍‌କରେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ରହୁଦେ । ନୁରୁଣ୍ଡ
 ତାହାକ ଏହାକ ଉପମା ନାସ୍ୟରେ ଲକ୍ଷ୍ମି
 ହୋଇଅଛି । ତାହାକ ଓ ସୈନ୍ୟ ଉତ୍ତାପର
 ବ୍ୟୟ ୫୨୦,୦୦୦ଟଙ୍କା ହେବ ଓ ଶୁଭକର୍ଷରେ
 ପୁରୁକାଳର ବ୍ୟୟ ୫୫୦,୦୦୦ଟଙ୍କା ଅନୁମାକ
 ହୋଇଅଛି । ଶୁଭସୁବ ଲାଭକର୍ଷରେ ମହା-

ମାନବ ଗର୍ଭରୁ ତେଜରାଜଙ୍କ ଚିତ୍ରରେ ଅପଥ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀବାର କରବେ ଓ ସେହି ଅପଥ୍ୟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଅଧିକାରର ବ୍ୟବହାରରେ ଉକ୍ତ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହେବୁ ଗୁଜରାଟର ମହାଶାସନର ପ୍ରତିନିଧିପୁରୁଷ ପରଜିତ ହେବେ ନାହିଁ କେବଳ ଭାଗ ଉତ୍କଳଧରଣୀରୁ ପ୍ରମାଣ କରବେ । ଭାଷାକର ଚିତ୍ରବ୍ୟୟ ଓ ପାରଲୋକିକ ଦାନ ଇତ୍ୟାଦିରେ ୫ ୨,୦୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହେବାର ଅନୁମାନ ହୋଇଅଛି । ଗୁଜରାଟର ଗୁମରାରେ ଯେତେ ବ୍ୟୟ ହେବ ତହିଁର ଅନୁମାନକ ଭାଲିଆ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।

ମୋଟ ଯେତେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହେବ ତାହାସବୁ ଇଂଲଣ୍ଡଦେବ କି ଗୁରୁତରଦେବ ଉପରଲଗ୍ନତ ଭାରତୀୟ ସମ୍ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ ନାହିଁ ବୋଧ ହୁଅଇ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସଭା ଭାଷା କବେଚନା ପୂର୍ବକ ଆର୍ଯ୍ୟ କରବେ କିନ୍ତୁ ଫସେଟ ସାହେବ ଅପସାମିତ ଏହିପୁ ବ୍ୟୟ କରାଅଛନ୍ତି ଯେ ଇଂଲଣ୍ଡର ଗୁଜରାଟରୁ ସବୁ ଟଙ୍କା ଦେଲେ ସୁଇଜ ହେବ ।

ମହାମାଜ୍ୟ ଗୁଜରାଟର ଅଗାମୀ ନବମୂର ମାସ ତା ୮ ରିଜରେ ବମ୍ବେରେ ବିରାଜମାନ ହେବାର ସମ୍ଭାଷି ପାୟାଯାବ । ବମ୍ବେରେ ବଡ଼ କାମ୍ୟ ବୋଲିବାକୁ ହେବ କଳକତା ଭାରତବର୍ଷର ଗୁଜରାଟ ହୋଇ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରଥମେ ଭାଷାକର ଶ୍ରୀମୁଖ ଦର୍ଶନ କରପାରିଲ ନାହିଁ ।

ଯାଜପୁରରୁ ଏଥର ଦୌରକୁ ଯେତେ ମକଦ୍ଦମା ଅସିଥିଲ ତହିଁର ଅଧିକାଂଶରେ ଅସାମିମାନେ ଗଲେ ହେବା ଯେବେ କି ବଡ଼ କିରସ ହୋଇ ନ ପାରେ କିନ୍ତୁ ଅନେକ ମକଦ୍ଦମା ଅନର୍ଥକ ଥିବାରୁ ଅର୍ଥସୂର୍ଯ୍ୟ ହେବାକୁ ହେଉଅଛି ଓ ତହିଁରୁ ବଳାହାର ଏହି ଅନୁମାନ ହେଉଅଛି ଶ୍ରୀମୁଖ ଗନ ସାହେବ ପୁଲିଷକୁ ଅଧିକ ବିଶ୍ୱାସକର ଅପଣା ବିରୁଦ୍ଧତାକୁ ମହରୁକୁ ଏତାଦୃଶ ଉତ୍ତରା ବରୁଅ-କିନ୍ତୁ । କେହିବତାକୁରକ ମକଦ୍ଦମାତ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ତଣ୍ଡାଅଛି ଏଥର ଅଉ ଗୋଟିଏ ମକଦ୍ଦମାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଶୁଣ । ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଏହି ଅଭିଯୋଗରେ ଦୌରପୁସୋର୍ଦ ହୋଇ ଥିଲ ଯେ ସେ ଅପଗୁଧସ୍ୱକ ଗର୍ଭନଷ୍ଟ ବର-ବାର ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲ । ମକଦ୍ଦମାର ଅବସ୍ଥା ଏହୁ ଯେ ଗ୍ରାମର ଯୋଦଣୀ ବୌଦ୍ଧବାରୁ ବହୁଳକ ଅପମାନ ଆସଗର୍ଭ ହୋଇଅଛି ।

ବୌଦ୍ଧବାର ଏହା ଶୁଣି ଦନବେଳେ ମାଇ ଅସମୀ ଦରଠାରେ ଭାଗନ କର ଅସିଲ ବି ଗର୍ଭପ୍ରସ ଯେମନ୍ତ ଦୌରସି ଅକଷ୍ଟ ନ ଦେଖେ । ସୁନକ୍ତ ସେପ୍ରକ ଅଧିକ ରାସରେ ସେ ଅସା-ମିକୁ ଦେଖିବାକୁ ଗଲ । ଅସାମୀର ନିଜନଧୁଷ ଶୁଣିଭାଷା ମାଣ୍ଡକୁ ତହିଁର କାରଣ ପଚାରୁଥିଲେ ସେ କହୁଲ କି ଭାଷାର ପେଟରେ ହିରୁସ ବେ-ଦନା ହୋଇଅଛି । ଗର୍ଭ ଭଙ୍ଗାଇବାର ଅନୁ-ମାନ କର ବୌଦ୍ଧବାର ତହିଁ ଅରଦନ ଥାନା-ରେ ଗବର କଲ । ସବୁଦିନହେଉଥୁଅ ଅସି ଉଦାରକ କଲେ ଓ ଅସାମୀ ଅପଗୁଧ ସ୍ତ୍ରୀବାର କର ଦୁଇଖଣ୍ଡ ବାଉଁସବାଟି ବଦଳିବାରେ ବାହାର କର କହୁଲ ଯେ ଏହାକୁ ପିନ୍ଧି ସେ ଗର୍ଭନଷ୍ଟ ହରବାର ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲ । ଏ ଦୃ-ନାର ଉତ୍ତୁପୁଦନରେ ତାକୁର ଉଦାରକ କର କହୁଲେ ଯେ ଅସାମୀର ଗର୍ଭ ଅଛି ଓ ନଷ୍ଟ କରବାର ଦୌରସି ଚେଷ୍ଟାର ଚିହ୍ନ ଭାଗ ଦେହରେ ନାହିଁ । ତଥାତ ଗନ ସାହେବ ଏହାକୁ ଦୌରପୁସୋର୍ଦ କଲେ ଓ ଏଠାରେ ତାକୁର ଉଦାରକ କର ଗର୍ଭ ଥିବାର କହୁଲେ । ଅସାମୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଚିତ୍ରରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇ କଳ ସାହେବଙ୍କ ଚିତ୍ରରେ କହୁଲ ଯେ ଓଷଧ ଅସିଥିଲ ମତ୍ର ବ୍ୟବହାର କର ନାହିଁ । କଳ ସାହେବ ଦୌରସି ଅପଗୁଧ ସ୍ତ୍ରୀବାର ନ ଦେଖି ଭାଷାକୁ ମୁକ୍ତ ଦେଲେ ଓ ଅପଗୁଧ ଅବା ବେ-ଉଠାରେ ? ଗର୍ଭତ ଅଛି ନଷ୍ଟ କରବାର ଦୌରସି ଚେଷ୍ଟାର ଚିହ୍ନ ନାହିଁ ଓ ଗର୍ଭନଷ୍ଟ ସକାଶେ ଯେପରି କାଠି ବ୍ୟବହାର ହୁଅଇ ସେରୁସ କାଠିକ ଓଷଧ ନ ଥାଇ ଗଣ୍ଡେ ଚିକ୍ତଣ ବାଉଁସତାଳ ବାହାରଅଛି ସୁତରାଂ ଅପଗୁଧର ଦଥା କେବଳ ପୁଲିଷ ଓ ଗୁଣାଙ୍କ ମହିରେ ବନା ଅଉ ଦୌରସିଠାରେ ନାହିଁ । ବୌଦ୍ଧବାର ଦନରେ ଭାବିବ କର ଅସିପୁନବୀର ବାପୁକି ଗୁଣ ଦୁଇପ୍ରହରବେଳେ ଗଲ ତହିଁର ବିଚ୍ଛି ହେବୁ ପ୍ରକାଶ ନାହିଁ । ଏପରି ଦୁଇବଥା ସବୁରେ ଗନ ସାହେବ ପୁଲିଷକୁ ଗାସନ ନ କର ଯେ ଶିର୍ଷୋଷୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଅନର୍ଥକ ଲେଖ ଦିଅନ୍ତି ବଡ଼ ଦୁଃଖରକଷୟ ଅଟଇ ।

ପ୍ରାଚୀନ ଓ ନବ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥଦ୍ୱୟ ।
 ଗୁଜ ସମ୍ରାଜ ଶୁକବାର ବାବୁ ପ୍ରତାପଚନ୍ଦ୍ର ମହମ୍ମଦାର ବଳଲାଭାଷାରେ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତୃତା ଦେଉଥିଲେ । ଏଥିରୁ ମଧ୍ୟ କଟକ ହାଉସ୍

ଲରେ ସଲ ହୋଇଥିଲ ଓ ତହିଁର ଉଷଣ ସାମାଜିକ ବ୍ୟବହାର ଓ ଧର୍ମନୀତ ଥିଲ । ଏ ବକ୍ତୃତା ସମ୍ପର୍କରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଦୌରସିର ବସୟ ହୋଇଗଲା । ଭାଷା ଏହୁ ଯେ ବାବୁ ଏଥିପ୍ରକେ ଦୁଇଥର ଇଂଲଣ୍ଡରେ ବକ୍ତୃତାମାନ ଦେଇ ଥିବାରୁ ଭାଷାକର ପ୍ରଗଂସା ଗୁରୁଅହେ ବାହଗଲ ଏନ ବାବୁ ଅତି ଭଦ୍ର ଓ ଉଦାର-ସୁହବର ଲୋକ ଥିବାରୁ ଏଠାର ନାନା ସମ୍ଭାଷା ପୂର୍ବ ଭଦ୍ର ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ ଓ ସମା-ଲାପ କର ଗୁଲିଲେ । ଏଠାର ପ୍ରାଚୀନ ସ୍ତ୍ରୀ-ଖେଳ ଦାସ୍ ସଙ୍ଗେ ଭାଷାକର ସାକ୍ଷାତ କୋଥ-ରୁ ବସୁନାଥ ଦାସଙ୍କ କୋଠାଠାରେ ଦୋଇ ଥିଲ ଓ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏହାଙ୍କ ବାବ୍ୟ ବ୍ୟବହାରରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅପ-ଯିତ ହେଲେ । ଇଂଲଣ୍ଡରେ ଏହାଙ୍କର ଦୁକ୍-ଭାର ପ୍ରଗଂସା ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି ଓ ଭାଷା ଦୈନିକେ ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ସୁତରାଂ ଅପଣା ମାନସ ଚରତାର୍ଥ କରବା ପାଇଁ ବଳଲାଭାଷାରେ ବା-ବୁଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତୃତା ହେବାର ଅନୁସୂୟ କଲେ ଓ 'ମହପାନ ଉଦାରଣ' ତହିଁର ବସୟ ବୋଲି ହିର କର ଦେଲେ ତହିଁ ଉଦାରୁ ଚୌଧୁରୀ ବାବାନାଥ ଦାସ ପ୍ରକୃତ ବେଦୋଦ୍ଧାର ବାବୁଙ୍କ ଚିତ୍ରକୁ ଯିବା ଅସିବା ଓ ପିନ୍ଧାଲପ ରକ୍ଷା କରବାରେ ପ୍ରକୃତ ହେଲେ । ସୁତରାଂ ମାନଙ୍କରେ କେବଳ ନବ୍ୟଦଳର ଗୋବେ ଅସୁଥିଲେ ମାତ୍ର ଏସମସ୍ତ ବ୍ୟାପାର ଦେଖି ପମସ୍ତେ ମନେ କଲେ ଯେ ଏଥର ପ୍ରାଚୀନକଳର ଲୋକମାନେ ସଲକୁ ଅସିବେ ସୁତରାଂ ସଭା ଏଥର ଅନୁଦନ ଗ୍ରା ଧାରଣ କରବ ଓ ପ୍ରକାଶ ବାବୁ ମଧ୍ୟ ବକ୍ତୃତାପୁର ଏମାନଙ୍କୁ ସଲକୁ ଅ-ବର୍ଷଣ କରବାକୁ ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱ୍ୟାତ ରକ୍ତ ସିଦ୍ଧି ବେ ଏରୁସ ଚନ୍ଦ୍ରା କର ଯାସା ମାଜିବସିବା ପାଇଁ ଲୋବେ ଚରଚର ହୋଇ ସଲକୁ ଅସିଲେ । ଚିତ୍ରପିତ ସମୟ ବହୁ ଗଲ ଗୁଣ ଗା ଶା ହେଲ । ପ୍ରଗୁରବ ବାବୁ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ କିନ୍ତୁ ଯାହାଙ୍କ ଅନୁକେଷରେ ସଲ ଦସିବ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ବାବୁ ଭାଷାକର ବିଦ୍ୟାସାଗର ଭିତ ଅଉ ଦେହ ଅସିଲେ ନା-ହୁଁ । ଅସିବାର ଭେଦିକ ଅଉ ନ ଅସିବାର ସମ୍ଭାବ ସୁଦ୍ଧା ପଠାଇଲେ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଉପସ୍ଥିତ ସବ୍ୟ ଓ ପ୍ରଗୁରବଙ୍କ ମନରେ ବେ-ରୁସ କବ ଉଦୟ ହୋଇଥିବ ଭାଷା ଅସୁମାନ-କର ବ୍ୟକ୍ତ ବରବାର ପ୍ରୟୋଜନ ନ ରଖେ ।

ନ ଅସିଦାର ଦାରଣ ମଧ୍ୟ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଜଣା ପଡ଼ି ନାହିଁ ଯେ ଇନ୍ଦ୍ରର ଭଲ ମନ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ମାତ୍ର ଅନେକଲୋକ ଅନେକ ପ୍ରକାର କଳ୍ପନା କରୁଥିଲେ । କେତେ ବୋଲିଲେ ଯେ ପ୍ରାଚୀନ ସମ୍ରାଜ୍ୟର ଲୋକମାନେ ଅପଣା ଧର୍ମ ବ୍ୟାପକ ଏମନ୍ତ ଦୂତ କର ଘୋର ଅଛନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ କଥା ଶୁଣିଲେ ପଛରେ ଚାହାନ୍ତିର ବିପ୍ଳାବ କରୁଛି ମାତ୍ରରେ ବିଚଳିତ ହେବ ଏ ଭୟରୁ ବଳୁତା ଶୁଣିବାକୁ ଅସିଲେ ନାହିଁ । ଏ କାରଣ ଯଥାର୍ଥ ହେଲେ ବଳୁତା କରବାକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଅନୁଗ୍ରହ କଲେ ? ଏଥିର ଉତ୍ତର କେହି ଏହି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି କି ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଏହି ଯେ ଜନ୍ମ ସମ୍ପନ୍ନ ଦାୟର ଲୋକେ ମନସାନ୍ତରାଣ ଧର୍ମ କୃତ୍ୟ ଶୋଭା ସମ୍ପାଦନାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଏଣେ ପ୍ରକାଶ ବାବୁଙ୍କ ସେମାନେ (କଳାନ୍ତ ପକ୍ଷରେ କୁଳମାନେ) ଶୁଭୁକ୍ତ ମାନନ୍ତି ସୁତରାଂ ମନସାନ୍ତରାଣ ବରୁଣରେ ଏ ମହାପଦ୍ମ ବଳୁତା କଲେ ନବ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ଉତ୍ତର ଭଲ ହେବ ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ବାବୁଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ରୂପ ଅନୁଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ ପ୍ରାଚୀନଲୋକମାନେ ମଦକୁ ଘଣ୍ଟା କରନ୍ତାର ସବବଦେ ରାଷ୍ଟ୍ର ସେମାନଙ୍କର ସେ ବିଷୟରେ ବଳୁତା ଶୁଣିବା କି ଲାଭର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ସତକୁ ଅଗମନ କରନ୍ତେ ? ଏ ସ୍ୱକ୍ତି ସତ୍ୟ ହେଉ ଅବା ମିଥ୍ୟା ହେଉ ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ ବହୁଳ ସଙ୍ଗତ ବୋଧ ହେଉଅଛି । ଫଳତଃ ଏହାପୂର୍ବ ବିଦେଶରୂପେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ଯେ ପ୍ରାଚୀନ ଓ ନବ୍ୟସମ୍ରାଜ୍ୟ ଫଳରେ ଭାଷା ଅସଭାବ ଅଛି ମାତ୍ର ପୁଣ୍ୟର ବିଷୟ ଯେ ପ୍ରାଚୀନ ଦଳର ଲୋକମାନେ ନବ୍ୟମାନଙ୍କର ସବପ୍ରକାରରେ ମାନ୍ୟ ଓ ମୁରକ ହେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଶେଷଲକ୍ଷଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଶାନ୍ତ ରଖିବା ଓ ସତର-ଧରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଥମଲକ୍ଷଣ ମହାପଦ୍ମମାନେ କୌଣସି ଉପାୟ ସ୍ୱପ୍ନ ଅବଲମ୍ବନ ନ କରି କେବଳ ଅପଣା ପୁତ୍ର ବାଣ୍ଟାରେ ଶୁଣିବୁ ରକ୍ଷାଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଯେବେ ଯଥାର୍ଥ ମୁରକଗଣ କର ନବ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହାୟତାରେ ଉପାଦେ ଓ ଉତ୍ସର୍ଗରେ ପାସନ କରନ୍ତେ ତାହା ହେଲେ ସମାଜର ଗୌରବ ରକ୍ଷା ପାନ୍ତା ଓ ଅନେକ ସାଧାରଣ ଉପକାର ହୁଅନ୍ତା ।

ତାହା ହେଉ ସତ୍ତ୍ୱର ଏହିରୂପ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଦେବକର ବଳୁତା ଅନ୍ୟବଳଠାରୁ ଅଲ୍ପକାଳ

ଓ ଅଳ୍ପ କଥାରେ ଗେଷ ହୋଇ ଗଲା । ପ୍ରତ୍ୟ-ରକ୍ତବାକୁ ଯେମନ୍ତ ଇଂରାଜରାଷ୍ଟ୍ରରେ ସେହି-ରୂପ ବଦଳାଇବାରେ ଅପଣା ଶକ୍ତିର ପରତପ୍ତ ହେଇଥିଲେ ମାତ୍ର ବିଷୟଟି ବଡ଼ ଅସଂଲଗ୍ନ ଓ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନିବ୍ୟାଜିତ ହେଲା ସୁତରାଂ ଓ ବ୍ୟଭିଚାର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମାଜର ଦୋଷ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇ ଯଥାଯୋଗ୍ୟ ରୂପେ ଉଦ୍ଧୃତ ହେଲା ଓ ସାମାଜିକ ଅନ୍ୟ ଦୋଷର କମ୍ପା କୌଣସି ଶୁଣର ବିଚ୍ଛିନ୍ନମାତ୍ର ଉଲ୍ଲେଖ ହେଲା ନାହିଁ ପୁଣି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାନବ-ଦ୍ରବ୍ୟ ଯଥା ଅପୁ ଗଞ୍ଜାଇ ଉଠି ମଦକୁ ମୋଦକ ପ୍ରଭୃତିର ବିଚ୍ଛି କଥା ହେଲା ନାହିଁ । ଏସବୁକୁ ଯେ ସୁଗ୍ରୀବ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅନ୍ତଃ ଘଟୁଅଛି ତହିଁ ପ୍ରତି ଅଦୌ ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ି ନାହିଁ । ନୀତିକ ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯାହା କହନ୍ତୁ ଅପ୍ରେ-ମାନେ ତହିଁର ପ୍ରତିବାଦ କରବାକୁ ମାନସ ବଳାର ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅପ୍ରେମାନେ ଓଡ଼ିଶାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ ସାତସପ୍ତବକ ବହୁ-ଅର୍ଥ ଯେ ମତ ଅପେକ୍ଷା ମହୁତ ଓ ଅପୁ-ରତ୍ୟାଦିପଦ୍ମ ଅଧିକ ସମ୍ପାଦନା ହେଉଅଛି । ଏଠାର ଉପୁଗଣରେ ମତ ନିତ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରବା ଲୋକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିରଳ ହେବ ଗୋଟିଲେ ପଦର ଅଣା ଲୋକ ଅପୁ ମଦକୁ ଓ ମୋଦକ ପ୍ରଭୃତିର ସେବା କରନ୍ତି ଦେଖିବାରେ ଅସିବ । ଏମାନେ ବହୁଲଲୋକ ପ୍ରାଚୀନ ଦଳକୁ କିନ୍ତୁ ଏହାଙ୍କ ଉପରେ କି ସମାଜର କୌଣସି ଘଣ୍ଟା ଦେଖାଯାଏ । ଏହା ନ ହେବାର କାରଣ ସୁଦ୍ଧା ଏହି ଅପାର ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ମହାପଦ୍ମ ଗାୟକରୁଣ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାନବଦ୍ରବ୍ୟ ଗାୟକରୁଣ ଅଟଇ ଯେବେ ଏରୂପ ବିଶ୍ୱାସ ନ ଥାଇ ସବୁ ମାନବ ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରତି ସମାଜର ସମାଜରୂପ ଘଣ୍ଟା ହୁଅନ୍ତା ତାହା ହେଲେ ଅନେକ ପରିମାଣରେ ମାନବ ଦ୍ରବ୍ୟର ବ୍ୟବହାର ଉଠିଯାନ୍ତା । ଅପ୍ରେମାନେ ଅପଣା କରୁଁ ଯେ ପ୍ରାଚୀନ ଓ ନବ୍ୟଲୋକମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସବୁ ମାନବଦ୍ରବ୍ୟର ଅତ୍ୟା-କ୍ରିତ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଉନୁ

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କୃଷି ମ ଭେଦ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁ ଲକ୍ଷେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକକୁ ଠକି ଦେଇଥିଲା ଓ କଲେ-କ୍ଷରୁ ଟଙ୍କା ନେବାକୁ ସିଦ୍ଧାକୁ ଧରା ପଡ଼ିଲା ତାହାର ଦୌର୍ଗନ୍ଧ୍ୟରୁ ଦେହବର୍ଷ ବାଗ୍-ଦାସର ଦଣ୍ଡ ହୋଇଅଛି ।

ଗଜଗଜିବାରଠାରୁ ବାବୁ ପ୍ରତ୍ୟାପନ ମତ୍ତ-ମଦାର ପୁଣ୍ୟ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଅଜିନାଲ ଫେର ଅସି କଲକତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ କରବେ ।

ଗଜ ବୁଧବାର ଏଠାରେ ଅନବରତ ବୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ବାଟବାଟ ଅନେକ ପାଣିରେ ଭୃତ ରହୁ ଅଛି । ଶ୍ରାବଣମାସର ଅଭୟରେ ଏତେବୃଷ୍ଟି କିଛି ଅସାଧାରଣ ଅଟଇ ।

ଢେଲଠା ଉପରେ ଏ ନଗରରେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ନଗରଲୀର୍ତ୍ତନ ଓ ଗ୍ରାମଦେବତା ପୂଜା ଲାଗିଅଛି । ଗେରର ପୁତ୍ର ବିଷ୍ଣୁନାଥରେ ଭୂତି-ବାର ଜଣାଯାଏ ।

ବିସ୍ତରରେ ଯେଉଁ ଲୋକ ଗୋଟିଏ ପିଲାକୁ ଜଳରେ ବୁଜାଇ ନାହିଁଥିଲେ ଦୌର୍ଗନ୍ଧ୍ୟରୁ ଦେହ ତାହାକୁ ଫାଟି ଦେବା କାରଣ ଜଜବାହେବ ଅଜ୍ଞା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଦାଲେଶ୍ୱରର ଉଷ୍ଣି ଓ ସୁଲବ ସୁପରିଶ୍ରେଣ୍ଣା ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଗୟ ଉତ୍ତୁଷ୍ଣେଣୀକୁ ସଦ-ବୃଦ୍ଧି ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ବାଙ୍କବଜାର ଏଥର ବାର୍ଷିକ ଗଜକର୍ମ ୫୧୦୯ ଜା ହୁସାବରେ ଅଂଶିମାନଙ୍କୁ ଲଭି ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ଏକତା ଲାଭ ମଧ୍ୟରୁ ୫୭୭୦୦୯ ନଗଦ ତହକଲ ସକାଶେ ଜମା ରଖିଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରିନ୍ତୁ ଅର୍ ବେଲ୍‌ସଙ୍କ ସକାଶେ ଶ୍ରୀବ ରେଲଗାଡ଼ ନିର୍ମାଣ କରବା ନିମନ୍ତେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-ମେଣ୍ଟ ୫୧୦୦୦୯ ଜା ବ୍ୟୟ ମଞ୍ଜୁର କରି ଅଛନ୍ତି । ଏପର ଅର୍ଥ ଦିଗଗଣ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ଗାଡ଼ ସକାଶେ ୫୫୦୦୦୯ ଜା ମଞ୍ଜୁର ହେ-ଇଅଛି ଯେମନ୍ତ କି ସେ ସମୟରେ ଲୋକଙ୍କ ଯାତାୟାତ ସକାଶେ ଏ ପ୍ରକାର ଗାଡ଼ ନିଅଣ୍ଟ ଦେବ କାହିଁ ।

ଜଣେ ପାତ୍ରୀ ସାହେବ ଓ ଜଣେ ସୈନ୍ୟ କର୍ମଗୁଣ ମଧ୍ୟରେ ବଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବାରେ ପାତ୍ରୀ ସୈନ୍ୟ କର୍ମଗୁଣକୁ ଜହଲ ଭୂମ୍ପେ ପୃଥକର ବକାର ଚଳଇ ମାତ୍ର ଅପ୍ରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ବକାର ଚଳଇ ଅଟୁ । ତହିଁ ସୈନ୍ୟ ଉତ୍ତର ଦଳ କି ଭୂମ୍ପେ ସଦରମୁକାମରୁ ବହୁଳ ଅନ୍ତରରେ ପଡ଼ି ଅଛି ।

ସବୁ ଜବାଲସ ଫରୁସିଥ ସାହେବ ବୃତ୍ତଦେ-ଗରୁ ଫେର ଅସି ପିନାଲକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଅ-ଜୀବକ ସେ ଯାହା କର ଅସିଅଛନ୍ତି ଗାଗ୍ର ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ନଗରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୁକ୍ତର ସକାଶେ ବାର୍ଷିକ ୫୧୯ ଜା ଲେଖାଏଁ ପ୍ରିନ୍ତୁ-

ସିଦ୍ଧି ଶାନ୍ତ ପଡ଼ଇ । ଗଜବର୍ଷ ଏହି ଶାନ୍ତ
୪ ୧୫୦ ଅଦାୟ ହୋଇଥିଲା ।

ଜଣେ ଯେନବନ ଭୋଗୀ ଅଭିହିତ କର୍ମ-
ଗୁଣ ଅବେଦନପଦାଳୁପାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ
ବଜାଳ ନିୟମ କରାଅଛନ୍ତି ଯେ ସିଦ୍ଧି ବଳ-
ଦାର ଯେନବନଭୋଗିମାନେ କମାମୁଲ୍ୟରେ
ପିତୃପୁତ୍ର ଲାଭ କରିବାର ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହନ୍ତି ।
ସୈନ୍ଧବ ବର୍ଣ୍ଣଗୁଣକୁ ଏକା ସେ ଅଧିକାର ଅଛି ।

ବଜାଲରେ ଏକ ସମ୍ପାଦନାରେ ଲେଖା-
ଅଛି ଯେ ଏକପ୍ରକାର ତାଙ୍କ ଅତି ସୁଲଭ
ପରରେ କଜାରରେ ବିକ୍ରୟ ହୁଅଇ ଜାହାର
ତାମ ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ଉତ୍ପତ୍ତ ଅଟଇ । ୨୦୧୫
ଶତ ବଜା ବଜା ହୋଇ ବିକ୍ରୟ ହୁଅଇ ଏଥି-
ରେ ଅର୍ଜି ଲଗାଇଦେଲେ ଧୀରେ କୁଳଯାଏ
ଏଥିରୁ ଧୁଆଁ ଲାଗିଲେ ମହା ରହଇ ନାହିଁ ।
ସେତେବେଳଯାଏ ଘରେ ଧୁଆଁ ଥିବ ତେତେକାଳ
ଯମାରେ ମହା ପଡ଼ବେ ନାହିଁ ।

ଯୋଧପୁର ମହାସକାଳୁ ଚୌଷଠିଲକ୍ଷଣକା
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡଲଗ୍ନିୟା ଗଣ ଦେବାକୁ ଅଜୀବାର
କରାଅଛନ୍ତି । ମହାରାଜା ଅପଣା ମୂର୍ତ୍ତିରେ
ବେତେକ ହଜିକର ଓ ଉନ୍ନତକର କାର୍ଯ୍ୟର
ଅନୁଷ୍ଠାନ କରବେ ବୋଲି ଏ ଗଣ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ସିଦ୍ଧି ଓ ମିଳନୀ ଗଜବର୍ଷରେ ଲେଖାଅଛି
ଯେ ବସେତର ଡେପୁଟି କମିସନର ମେଜର
ହେବର୍ଷପାହେବ ସନ ୧୮୭୩ ମସିହାରେ ହୁଇ
ବର୍ଷ କୁଣୀ ଦେଇ କଲକତ୍ତା ଯାଇଥିଲେ । ସିଦ୍ଧି
ସୁବରେ ଅଯୋଧ୍ୟା ଏକ ଗଜାଠାରୁ ୧୦,୦୦୦-
କା ଗଣ ଦେଇଥିଲେ । କୁଣୀର ଫେର ଅସି-
ଲକୁ ଜାହାଙ୍କୁ କାଗେନକୁ ବଦଳ ହେବାର
ଅଛି ଦେଲ ଭକ୍ତ ସେ କମିସନରପାହେବକ
ଠାରେ ସେଠାକୁ ସିଦ୍ଧିକୁ ଅସମ୍ମତ ହୋଇ
ଉକ୍ତ ଗଣକୁ ଭକ୍ତ ର ହେବୁ ସ୍ୱରୂପ ଜଣାଇଲେ ।
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡକୁ ରିପୋର୍ଟ ଦେବାରେ ସେଠାକୁ
କିଛି ହେଲ ଯେ ମେଜର ହେବର୍ଷପାହେବ
ଅପଣା ମିଳନୀ ଏକକାକୁ ଫେରସିବେ ।
ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ଟିଅଟ ଏସକୁ ସମ୍ମତଅଛନ୍ତି ଯେ
ଦେଶୀୟ ବର୍ଣ୍ଣଗୁଣ ଦେହ ଗଣରେ ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଜାହାକୁ ବର୍ଣ୍ଣରେ ରଖନ୍ତୁନିବ ।

କାହାଣୀର ଅମରଣ ଗୁଣକୁ ଡାକ୍ତର
କାରଣ ତାମରେ ଅନେକନୁ ଉଦ୍ୟମ ରଖି-
ଥିଲ ସଞ୍ଜ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ସମସ୍ତକରୁପେ
ଅସୌକରଣକୁ ହେଉଅଛି । ଦୈନିକ ଅହାର

ହାରଣ ଅନେକ ଗଣ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ହେଉଅଛି ଓ
ଓ ଦୋହ ବହୁବାର ସମ୍ପାଦନ କରା ଧର
ହୋଇ ଅସୁଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ୱଳ୍ପର ସାମାରେ
୨୦,୦୦୦ ସେନା ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ଓ ଅତି ଏକ
ଲକ୍ଷ ସେଠାକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି ।

୧ । ବୋମ୍ବାର ଗେଜେଟ୍ କହନ୍ତି, ବରଦାଗ୍-
ଜ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଦେବମନ୍ଦିରରେ ଅତି ମ-
ନୋହର ବୁଦ୍ଧପୁତ୍ର ରୌପ୍ୟ ନିର୍ମିତ କର୍ପାଟ ଅଛି
ଏଥିର ନିର୍ମାଣ କୌଶଳ ଦେଖି ତମଜୁଜ
ହେବାକୁ ହୁଏ । ବରଦାଗ୍ ଲୋକମାନେ ସେ
ମନ୍ଦିରର ଦ୍ୱାର ପ୍ରାୟ ଦଳ ରଖନ୍ତି, କଦେଶୀୟ-
ମାନଙ୍କ ସମ୍ପାର୍ଗଣରେ ଗିଲ୍‌କୌଶଳୀଦ ହିମନଃ
ଲେପ ଯାଇଅଛି ।

୨ । ଏକପ୍ରକାର କଳଗାନ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ-
ଅଛି । ଏ ଉଜ୍ଜିନରେ ତକ ନାହିଁ, ବିନ୍ଦୁ
ପାୟା ବା ପାଦଅଳ୍ପ ଜାହା ଗଜଯାଏ ନାହିଁ
ଯେପରି ଚାନ୍ଦି, ହୌଡ଼ି, ବୁଦ୍ଧି ସେହିପରି
କରଯାଏ । ଗାନ୍ଧର ଅକାର ସାମାନ୍ୟ ରେଲ-
ଓସ୍ତେ ଲଞ୍ଜିନ ଭୁଲ୍, କେବଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ
କିଛିଟା ଗୋଡ଼ ଅଛି । ଜାହା ଦ୍ୱିପଦ ଘୋଡ଼ାର
ଗମନ କରବ ଏହାର କିତେସ ଉପଯୋଗୀତା
ଏହି ଯେ ଏହା ଅଧିକତର ଭାବ ବଦନ କର
ପାରିବ ।

ମିଶ୍ରଦେଶର ଏକସ୍ଥାନରେ ରେଲବାଟି
ନିର୍ମାଣ ହେଉଅଛି ଉତ୍ତରୀୟ ମଡିଃଖୋଲକମ
ଲଗିଥିବାରୁ ଅସଂଖ୍ୟମନୁଷ୍ୟ ଶବ ପାୟାଯାଇଅଛି
ଦେବସବୁ କାଠବାକୁ ଭିତରେ ଏମନ୍ତ ସୁନର
ରକ୍ଷିତ ହୋଇଅଛି ଯେ କୌଣସି ଅଙ୍ଗ ସୁନ୍-
ହୋଇ ନାହିଁ ଅଥଚ ହାତଦେଲେ ପାଟପରି
ଗୁଣି ହୋଇ ଯାଇଅଛି ସୁନାର ଅଳଙ୍କାରସବୁ
ଏହିପରି ଏମନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଗଳିତ ହୋଇଅଛି
ଯେ ଅଦର୍ଶସବୁ ଖଣ୍ଡେ ଅଣିବାର କଠିନ ।

ଜଣେ ଅମେରକାନବାସି ପଦକ୍ରମେ ପୃଥିବୀ
ଗୁରୁପାଖ ଦୁଇଅସିବାକୁ ସକଳ କର ନିୟୁର୍ବର
ତଳକବର୍ଷ ଅପ୍ରେଲ ଛା ୩ ଖରେ ଯାତ୍ରା କର-
ଅଛି । ପ୍ରତିଦିନ ମା ୩୩ ଇଲ ବାଟଗୁଲ
ସନ ୧୮୭୭ ମସିହା ଛା ୨୩ ଶୁଖ ନବମ୍ବରରେ
ବ୍ରମଣ ଶେଷକରବ । ଯେଉଁଠାରେ ସମସ୍ତପ୍ରକାର
ସେଠାରେ ଜାହାଜରେ ପାରି ଦେବ । ଅମେର-
କାନବାସିମାନେ କୌଣସି କଥା ବାଳା ରଖିବେ
ନାହିଁ ।

କଲକତାର ବସ୍ତାପାନ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ବର୍ଣ୍ଣ
ଖାଇଥିବାରୁ ଏବ ତଦା ପାଉ ବହୁଦିନକୁ

ଏଥିର ଚର୍ଚ୍ଚ ଲାଗିଥିଲା । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାବୁ ପ୍ରଭାପ-
ତନୁ ଦୋଷ ଚର୍ଚ୍ଚରେ ନିୟୁତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
ତେଜଲମ୍ବୁଦ୍ ରେଖନ୍ତି ଯେ ଏ ନିର୍ମଣୀର
କ ୫୦ ଶ ପ୍ରାର୍ଥୀ ହୋଇ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମା-
ନେ କେହି ସଫଳ ହେଲେ ନାହିଁ । ପ୍ରଭାପ-
ବାବୁ ଏସିସ୍ଟିକ ଥୋସାଇଟିର ସହକାରୀ ସମ୍ପା-
ନକ ଥିଲେ ।

ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ଟି ଅତି କୌଣସି ସବାଦପତ୍ରରେ
ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି କି ମୁଦ୍‌ରକଥା ଲେଖି ନେବା-
ପୂର୍ବ ଗୋଟିଏ କଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି । କଳଟି
ଗୋଟିଏ ହାତର ଅକ୍ଷର ପ୍ରାୟ; ତାହାକୁ ମୁଦ୍-
ସଙ୍ଗେ ସୋଗକଲେ ଯାହା ମୁଦ୍‌ରେ କହବ
ତାହା କାଗଜରେ ରେଖା ଓ ବନ୍ଦୁଦ୍ୱାରା ଅଙ୍କିତ
ହୋଇଯିବ । ବକ୍ତୃତା ଉଦ୍‌ଧାର ଲେଖି ନେ-
ବାର ବଡ଼ ସହଜ ଉପାୟ ହୋଇଅଛି ।

ପୁନାର ସମ୍ପାଦନକସର ଓ ଦକ୍ଷିଣର ଅ-
ନ୍ୟାନ୍ୟ ନିବାସି ପ୍ରାୟ କି ୨୦୦୦୦ ଶ ପାଲି-
ମେଣ୍ଡସବୁକୁ ଅବେଦନପତ୍ର ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ
ଚର୍ଚ୍ଚରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଭାରତବର୍ଷର ପ୍ରତିନିଧି ରହିବେ ।

କାକାରେ ଟେକଲ ସାହେବଙ୍କ ଚିତ୍ତରୀ
ବଦ୍ୟାଳୟର କାର୍ଯ୍ୟ ଅରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି । ପ୍ରାୟ
କ ୩୦ ଶ ଶତ୍ରୁ ଏଥିରେ ବର୍ଷି ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ଟି ଅତି କୁ ଜଗାଗଲ ଯେ ବଙ୍ଗଳାର
ସକଳସ୍ଥାନରେ ସୁଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି ଓ ଏହିପରି
ମଧ୍ୟରେ ବର୍ଷା ହେଲେ ଏବର୍ଷ ଉତ୍ତମ ଫସଲ
ହେବ ।

ମୂଲ୍ୟପାଠି ।

ପ୍ରାକୃତିକ ବାଳକୃଷିମହାସାଧ	ବସରଦା ବକ୍ରା ୪୭୫୯
ବାବୁ ନନ୍ଦବିଗୋରଦାସ ବକ୍ରା	୪୭୫୯
ସୁନ୍ଦରଗଣବୋଷ ପପିଲ	୪୭୫୯
ଶ୍ରୀକା ବିହେ କରସିହସର	୪୭
ଶ୍ରୀକା ପୀତାମୁଦବେକରକ୍ଷ କୌବ	ଅଭିମ ୪୭୫୯

ଏହି ଉତ୍କଳଧର୍ମିଣୀ ସହରକର୍ତ୍ତା ବର-
ଦାବଜାର ବର୍ଷକୃଷି ବ୍ୟାପକ ସମ୍ପାଦକ
ମୁଦ୍‌ ଓ ପ୍ରମୁଦକ ହେଲା ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୦୩

୫୯୧୩

ଭାରତୀୟ ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ ମସିହା । ମୁ । ଶ୍ରୀକଣ୍ଠ କୁମାର ସନ ୧୮୮୮ ସାଲ ଗଣବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଫସଲ ପାଇଁ ତାହାମାତ୍ର ୫୯୯୮

ଗ୍ରାହକଙ୍କପ୍ରତି ।

ମୋଫସଲର ଦେହୁ ଗ୍ରାହକ ଚୁଲବର୍ଷର ମୂଲ୍ୟ ବାଜା ରଖିବାରୁ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ କଣାଇ ଦିଆଯାଉଅଛି କି ଅଗାମୀ ସପ୍ତାହରୁ ଯେଉଁମାନେ ସଫିକା ନ ପାଇବେ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ନ ଦେବାରୁ ଗ୍ରାହକଗଣରୁ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ବାଟିଦିଆଯାଇ । ଏ ଉତ୍ତରୁ ସେମାନେ ସଫିକା ନେବାରୁ ଉଚ୍ଚାକଳେ ବଜାୟାମୂଲ୍ୟ ଛଡ଼ା ଅଗ୍ରଭାଗ ମୂଲ୍ୟ ପଠାଇବେ । ବଜାୟାମୂଲ୍ୟ ନ ପଠାଇଲେ ଅନୁମାନେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଅଧାରର ଅପ୍ରାପ୍ତ ହେବ କରନ୍ତୁ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଗଜେଟରେ ଫସଲ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯେସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧର ଚଳଚଳନାବ୍ୟାପାରର ସର୍ବମୂଳ୍ୟ ବାଜାର ଅଛି ତହିଁରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବଜାରର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଜିଲ୍ଲାରେ ପ୍ରଚାରରୂପେ ବର୍ଷା ହୋଇଅଛି ଓ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତମ ଦେଖାଯାଏ । କେବଳ ଭଗଲପୁର ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣପୁରରେ କିଛି ପରିମାଣରେ ଗବ୍ୟର ହାତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୁଅଇ । ପ୍ରଥମଲିଖିତ ଜିଲ୍ଲାରେ ବନ୍ୟାରେ ଥୋଇ ଓ ଶେଷ ଲିଖିତ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅଳ୍ପବୃଦ୍ଧି ହୋଇଅଛି ।

ଶ୍ରୀ କବିନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଶୁଣି ସଂସ୍କାର ସର୍ବମୂଳ୍ୟ ଠାକୁରମାନେ ଶୁଣିବାରୁ ଉତ୍କଳର ସମସ୍ତ ମାନୁ । ଗଜ ମଜଲିସର

ଅପରାଧରେ ମହାପ୍ରଭୁ ରଥକୁ ବଳେ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଅନୁବାଚି ଅମାବସ୍ୟା ମଉଜ ମନ୍ଦିର ଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକାର ଅନୁମାନ ହୁଅଇ । ମନ୍ଦିରକୁ ଆସି ବେଉଁ ଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ କରବେ କିଛି ଦୂର ହୋଇ ନାହିଁ ଏକସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରାହକର ଏକ ପତ୍ରା ପଠିପୁରମାନଙ୍କର ମଜାନୁର ଘଟିଅଛି । ଠାକୁରମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଠାରୁ ଉତ୍ତର ଦିନୋପସ୍ତ ହେବ । ମନ୍ଦିରର ଅବସ୍ଥା ଓ ଶୁଣିବ୍ୟାପାର ବସୟ ଅନୁମାନେ ଯାହା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ଏଥର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କରୁ ଲେଖି ନ ପାରିଲୁଁ ଅଗାମୀ ସପ୍ତାହରେ ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

ଅଗାମୀବର୍ଷ ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣଜିଲ୍ଲାରେ ସେତେବେଳେ ସବୋଇତାରେ ଅତ୍ୟାଧିକ ହେବାର କମିଟି ପ୍ରସ୍ତାବ କରବାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ତାହା ଅନୁମୋଦନ କର ଅଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଅଗାମୀ ଅକ୍ଟୋବରମାସ ଅରମ୍ଭରୁ ଗଜଣା ଉପରେ ୫୫ରେ ୫୦୭ ଲେଖାଏ ବର ଦେଣ ହେବ । ଯେଠାର ବଲେଇର ମାଛପୁଷ୍ଟ ଶ୍ରୀମୁକୁ ଅର୍ପଣ ସାହେବ ସତକବାଟ ଚର୍ମିଣୀ ପକ୍ଷରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ମନୋଯୋଗୀ ଓ ଗ୍ରାହକ ଅମଳରେ ଅନେକ ଗୁଣ୍ଡବ ନୁହଇ ସତକ ମୋଫସଲମାନଙ୍କରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି ଅକ୍ଟୋବରକବାଟ ଚର୍ମିଣୀ କରବେ ବୋଲି ଦୋଧ ହୁଅଇ ସେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେତେବେଳେ ଅତ୍ୟାଧିକ ବରବାଦୁ ପ୍ରକୃତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଯେବେ ମୋଫସଲରେ ବହୁତ

ସତକ ହୁଅଇ ତେବେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମନ ବୋଲାଇ ନ ପାରେ ।

ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କରେ ଅନୁମାନେ ଓଡ଼ିଶା ସୁଲସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଲନସେକ୍ଟରଙ୍କ ଶୁଣିଏ ବଞ୍ଚାପନ ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ । ପାଠକମାନେ ତହିଁରୁ ଦେଖିବେ ଯେ ବନ୍ୟାପୁରରେ ଶିକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ କେତେକ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରତ୍ୟେକନ ଥିବାରୁ ତାହା ପ୍ରାପ୍ତି ସକାଶେ ପାରିତୋଷିକ ଦେବାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏଥି ପୂର୍ବବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଉତ୍କଳସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସକାଶେ କେତେକଜାରି ଟଙ୍କା ଦାନ କରଥିଲେ ମାତ୍ର ସେସବୁ ଦାଉ କେବଳ ଦାକମଳ ପ୍ରତିପାଳକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କିଛି ଲାଭକରଥିଲେ ମାତ୍ର କୌଣସି ସାଧାରଣ ଉପକାର ହୋଇ ନାହିଁ । ଏଥର ଯେଉଁ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବିତ ହୋଇଅଛି ତାହା ପ୍ରକୃତ ଉପାୟ ଅଟଇ ଓ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ଵାରା ଏ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଏକବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜ୍ୟେଷ୍ଠନସେକ୍ଟର ସଦରେ ନିମ୍ନକୁ କରବାର ଗୋଟିଏ ଅତି ବାଞ୍ଛନୀୟ ପୁସ୍ତକ ଲାଭ ହେଲା ବଡ଼ ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ ଅଟଇ । ଅନୁମାନେ ଅନେକ ଥର ଏପରି ବଞ୍ଚାପନ ଦେବା ସକାଶେ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲୁଁ ମାତ୍ର ଏତେକାଳ କେହି ତହିଁରେ କିଛିପାତ୍ର କରି ନ ଥିଲେ । ଏଥର ଉତ୍କଳବାସୀ ପୁସ୍ତକରଚକମାନେ ତହିଁର ଦେଉଥି ଏହି ଅନୁମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ।

କଟକ କଲେଜ ସବାଣେ ଜଳ ଲଢ଼ିତ	
ଗୁନା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱାକ୍ଷରକ ହୋଇଅଛି ।	
ଶ୍ରୀ ମହାବ୍ରଜା ଲଜ୍ଜାନଗର	ଟ ୨୦୦୦
ଶ୍ରୀମହାବ୍ରଜା ବର୍ଦ୍ଧମାନ	ଟ ୨୦୦୦
ଶ୍ରୀବାବୁ ଦେବେନ୍ଦ୍ରନାଥଠାକୁର	ଟ ୨୫୦୦
ଶ୍ରୀମତ୍ୟା ମହାରାଣୀ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୟୀ	ଟ ୨୦୦୦
ଶ୍ରୀବାବୁ ଗମନାଥସ୍ୱରୂପ ଉତ୍ତରୁଣ	ଟ ୧୫୦୦
ଶ୍ରୀମହାବ୍ରଜା ଚେକାକାଳ	ଟ ୧୨୫୦
ଶ୍ରୀ ଗୌଧୁଣ୍ଡ ବସୁନାଥପାସ	ଟ ୧୦୦୦
ଶ୍ରୀବାବୁ ବସୁନାଥମିସ	ଟ ୫୦୦
” ବନ୍ଧାସ୍ୱାଲଲ ପଣ୍ଡିତ	ଟ ୫୦୦
” ଦୈତ୍ୟନାଥପଣ୍ଡିତ	ଟ ୫୦୦
” ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥସ୍ୱରୂପ ଗୌଧୁଣ୍ଡ	ଟ ୫୦୦
ଶ୍ରୀବାବୁ ମୟୂରକଣ୍ଠ	ଟ ୫୦୦
ଶ୍ରୀବାବୁ ଜଗବନ୍ଧୁ ଘୋଷ	ଟ ୨୦
” କମାଳକରଣ ଚନ୍ଦ୍ରୋଗି	ଟ ୨୦
” ହରେକୃଷ୍ଣଦାସଅସିଷ୍ଟୁସ୍ୱପ୍ରତାପ	ଟ ୫୦
” ବ୍ରଜକୁମାରଘୋଷ	ଟ ୫୦
” ବାଘୁଚରଣପାସ	ଟ ୫୦
” ମଥୁରାଲ ଭଗତ	ଟ ୫୦
” ଭାଲପଲ ସତ୍ତା	ଟ ୩୦
∞	ଟ ୨୩୧୦୦

ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପଦରେ ଏକରସାହେବଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଗଲେ ମାତ୍ର ଏଥିରେ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇ ସତ୍ୟ ଘୋଷଣା କଲେ । ଉପସ୍ଥିତ ସତ୍ୟ ସଂଗୀତ ଅଳ୍ପ ଥିବାରୁ ଏ ଗୁରୁଜର ଶ୍ରଦ୍ଧା ସ୍ୱରୂପ ବସୁର ପୁତ୍ର ରାଧିକା ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସତ୍ତାରେ ନିସ୍ତରୀ ହେବ । ଉତ୍ତମ ହୋଇଅଛି । ଅନୁମୋଦନେ ଶ୍ରୀ ବସୁନାଥପାହେବଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁ ଯେ ସେ ଏ ବିଷୟରେ ସାବଧାନପୂର୍ବକ ବିବେଚନା କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ କି ଯେପରି ସୁଜନାଣ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଜ୍ଞାନ ନ ଘଟେ ଓ ଭାଙ୍ଗି ବଜାଦୃଶ ହୁଇଲେଣା, ପରମ୍ପରା ଓ ଯତ୍ନ ବିଫଳ ନ ହୁଏ ।

ବର୍ଷା ଓ ନଗରର ଅବସ୍ଥା ।
 ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବିମସ ସାହେବ ଏ ଜିଲାର ମାଳି-
 ଷ୍ଟ୍ରେଟ ହେଲା ଦିନରୁ ଏ ନଗରର ବଡ଼
 ସୌଭାଗ୍ୟ ଉଦୟ ହୋଇଅଛି । ପୂର୍ବେ ଦାକ-
 ମମାନେ ଟାଉନଟାକସଦ୍ୱାରା ଅଦାୟ ଦେବା
 ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ପାରୁ ନ ଥିଲେ ଓ ଯେବେ
 ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଥିଲେ ତାହା ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣା ପଡ଼ୁ
 ନ ଥିଲା । ସମ୍ପ୍ରତି ଯେସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଅଛି
 ତହିଁରେ ନଗର ଉନ୍ନତର ବିଶେଷ ପରତପ୍ତ
 ପାୟାଯାଏ । ଅଜକୁ ଦୁଇବର୍ଷ ହେଲେ ଗୋଟିଏ
 ଦାକ ନିର୍ମାଣ ହେଉଅଛି ଓ ତହିଁର କାର୍ଯ୍ୟସବୁ
 ଶେଷ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତହିଁରେ ଦାକ
 ବସିଗଲଣି । କେତେ ଲୋକଙ୍କର ଘର ତଳ
 ଯାଇ ସଜକସବୁ ପରସର ହେଉଅଛି । କେତେ
 ପୁସ୍ତକଖାନା ଗୁରୁପାଖ ସଂସ୍କାର ହୋଇ ଚିତ୍ରଣ
 ଦିଶୁଅଛି ଓ ସଜକସବୁ ମରମତ ଦେବା ପାଇଁ
 କେତେ ସ୍ଥାନରେ ମାକଡ଼ାପଥର ଜମା ହୋଇ-
 ଅଛି । ଏସବୁ ଦେଖି କିଏ ସ୍ୱୀକାର ନ କରିବ
 ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥାନୀୟ ଦାକମଙ୍କ ଯତ୍ନରେ ନଗ-
 ରର ଗୋଡ଼ା ଅନେକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଅଛି ତଥାପି
 ସାହେବଙ୍କର ଉତ୍ସୁ ହୋଇ ନାହିଁ । ସେ ପ୍ରତି-
 ଦିନ ନଗରର ଏକୂ ଦିଗ ଭ୍ରମଣ କରନ୍ତି ଓ
 ଲୋକଙ୍କୁ ସଜକ ପାଖରେ କୋଠା ନିର୍ମାଣ
 କରବା କାରଣ ଉପଦେଶ ଦଅନ୍ତି ।

ନଗରକୁ ସର୍ବପ୍ରକାରରେ ସୁନ୍ଦର ଦେଖିବା
 ସାହେବଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ଓ ତାହାଙ୍କ ଯତ୍ନରେ
 ଯାହା ସାଧିତ ହୋଇଅଛି ଇନ୍ଦ୍ରଦେବତା ତାହା-
 କର ସହାୟ ହୋଇ ତାହାକୁ ଦୃଶ୍ୟ ବା ତତ୍ତ୍ୱ-
 ବୃଦ୍ଧି କରୁଅଛନ୍ତି । ଏବର୍ଷ ଯେମନ୍ତ ବର୍ଷା ତାହା
 ବାହାରିବ ବସୁନାଥ ଦେବ ନାହିଁ ପାପ ପ୍ରତି-

ଦିନ ବର୍ଷା ହେଉଅଛି ଓ ଅନୁମାନକ ନଗର-
 ରକ୍ଷକ ଏମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଉପାୟ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ
 ବର୍ଷାକଳ ଅନର୍ଥକ ନଦୀର ବହି ନ ଯାଏ
 ଯେମନ୍ତ ନଗରର ଗୋଡ଼ା ବଜାଇଅଛି ସେହି-
 ପରି ଲୋକଙ୍କର ହୃଦରେ ମଧ୍ୟ ନିୟୋଗ ହୋ-
 ରୁଅଛି । କେଉଁଠାରେ ସଜକ ଦୁଇପାଖ ନ-
 ନଯୋଗ ଜଳରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ରହି ପାଶୁ ପ୍ରତି
 ଦର କାଳସବୁ ଟାଣ ଅଛି କି ନାହିଁ ତହିଁର
 ପର୍ଯ୍ୟାୟ କରୁଅଛି ଓ ହେକମାନେ ତହିଁ ଉପରେ
 ବସି ଯେବତସ୍ୱର ଆଲାପ କରି ପଥକମାନଙ୍କୁ
 ବିମୋହିତ କରୁଅଛନ୍ତି କେଉଁଠାରେ ଅବା
 ଖଣ୍ଡେବୁର ଯାଏ ସଜକ ଜଳରେ ଗୁଡ଼ିର
 ପଥକମାନଙ୍କର ପଦଯୋଗ କରି ଦେଉଅଛି ଓ
 ଦଂସୟୁତ ତହିଁଉପରେ କୋଡ଼ୁକରେ ପିନ୍ଧି
 ବୁଲୁଅଛନ୍ତି । କେଉଁଠାରେ ସଜକ ଉପର
 ଦେଇ ପାଣି ବହିଯିବାର ବାଟ ଥିବାରୁ ତାହା
 ଗଡ଼ଜାତର ନାଳ ପ୍ରାୟ ଦେଲେ ଅଥଳ ଅନ୍ୟ
 ଦେଲେ ଶୁଖିଲା ଆଇ ବିଚିତ୍ର ଖୋଲୁ ବହି-
 ଅଛି । ଯୋତା କଣିକାରେ ଖର୍ଚ୍ଚାନ୍ତ ଦେବା-
 ର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ କାରଣ ବାଟସବୁ
 ନିୟୁତୀ ପ୍ରାୟ ଚିକ୍ତୁଣ ହୋଇଅଛି ଓ ଗୋଡ଼ା
 ଅପରାଧର ରହିବାର ମଧ୍ୟ ସବୁ ନାହିଁ କାରଣ
 ଠାକଠାକରେ ସଜକମଧ୍ୟରେ ସୁଦୂର ଜଳାବ-
 ସୁମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ରହିଥିବାରୁ କେଉଁଠାରେ
 ଲଜା ସେଠାରେ ଗୋଡ଼ା ଥୋଇବାର ସୁଯୋଗ
 ହୋଇଅଛି । କାହିଁକି ଅପଣା ଦରଦ୍ରତା ହେ-
 ତୁକୁ ଲଜା ଦେଇ ପଳାଉ ଅଛି ଓ କେତେକ
 ସୁଲରେ କୋଠାଘର ଦୁପଦଣ୍ଡିର ଶାଖାଗଣ
 କରୁଅଛି । ଭାବୁକ ଲୋକମାନେ ସାଗର, ନଦୀ,
 ଦୁଇ, ଦ୍ୱୀପ, ଉପଦ୍ୱୀପ ପ୍ରଭୃତି ପୁସ୍ତକର ନାନା-
 ଦୃଶ୍ୟ ପଦାର୍ଥର ସନର୍ଶନ କରି ତତ୍ତ୍ୱ ବିନୋଦ
 କରୁଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଅବୋଧିଲୋକେ ଏସବୁ ମଦତ୍ତ
 ଭାବ ପ୍ରଦଶ କରି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ
 ନିରାନ୍ତ, ଶୁଖିଲା, ସୁତରାଂ ପାଣି କଟାଇ ଦେବାକୁ
 ପଲପଲ ହୋଇ ଦରଖାସ୍ତ ହେଉଅଛନ୍ତି ।
 ମାଳିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ ସକଳ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ସମାନରୂପ
 ଶ୍ରଦ୍ଧା କରନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ ଯୋଗାଇବାକୁ
 ଉପର, ମାତ୍ର ଦେଲେ କି ଦେବ ? ସମ୍ପ୍ରତି ତ
 ଟଙ୍କା ନାହିଁ ଦାକବାଟରେ ସବୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇ
 ଯାଇଅଛି, ସେ ବର୍ଷାପାଣି ଏ ପ୍ରଦେଶର ଲୋକଙ୍କ
 ଜୀବନଧାରଣର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ତାହାକୁ
 ଦାହାର କରି ଦେବା ପାଇଁ ସ୍ୱଭାବ ସଙ୍ଗରେ
 ଲତାଇ କରବାକୁ ମୂର୍ଖଲୋକେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର-
 ବେ କେଉଁ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକାଶ

ପାରେ ଯେ ଚାହିଁ ସିଏ ମାଳିକେଟି ସାହେବ
 ଅନ୍ତରୁ ଟଙ୍କା ରଖିଥାନ୍ତେ ସୁଦୃଢ଼ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ
 ଚାହାନ୍ତି ଦେଉଅଛନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଫଣ୍ଡରେ
 ଟଙ୍କା ନାହିଁ ଏ ଉଦ୍ଦାରୁ ଟଙ୍କା ଦେଲେ ପାଣି
 ବାହାର କରି ଦିଆଯିବ । ଏଥିପରେ ଯେବେ
 ଚାହାନ୍ତି ଯେ ଦ୍ଵାର ଉଦ୍ଘାଟନେ ଭେବେ ଭାବି
 ଅନ୍ୟାୟ ନୁହଇ କାରଣ ଏମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ନଗ-
 ରରେ ଏପ୍ରକାର ଦୁର୍ଘଟ ଘର ରହିବାର
 ଉପର ନୁହଇ କି ଯାହା ଭଲେ ପାଣି ଜମା-
 ଦେବେ ସେ ଦମ୍ଭ ରହି ନ ପାରିବ । ଲୋକେ
 ଅପଣା ଘର ଦ୍ଵାର ରକ୍ଷା ସକାଶେ ଟାକ୍ସ
 ଦେଉଅଛନ୍ତି ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଏହା ବୋଲି କି
 ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇ ରହିବେ ? ସରକାର
 ଅଠମାସ ସମ୍ବୃଦ୍ଧିଲେ, ଗୁରୁମାସ ସେମାନେ ସ-
 ମ୍ବୃଦ୍ଧିଲେ, ଟଙ୍କା ଜମା ହେବା ମାତ୍ରକେ ଭାବି
 ମାନସ ପୁଣି କରି ଦିଆଯିବ । ଏଥର ଏମନ୍ତ
 ପ୍ରଶ୍ନ ହୋଇପାରେ କି ଯେବେ ଫଣ୍ଡର ଟଙ୍କା
 ସବୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଲଣି ଭେବେ ଏଥିପରେ ଆଉ
 ଟଙ୍କା କାହୁଁ ଅସିବ । ମାତ୍ର ଜନରବ ଶୁଣାଯାଏ
 ଯେ ଚାହିଁର ଉଦ୍ଘାଟନା ନାହିଁ 'ଅସି ମୁସକଲକୁ
 ଚୋରଣୀ ଅସାନ' ବୋଲି ପ୍ରବାଦ ଅଛି ।
 ମାଳିକେଟି ସାହେବ ନଦୀ ଘାଟସବୁ ଖାସରେ
 ରଖି ଅନେକ ଟଙ୍କା ଲାଭ ହେବାର ଦେଖି
 ନିଶ୍ଚୟ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଘାଟପାରଦ୍ଵାର ବିସ୍ତର
 ଲାଭ ହୁଅଇ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉଅଛି ଯେ
 ନଗର ନ୍ୟାସରେ ସେମନ୍ତ ସଜକବାଟ ପାଣିରେବୁଡ଼ି
 ରହିଅଛି ସେଠାରେ ସରକାରୀ ଘାଟ ବସିବ ଓ
 ଏଥିରେ ସେମନ୍ତ ସାଧାରଣ ଉପକାର ନମନ୍ତେ
 ଅନେକ ଅର୍ଥ ଲାଭ ହେବ ତେମନ୍ତ ଅନେକ
 ଗୁଣିବ ଉପେଦଉଅରକର ପ୍ରତିଫୋଷଣଦେବ ।
 ମାଳିକେଟି ସାହେବଙ୍କ ମନରେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବଟି
 ଉଦ୍ଘାଟ ହୋଇଅଛି କି ନାହିଁ ଆମ୍ଭେମାନେ କହି
 ନ ପାରୁଁ, କାଳେ କର୍ମର ଫଳରେ ମନେ ନ
 ପଡ଼େ ଏଥିପାଇଁ ନଗର ବାସିଙ୍କୁ ଉପକା କି
 ଏପରି ଘାଟ ବସାଇବା ସିଏ ଭାବିକାଠାରେ
 ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ।

ଏଠା ଜିଏମ୍‌ସେକ୍‌ସ୍‌ର ଖୁଲିନସାହେବଙ୍କର
 ଗୋଟିଏ ଫଉଜଦାରୀ ମକଦ୍ଦମାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଓ
 ଅପସମାଦ ବିଚାର ଦେଖି ଚାହିଁର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ନ
 ଦେଖି ଓ ସାହେବଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା ନ କରି ଯାନ୍ତି
 ରହି ନ ପାରିବୁଁ । ମକଦ୍ଦମାଟି ଗୋରୁ ଓ କଳା
 ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲା ସୁଲସ କଳା-
 ଲୋକରୁ ଓ ଗୋରୁ ଲୋକଟି

ଦାକମ ଓ କଳାଲୋକ ସାମାନ୍ୟ ଜମିଦାର ।
 ଚାହିଁର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହି ଯେ ସୁଦୃଢ଼ ପ୍ରଶଂସା
 ଅନୁର୍ଗତ ସାଧୁପୁର ମଉଜାର କେତେକ ରମ୍ଭର
 ଜଳକର ଜେପୁଟା ସପରଫେଣ୍ଡେଣ୍ଡ ସାବର୍ଟ
 ସାହେବଙ୍କଠାରେ ସୁଦୃଢ଼ କଲେ କି ବିଦ୍ୟନାଥ
 ମିଶ୍ର ଜମିଦାର ଗୋଟିଏ ବନ୍ଧୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରୁ
 ଜଳ ଅଟକ ସେମାନଙ୍କ ଶସ୍ୟ ନଷ୍ଟ କରୁଅଛି
 ଅଭାବ ବନ୍ଧୁ କଟାଇଦେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ,
 ଚାହିଁ ସାହେବ ସମ୍ଭୃତ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ଦେ-
 ଶିଲେ ଯେ ବନ୍ଧୁଯୋଗୁଁ ଅନୁମାନକ ମା ୧୫ ଶ
 ଶସ୍ୟରୁମି ଜଳରେ ବୁଡ଼ିଅଛି । ବିଦ୍ୟନାଥମିଶ୍ର
 ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା ସାହେବ କହି ଉଦନ୍ତ
 ନ କରି ଭାକୁ କହିଲେ କି ଆମ୍ଭେ ଏ ବନ୍ଧୁ
 ନିଶ୍ଚୟ କାଟି ଦେବୁଁ, ବିଦ୍ୟନାଥ କହିଲେ
 କର୍ମଣ୍ୟକରଣେ ବାରଣ କରିବାରୁ ସାହେବ
 ଗୁଣାକ ହୋଇ ଭାକୁ କହିଲେ ଚପଟାଘାଟ ଓ
 ଅରେ ବେଡ଼ାଘାଟ କଲେ, ଭାବି ସେ ସହ୍ୟକଳା;
 ଚାହିଁ ସାହେବ କୋଡ଼ି ଅଶୀର ଅପେ କୋଡ଼ି-
 ରେ ବନ୍ଧୁ ଅରେ ଦୁଇଅର ଦାଣି ସାଧୁପୁର
 ରମ୍ଭରକୁ ଉଦନ୍ତକ୍ରମେ ବନ୍ଧୁ କାଟିବାର ଆଜ୍ଞା
 ଦେଲେ ଓ ସେମାନେ ବନ୍ଧୁ କାଟନ୍ତେ ବିଦ୍ୟ-
 ନାଥର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଡ଼ ଦେଇ
 ବନ୍ଧୁ ରକ୍ଷା କଲେ । ଚାହିଁ ସାହେବ ବନ୍ଧୁକୁ
 ଯାଇ ବେଡ଼ାଘାଟର ଉପୁ ଦେଖାନ୍ତେ ବିଦ୍ୟ-
 ନାଥର ଲୋକମାନେ ପଳାଇଗଲେ ଓ ସାହେବ
 ଗୁଲି ଅସନ୍ତେ ପୁଣି ଆସି ବନ୍ଧୁ କଟାଇ ନ
 ଦେଲେ । ଭେତେବେଳକୁ ବିଦ୍ୟନାଥପକ୍ଷୀୟ
 ଶରୀର ଲୋକ ଅଗତ ହୋଇଥିଲେ ସାହେବ
 ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସୁହିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ମଣି ଗ୍ରାସ-
 ନେ ସେ ବିଦ୍ୟନାଥ ବଳପତ୍ତ ଅଟେ ଭାବିକୁ
 ପରାସ୍ତ କଲେ ସମସ୍ତେ ପଳାଇବେ ଓ ମଧ୍ୟ ସେ
 ଏକାକୀ କହିଲେହୁରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା,
 ସାହେବ ଏହା ରୁକି ବିଦ୍ୟନାଥକୁ ଅରେ
 ବେଡ଼ାଘାଟ କରନ୍ତେ ସେ ଆଉ ସହ୍ୟ ନ କରି
 ବେତ ଧର 'ମାର ମାର' ଉଚ୍ଚାରିନ୍ତେ ଭାବି
 ପକ୍ଷୀୟ ଲୋକେ ସାହେବଙ୍କୁ ଭାକର ଚପଟାଘା
 ଲଭ୍ୟାଦିକୁ ଓ ସାଧୁପୁରର ରମ୍ଭରକୁ ଲଠି ବା-
 ତରେ ପ୍ରଚୁର ପ୍ରହାର କଲେ । ସାହେବ କହନ୍ତି
 ଭାକ ଉପରେ ଗୁରୁଆଡୁ ମୁଖି ଓ ଲଠିର
 ଆଘାତ ପଡ଼ିଲା ଓ ସେ ପୀଡ଼ାଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ।

ସାହେବ ଏ ଘଟଣାର ସମ୍ପାଦ ସୁଲସ ଓ
 ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ଙ୍କୁ ଦେଲେ ଓ ବିଦ୍ୟନାଥ ସାହେ-
 ବଙ୍କ ନାମରେ ଫଉଜଦାରୀରେ ଦରଖାସ୍ତ
 ଦେଲେ କିନ୍ତୁ ବିପ୍ଳ ସାହେବ ଭାବିର ଦରଖାସ୍ତ

ଉଦ୍ଘ୍ର ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ଅଜିଜ ଶ୍ରୀ ରମ୍ଭେକ୍‌ରୁ
 ସାହେବଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଉଦନ୍ତ କରିବା ନମନ୍ତେ
 ପଠାଇଲେ । ସୁଲସ ବିଦ୍ୟନାଥ ଓ ଅନ୍ୟ
 କେତେକଜଣଙ୍କୁ ଚଲଣ କଲେ ଓ ସରକାର
 ଉଚ୍ଚାଳ ସାହେବଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ,
 ବିଦ୍ୟନାଥ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଉଚ୍ଚାଳ ଓ ମୁକ୍ତିଅର
 ନିୟୁକ୍ତ କଲ୍ଲ ମକଦ୍ଦମା ଏକପ୍ରକାର ଆଜମରରେ
 ଚଳିଲା । ରବର୍ଟ ସାହେବ ସ୍ଵତ୍ଵ ହୋଇ ସବୁବୃ-
 ତ୍ତାନ୍ତ କହିଲେ ଆପଣାର ଦୋଷ କହିଲେ ନ
 ଲୁଚାଇଲେ ଓ ଭାକର ସାକ୍ଷିମାନେ ମାରପିଟର
 ଉତ୍ତମ ପ୍ରମାଣ ଦେଲେ ମାତ୍ର ଜିଏମ୍‌ସେକ୍‌ସ୍‌ର
 ସାହେବ ଯଥାର୍ଥ ବିବେଚନା କରି ସମସ୍ତପ୍ରତି-
 ବାଦଙ୍କୁ ଖଲସ ଦେଲେ ଓ ଖଲସିର ଭଲ
 ଲଖିତ ହେଉବାଦ ଦର୍ଶାଇଅଛନ୍ତି ।

ରବର୍ଟ ସାହେବଙ୍କର ବନ୍ଧୁ କଟାଇଦେବାର
 ଅଧିକାର ନ ଥିଲା ଓ ସେ ବିଦ୍ୟନାଥର ରୁମି
 ଉପରକୁ ଯାଇ ବନ୍ଧୁ କଟାଇବାରେ ଅନଧିକାର
 ପ୍ରବେଶ ଓ ଅପକାରର ଅପରାଧ କରିଅଛନ୍ତି
 ଏବି ବିଦ୍ୟନାଥକୁ ପ୍ରଥମେ ମାରବାରୁ ନିଜେ
 ଅନୁମୋଦନାସ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ବିଦ୍ୟନାଥ-
 ପକ୍ଷୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଆପଣାର ସମ୍ପତ୍ତି ଓ
 ଅଭିଭାବାର୍ଥେ ହୋଇଅଛି । ଅଭିଭାବାର୍ଥେ ଯେ-
 ଭିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ଚାହିଁର ଅଭିଭାବ କାର୍ଯ୍ୟ
 ପ୍ରତିବାଦମାନେ କରୁଅଛନ୍ତି ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ରବର୍ଟ
 ସାହେବ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେପରି ବ୍ୟବହାର
 କଲେ ଚାହିଁରେ ରାଗ ଜନ୍ମିବାର ସମ୍ଭବ ଓ
 ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଅଭିଭାବର ଅଭିଭାବ
 କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦୋଷସ୍ଵରୂପ ଯେନା ନ ସିବ, ଯେ
 ଦେଖୁ ଭେତେବେଳେ ଠିକ ବିଚାର ରହି ନ
 ପାରେ ଏହା ସମ୍ଭବସିକ ଅଟେ । ବାଦ ପକ୍ଷରୁ
 ଅପତ୍ତି ଦେଲା ସେ ବନ୍ଧୁରକ୍ଷା ସକାଶେ ପ୍ରତି-
 ବାଦମାନେ ସୁଲସରେ ସମ୍ପାଦ ଦେଇଥାନ୍ତେ
 କିମ୍ପା ବନ୍ଧୁ କଟା ହେଲେ ସେମାନେ ବାଦକୁ
 ମାରପିଟ ନ କରି ଭାକ ନାମରେ ନାଲିଶ
 କରିଥାନ୍ତେ । ଏଥିକୁ ଜିଏମ୍‌ସେକ୍‌ସ୍‌ର ବୋ-
 ଲନ୍ତି ଯେ ନିଜପୁଅ ଥାନା ସେ ସ୍ଥାନରୁ ପାସ୍ତ
 ମାଲିକ ଅନ୍ତର, ଥାନାକୁ ଯାଇ ସୁଲସକୁ ଆଣିଲା
 ଦେଲକୁ ବନ୍ଧୁ ଦିଶିଅର କଟା ଯାଇଥାନ୍ତା ।
 ରବର୍ଟ ସାହେବ ଓ ଭାକ ପକ୍ଷୀୟ ଲୋକେ ବନ୍ଧୁ
 କାଟିବା ଉଦ୍ୟମରେ ଯେତେବେଳ ଯାଏ
 ବିଦ୍ୟନାଥର ରୁମିରେ ଥିଲେ ଭେତେବେଳ
 ପାଏ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶ ଅପରାଧ ଜାଗରୁକ
 ଥିଲା ଓ ପ୍ରମାଣରୁ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି କି ପ୍ରତି-
 ବାଦମାନେ ବାଦକୁ ମାରପିଟ କରିବାରୁ ସେ

ବକ କାଟିବାକୁ ଯାନ୍ତି ରହିଲେ । ସେ ବକ କାଟି ସେଠାରୁ ଗୁଲ ଗଲ ଉତ୍ତାରେ ମାରପିଟି ହୋଇ ନାହିଁ ମାରପିଟି ମୋଟ ବକ ରକ୍ଷା ପା-
 ଇଅଛି ଏବଂ ସେ ବକକୁ ରକ୍ଷା କରିବାର ବୈଦ୍ୟ ନାଥର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ଥିଲା । ଏହି ବିବେଚ-
 ନାରେ କିଏକମେକଙ୍କୁ ପ୍ରତିବାଦମାନଙ୍କୁ ପଶୁବନ୍ଧୁ ଥାଏ ଯେ ବକଟିକ ବ୍ୟାଧାନୁସାରେ ମୁକ୍ତ କଲେ ।

ଉପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ମାମାଂସା ଯେ ସୂକ୍ତି, ନ୍ୟାୟ ଓ ଅଭି-
 ନୟନୀ ଦୋଇଅଛି ଏହା ବୋଲିବାକୁ ବାହୁ-
 ଲ, ଗୋଷ୍ଠି କଳା ମଧ୍ୟରେ ମାମଲ ଦେଲେ କେ-
 ଚେକ ପୁନେ ବିଚାରର ତୁଟି ଦେଖାଯାଏ ।
 ଏ ପୁନେ ଗୋଷ୍ଠି ହାକିମ କଳାଲେକଦ୍ୱାରା
 ଅପମାନ ଓ ପୀଡ଼ାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ
 ଯେ କିଏକ ମେକଙ୍କୁ ଏକାଦୃଶ ସୁଖ ବିଚାର
 କଲେ ଏ ଯୋଗୁଁ ଅନୁମାନେ ତାଙ୍କର ଭୂତ
 ପ୍ରଶଂସା କରୁଅଛି । ରବିଚରାଦେବ ଅତି
 ଉତ୍ତମ ଓ ଉଦୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି ସେ କପର ଏପରି
 ଅବିବେଚକ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ବଡ଼ ଅଧର୍ଯ୍ୟ ଓ
 ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଟେ । ଯାହା ହେଉ ସେ ଇଜ-
 ଦାରରେ ବିବେକତା ଓ ସାଦୃଶ ଯୁକ୍ତ ସମୁଦାୟ
 ବୁଦ୍ଧାନ୍ତ ଓ ଅପରାଧ ଦୋଷସବୁ ଲେଖାଇ
 ଅଛନ୍ତି । ସେ ଯେପରି ମୁକ୍ତବନ୍ଧୁରେ କହିଅଛନ୍ତି
 ତାଙ୍କର ସାମିମାନେ ଯେପରି ନ କହି ସାଦେବକ
 ବଞ୍ଚାଇ ସାଧ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସାଦେବ ସତ୍ୟ
 କହିବାରୁ ମକଦ୍ଦମା ହାରଲେ, ମାତ୍ର ମାତ୍ର ଓ ଧର୍ମ
 ରକ୍ଷା କଲେ । ମକଦ୍ଦମା ହାରବା ଅତି ସାମାନ୍ୟ
 ଓ ଭୁକ୍ତମୟ ଯତ ଅଟେ । ଶପଥପୂର୍ବକ ମିଥ୍ୟା
 କହି ପାପ ଅତିବା ଓ ପରକାଳ ନିଷ୍ଠା କରିବା
 ବୃହତ୍ ଓ ହୃଦୟର ଯତ ଅଟେ । ସେ କ୍ଷତ
 କର୍ମିନ୍ କାଳେ ଓ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ
 ପୁରୁଣ ହୋଇ ନ ଯାରେ । ରବିଚରାଦେବଙ୍କର
 ସତ୍ୟପରାୟଣତା ବାହ୍ୟମ୍ ଓ ପ୍ରଶଂସାମୟ
 ଅଟେ ଓ ଏପରିରେ ବିଚାରପତି ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂ-
 ସା କରୁଅଛନ୍ତି । ଅନୁମାନେ ସମସ୍ତ ମାମଲ-
 କାରମାନଙ୍କୁ ଅନୁସନ୍ଧ୍ୟ କରୁଅଛି ଯେ ରବିଚର
 ସାଦେବଙ୍କର ସତ୍ୟପରାୟଣତା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖି
 କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ।

ପ୍ରମାଣସବୁ ଗୁହାତ ହୋଇଅଛି ଓ ବକାର ଯବା-
 ବ ମଧ୍ୟ ନୟା ଯାଇଅଛି ।

ନାଗବଣ ସୁକୁଳି ପୁନବାର ଫଳକଦାସରେ
 ଉପସ୍ଥିତ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହା ଓ ତାହାର
 ଗୁରୁ ଓ ପୁତ୍ର ନାମରେ ନାଲିସ ବସୁଅଛି ବି
 ସେମାନେ ତାହା ଜାଗାରେ ଥିବା ସକ୍ତମା ଓ
 କଦଳିରୁ ବାଟି ତାକୁ ମାରବା ପାଇଁ ଚାହୁଁ
 ହେଉଅଲେ । ମକଦ୍ଦମା ମେକସୁରସାହେବଙ୍କ
 କଟକରେ ଅଛି । ଅଗାମୀ ମାସରେ ବ୍ୟକ୍ତି
 ଯାଇବ ।

ଗର ସପ୍ତାହରେ ଏକପ୍ରକାର ଅଭିଶପ୍ତ ନ୍ୟା
 ଦୁକ୍ତି ହୋଇଥିଲା ମୋଫସଲର ସ୍ତାନରେ
 ଯୋଇ ଦେବାର ଶୁଣାଯାଏ ମାତ୍ର ପାଣି ଶାସ୍ତ୍ର
 ଶୁଦ୍ଧପଦ୍ଧତୀରୁ ବିଶେଷ କ୍ଷତିର ଅଶଙ୍କା ନାହିଁ ।

କନ୍ଦମରସୁଲ ଫାଶି ବାଙ୍କାବଜାରକୁ ଦୁଇ-
 ଦିନ ଦେଇ ଉଠିଗଲଣି । ଯେଉଁ ସ୍ତାନରେ
 ଫାଶି ଥିଲା ସେଠାରେ ଶାଖା ଦାଉବ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା-
 ଲୟ ନିର୍ମାଣ ହେବ ଓ ଶାସ୍ତ୍ର ଉତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟରମ୍ପ
 ଦେବାର କଲୋକସ୍ତ ହୋଇଅଛି ।

ଗଣ୍ଡାମଲ ଅଧିକ ଚିକିତ୍ସାରେ ବୋ-
 ଟିଏ ଅଭିନବ ପ୍ରକାର ହତ୍ୟା ମୋକଦ୍ଦମା ହୋ-
 ଇଅଛି । ଓ ହାତ୍ୟାରିକୁ ଧରବା ଉଦେଶରେ
 ଭାଗ ଧୁମଧାମରେ ମୋକଦ୍ଦମାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉ-
 ଅଛି । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ନିଷ୍ଠୁ ହୋଇ ନାହିଁ
 ଅନୁମାନକ ନିକଟକୁ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଏ ସମ୍ପର୍କରେ
 ଅନେକକଥା ଲେଖିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କ ସହି-
 ତ ପରତପ୍ତ ନ ଥିବାରୁ ସେ ସବୁ ପ୍ରକାଶ କରି-
 ବାରୁ ଯାନ୍ତି ହେଲୁଁ ।

ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ଟି ଅତିରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ
 ଆନୁମାନକ ଲେଖନୀ ଗବର୍ଣ୍ଣର କଲିକତାକୁ
 ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଗଜ କାଲି ତାହାଙ୍କ
 କୋଠିଠାରେ ଏକସତ୍ରା ହୋଇ ଘରୁରେ ଅ-
 ନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବାଲେଶ୍ୱରର ବାବୁ
 ସାମାଜିକ ଦେବୁ ରାୟବାହାଦୁର ପଦ ସମ୍ପର୍କୀ-
 ଯୁ ଶିଳତ ପ୍ରଦାନ ହୋଇଅଛି ।

ତେଲନିଉସ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ଯେ ମହମାବର
 ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରଲ ସାଦେବ ଅଗାମୀ ଅଳ୍ପ-
 ବର ମାସରେ ସିମଲାରୁ ବାହାରିବେ ଓ ନବ
 ମୂର ମାସ ତା ୧ ରଖ ସୁବରୁ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
 ସାଉଥିବା ସବୁ ଅସିସ କଲିକତାରେ ସାତମତ
 ବସିଥିବ । ସାକପୁତ୍ରଙ୍କ ଶୁଭାଗମନ ସମ୍ପର୍କୀୟ
 ବନୋବସ୍ତ ସବୁ କରିବା ସକାଶେ କହୁଡ଼ ଶାସ୍ତ୍ର
 କଲିକତାକୁ ଯେଉଁ ଅସିବାକୁ ଅବସ୍ୟକ ହୋ-
 ଇଅଛି ।

ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ଟି ବିଧବା ଅପଣା ସ୍ୱାମୀର ସମ୍ପର୍କରେ
 ଅଧିକାର ପାଉବା ବିରୁଦ୍ଧରେ କଲକତାରେ ହିନ୍ଦ
 ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସମରୁ ଯେଉଁ ଅଗାଲ ହୋଇଅଛି
 ଉତ୍ତରେ ରସପାତ୍ରର ଶକ୍ତି ଅମାନତ ସକାଶେ
 ଟ ୩୦୦୦ ଲୋ ବଲକକୁ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଅଛି
 ଓ ଅପିଲିଟ ପକ୍ଷରୁ ଶକ୍ତି ସକାଶେ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ
 ଟଙ୍କା ସଂଗୃହଣ ହେଉଅଛି ସୁଖର ବିଷୟ
 ଅଟଇ ।

ଇଣ୍ଡିଆନମିରର ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ଯେ ଦଶାପତିର
 ଗଜା ପ୍ରମଥନାଥ ବାହାଦୁର ସକ୍ତସାଥୀ କଲେଜ
 ସକାଶେ ଦେଉଲିୟ ଟଙ୍କା ଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ଏହିପ୍ରକାର ଦାନକୁ ପ୍ରକୃତ ଦାନ ବୋଲିଯାଏ ।
 ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ଟି ଅଧିକ ମଧ୍ୟଅସିସା ସମ୍ପର୍କରେ
 ଯେ ସମ୍ପାଦି ପ୍ରକୃତ ହୋଇଅଛି କହୁଁ
 ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବାବୁଲର ଅମିର ରୁସିୟା
 ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାର ଉପନୟନ କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ଅମିର ଅପଣା ପରଦାରମାନଙ୍କୁ ଜବାଇ
 ସକାଶେ କହିଅଛନ୍ତି ବି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ
 ସହଜ ଯୋଗ ନ ଦେଲେ ସେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି
 ଗୁଡ଼ାର ସାହାଯ୍ୟ ନେବେ ।

ରେଲବେ ଡିଜ୍ୱାଳା ପହରାସକ କର୍ମରେ
 ଇଂରାଜୀ ପରବର୍ତ୍ତରେ ଦେଗାସ୍ କର୍ମଗୁଣ
 ବିସ୍ତୃତ ହେଉଅଲେ ଉତ୍ତରେ ଇଂରାଜୀ ସମ୍ପ୍ରଦା-
 ଯୁକ ପକ୍ଷରୁ ଅପତ୍ତି ହେବକୁ ସମ୍ପ୍ରତି କଦମ
 ହେଉଅଛି ଯେ ଦେଗାସ୍ ରକ୍ଷକ ସଂଗଠା
 କ ୫୦ ଶରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ ।

ଯେ ସମସ୍ତ ଅତିଭିତ କର୍ମଗୁଣରୁ ଦେଜ-
 ନ ବୁଦ୍ଧିଦେବାର ଉତ୍ତମ ଅଛି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବିଧାନ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତମ-
 ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମ କରିବା ସକାଶେ ସମସ୍ତ
 ସମୟରେ ଦେଉଳ ବୁଦ୍ଧିଦେବାର ଉତ୍ତମ ହୋ-
 ଇଅଛି ସୁତରାଂ ଯେଉଁ କର୍ମଗୁଣର ମନକରଣ
 ପ୍ରକାଶ ହେବ ତାହାକୁ ଦେଉଳ ବୁଦ୍ଧିଦେବା
 ନ ଦେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସ୍ଥାନୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ-
 କର ଉଦ୍ଦାୟନ ଅଟଇ ।

ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ଟି ଅତି ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ଯେ ସର ମାଧବ
 ରୁଠି ବନୋବରେ ସମ୍ପ୍ରତି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କଲେ
 ବାହାଜ କରିବାକୁ ବେନା କରୁଅଛନ୍ତି
 ବଡ଼ ଗୁଡ଼ାକ ସବୁରେ ଏପ୍ରକାର ଗଡ଼େଟ
 ରହବା ଉତ୍ତମ ଅଟଇ ।

ଏହି ଉତ୍କଳଖଣ୍ଡିତା ସହରକଟକ ନର-
 ଦାବକାର ବି... ଯାହାଙ୍କ ସହାୟତାରେ
 ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶ

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

କଟକ କଲେଜର ନାକରର ଦୋଷମୋ-
 କଦମା ଅଭିମ୍ ହୋଇ ବେବଳ ମୁକେଇ ପକ୍ଷରୁ

ଉତ୍ତରଦିଗ ଦିଗ ୧୮୭୫ ମସିହା ।

" " " ୧୮୭୫ ଯାଏଁ ନବମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୩୦ ରଖେ
 " " " ୧୮୭୫ ଯାଏଁ ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୩୦ ରଖେ
 " " " ଯାହାର ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକ ନିମିତ୍ତରେ ସାହେବଙ୍କଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ହେବ ଓ
 ସେ ବସ୍ତୁର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଯୁକ୍ତକାଳୀ ଉପସ୍ଥାପନା ଦେବ ତାହା ସ୍ୱରାଶ୍ରି କଥାପତ୍ର ।
 ଯାହା ସରକାର ନ ଦେଲେ ପୁସ୍ତକ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।
 ପୁସ୍ତକ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ପୁସ୍ତକାର ଯେତେ ପୁସ୍ତକ ସ୍ୱତ୍ୱ ଏକାକେଳିକେ
 ଗଣନାମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ । ନିମିତ୍ତରେ ସାହେବ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରନ୍ତି ସେହି
 ସମୟରେ ତଦାନୁସାରେ ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସାହେବ ମନୋନୀତ କରନ୍ତି ଯେ
 ମଧ୍ୟରେ ବକା କରାଯାଇ ସହଜ ହୁଏନା ତାହା ଦେଲେ ସେ ପ୍ରକାର ପାଇବେ ।
 ପୁସ୍ତକ ସମ୍ପର୍କରେ କେତେ ମୂଲ୍ୟରେ ବକା କରାଯାଏ ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେଶି ପଠାଇବେ ।
 ନିଷ୍ପତ୍ତି
 ତା ୨୩ ରାଜ କୁଲ
 ୧୮୭୫

NANDA KISHORE DAS
 Joint Inspector of Schools
 Orissa.

ନି ୪୫ ମୁଖ୍ୟ ଉପାଦାନ ସନ ୧୮୭୫ ମସିହା କି ଯାହାରେ ସମସ୍ତ ଭଗତ ଓ
 ସାଲୋମା ଗଣନ ବାଦ୍ୟ ଗୋଲକରତୁ ବୋଧ ଓ ଗୋପାଳକରତୁ ବୋଧ ପ୍ରତିପାଦ୍ୟ ଅଛନ୍ତି
 ଉକ୍ତ ମକଦ୍ଦମାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସମସ୍ତମାନ ସନ ୧୮୭୫ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ମାସ ତା ୧୫ ରଖେ
 ବାକିମାନଙ୍କର ଯାଉଣା ୪ ୨୧୨୧୫/୨ ପକାଶେ କଟକଜିଲ୍ଲାର ଶାସ୍ତ୍ର କଳି ପାହେବଙ୍କ
 ମହଲୁଗାରେ ନିଜମ ହେବ ।

୧ । ପ୍ର । ତହିଁ ଅର୍ଥରାଶିକୁ ଭରତ ୨୧୨୧୫ ମଧ୍ୟ । ତା । ପଦ୍ମନାଭସୁର ଜିମ୍ମା-
 ଦାସୀର ସଦରକମା ୪ ୩୫୫୫୪ କି ତହିଁରୁ ଉପୋକ୍ତ ଗୋଲକରତୁ ବୋଧ ଅଧ୍ୟାୟକର
 ମନାମାନ ଗୋପାଳକରତୁ ବୋଧ ପ୍ରାୟ ନାବାଲ୍ୟ ଓ ତାହାମାନୀ ଦାସୀ ନାବାଲ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଆନନ୍ଦ
 ତତ୍ତ୍ୱ ବୋଧ ମୁତୋମା ନାମରେ ବଟକଜିଲ୍ଲା । କ । ମଧ୍ୟମୁଖ୍ୟ କଲକତ୍ତା ପ୍ରଶାସନରେ ଲେଖା
 ଯାଉଅଛି ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରକାଶରେ ନିଜମ ହେବ ।
 ୨ । ନି ୫୨ର ଭରତ । କ । ଦିଗୁରାଜ କମିଶନାସର ସଦରକମା ୪ ୩୨୩୫୩/୨
 କି ତହିଁରୁ ଉପୋକ୍ତ ଗୋଲକରତୁ ବୋଧ ନାମରେ ବଟକଜିଲ୍ଲା । କ । ମଧ୍ୟମୁଖ୍ୟ କଲକତ୍ତା
 ପ୍ରଶାସନରେ ଲେଖା ଯାଉଅଛି ଏ ମଧ୍ୟରୁ କଲକତ୍ତା ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରକାଶରେ ନିଜମ ହେବ ।
 ନେତାଜିତ ଦାସ ମହଲୁ । ସ୍ତ୍ରୀ । ସମସ୍ତ ଭଗତ ଓ ସାଲୋମା
 ଭଗତ ଦାସ । ସ୍ତ୍ରୀ । ଚୋଲକାଳୀର ଭଗତ ।

ଉତ୍ତର ଦିଗ ୧୮୭୫ ମସିହା ।

ଉତ୍ତରଦିଗ ଦିଗ ୧୮୭୫ ମସିହା ।

କିମ୍ପାପତ୍ର ।
 ଅମ୍ଭେ ଓତପାସ ମାନମାନେ ମାଧ୍ୟମିକ ନିୟମ ଗ୍ରହଣ । ସେତେ ଗୁଣ-
 କର୍ତ୍ତାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଅମ୍ଭକୁ ଦେଖାନ୍ତି ଏବଂ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ କେଉଁଠାରେ କେତେ
 ମୂଲ୍ୟରେ ସେ ପୁସ୍ତକ ବକା ହୁଏ ଓ ବକା ଦେବା ନାମର ମଧ୍ୟମ ପୁସ୍ତକ ଅଛି କି ନାହିଁ
 ଏକଥା ଜଣାନ୍ତି ତେବେ ଅମ୍ଭେ ତାହା ବାଧ୍ୟ ହେବୁ ।
 ନିଷ୍ପତ୍ତି
 ତା ୨୩ ରାଜ କୁଲ
 ୧୮୭୫

NANDA KISHORE DAS
 Joint Inspector of Schools
 Orissa.

ସୁଲରେ ବ୍ୟବହାର ନମନ୍ତେ କେବେ ଓତପାସ ରଚନା ଓ ପ୍ରକାଶ
 କରାଯାଉନାହିଁ ନମନ୍ତେ ସମସ୍ତମାନ ଦିଆଯାଏ ।
 ପୁସ୍ତକର ନାମ
 (୧) ଓତପାସ ଓ ବୁଗୋଲ (ନେତାଜିତ ସାହେବଙ୍କ ଦଳକାର)
 ଭାରତୀୟ ଓ ବୁଗୋଲ ଅପର୍ଟରେ) ୪୩୦୦
 (୨) ପାଠଶାଳାର ମାଧ୍ୟମିକ
 ସମସ୍ତା, ମେସର୍ସ ନମନ୍ତେ—ବ୍ୟୁତ୍ପାଦନ, ବନାନ, ସରକାରୀ, ସରକାରୀ,
 ବ୍ୟବହାର, ସୁଶନ ଓ ଦରଶନ ।
 ଅଭିଜ୍ଞ, ମେସର୍ସ ନମନ୍ତେ—ସରକାରୀ ଓ ନିଜମାନ ରଚନାକର ପ୍ରକାଶ,
 ମିତ୍ରସଙ୍କଳନ, ବ୍ୟବହାର, ଗ୍ରନ୍ଥକ ଓ ଦରଶନ ।
 ଅଭିଜ୍ଞ, ମେସର୍ସ ନମନ୍ତେ—ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ; ଉପାଦାନ ଓ ବକାରେ ପ୍ରକାଶ ଏବଂ
 ପଢ଼ା ବହିରାସୁର ଓ ସାଧାରଣ ପ୍ରକଳନ ବ୍ୟବହାର
 ଉପାଦାନ କେଶିକାର ଥାଏ ।

ଅଭିଜ୍ଞ, ମେସର୍ସ ନମନ୍ତେ—ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ, ଉପାଦାନ ଓ ସରକାରୀ ଗ୍ରନ୍ଥ ।
 (୩) ଉପାଦାନ ଉପାଦାନକରଣ ୪୦୦୦
 (୪) ଅର୍ଥବ୍ୟବହାର (କେଶିକାର ସାହେବଙ୍କଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥବ୍ୟବହାର ଆଦର୍ଶରେ) . . . ୪୨୫୦
 (୫) ମାନସାଳ ୪୧୦୦
 (୬) ମନୋରମା ୪୧୦୦
 ପୁସ୍ତକ ରଚନା ସମ୍ପର୍କରେ ସବିଶେଷ ସୂଚନା କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ନେତାଜିତ ଦାସ
 ତତ୍ତ୍ୱ କଲେ ଜଣାଯିବ
 ସରତ ।

ଉତ୍ତର ଦିଗ ୧୮୭୫ ମସିହା ।

ଉତ୍କଳ ଦାସ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପୂର୍ବ

ସଂଖ୍ୟା

ଭାରତୀୟ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ମସିହା । ମୁ । ଶ୍ରୀକଣ୍ଠ କୁମାର ସହ ୧୮୮୮ ବାଲି ଗଜପାଟଣା

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମଙ୍ଗଳ ପାଲି ତାଳମାସୁଲ ୪୫

ମୁର ବାବୁ ବଚ୍ଚାନନଦାସ ।
 ଦାସଙ୍କର ଅସାଧାରଣ ବୃତ୍ତଶୈଳୀ, ଅସୀମ
 ସାହସ ଓ ଅବଗାନ ଜନସ୍ତରାକାଂକ୍ଷାର ଅସଂ-
 କଳ୍ପ ପାର ଓଡ଼ିଶାବାସିନୀମାନେ ଅନବ-
 ଥ୍ୟ ସିଂହା ବରୁଥିଲେ ଓ ସକଳ ବିଷୟରେ
 ଉକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁବାକୁ ଅଗ୍ରଦୃଷ୍ଟ୍ୟକ ଆସୁ-
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶ ହେଉଥିଲେ । ଦାସଙ୍କର
 ଥିଲେ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସହର ଗୋଟିଏ ଫଳ
 ଉକ୍ତ ପ୍ରକାରେ ଗୁଣସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଲେ ଅ-
 ସଂଖ୍ୟ ସପରିକାର ଅସ୍ତିତ୍ୱସହା । ଦାସ-
 କୁ ଦେବ ନାହିଁ ଅନ୍ୟ ଅପ୍ରେମାନେ ।
 କର ଯୋଦ୍ଧାବଦ ମୂର ସମାଜର ପାଠକମାନ
 ଜଣାଇବାକୁ ଲେଖନ ଧାରଣ କରୁଅଛୁ । ଏହି
 ବକଳର ଅମୃତମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦାମର ବିଷୟ
 କ ହୋଇପାରେ ! ବାବୁ ବଚ୍ଚାନନଦାସ
 କାଲେ ଇନ୍ଦ୍ର ଲେକମୁ ଗମନ କରିବେ
 ଅପ୍ରେମାନେ ଏ କଥା ସଂସାଧାରଣକୁ ଜଣା
 ରହି ଏହା ସ୍ଵପ୍ନର ଅଗୋଚର ଥିଲା । ମାତ୍ର
 ଦୈବ ଇଚ୍ଛା ଉପରେ କଳ କାହାର ! ନଗର
 ଯାକ ଦାସକାରରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ସମସ୍ତ
 ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ଶୁଣ ଲାଞ୍ଜନ କରି ଅଶ୍ରୁ ଭାଗ
 କରୁଅଛନ୍ତି ଅଗ୍ର ଲୋକମାନେ ଅଜ୍ଞାନିତୋକ
 ସାଗରରେ ମୁଗପ୍ରାୟ ହାଲୁକି ବନ୍ଧୁବା-
 ନବମାନେ ଚର ବିରହ ଯାଆରେ ବ୍ୟାକୁଳ
 ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ସାଧାରଣ ଦାସକାଂକ୍ଷୀମାନେ
 ପ୍ରଧାନ ସଖା ଓ ଉପଦେଷ୍ଟା ହୋଇ ସମ୍ଭାଷିତ
 ହେଉଅଛନ୍ତି । ହେଲେ କିଏ ବାବୁ ବଚ୍ଚାନ-

ନନବାବୁ ଆଉ କାହାନ୍ତି ! ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ
 ଯିବା ପାଇଁ ଧର୍ମିକ ଲୋକେ ନିୟତ ପ୍ରସ୍ତୁତ
 ଦେଉଥାନ୍ତି ଯୋଗିମାନେ ସଂସାରର ସୁଖ ସ-
 ମ୍ପୋଗକୁ ବିସର୍ଜନ ଦେଇ ନାନା ପ୍ରକାର ଶାସ୍ତ୍ର-
 ରତ ଯାତ୍ରା ଲୋଗ କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁଠାରୁ
 କେହି ଆଉ ଫେର ଅସଇ ନାହିଁ ବାବୁ ଗଜ
 ସୋମବାର ଶୁକ୍ର ଦୁଇ ପ୍ରହର ସମୟରେ ସେହି
 ବିଷୟ ସ୍ଥାନକୁ ଗମନ କରୁଅଛନ୍ତି ! ଅନେକ
 ଉପସ୍ୟା ବଳରେ ଦୁଇଭାଗିନୀ ଓଡ଼ିଶା ଏପରି
 ପୁତ୍ର ଗୋଟିଏ ଲଭ କରିଥିଲା ସମ୍ପ୍ରତି ପରମେ-
 ଶ୍ଵର ଭାବକୁ ଅପଣା ନକଟକୁ ଯେନି ଯିବାରେ
 ଓଡ଼ିଶା ଅନକାର ଦେଲା ଆଉ କେହି ସେପରି
 ନାହିଁ ସେ ଭାବକୁ ଦେଖି ଏ କାରୁଣ ଶୋକ
 ସନ୍ତାପର କଳ୍ପମାତ୍ର ଉପସ୍ୟା ଦେବ । ଇଶ୍ଵର
 ଯାହା କରନ୍ତି ତାହା ମଙ୍ଗଳ ସକାଶେ ଅଟଇ
 ଏକଥା ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଵୀକାର କରବାକୁ ଦେବ ଓ
 ଭାବୁ ହେଲେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ଵୀକାର କରିବାକୁ
 ଦେବ ଯେ ଓଡ଼ିଶା କଥାଳରେ ମଙ୍ଗଳ ନାହିଁ
 ତାହା ନ ହେଲେ ଯାହାଙ୍କଦ୍ଵାରା ଅନେକ
 ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ ହୋଇଥିଲା ଓ ଦେବାର
 ଦାସଙ୍କୁ କି ବ୍ୟାଧୀ ଏତେ ଭଞ୍ଜଳ ଓ
 ଅ... ରୂପେ ଅମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବର ନିଅନ୍ତେ !
 ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଯାହା ଦେଉ ବର୍ତ୍ତମାନ କଳ୍ପକାଳ
 ସକାଶେ ସେ ଓଡ଼ିଶାର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଏହିପରି
 ରହିଲ ଏଥିରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
 ଯେଉଁ ଶ୍ରେଣୀରୁ ଏ ଶୋକପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଚନା

ସଂଘଟିତ ଦେଲା ତାହା ମାଗୁକ ଦେଲେଦେ
 ସେପରି ଆକାରରେ ବାବୁଙ୍କ ଗହରରେ ଜାଣ
 ଦୋଇ ନ ଥିଲା; ତନ ଶୁଣିମାସ ପୁଣ୍ୟରୁ ଉଦ୍ଧୈର
 ଉଦୟ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତହିଁର ବଳ ଅଭ୍ୟନ୍ତ
 ଭଣା ଥିବାରୁ ବାବୁ ଭାବକୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ କର
 ନ ଥିଲେ । ରୋଗଟି ବହୁମୂଳ ଅଟଇ ଓ ମୃତ୍ୟୁ
 ଦେବାର ଅଠ ବଶନ ପୁଣ୍ୟ ସେ ଅପଣା
 ଶରୀର ବିନଭୁବନ ଦୁର୍ଦ୍ଦଳ ଦେବାର ଦେଖି ଓ
 ପୁଣ୍ୟ ଚିତ୍ତସ୍ତାରେ କୌଣସି ଫଳ ନ ଦେବାର
 ଜାଣି ତାକୁ ଚିତ୍ତସ୍ତା ପକ୍ଷରେ ମତି ବଳା
 ଇଲେ ମାତ୍ର ଭାବୁସ୍ତା ସିଥିଲରୂପେ କରବାରୁ
 ଶେଷବନ ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ବିବସ ସକାଳୁ ସନ୍ଧି ପାଠ
 ଉଦୟହୋଇ ତାଙ୍କୁ ନିହାନ୍ତ ଅବଶ କରି ପକାଇଲ
 ତହିଁ ଉଦ୍ଘାରୁ ସେ ଚିତ୍ତସ୍ତା ଦେଲ ଭାବ କିଛି
 କର୍ମରେ ଅସିଲ ନାହିଁ ସତ୍ୟଂ ଦନ ଦୁଇ
 ପ୍ରହର ଉଦ୍ଘାରୁ ବାବୁ ରୋଧ ଓ ନିବେଦ
 ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ପରଶେଷ
 କର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ତାଙ୍କୁ
 ବାବୁ ବଚ୍ଚାନନ

ଦାରେ ଯାଜପୁର ଅନ୍ତ
 ଗ୍ରାମରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ବାବୁ
 ପିତାଙ୍କ ନାମ ବାବୁ ଚିତ୍ତେଚନଦାସ । ତାଙ୍କର
 ଶୂଳଶବର୍ଷ ବୟଃକ୍ରମ ସମୟରେ ଏହି ଏକ ମାତ୍ର
 ପୁତ୍ର ଦେବାରୁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଵେଦରପାତ୍ର ହୋଇ
 ଥିଲେ । ଯେଉଁ ବସରେ ଏହାଙ୍କର ଜନ୍ମ
 ସେ ବସର ଲୋକମାନେ ମରହଟ୍ଟା ଅମଳଠାରୁ

ଅବଧି ସରକାର ଉଚ୍ଚକର୍ମମାନଙ୍କରେ ଥାଇ
 ଖ୍ୟାତିବନ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏପରି ବଂଶରେ
 ଜାତ ହେବାରୁ ଓ ଭାଦ୍ରାଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିପତ୍ତମାନେ
 କଟକ ପୁରୀ ବାଲେଶ୍ଵର ସବୁ ନଗରରେ ଉଚ୍ଚ
 କର୍ମରେ ଥିବାରୁ କୌଣସିଠାରେ ଭାଦ୍ରାଙ୍କର
 ଆଦରର ଉଣା ନ ଥିଲା । ଭାଦ୍ରାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର
 ଅଠରନଳା ଘାଟରେ ଗୁକର ଥିଲା । ପ୍ରଥମେ
 ସେଠାରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ କରନ୍ତି ମାତ୍ର
 ପିଲାକାଳରେ ଭାଦ୍ରାଙ୍କର ସ୍ଵଭାବ ଅତିଶୟ
 ଚଞ୍ଚଳ ଓ ଉତ୍ସାହୀ ଥିବାରୁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ
 ଥୟ ହୋଇ ନ ରହି କେତେବେଳେ
 ବାଲେଶ୍ଵର କେତେବେଳେ କଟକକୁ ଯାଇ
 ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଣିର ପରାମର୍ଶ ପ୍ରଥମରୁ
 ଦେଖାଇଥିଲେ କାରଣ ସେଠାକୁ ଯାନ୍ତି
 ସେଠାରେ ମୂର୍ତ୍ତିମାନେ ଭାଦ୍ରାଙ୍କୁ ପଢ଼ାନ୍ତି ଓ
 ସାଦା ପଢ଼ନ୍ତି ଭାଦ୍ରା ଅନ୍ୟାୟରେ ମନେ ରଖନ୍ତି
 ଏହିପରି କେତେବର୍ଷ ଉତ୍ତାରୁ କଟକକୁ ଆସି
 ବାବୁ ହରେକୃଷ୍ଣ ଦାସଙ୍କ ଚିତ୍ରାବଧାରଣରେ
 ଇଂରାଜୀସ୍କୁଲରେ ଅଧ୍ୟୟନ କଲେ ଓ କିଛିଦିନ
 ଉତ୍ତାରୁ ମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ କଥା ନ ମାନି ସ୍କୁଲ ଛାଡ଼ି
 ଲୁଣାତୋଲାଇ କିମ୍ପାକୀ କର୍ମ କଲେ ତେତେ-
 ବେଳେ ଏହାଙ୍କ ବୟସ ୧୨ ବର୍ଷ ମାତ୍ର ଥିଲା
 ଅଧିକ ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ଦୁର୍ଗଣ୍ଡିତା ଓ ସ୍ଵାର୍ଥୀନ
 ଭାବନା ଏହାଙ୍କ ମନରେ ଉଦୟ ହୋଇଥିଲା ।
 କୌଣସି କାରଣରୁ ଭାଦ୍ରା ଛାଡ଼ି ଦେଇ କଟକର
 ଫଉଜଦାରୀ କଚେରୀରେ ଲେଖାପଢ଼ି କରି
 ୧୭ ବର୍ଷ ସମୟରେ ୫୯ ବର୍ଷ ବେତନର
 ମୋହରକର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ । ଏହି
 କର୍ମରେ ସେ ଆସଣା ସ୍ଵାଭାବିକ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଣି ଓ
 ଅସୀମ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମତା ପ୍ରଦର୍ଶିତ କଲେ ।
 ସନ ୧୮୭୦ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ
 ରହିଲେ ଓ ଯେତେ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ ଅର୍ଥାନରେ କର୍ମ
 ସମ୍ପାଦନ କରନ୍ତେ ଏହାଙ୍କ ଅସାଧାରଣ ସୁଖ ଦେଖି
 ମନେ ପଡ଼ିଲା । କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ ଏହାଙ୍କ
 ଶରଣାଗତ ହେଲେ । ପ୍ରତିକଳ ଅଭିନୀ
 ଯ ଅବଗତ ହେବ

ଭାଦ୍ରାଙ୍କୁ ଅପଣାର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ବୋଲି
 ଦେଖିଥିଲେ ଓ ଭାଦ୍ରାଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତିରେ ଦୁଃଖିତ
 ହୋଇ ଏକଦିନ କଚେରୀ ବନ୍ଦ କରି ଭାଦ୍ରାଙ୍କର
 ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ମାନ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ବିଚିତ୍ରାନନ ବାବୁ ଉପରଲଖିତ ପ୍ରାୟ ଗୁଣ
 ବନ୍ତ ହୋଇ କେବଳ ସରକାରୀ କର୍ମରେ
 ପଢ଼ିବା ଦେଖାଇଥିଲେ ଆଗ୍ନେମାନେ ଭାଦ୍ରାଙ୍କ
 ଗୁଣ ଜାଣି ନିକଟରେ ଏବୁଝେ ପ୍ରବୃତ୍ତ
 ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବାବୁ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କର
 ହିତକାର୍ଯ୍ୟରେ ସର୍ବଦା ଚେଷ୍ଟିତ ଥିବା ଓ ଅ-
 ନେକକାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିଥିବାରୁ ଆଗ୍ନେମାନେ
 ଭାଦ୍ରାଙ୍କପାଇଁ ଶୋକଭଙ୍ଗ ଧାରଣ କରି ଭାଦ୍ରା-
 ଙ୍କର ସମ୍ମେଧ ଜୀବନଚକ୍ର ଲେଖିବାକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
 ଜ୍ଞାନ କରୁଅଛୁ । ଓଡ଼ିଶାରେ ଗତ ୧୦୧୨ ବର୍ଷ
 ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଉନ୍ନତ ହୋଇଅଛି ତହିଁର
 ଅଧିକାଂଶ ଭାଦ୍ରାଙ୍କର ଜାତୀ ଅଟଇ । କଟକ
 ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀ ଓ କାରେକମ୍ପାନୀର ଅଧିକାରୀ
 ସେହି ଦେଉଅଛନ୍ତି । ସେ ପ୍ରଥମେ ଯତ୍ନ କଲେ
 ଏଣିକି ଓଡ଼ିଶାରେ ଏତେ ଯଥାଲୟ ହେଲେ
 କଟକନଗରରେ ଏତେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣାତର ପ୍ରଭୁ
 ହେଲା । ସଦାବର୍ତ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅନୁସନ୍ଧାନର ମୂଳ
 ମଧ୍ୟ ଏହି ମହାଶୟ । ଦୁର୍ଦ୍ଦିନରେ ଜାତ୍ୟନ୍ତର
 ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସୁଖାଇ ସମ୍ମାନ କରିବାର
 ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହି ମହାଶୟ ସମ୍ପାଦନ କରି ଅନେକ
 ଉପକାର ସାଧନ କରିଥିଲେ ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନସମୟରେ
 ଦୁଃଖିଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଏହି
 ମହାଶୟ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ଏପରି ଯେତେ ସର୍ବ
 ଓ ଯେତେ ହିତକର କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋ-
 ଈଅଛି ସବୁଥିରେ ଏହାଙ୍କର ଯତ୍ନ ଓ ଶ୍ରମ
 ବିଶେଷରୂପେ ଲକ୍ଷିତ ହୋଇଅଛି । ଏହାଙ୍କଠାରେ
 ସମସ୍ତଜ୍ଞେଣୀର ଲୋକ ସମ୍ମୁଖେ ଥିବାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କ
 ଶ୍ରଦ୍ଧାବା ବିଶ୍ଵସ୍ତରେ ଏ ମହାଶୟ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ
 ପୁରୀର ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୁଜାଳୁ ଅନେକ ସବୁଦିନ
 ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଜଗନ୍ନାଥବନ୍ଧୁ ମଠର ପ୍ରଧାନ
 ମେମ୍ବର ହୋଇ ଅନେକକାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି
 ଉତ୍କଳ ଶ୍ରୀଯାତ୍ରିକା ଏହାଙ୍କ ଯତ୍ନ ଓ ପରତ୍ନ
 ବିକଳାନ ସ୍ଵପ୍ନକ ବାହାର

ଦାସ ନ ଥିଲେ । ଭାଦ୍ରାଙ୍କର ଆତ୍ମ ନିର୍ଭରତା
 ଅଧ୍ୟୟନ ଥିଲା । ସ୍ଵଦେଶାନୁଗୁଣ ଦେଖିବ ଉନ୍ନତ
 ସାଧନ ପଶେପକାର ନିର୍ଲେଖିତା କୁଣ୍ଡଳ
 ଦମନ ପ୍ରଭୃତି ଭାଦ୍ରାଙ୍କର ଜୀବିକା ଥିଲା ଓ
 ଯଦ୍ୟପି ମୂଳ ସମୟରେ କିଛି ଦେଖା ରଖି
 ଯାଇଅଛନ୍ତି ଭାଦ୍ରା ଅପଣା ସକାଶେ କିଛି
 ନାହାନ୍ତି ପରଦୁଃଖରେ କାତର ହୋଇ ଭାଦ୍ରାଙ୍କ
 ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସେପରି କରିଥିଲେ । ଏହି
 ଦେହରୁ ଭାଦ୍ରାଙ୍କ ଦାତରେ ଧନ ରହି ନାହିଁ
 କାରଣ ଧନ ଥିଲା ସମୟରେ ସେ କାହାର
 ଦୁଃଖ ସହ ନ ପାରି ଅକାତରରେ ଦାନ କରୁ-
 ଥିଲେ । ଦୋଷ ଛତା ମନୁଷ୍ୟ ନାହିଁ ଏହାଙ୍କର
 ଯେକିଛି ସାମାନ୍ୟ ଦୋଷ ଥିଲା ଭାଦ୍ରା ଅଗାଧ-
 ଗୁଣସାଗରରେ ଏମନ୍ତ ବୃତ୍ତ ରହିଥିଲା ଯେ
 ଭାଦ୍ରା ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ନ ଥିଲା । ଆତ୍ମ-
 ମାନଙ୍କର ବି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଯେ ଏପରି ରହିଲୁ
 ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ବସିଅଛୁ ।

ଗତ କୁଟୁମ୍ବର ନାଜର ପ୍ରଭୃତିକ ଦୌର୍-
 ମୋହକମାରେ ଜଳବାହେବ ହୁକୁମ ପ୍ରଦା-
 କଲେ । ତତ୍ ପୂର୍ବରୁ ଅପେକ୍ଷାମାତ୍ର
 ହେଇ ଥିଲେ ଯେ ଚୁଡ଼ଚଣା ମିଳି ମତ
 ମଧ୍ୟରୁ ବକତିକ ଉଚ୍ଚଅଧିକାର ଅପେକ୍ଷା
 ରକଣ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉଚ୍ଚୋଚ୍ଚ ଦୋଷା ଓ ଅପ-
 ଥିଲେ । ମାତ୍ର ଜଳ ପ୍ରଦାନ ମତ ହେଇ
 କୁ ଦୋଷିତ ଯାହେବ ନାକର ଓ ବଦ୍ଧ-
 କାଳ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବ ୨ ଶ
 ବ୍ୟାପର ଅଜ୍ଞା ଦେଲେ ଦେବଳ ନାଜର
 ବପୋଧିକ ଥିବାରୁ ଭାଦ୍ରାକୁ ପରଶମରୁ ମିଳି
 ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଜଳବାହେବ ବ୍ୟକ୍ତିବଳେ
 ନାଜରର ଦୋଷଠାରୁ ବଦ୍ଧିର ଗୋଷ
 ଗୁଣ ଅଧିକ ଏଥିର କାରଣ ବୋଧ ହୁଅଇ
 ନାଜର ସବୁଦିନେ ବିରସ୍ତାରେ ବସି ରହି ନ
 ଥାଏ ଭାଦ୍ରାକୁ ନିମନ୍ତେସରେ ସବୁ ଚାକିରିକ
 ମିସଲ ଓ ମୋହପଲରେ ବୁଲିବାକୁ ହୁଅଇ ।
 ଦେଲେଶ୍ଵର ଭାବଦନବିଦ୍ୟୁ ଜଳବାହେବ
 ଏହାଦେଲେ ଶଲ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଭାଦ୍ରା
 ଉପରେ ଦୌର୍ଦ୍ଦିନ ଅପମତ୍ତ ସାହସ ଦେଇ
 ନାହିଁ । ଛାତ୍ରମାହେବଙ୍କ ଅଜ୍ଞ ଏଠାରେ ଗାଧ-
 ରଣ ବସ୍ତ୍ରାବତ ଦେଖିତ ହୋଇ ଅଛି ଦାରଣ
 ବସ୍ତ୍ରାବତ ନେ କରିଥିଲେ ଯେ ବରଂ
 ନାଜର ଶଲ୍ୟ ଆଇବ ମାସ ଦେଲେଶ୍ଵର ବା-
 ହାର ପାରିବ । ହିଁ ଦାରଣ ଦେଲେଶ୍ଵର ପ୍ରତି
 ବସ୍ତ୍ରାବ ଦେଇ ଦିବି ଅନେକକର୍ମ କରିଥିବ ।

ଲେଖିକା କର ପରାମର୍ଶ ଲେଖିଲେ ।
 ଏଥିରେ ଶରଣରେ ସିରସ୍ତାଦାଉକର୍ମ ଶାଳ
 ହେବାରୁ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଛାଡ଼ିବର ସାଦେବ ଏହାଙ୍କ
 ଫଉଜଦାରୀରୁ ଅଗାଧ ସେ କର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ
 କଲେ ଏ କର୍ମରେ ସପରି ସମ୍ମୋଲଭ କରି
 ଅଛନ୍ତି ଭାଦ୍ରା ସର୍ବଦା ପ୍ରକାଶ ଅଛନ୍ତି । ଦୂର୍ଭ-
 ମାନଙ୍କ କମିଶନର ଶାସ୍ତ୍ର ସାଦନବା ସାଦେବ

କରିଅଛନ୍ତି । କୃତ
 ବିଦ୍ୟା ଓ ଶ୍ରବନାସକ୍ତିର ବ୍ୟବେଧ
 ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ କରଣମାନଙ୍କର ଆତ୍ମ
 ବିଶ୍ଵସ୍ତରେ ଖଣ୍ଡେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମଧ୍ୟ ଲେଖି ରଖି
 ଯାଇଅଛନ୍ତି ଫଳତଃ ଓଡ଼ିଶା ଏପରି ସ୍ଵତ
 ଗୋଷ୍ଠିଏ ଜାତ କରି ନାହିଁ । ସେ ଆସଣା
 ବିଶ୍ଵାସରେ ଧାର୍ମିକ ଥିଲେ ଅଥଚ ଭାସ୍ଵାଦର

ଯାହା ହେଉ ପ୍ରମାଣରେ ତାହା ସ୍ଥିର ହେଲ
ତାହୁଁ । ଦେଲେଶ୍ୱର ଦେଲେଶ୍ୱର ଗଢ଼ ବାହାର
କଲ ।

ଅଗାଧିକାରୀ ସଦାଶେ ବ୍ୟବହାରରେ ଶେଷ-
ସେବର ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟୟ ଓ ପଥକର ବର ଧର୍ମ
କରୁଣା ପାଇ ଗଢ଼ ସମାପ୍ତରେ ବେତସେବ
କର୍ମର ଅଧିକେଶନ ହୋଇଥିଲା ଓ ଗୁଣ୍ୟବ-
ଗଣ୍ୟ ଏ ସତ୍ତ୍ୱରେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତସଭ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇଥିଲେ । ଚତୁର୍ଥକ ବାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ଉତ୍ତର
ସଭାସଭା କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକାରେ
ଦୁଇପଇସା ଲେଖାଏ ପଥକର ଧର୍ମ୍ୟ କରବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ । ଏଥିରେ ସରକାରୀ ସଭ୍ୟ-
ମାନେ ଓ ବାବୁ ଛାବୁକାନ୍ତ ବିଦ୍ୟାସାଗର
ଦ୍ୱିତୀୟ ହେଲେ ମାତ୍ର କର୍ମକାର ସଭ୍ୟମାନେ
ଅନିବନ୍ଧ୍ୟ ହୋଇ ଧକାରେ ଏକପଇସା କର
ସୁଦ୍ଧକରୁ ଧର୍ମ୍ୟ କରବାର ମତଦେଲେ ଓ
ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଥିବାରୁ ସେମାନ-
ଙ୍କର ମତ ପ୍ରବଳ ହେଲା ସୁତରାଂ ସରକାରଙ୍କ
ପ୍ରସ୍ତାବ ରଦ୍ଧ ହେଲା । ଏ ଦେପର ଅବସ୍ଥା
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏକପଇସାକର ଉଚିତ ଅଟେ ତହିଁରୁ
ଅଧିକ ହେଲେ ବ୍ୟବସ୍ଥିତଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟତାରେ ।
ଧକା ଅନୁଷ୍ଠାନ କରବୁଦ୍ଧି ପ୍ରସ୍ତାବକର ହେଉଥିଲା
କିନ୍ତୁ ଏକପଇସା ଦରରେ ଦାୟତ୍ୱସମ୍ପନ୍ନ ସଭ୍ୟ
ଗୋଷ୍ଠୀସେବକର୍ମୀଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ଅୟ ୫୦୦୦
ହେଉଅଛି, ଏହା ପରିମିତରୂପେ ବ୍ୟୟ ହେଲେ
ଏକପଇସା ବାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ଓ ପ୍ରତିବର୍ଷ
କୋଟିଏ ଅଧେ ନୁହେଁକମତକ ହେଲେ ପାଞ୍ଚ
ପାତ ବର୍ଷରେ ଅନେକ ଗୁଡ଼କ ସଜବ ହୋଇ
ସିବ ଅଧର ପ୍ରକାକୁ ନ ବାଧ୍ୟ । କର୍ମକାର
ସଭ୍ୟଙ୍କରୁ ଅଧିକ କିଛି ବାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ନ
ହେଉ ଏକପଇସା ଦର ଯେ ଧର୍ମ୍ୟ ରହୁଳ
କତ ସୁଖର ବିଷୟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେପରି ପର-
ମିତବ୍ୟୟ ହୁଏ ସେ ପକ୍ଷରେ ସେମାନେ ଓ
ସଭାସଭା ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ରଖନ୍ତୁ । ରୁପସଭା
ଶୁଣ ଅଣାଏ ଲେଖାଏ ଦର ହେଲେ ସୁଖ ଅଧ-
ରମିତ ବ୍ୟୟକୁ ନିଅନ୍ତା ହେବ । ତାହା ଯେ-
ପରି ନ ହେଉ ।

ପୁଣ୍ୟ ।

ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣପାଦ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରୁ ପଥର
ଖଣ୍ଡି ନିଷ୍ପତ୍ତ ହେଇ ଗୁଡ଼ପ୍ରସାଦରେ ଏଠାରେ
ଏକ ଅମ୍ଳାନଳ ହୋଇ ଯାଇଅଛି ଓ ସେ

ବିଷୟରେ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ମନ ଅନୁଷ୍ଠ ହୋ-
ଇଥିବାରୁ ଅନୁମୋଦନେ ଚତୁର୍ଥ ଦେଲେକ ନି-
ରଣ ଏଠାରେ ଲେଖୁଅଛୁ । କର୍ମକାରୀଙ୍କ
ମନ୍ଦିର ଗୁଣ୍ୟ ଉଚିତ ଓ ପ୍ରାଚୀନକାଳର କାର୍ତ୍ତିକୋଳ
ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଏହାକୁ ଗୁଣ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନମଦେବ
ବ୍ୟବସ୍ଥିତେ କର୍ମକାରୀ କରୁଅଥିଲେ ସନ ୧୯୧୮
ମସିହାରେ ଏହାର ବାର୍ଯ୍ୟ ଗେଷ ହୋଇଥିଲା ।
ମାତ୍ର ମନ୍ଦିରର ବାହାରୁ ଯାହା ଦେଖାଯାଏ
ତାହା କୁଡ଼ା ଏହାର ଉଚ୍ଚତରାମ କରୁଅ ଛାହା
ବାହାରର ଜଣା ନାହିଁ । ତହିଁର କାରଣ ଏହ
ଯେ ମନ୍ଦିରର ଉଚ୍ଚତରାମ ଅଗ୍ରସୟ ଅନୁକାର
ଦିନଦେଲେ ଗୋ ୩୨ ଟା ପ୍ରାୟର ଅଲୋକ-
ରେ ଦେବଳ ଠାକୁରମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ କିନ୍ତୁ
ମନ୍ଦିରର ଗଠନପ୍ରଣାଳୀ ବିଷୟରେ କିଛି ଜଣା-
ପଡ଼ଇ ନାହିଁ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଥର ଗଠିତରୁ
ମନ୍ଦିରରୁକରର ବ୍ୟବସାୟକୁ ଦେଖିବା ଅବଶ୍ୟ-
କ ହେଲା ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରୁ ପ୍ରେରଣ ହୋଇ-
ଥିବା ଇଞ୍ଜିନିୟର ଚନ୍ଦ୍ର ଗଜାଙ୍କର ବା ମନ୍ଦିରର
ବର୍ମାଣ୍ଡେକ ମଧ୍ୟରୁ କେହୁ ମସାଲ ଜାଲ ଉଚ୍ଚ-
ରର ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ଓ ମନ୍ଦିରର
ଉଚ୍ଚତରାମର ଖଣ୍ଡ ଗଠିତ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର-
ଥିବାର ବୋଧ ହୁଅଇ ହୋଇଲେ ସେଗୁଣ
ଗଠିତର ବ ନଗରକୁ ଅଧିକାର ସମ୍ପାଦନା ନ
ଥିଲା । ଯେଉଁ ଗଠିତର ଦେଲ ଏଠାଲେକେ
ମନ୍ଦିରର ଗଠନ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ଅନୁମୋଦନେ
ଶ୍ରୀକିଲ୍ଲି ଯେ ତାହା ସୁଖାକାଳରୁ ବାବୁ ବିଜି
ସାମନ ଦାସଙ୍କ ଚିତ୍ରକୁ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିଲା
ତହିଁରୁ ଏଠାଲେକମାନେ ଅନେକପ୍ରସ୍ତୁ ପ୍ରତିଲ-
ପି ନେଇଅଛନ୍ତି । ସେ ଗଠିତରୁ ଜଣାଯାଏ
ଯେ ମନ୍ଦିରର ଗୁରୁମହଲ କୋଠାପର ଅର୍ଥାକୁ
ରହିଥିବାରୁ ଉପରେ ଯେପରି ବୋଲୁକ
କିଛି ଅଛି ସେହିପରି ଉପକୁ ଅହୁର ଦୁଇପ୍ର-
ସ୍ତ ଛାଡ଼ ଥାଇ ତହିଁ ଉପରେ ମନ୍ଦିର ତୁଡ଼ା
କର୍ମକାର ହୋଇ ଅଛି । ମନ୍ଦିରର ପୂର୍ବପାଖରେ
ଉପକୁ ସିବାକୁ ପାହାଚ ଅଛି ଯେ ତାହାଦେଇ
ଉପରର ଉଚ୍ଚତରାମ ଘରେ ପ୍ରବେଶ ହେବାର
ସୁବିଧା ଅଛି ଓ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପ୍ରସ୍ତୁ ମନ୍ଦିରର ବା-
ହାରପାଖକୁ ବାହାରସିବାପାଇ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁଣା ବାଟ
ଅଛି । ଏହୁଡ଼ା ବାହାରପାଖରୁ ଅଧିକ କିଛି କାଟ
ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ । ଗଠିତରେ ଅହୁର ଲେ-
ଖାଅଛି ଯେ ଗୁଣ୍ୟପ୍ରସ୍ତରେ ଅର୍ଥାକୁ ସିଂହାସନ
ଉପରେ ଯେଉଁ ଶୁଣ ଅଛି ତହିଁଉପରେ ଥିବା
କୋଠରରେ କର୍ମକାରୀମାନଙ୍କର ଅନୁଷ୍ଠରେ

ଚତୁର୍ଥାମୂର୍ତ୍ତି ବସିଅଛନ୍ତି । ଏପରି ଗୁଣ୍ୟପଦରେ
ଗୁରୁମୂର୍ତ୍ତି ମନ୍ଦିରରେ ଥିବାର ଦେବେ ଶୁଣାଯାଇ
ନାହିଁ ଓ ତାହାର ମଧ୍ୟ କିଛି ପ୍ରକାବ ପାଇ ନାହିଁ
ବିଶେଷତଃ ପାହାଚ ଏମନ୍ତ ଉପକର ଅବସ୍ଥାରେ
ଅଛି ଯେ ତହିଁରେ ଚଳିବିବାର ବର୍ତ୍ତମାନକୁ
କଠିନ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣିବାକୁ ସେଥିଉପରେ କିଛି ଏଗୁଣ
ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ସୁତରାଂ ଏ ଖଣ୍ଡରେ ସମସ୍ତଙ୍କର
ବିଶ୍ୱାସ ହେବାର ଜଣାଯାଉ ନାହିଁ ପୂର୍ଣ୍ଣିବାକୁ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ବିଷୟରେ ଯାହା ଶୁଣାଯାଏ ତହିଁରୁ
ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ସେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରସ୍ତ ଅର୍ଥାକୁ ଯହିଁ
ରେ ଠାକୁରମାନଙ୍କ ବିଗ୍ରହମାନ ହେବାର ଲେ-
ଦେ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ଦେବଳ ସେହି ପ୍ରସ୍ତର ଉପକୁ
କରି ଅଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରସ୍ତର ଉପରଭାଗ ହାତ
ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରୁ ଗୁରୁଗଣ୍ଡ ପଥର ଗଠିତଅଛି ଓ ଅଧି
ଦେଖେହାତରେ ମଧ୍ୟ ଫାଟିବନ୍ତୁ ବାହାରଅଛି ।
ଗୋଟିଏ ଫାଟ ଗୁରୁ ପାଞ୍ଚହାତ ଲମ୍ବା ଓ ୩୩
ଅଞ୍ଚଳ ମେଲହୋଇ ଯାଇଅଛି । ଲୁହାର ବଳି
ଓ ବରଗାସକୁ ମୂର୍ତ୍ତୀ ଖାଇ ଯାଇଅଛି ଓ ପଥର
ଦେହରେ ଥିବା ଲୁହାର ବଳନାମାନ କ୍ଷୟ
ହୋଇ ଯାଇଅଛି ଏବଂ କାରଣରୁ ମନ୍ଦିରର
ଅବସ୍ଥା ଉଚ୍ଚାନ୍ତ ମନ୍ଦ ହୋଇଅଛି ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟ-
ରେ ପ୍ରବେଶ ଦରବୀ ବିଷୟକର ଅଟଇ ।
ଏପରି ଦୁର୍ବସ୍ଥା ଘଟିବାର ନାନାଦ କାରଣ
ଲେକେ କହନ୍ତି ମାତ୍ର ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱଳ୍ପସ୍ୱଳ୍ପ
କାରଣ ଏହି ଯେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ପଥର ଗଠି-
ପଡ଼ିଅଛି ଦୁଇବର୍ଷ ତଳେ ସେଠାରେ ବକ୍ତ୍ର-
ପାତ ହୋଇ ଥିଲା ଓ ମନ୍ଦିର ଉପରେ
ନା ନା ସ୍ଥାନରେ ଗଢ଼ମାନ ହେବାରୁ
ତହିଁର ଚେତ ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚତରୁ ପଶିଯାଇ ପଥର
ଯୋଡ଼ା ସବୁକୁ ଚିଲି ବର ଦେଇଅଛି ଏବଂ
ଲୁହା ବଳନା ସବୁ କ୍ଷୟ ଓ ବଳି ବରୁଣାମାନ
ମରଣ ଯୋଗୁଁ ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି । ପଥର
କୌଣସିରୂପେ କ୍ଷୟ ବା କାଣ୍ଡ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଏଥିରେ ବୋଧ ହୁଅଇ ସେ ଫାଟ ସ୍ଥାନମାନ
ଗୁଣ୍ଡି ନୁହେଁ ଲୁହାର ବଳନା ଓ କତ ଉଦ୍ୟାଦ
ଲଗାଇ ମନ୍ଦିରକୁ ସଂସ୍କାର କରିଦେଲେ ସୁବ୍ୟ-
ପ୍ରାୟ ମନ୍ଦିର ଦୃଢ଼ ହୋଇଯିବ । ଏପରି କାର୍ତ୍ତି-
ସଂସ୍କାର ଅନୁଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟରେ ହେବାର ନୁହଇ ।
ଏଥିପାଇଁ ଦୁଇଗୁରୁମାସ ବା ଅଧିକକାଳ ଲଗି-
ପାରେ ଲେକେଦିନ ଠାକୁରମାନେ କେଉଁଠା-
ରେ ରହିବେ ଏକଥା ଗେନ ଅନେକ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ
ଲଗିଅଛି କିଛି ନଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏ ସମ୍ପ-
ର୍କରେ ଅନୁମୋଦନେ ଅପଣା କଥା ନ କହ

ପୁରୀର ଜଣେ ପତ୍ରପ୍ରେତକଳାଠାରୁ ପାଇଥିବା ପତ୍ରରୁ ଭଲଲକ୍ଷିର ଅଂଶକୁ ଉଧୃତ କଲୁ ଯାତକମାନେ ଭଲରୁ ସବୁକ୍ଷେପ ଜାଣିପାରିବେ

“ମନରର ଜାଣିସଂସାର ପ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତେ ଶ୍ରୀମ-
ହାରୀକ ଅଭିଧ୍ୟ ଯାବତୀୟ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ
ନିକଟକୁ ନିଜର ସ୍ୱାକ୍ଷରର ଅନ୍ତାନପତ୍ର
ପଠାଇଲେ । ସମସ୍ତ ସତ୍ୟବୃତ୍ତ ମନରରେ
ସମବେତ ହେଲେ । ଏପରି ମନରବିଷୟକ
ସତ୍ତା ଅମ୍ବେମାନେ ଅଧ୍ୟାବଧ୍ୟ ଦେଖି ନ ଥିଲୁ
ଏହା ଅଧ୍ୟକ୍ଷର ଅନଳର ବିଷୟ ଯେ ଶ୍ରୀମହା-
ରାଜା ସୁଲୀୟ କୌଳିକାଭିମାନ ପରବାରପୁତ୍ରକ
ଭରଣରେ ସାଧାରଣ ସତ୍ୟପର ଉପକ୍ରମ ହେଲେ
ପ୍ରଥମତଃ ଶ୍ରୀମହାରାଜ ମହାଶୟ ସତ୍ୟମହୋଦୟ
ମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନପୁତ୍ରକ ପ୍ରଶ୍ନକଲେ ଯେ ମନ-
ରର ଜାଣିକାର ବିଧେୟ କି ନା ? ତାହା-
ହେଲେ ମହାପ୍ରଭୁ ଭଦ୍ରବଧ୍ୟ କେଉଁଠାରେ
ଅବସ୍ଥିତ ହେବେ ? ଏଥିରେ ଶ୍ରୀୟକୁ ମଦନ୍ତ
ନାରାୟଣଦାସ ଓ ପଣ୍ଡିତବର ମାରକଣ୍ଡେୟମହା-
ପାତ୍ର ଉତ୍ତରଦ୍ୟୁକ୍ତି ମହାରାଜାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ଓ ମନୋ-
ରାବର ବ୍ୟାଖ୍ୟାପକ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ
ପଣ୍ଡିତମହାଶୟଙ୍କ ଯୁକ୍ତିବାଦ ଶୁଣି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲୁ
ଶୁଣିଅଛୁ ଯେ ମହାରାଜା ମଧ୍ୟଭାଗ ଉପରେ
ପ୍ରୀତ ଅଛନ୍ତି । ପରଶେଷେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅବ-
ସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ମର ଦୈଧ୍ୟ ଜଣଲୁ । ଶ୍ରୀଶ୍ରୀମ-
ହାରାଜା ଓ ଶ୍ରୀୟକୁ ମଦନ୍ତ ନାରାୟଣଦାସ ଏବ
ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀମୋହନୀନାଥମିଶ୍ର ପ୍ରଭୃତି କରପୟ ସତ୍ୟ
ମାନେ ଅବଧାରଣ କଲେ ଯେ ଜଣିସଂସାର
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଠାକୁରମାନେ ଜଗନ୍ନୋ-
ହନରେ ଅବସ୍ଥାନ କରବେ ଏହାର ବିଶେଷ୍ୟ
ହୋଇ ଅପର ମଦନ୍ତ ଓ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସେବକ-
ମାନେ ଏକବାକ୍ୟରେ କହିଲେ ଯେ ଠାକୁର-
ମାନେ ସିଂହାସନରେ ଅବସ୍ଥିତ କର ଏହିକାର୍ଯ୍ୟ
ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ । ଏଥିର ସୌକାର୍ଯ୍ୟାର୍ଥ ସେମାନେ
ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶିବେଶୁରୋପର ଏକ ଭୃତ ନିର୍ମାଣ
କରବେ ଓ ଭୋଗ ଶୀଘ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ କିବା ଦିଗ-
ଦାୟା ମଧ୍ୟରେ ସମାପନ କରବେ । ଅମ୍ବମାନଙ୍କ
ବିବେଚନାରେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବଟି ପରଶ୍ରୀମାନେ
ଶୁଣିବନଦାୟୀ ହେବ ନାହିଁ । କାରଣ ସଦ୍ୟପି
ବୈକାଳ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ଉପକ୍ରମାତ୍ କୌ-
ଣସି ଶିଳା ଉତ୍ତ ହୁଏ ଭେଦେ ଏହା ଭୃତ
ରୁଣ୍ଡକର ଅଧୋଭାଗରେ ବିଦ୍ୟୁତ ଅନୁଷ୍ଠାପ୍ତ-
ଦନ କରବ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ । ପଶ୍ଚା-
ପତହାରମାନଙ୍କର ଏଭଦ୍ରିଷୟକ ଦୁର୍ଗତବର
କାରଣ ଏକମତ ସ୍ୱାର୍ଥପରତା ଅଟଇ

ସେମାନଙ୍କର ଅଶଙ୍କା ଏହି ଯେ ସଦ୍ୟପି ପସ୍ତା-
ତ୍ତ ନିଷ୍ପୋଧ ଯାତ୍ରିମାନଙ୍କର ମନରେ କୌଣସି
ଭବାନ୍ତର ହୁଅଇ ଭେଦେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତା-
ରଣା ସାଫଲ୍ୟ ଦେବ ନାହିଁ ଏବ ସୁତରାଂ ବୃତ୍ତି-
ହେତ ଦେବାର ବିଶେଷ ସମ୍ଭାବନା । ଏତାଦୃଶ
ପ୍ରସ୍ତାବରେ ମହାରାଜା ହଠାତ୍ ସନ୍ତତ ନ ହୋଇ
କହିଲେ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ତ
ଏହାର ଆଦେଶ ନ ଆଣିଲେ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମା-
ନଙ୍କୁ ଠାକୁରଙ୍କୁ ସିଂହାସନରେ ପ୍ରାପନ କର-
ବାକୁ ଅନମତ ଦେବୁ ନାହିଁ । ଏଥିରେ
ସେମାନେ ଶ୍ରୀୟକୁ ନିଲେଦୁରସାଦେବଙ୍କୁ ଆଦେ-
ଶନ କର ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅବଧ୍ୟ କହି ଉତ୍ତର
ମିଳ ନାହିଁ । ଭଦିନାବଧ୍ୟ ଏମାନେ ଶ୍ରୀମଦନ୍ତ
ନାରାୟଣଦାସଙ୍କୁ ଧର୍ମ ବିଶେଷ୍ୟ ବୋଲିଅଛନ୍ତି ।
ଏହା ଅଗାଧ ଭୟାବହ ବ୍ୟାପାର ଅଟଇ । ଉପ-
ସଂହାରରେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ବକ୍ରବ୍ୟ ଏହି ଯେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଶ୍ରୀମହାରାଜାଙ୍କର ସାଦୃଶ୍ୟ ବାକ୍ସ-
ଭୂଷା ଓ ସୁଶୀଳତା ଅବଲୋକନ କଲୁ ତାହା
ଅଗାଧ ଅଶାନ୍ତ ଅଟଇ । ଏଥିରେ ଅମ୍ବେମାନେ
ଜାଣିଲୁ ଯେ ଶୁକେନ୍ଦ୍ର ଶାବଦ୍ୟସିଂହଦେବ
ମହାରାଜାଙ୍କର ବିମଳଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ପାର୍ଶ୍ୱ ବରୁପ
ରୁଦ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତ ଦେବାର କହିଛି ପ୍ରକାଶ ପାଉ ନାହିଁ
ଯାହାହେଉ ଅମ୍ବେମାନେ ଅଶା ବରୁ
ମହାରାଜା ଶକ୍ତି ସତ୍ୟତା ପଦବରେ ପଦାର୍ପଣ
କର ଅମ୍ବମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରବେ ।

ଏଥିରୁ ପୁରୀର ରାଜା ଏବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାଚୀ-
ନ ମନରର ଅଧକାରମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ
ମନର ଉପରେ ଗଛ ଉଠିବା କେତେ ଭୟା-
ବହ ବ୍ୟାପାର ଅଟଇ । ଗଛ ଉଠି ବଡ଼ ହୋଇ
ଗଲେ ତାହାକୁ ଉପରୁ କାଟିଦେବା ମଧ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ
ନୁହଇ ତହିଁର ମୂଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଡ଼ିଦେବାର
ଉଚିତ ଓ ସୁଦୃଗଛ ଦେଲମାତ୍ରିକେ ତାହାକୁ
ମୂଳରୁ ଉପାଡ଼ି ପକାଇବା ମନରସକ୍ତ ରକ୍ଷାକ-
ରବାର ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଭଲ ଉପାୟ ଅଟଇ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଅନ୍ୟ ଅନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାକୁ ଅର୍ଡ଼ବହୁର
ବର ବିନିମିତ୍ତମ୍ଭ ମହକୁମାର ଏକଟି ସିରପ୍ତା-
ଦାର ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଜନରବ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ
ବନିମିତ୍ତର ବାହେବ ଜଣେ ଉତ୍ତମୁଲେକର
ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀୟକୁ ବିମତ୍ତ ବାହେବ ତଲେନ୍ଦ୍ରକ ଦେ-
ଭେବ ଦନ ହେଲା ଯାତ୍ରକ ଥିଲେ ସଂପ୍ରତି
ଅଗୋପ୍ୟ ହୋଇ ବସୁ ସେବକ ଭିତର ନବୁ

କକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ତୁର ଏବଦିନେ ଫେର
ଅସିଦେ ।

ଏ ନଗରର ଚାଷମହାଲ ଓ ଲଗରଜ
ବାଜପୁତ୍ରୀ ନୂମିର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଲାଗିଅଛ । ଜମା
ଶିଳ୍ପଶାଳା ଅଠ ସମଗ୍ରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବାର
ଶୁଣାଯାଏ । ଏଥିରେ ଲେକନାଦେ ବଜ୍ରତାଳର
ହେଉଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ବାହାରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବାର
ଲୋଡ଼ବାର ଦେଖା ଯାଉ ନାହିଁ ।

ପୁରୀର ପଣ୍ଡିତ ଓ ବିଦେଶରେ ପଶ୍ରୀମାନେ
ଦିଶାନ୍ତ ବରାଅଛନ୍ତି ଯେ ଠାକୁରମାନେ ଦିଂଶା-
ସନରେ ନ ବସିଲେ ଅନ୍ତ ଦେଖ ହେବ ନାହିଁ ।

କଳ ରତନାବ ଅମାବସ୍ୟା ହନ ରଥ ସବୁ
ଦିଂହଦ୍ୱାରକୁ ଫେର ଅସିଲ ଓ ରଥବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସହୁତ୍ରିବତେ ହୋଇ ନ ଥିଲ ।

କଟକ ତଲେକ ସବାମେ ଯାକପୁରରେ
୪୨୦୦୦ ଟା ଚୁନା ସ୍ୱାକ୍ଷର ହେଇଅଛ ।
ବାକୁ ହରଗୋପାଳ ବୋଷ ୪୧୦୦ ଚୌଧୁରୀ
ସହଦେବ ମହାପାତ୍ର ୪୧୦୦ ବାକୁ ଶିବପ୍ର-
ସାଦ ପିଂହ ୪୫୦ ଟା ଓ ବାଙ୍କ ସମସ୍ତେ ୪୫୦
ଟାରୁ ଉତ୍ତା ଚୁନା ସ୍ୱାକ୍ଷର ବରାଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ମଧ୍ୟରେ ଅତର ବାକାପୁତ୍ରୀ ଅଛନ୍ତି ସେ ଦେବନି
୪୨୫ ଟା ଲେକ୍ତଅଛନ୍ତି ଏହା ବଦାପି ରାଜ-
ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେ ଏଠାରେ ଗୋପାଳଗୁମରବର
୪୫୦ ଟା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏ ଚୁନାକୁ ଫେର
୪୨୨୦୦ ଟା ଦେଲ ।

କଲରର ବାଣିଜ୍ୟ ଅୟ ୪୮୦୦୦୦୦୦୦୦୦୦
ଅନୁମାନ ହୋଇ ଅଛି ଏଥିରେ ପ୍ରତି ଲେକର
ହାକ୍ଷହାର ବାଣିଜ୍ୟ ଅୟ ଚିତ୍ତଗଞ୍ଜୂଳୀ ପତ୍ରୁଅଛ
ମାତ୍ର ଲୁରଭବର୍ଷର ଅୟ ୪୦୦୦୦୦୦୦୦୦୦୦୦୦ ଟା
ଓ ପ୍ରତିଲେବର ହାକ୍ଷହାର ବାଣିଜ୍ୟ ଅୟ ଦେ-
ବଲ ବୋଡ଼ଏଟା । ଏ ଚୁନାଦେବର ଅବସ୍ଥା
ରେ କେତେ ପ୍ରକେତ ।

ଅମେରବା ଦେନଟ୍ଟ ଉପଗୋଟି ନଗର
ଚୁନକ୍ଷତ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟୁତ୍ତ ହୋଇଅଛ । ସେଥିର
ରଦାପି ୩୫୦୦୦ ଟାକ ମଧ୍ୟରୁ ୩୨୦୦୦ ଟା
କର ପ୍ରାଣନାଶ ହୋଇଅଛ । ବି ଉତ୍ତର
ବ୍ୟାପାର !

ଜାନଯୋର ଶୁକ୍ରମାସ ପଶ୍ରୀ ସାଧ
ସହୁତ ମାନାତ୍ରକୁ ଅଗମନ ବରାବାର ମହୁ
ବରନ୍ତି । ସେଠାରେ ଲଂସପ୍ରକ ସୁବବୁଦନ
ସହୁତ ଗାନ୍ଧୀ କରବେ ।

ଏହି ଉତ୍କଳପତ୍ରିକା ସହରଦ
ପାବହାର ବାହୁତ୍ରୀ ଶିଂହକ୍ଷାକର ଯ
ମୁଦ୍ରକ ଓ ପ୍ରକ୍ଷରକ ହେଲ ।

ଅଭିରକ୍ତ ।

ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ଅଗ୍ରଣୀ ସନ ୧୮୭୫ ମସିହା ।

ମୂଲ୍ୟର ଭାଲକା ବାବଦ୍ ମାତ୍ର କୁଳ ସନ ୧୮୭୫ ମସିହା ।

କଲକଟକ		କଲମୁଖା		କଲ ବାଲେଶ୍ୱର ।		
ଭୂମିପତ୍ରମାଣ ୩୧୭୮ ବର୍ଷମାନଙ୍କ		ଭୂମିପତ୍ରମାଣ ୨୧୭୦ ବର୍ଷମାନଙ୍କ		ଭୂମିପତ୍ରମାଣ ୨୦୪୦ ବର୍ଷମାନଙ୍କ		
ଲୋକସଂଖ୍ୟା ପୁରୁଷ ୨,୨୫,୦୦୦ ଓ ୨୨୯୪୫୪		ଲୋକସଂଖ୍ୟା ପୁରୁଷ ୩୮୯୪୪୯ ଓ ୩୮୦୨୨୫		ଲୋକସଂଖ୍ୟା ପୁରୁଷ ୩,୨୯,୦୭୭ ଓ ୩,୯୯,୧୫୫		
ଜାତିର ବିବରଣ		ଜାତିର ବିବରଣ		ଜାତିର ବିବରଣ		
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ	କ ୨୩୧୪	
ମୁସଲମାନ	କ ୪୦,୦୯୩	
ହିନ୍ଦୁ	କ ୧୪,୩୨,୦୪୦	
ବୌଦ୍ଧ	କ ୦	
ଅନ୍ୟାନ୍ୟଜାତି	କ ୨୨୪୧୭	
ମୋଟ ୧୪,୯୪,୭୮୪		କ ୨୨୯,୨୭୪		କ ୨,୨୦,୨୦୨		
ବେଉଁ ଜାତିରେ ବେତେ ମୂଲ୍ୟ		ବେଉଁ ଜାତିରେ ବେତେ ମୂଲ୍ୟ		ବେଉଁ ଜାତିରେ ବେତେ ମୂଲ୍ୟ		
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ	କ ୪	
ମୁସଲମାନ	କ ୩୩	
ହିନ୍ଦୁ	କ ୧୭୮୧	
ବୌଦ୍ଧ	କ ୦	
ଅନ୍ୟାନ୍ୟଜାତି	କ ୧	
କ ୧୮୧୧		କ ୨୧୦		କ ୨୦୧		
କ୍ଷେତ୍ରର ନାମ	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
କୃଷିଜା	୩୦୧	୨୯୯
କର୍ମଜୀ	୨	୨
ବୃକ୍ଷ	୨୩୪	୧୯୭
ଉଦ୍ଭିଦଗୋଷ୍ଠ	୧୧୦	୨୯
ଅଗ୍ରହଜ୍ୟା	୩	୧
ଅପାଳ	୧	୦
ପୂର୍ବମାନ	୨	୨
ବର୍ଷାପାଳ ଓ ଛୁଂପୁ- କରୁଦ୍ୱାର ବଳ	୨୪	୨୨
ଅନ୍ୟଜାତି	୨୭୦	୨୨୭
ମୋଟ ୧୨୩ ୮୪୭		୩୪୭ ୩୪୩		କ ୩୫୭ ୩୪୩		
ଯେତେ ବସ୍ତୁରେ ମୂଲ୍ୟ		ଯେତେ ବସ୍ତୁରେ ମୂଲ୍ୟ		ଯେତେ ବସ୍ତୁରେ ମୂଲ୍ୟ		
ମୁକ୍ତଜାତି	୧୧	୧୩
ଏକବର୍ଷର ଅନୁଷ୍ଠ	୧୭୪	୧୪୭
ଏକଠାରୁ କୁବର୍ଷ	୧୩୧	୧୩୮
୨ " ୧)	୧୪	୨୮
୧) " ୨୦	୧୦୪	୮୨
୨୦ " ୩୦	୧୩୭	୧୦୭
୩୦ " ୪୦	୧୦୧	୧୪
୪୦ " ୫୦	୨୭	୪୯
୫୦ " ୬୦	୫୭	୫୧
୬୦ ବର୍ଷର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ	୧୨	୧୮
ମୋଟ ୧୨୩ ୮୪୭		୩୪୭ ୩୪୩		କ ୩୫୭ ୩୪୩		

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାମ୍ବାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ୍ରୀ ୧୦୮
ସମ୍ବାଦିନୀ

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ପରିଚାଳନା । ମୁ. ଶ୍ରୀକଣ୍ଠ କୁମାର ସହ ୧୮୮ ସାଲ ଗଜପତି

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମଧ୍ୟମଲ୍ ପାଇଁ ଡାକମାଗୁଲ ୪୧୨

ସମ୍ବନ୍ଧ ପଥରେ ବିଦେଶରୁ ଆସୁଥିବା ବା-
 ଶିଳ୍ୟ ଉପରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଯେଉଁ ମାଗୁଲ
 ନିଅନ୍ତି ତହିଁର ନୁହେଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କର ଏକ
 ଆଇନ ତଳେ ମାସ ତା ୫ ରଖିବେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 ମେଣ୍ଟର ଶ୍ରୀୟା ଜାରି କରିଅଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ଆଇ-
 ନାନୁସାରେ କେବଳ ମାଲ ଧାନ ଗୁରୁଲ ଓ
 ଲୁଗା ଛତା ଆଉ ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟର ରପ୍ତାନା ମାଗୁଲ
 ରୁଦ୍ଧିଯାଇଅଛି । ଛତା ଦେବା ଦ୍ରବ୍ୟ ଉପରେ
 ଗରବର୍ଷ ୪ ୧୭,୩୦,୦୦୦ ଆଦାୟ ହୋଇ-
 ଥିଲା । ଅମଦାନୀ ଦ୍ରବ୍ୟର ସାଧାରଣ ମାଗୁଲ
 ୪୨୫ କାରୁ ୪ ୫ କା ହୋଇଅଛି ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ
 ୪ ୧୭,୩୦,୦୦୦ କା ଉଣା ଦେବାର ସମ୍ଭାବନା ।
 ସୁଦ୍ଧା ଲୁଗାର ମୂଲ୍ୟ ଉଣା ଦେବାରୁ ତହିଁରେ
 ଅଠଲକ୍ଷ ୪୫୫ ଉଣା ଦେବ । ସରକାର ଅମଦାନୀ
 ମାଗୁଲ ଏକ ଟଙ୍କା ବୃଦ୍ଧି ଦୋଇଅଛି ଅର୍ଥାତ୍
 ତନ୍ତୁ ସରକାର ମାଗୁଲ ୪୫୫ କା ଓ
 ଫେଣାସୁତା ସରକାର ମାଗୁଲ ୪୧୫ ଟ ୧୫ ଓ
 ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନରମ ସରକାର ୪ ୧ କୁ ୪ ୧୫ ହୋ-
 ଈଅଛି । ଏଥିରେ ୪ ୧୦,୦୦,୦୦୦ କା ଅଧିକା
 ମିଳିବାର ସମ୍ଭାବନା । ଦ୍ରବ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ଉଣା
 କରବାରେ ୪ ୨,୧୦,୦୦୦ କା ସୁକ୍ଷ୍ମ
 ସରକାରର ସ୍ଥିର ଦୋଇଅଛି ଏରୂପେ
 ଦେଖାଯାଏଯେ ନୁହେଁ ଆଇନଦ୍ୱାରା ସର୍ବସ୍ୱତ୍ୱା
 ୪ ୩୦୮୦,୦୦୦ କା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃମ
 ମାଗୁଲ ଶର ଦେବ । ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରାଲ-
 ସାହେବ ଏଆଇନ ବିଧିବଦ୍ଧ ସମୟରେ କରୁଲେ

ଯେ ଭାରତବର୍ଷର ଆୟୁର୍ବ୍ୟୟର ଅବସ୍ଥା ବର୍ତ୍ତ-
 ମାନ ରୁଲଅଛି ଓ ପରିମିତ ବ୍ୟୟ ପଥରେ
 କଠିନରୂପେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଲେ କର୍ତ୍ତୃମ ମାଗୁଲରେ
 ଯାହା ଶର ବୋଧ ଦେଉଅଛି ତାହା ବାଧ୍ୟ
 ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ବାର୍ଷିକ୍ୟ ବିସ୍ତାରଦ୍ୱାରା
 ମାଗୁଲ ପୁନଃପ୍ରାୟ ସମାନ ହୋଇଯିବ ଅଥଚ
 ଲୋକଙ୍କର ଅନେକ ସୁବିଧା ହେବ । ସିମଲରୁ
 ଆସିଥିବା ଭାର ସମ୍ବାଦରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଉପର
 ଲିଖିତ ବିଷୟମାନ ଉକ୍ତ କଲୁ ।

ବଙ୍ଗ ନଗରବାସିଙ୍କ ଉତ୍ତରପ୍ରା ଅଜ୍ଞାନ
 କରୁଲେ ସରକ ନାହିଁ । ଏକଅଡ଼େ ଓଲଟିଆ
 ଓ ଅଇ ବର୍ଷା ଏ ରୁର ଦୈନିକତା ଏବଂ ଅନ୍ୟ
 ଅଡ଼େ ଗାସମାହାଲ ବନୋବସ୍ତୁରୁପ ସ୍ୱଚ୍ଛତା
 ଉପସ୍ଥିତ ହେବାରୁ ଲୋକେ ଚାହୁଁଅଛନ୍ତି ଛାଗ
 ହେଲେଣି ବି ଉପାୟରେ ବଞ୍ଚିବେ କିଛି ସ୍ଥିର
 କର ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ଓଲଟିଆ ସବାଗେ ଛାମ
 ଦେବଜ୍ଞାନଙ୍କ ପୂଜା କର ଓ ଜାନାସ୍ତାନରେ
 କାଲଣୀ ଲଗାଇ ଯୋଗିନୀମାନଙ୍କୁ ଛେନା ପଣା
 ଦେଇ ଏପ୍ରକାର ବୋଧ କର ହାଞ୍ଜି ମୁଦଙ୍ଗ
 ଶରରେ ଉଡ଼ ଦେବାକୁ ସମର୍ଥହୋଇଅଛନ୍ତି
 ସେ ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରତାପ ଅନେକ ଉଣା ହେଲଣି ।
 ଅଇ ବର୍ଷା ତୈମ୍ବରୁଣ ହେଲେହେଁ ଟାଉନବ-
 ମିଡ଼ିର ଭାରପ୍ରାପ୍ତ ବର୍ମଗୁରୁମାନେ ମନୋଯୋଗୀ
 ହୋଇଥିଲେ ତହିଁର ଲୋଗ ଅନେକାଂଶରେ
 ଲାଭବ ହୋଇଥାଉନ୍ତା ଓ ଏକେ ସରକାର ବା

ଗେର ଜାଣି ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ଯଦ୍ୟପି ତାହା ବି
 ହେବାରେ ପୁଣ୍ୟ ହେଉଅଛି ତଥାଚ ଏହି
 ମନେ କର ଲୋକେ ତାହା ସହଅଛନ୍ତି ଯେ
 କୌଣସିରୂପେ ଅଇ ରୁରମାସ କର୍ତ୍ତୃମଲେ ଏବଂ
 ରହିବ ନାହିଁ । ବିନ୍ଦୁ ଗାସମାହାଲ ବନୋବସ୍ତୁ
 କଳତ କଷ୍ଟ ସବୁଠାରୁ ବଳଅଛି । ଏଥିରେ
 ଲୋକଙ୍କର ଏ ନଗରରେ ରହିବାର ଅଗା
 ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ବୋଠାବାଡ଼ କର ବଡ଼-
 ଲୋକ ହୋଇ ଗଦାବ ହେଉଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ
 ଯେତେ ବାଧୁ ନ ବାଧୁ ଦୃଷ୍ଟିକରୁଣ ସ୍ଥାନଜ୍ୟାଗ
 ଭିନ୍ନ ଉପାୟ ବସ୍ତୁ ନାହିଁ ଅଥଚ ଘର ଶୁଦ୍ଧ
 ଦେଶାନୁର ହେବା ଯେ ଏଦେଶୀୟଙ୍କ ପକ୍ଷରେ
 ମୂଳୁ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ତାହା ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି
 ଅବସ୍ଥ ଦେବଳ ନଗରର ପୁର ଏବଂ ବଜାରର
 ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଅଛି କିନ୍ତୁ ଯେ ଜମା ତହିଁରେ
 ବସିଅଛି ତାହା ଶୁଣିଲେ ପ୍ରାଣ ଉଡ଼ି ଯାଉଅଛି ।
 ମାଗ ୪ ୧୫ କାରୁ ଉଣା ନାହିଁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସଂଖ୍ୟା
 ହଜାରଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବାର ଶୁଣାଯାଏ
 ରୁର ଅତେଇଶ ଟଙ୍କା ମାଗପ୍ରତି ବନୋବସ୍ତୁ
 ହେବାର ଦେଖାଗଲଣି । ବି ଉପାୟରେ ଲୋକେ
 ଏଥିରୁ ଭରବେ ସମସ୍ତେ ବିଦାଗ୍ଣୀ ଏହି ଶିଳାରେ
 ବାଉର ମାସ ବିକ୍ତ ଉପାୟ ବସ୍ତୁ ନାହିଁ । ସ୍ତ୍ରୀମାସୁ
 କଲେକ୍ଟର ଓ କମିଶ୍ନର ଏରୂପ ବରୁଅଛନ୍ତି
 ଛାନ୍ଦାକ୍ରମଣ ଏଠା ଲୋକଙ୍କର ବିଗେଷ ରହି
 ବାଲେ ତାହାଙ୍କ ବରୁଣରେ ଅବେଦନ କଲେ
 ଅହୁର ବିପଦରେ ସତ୍ତାବେ ଏଦେଶ ପ୍ରତାପ୍ୟ-

ରୂପେ ବୁଝି କରୁ ନ ଥିଲେ ହେଲୁ ଅମୈମାନେ
 ଶୁଣୁଅଛୁ ଯେ ଏଣିକି ଏ ଦୁଃଖ ଭାଗ୍ୟର ସ୍ଵା-
 ଭବ ସହସ୍ର ଡାକୁ ଅଭିନିତ କରଣ ଓ ଅବଦାନ-
 ଲମ୍ପଟରେ ହେଉଛନ୍ତି ଅବଦାନସହ ସ୍ଵାକ୍ଷର
 ହାକିମ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡଳ ବିକାରେ ଉପସ୍ଥିତ
 ହେବ । ଅମୈମାନେ ମଧ୍ୟ କବଚକାସିନ୍ଧୁ ସମ୍ପ-
 ମର୍ଣ୍ଣ ଦେଇ ଯେ ହାକିମଙ୍କଠାରେ ମନରେ
 ଦୁଃଖ ରହିବ ଅପେକ୍ଷା ପ୍ରକାଶରୂପେ ଅପଣା
 ଦୁଃଖ କଣ୍ଠାନ୍ତରୁ ତାହା ହେଲେ ଏଥିରେ ଯି
 ପ୍ରକାଶର ହୋଇପାରେ ।

ଚକଟିର ଖୁନ ମକଦ୍ଦମା ।

ଗଞ୍ଜାମ ଏଲକାର ଚକଟି ଗଜରେ ଗୋଟିଏ
 ନରଦଳ୍ୟ ଦେବାର ଯାହା ଅମୈମାନେ ଏଥି
 ପୂର୍ବେ ଲେଖିଥିଲୁ ଇଞ୍ଚିର ବବରଣ ବ୍ରାହ୍ମପୁର
 ନିବାସୀ ଜଣେ ପଦ୍ମପ୍ରେରକଙ୍କଠାରୁ ଏହିପରି
 ଅବଗତ ହୋଇଅଛି ଯେ ଗଜ ମେମାସରେ ଚକଟି
 ଗଜା ଏକ ମହୋତ୍ସବର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରଇ ଥି-
 ଲେ । ଉତ୍ସବ ଶେଷ ନ ହେଉଣୁ ଗଜକୁ
 ଦୁଇକୋଶ ଅନ୍ତରରେ ଜଙ୍ଗଲ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀ ଥା-
 ଟଗୁନଙ୍କ ଜଣେ ପାଇକ ଗଛରେ ଟଙ୍କା ହୋଇ-
 ଥିବାର ଦେଖାଗଲା ତାହାର ଏକଦସ୍ତ ଓ ଏକ
 ପାଦ ଛେଦନ ଥିଲା । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜନରବ
 ଏହି ଯେ ଶ୍ରୀ ଥାଟି ଗଜା ଦେଶମନ୍ତୋପାସନା
 କରୁଥିବାରୁ ଗୁରୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ଉପାସନା ସିଦ୍ଧ
 ନିମିତ୍ତ ସେବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବଳ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର
 ମୃତ୍ୟୁବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥାରୁ ଏ ଅନୁମାନ ସିଦ୍ଧ ହେ-
 ବାର ଦଶ ନାହିଁ କାରଣ ବଳଦାନ ଠିକ
 ହେଲେ ସପ୍ତକ ଛେଦନ ନ ହୋଇ ଦସ୍ତ ପଦ
 ଛେଦନ ଦେବାର ତାହାର୍ଥ୍ୟ କି ? ଯାହାହେଉ
 ଗଜା ଓ ଦେଉଳୀନ ପ୍ରଭୃତି ଗଜଠାରେ ମକ-
 ଦମା ପ୍ରମାଣ କରବାର କଠିନ ହେବ ଏ ଯେନ
 ମାଳଖେଟିସାହେବ ଗଜାକୁ ଗୁମସର ଓ ଦେ-
 ଓନାକକୁ ସିକାକୁଳକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ କରାଅଛନ୍ତି
 ଓ ଗଜାଙ୍କର କନସ୍ତ୍ରୋତା ଶ୍ରୀ ଗୋପୀନାଥଦେବ
 ନାମ ଥେଟୁ ଥାଟି ଗଜାକୁ ପୁଲସ ଥାନାରେ
 ହାକିମରେ ରଖି ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ପୁଲସ
 ପୁସରଞ୍ଜେଣ୍ଡେ ଓ ଇଞ୍ଚି ଉତ୍ତାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଳ-
 ଖେଟି ଦଳ୍ୟାସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ବଢ଼ିଦନ ରହି
 ଅନେକ ଚନ୍ଦନ କରେ ବଢ଼ି ଠିକ ନ ହେବାରୁ
 ଫେର ଅସି ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଅଛନ୍ତି । ମାଳଖେଟି
 ସାହେବଙ୍କ ଅଦେଶାନୁସାରେ ଜଣେ ମୁସଲମାନ
 ଦେଉଳୀନ ନିସ୍ତୁ ହୋଇ ଗଜାଙ୍କର ଦର୍ପ ଚ-

ଲାରୁଅଛନ୍ତି ଓ ଫାଉଜଦାର ମାମଲ ବୁଝିବା
 ପାଇଁ ଜଣେ ବୁଢ଼ାପୁଣ୍ଡେରୀର ମାଳଖେଟି ସେ-
 ଠାକୁ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ମୃତ ପାଇକର
 ନାମ ଜାରଣୁ ସୁଲ ତାହାର ଦଳ୍ୟ ସମ୍ପର୍କୀୟ
 ସମାଗର ଓ ଦଳ୍ୟାକାର ଉପରେ ଦୋଷ ନିସ୍ତୁ
 ଦେବାର ଉପସ୍ଥିତ ପ୍ରମାଣ ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟକ୍ତି
 ବାହାର କରଦେବ ତାହାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡଳ
 ଟ ୧୫୦୦୦ କା ପାରତୋଷିକ ମିଳିବ ବୋଲି
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡଳ ସିଲ ପ୍ରକାରେ ତତ୍ତ୍ଵିକଟ ମାଳ-
 ଖେଟି ସାହେବ ଘୋଷଣା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
 ଗଞ୍ଜାମ ସରକାରୀ ଗଜେଟରେ ଏ ଘୋଷଣା
 ବାହାର ଅଛି । ଗଜାଙ୍କର ଅନ୍ତଃସ୍ଵର ନିବାସିନୀ
 ଗୁଣୀ ଓ ପୋଇଲମାନଙ୍କର ସୁଦା ଏ ମକଦ୍ଦମା-
 ରେ କୋବାନବନୀ ନିଅ ଯାଇଅଛି କନ୍ତୁ
 କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ।
 ଏଣିକି ଅବା ପାରତୋଷିକ ଲେଉଟରେ ମକଦ୍ଦ-
 ମାର ନିଗୁଣ ବବରଣ ସବୁ ବାହାର ପାରେ ।

ଗଜକୁମାରଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟନାର ଉଦ୍ୟମ ।

ଶ୍ରୀମତୀମହାରାଣୀଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ର ପ୍ରିୟ ଅବ୍-
 ବେଲସୁଙ୍କ ଶୁଭ୍ରଗମନ ଉପଲକ୍ଷରେ ନିରାକରା-
 ରେ ଗଜ ସପ୍ତାହରେ ଗୁଣ ସମ୍ଭାମାନ ହୋଇ
 ଯାଇଅଛି । ନଗରବାସିକର ସାଧାରଣ ସଭା
 ରତ ମାସର ଶେଷ ଦିନସରେ ହୋଇଥିଲା ।
 ମାଳ୍ୟବର ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡଳ ଏ
 ସଭାର ସଭାପତି ହୋଇଥିଲେ । ସଭାରେ ଜନ
 ଲିଖିତ ବିଷୟମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଲା ଯଥା
 ୧—ଗଜକୁମାରଙ୍କର ଶୁଭ୍ରଗମନ କଥା ଶ୍ରବଣ
 କର ନଗରବାସିମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ଦତ
 ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଶ୍ରୀମତୀମହାରାଣୀ ଓ ଗଜ ପର-
 ବାରସ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିକ ପ୍ରଭୁ ଗଜକୁମାର ପ୍ରଦର୍ଶନ
 କରବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥବଦ ସମସ୍ତ
 ପ୍ରେଣୀର ଲୋକ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଗଜକୁମାର-
 କର ସମ୍ମାନ କରବାଦ୍ୟାସ୍ତ୍ର ଉକ୍ତ ବକ୍ତି ପ୍ରକାଶ
 କରନ୍ତେ । ୨—ସମସ୍ତ ପ୍ରେଣୀର ଲୋକ ଏକତ୍ରିତ
 ହୋଇ ଗଜକୁମାରଙ୍କୁ ଶ୍ରୀଏ ଅଭିନନ୍ଦନପତ୍ର
 ଦେଖିବେ ଯେ ଇଞ୍ଚିରେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀମହାରାଣୀ ଓ
 ଗଜକୁମାରଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ଗଜ-
 ବକ୍ତି ଓ ସ୍ନେହର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଲେଖାଥିବ । ୩—କର
 ନିଆ ମିତ୍ତନସିପାଲଟି ଅଧିକାରରେଥିବା ଗରମାନ
 ଶ୍ରେଣୀର କରକା କାରଣ ତାହାଙ୍କ ପାର୍ଯ୍ୟନା
 ହେବ ଓ ନଗରବାସିମାନେ ଅପଣା ଘର ଓ
 କାର୍ଯ୍ୟାଳୟମାନ ରେଖନ କରବାର ଉଦ୍ୟମ କର

ଏସବୁକାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ ସକାଶେ ଗୋଟିଏ କମିଟି
 ମନୋନୀତ ହୋଇଅଛି ଓ ହେବା ସଂଗ୍ରହ
 ହେବା ମଧ୍ୟ ଅଭିମୁ ଦେଲଣି । ଅବଧି ଦେବା-
 ରେ ଟ ୨୭୦୦୦ କା ସାଷରତ ହୋଇଅଛି ।
 ମିତ୍ତନସିପଲ ସଭାରେ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା ଯେ
 ରେଖନାର ସକାଶେ ମେମ୍ବରମାନେ ଟ ୨୫୦୦୦କା
 ବ୍ୟୟ କରି ପାଇବେ ଏମନ୍ତ ଗୋଟିଏ ଅଲଗ
 ଦେବାର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଏଥିକୁ ଅନେକ ସଭ୍ୟ
 ପ୍ରତିବାଦ କରି କହିଲେ ଯେ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ
 ଅଦାୟ ହେଉଥିବା ଟାକ୍ସ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟରେ
 ବ୍ୟୟ ହୋଇ ନ ପାରେ । ଗଜକୁମାର ଦେଖା-
 ଲବା ଅବଶ୍ୟ ସୁଖକର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ତାହା ସେତା-
 ପକ୍ତ ହେବାର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପୁଲସ କନସ୍ତ୍ରୋତା
 ଧନୀ ଦେଇ ଶୁକ୍ତିକ୍ରମ ବାହାର କରବାର
 ଶୋଭାମୟ ହୁଏ । ଟାକ୍ସ ଟଙ୍କା ଅଦାୟ
 ସକାଶେ ଲୋକଙ୍କୁ ଓହ୍ଲାଇବେ ଧରାଯାଉଅଛି
 ସେ ଟଙ୍କା ରେଖନାଲରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରବା ନ୍ୟାୟ-
 ସଙ୍ଗତ ନହୁଏ । ଏପରି ପ୍ରତିବାଦରେ ଉପର
 ଲିଖିତ ପ୍ରସ୍ତାବଟି ସ୍ଥିର ରହି ନ ପାରିଲା ।
 ପଞ୍ଚମେଶରେ ସଭାପତି କହିଲେ ଯେ ମିତ୍ତନ-
 ସିପଲ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସେମାନଙ୍କର ଘର ନିର୍ଦ୍ଦାୟ
 ରେଖନାର ଦେବ । ଖର୍ଚ୍ଚ କେତେ ହେବ
 ଇଞ୍ଚିର ବଢ଼ି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିଳ ନାହିଁ । ଏରୂପେ
 ଦେଖାଯାଏ ଯେ କରକତାରେ ସେ ସମସ୍ତରେ
 ଗୁଣ ସମାସେଦ ଦେବ ଓ ଇଞ୍ଚି ପାଇ ଲୋକେ
 ପାଞ୍ଚମାସ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଅଛନ୍ତି ।

ପୁଣା ।

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିରର କଥା ଅଜ୍ଞତାଳ
 ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଧାନ ବିଷୟ ହୋଇଅଛି । ସବୁଠା-
 ରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଏଥିର ଚର୍ଚ୍ଚା କରବାକୁ ହେ-
 ଖାଯାଏ । ପୁଣାରୁ କେହି ଅସିଲେ ସଦାପ୍ରେ
 ମନ୍ଦିରର କଥା ତାହାକୁ ପ୍ରଶ୍ନ ହୁଅଇ ଓ ଯାହା
 ମନକୁ ଯାହା ଅସେ ସେ ତାହା କହିବାକୁ
 ନାନାପ୍ରକାର ସର ମିତ୍ତ କଥା ରଚନା ହୋଇ-
 ଅଛି । ସୁସ୍ତକଥା ଶୁଣିବା ଏଠାଲୋକଙ୍କର
 ସୁରାବସିକ ଶକ୍ତି ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଷୟ ତାହା
 ମନୋରଞ୍ଜନ ଦେବାର ଦେଖା ନ ଯାଏ ଏଥିର
 ଗୁଣ୍ଡି ତରୁଲଲୋକମାନେ ଗୋଟିଏ କଗୁର
 କଥା ରଚନା କରନ୍ତି ଓ ତାହା ସତ୍ୟ ହେଉ
 ବା ମିଥ୍ୟା ହେଉ ବହି ର ଅନୁସନ୍ଧାନ କେହି
 ନ କର ବକ୍ତିପୂର୍ବକ ସେସବୁକୁ ବିସ୍ତାସ କରନ୍ତି
 ଏହି ଦେହରୁ ଲୋକପ୍ରସ୍ତୁତ ପରାହ କରୁକ

ପ୍ରକାରର ଅନେକ କଥା ଶୁଣା ଯାଏ ଅଳ୍ପବକ
 ସେସବୁ ଜନରବର ବୁଝାନ୍ତି ପରିଭାଷା କରି
 ଅନୁମାନେ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ଯାହା ଶୁଣିଥିଲୁ
 ଏଠାରେ ଲେଖୁଥିଲୁ ତାହା ଏହି ଯେ ଠାକୁ-
 ରମାନେ ରଥାଗେହଣରେ ସିଂହଦ୍ୱାରକୁ ଫେରି
 ଅଧିକାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ କେଉଁଠାରେ ରଖି ପୂଜା
 ଦେବ ଏଥିର ଚର୍ଚ୍ଚା ଉପସ୍ଥିତ ଦେଲା । ପୁଣି
 ବଜା ସମସ୍ତ ସମ୍ପଦକୁ ପଶ୍ଚିମ ପଶ୍ଚା ପ୍ରଭୃତି
 ଉତ୍କଳକୁ ଅନ୍ଧାନକରି ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀଠାକୁରଣୀଙ୍କ
 ମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ସଭା ରଚନା କଲେ
 ଅନେକ ଚର୍ଚ୍ଚା ଓ ଶାନ୍ତର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉତ୍ତରୁ
 ମଦନୁ ନୀରାୟଣଦାସ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ
 ପଣ୍ଡିତ ମତ ଦେଲେ ଯେ ଅଣସର ବେଦର
 ନିକଟରେ ଠାକୁରମାନଙ୍କୁ ବସାଇଲେ ସେଠା-
 ରେ ଅନ୍ନ ଭୋଗ ହୋଇ ପାରିବ ମାତ୍ର ଦଣ୍ଡି-
 ମାନେ ଏଥିରେ ସମ୍ମତ ଦେଲେ ନାହିଁ ତାଙ୍କର
 ଅପଣ୍ଡି ଏହି ଯେ ସିଂହାସନ ରୂପା ଅଉ କୌ-
 ଣସି ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ନ ଭୋଗ ଦେବାର ସମ୍ଭବ୍ୟାନ
 ଶାନ୍ତରେ ନାହିଁ । ଏ ଅପଣ୍ଡି ଶଶ୍ୱନ ନିମିତ୍ତ
 ମାକଲପାଣ୍ଡିରୁ ଏକ ଉଦାହରଣ ବାହାରିଲାଯେ
 ନର୍ତ୍ତମାନ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ପୂର୍ବ ଏକସମୟରେ
 ମନ୍ଦିର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାରୁ ଚାହିଁର ସମ୍ଭାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଠାକୁରମାନେ ବୃକ୍ଷନିକଟରେ ରହିଥିଲେ ସେ-
 ଠାର ଅନ୍ନଭୋଗ ଦଣ୍ଡି ମାନେ ଗ୍ରହଣ ନ କରି-
 ବାରୁ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକ୍ରମେ ଜଣେ ଶୂନ୍ୟ
 ଏକ ଶ୍ଳୋକ ପଢ଼ି ଦଣ୍ଡିକର ପ୍ରତ୍ୟୟ ଜନାର ଥିଲ
 ଶ୍ଳୋକଟି ଅତି ସୁନ୍ଦର ଯେବେଠି ଶୂନ୍ୟହୋଇ
 ଦଣ୍ଡିମାନେ ଏବଥାକୁ ମାରି ବଲେହେଁ ତାହା
 ଯାହୋତୁ ନିଜର ବୋଲ ଅପଣା ପୂର୍ବମତ
 ପରିଭାଷା ନ ବଲେ । ଯାହା କେଉଁ ବଜା
 ସମସ୍ତଙ୍କର ଗୁଣିଲେ ଯେ ଅଣସରବେଦା ବିକ-
 ଠାରେ ଠାକୁରଙ୍କ ରହିବା କଥାରେ ସମସ୍ତେ
 ସମ୍ମତ ହେଲେ ସୁତରାଂ ସେ ଉକ୍ତପ୍ରକାର ଆଜ୍ଞା
 ଦେଲେ ପାପ ଅଶୁର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ଯେ କେହି
 ଯାଗ ମାରିଲେ ନାହିଁ । ଗଜା ଅପଣାଅଧିକାର
 ଅର୍ଥ ହେବାର ଦେଖି ଅବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହୋଇ
 ପଣା ମୁକ୍ତାରୁ ମାକିଷ୍ଟେଟ୍ ସାହେବଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
 ତାରୁଆମଦାମକୁ ପଠାଇଲେ । ତହିଁରେ ବି-
 ମଳ ହେଲ ଅବସ୍ଥା ଜଗାପଡ଼ ନାହିଁ । ସେବ-
 ମାନଙ୍କ ଭକ୍ତା ଯେ ନିଜାନ୍ତପକ୍ଷରେ ଯେମନ୍ତ
 ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରଠାରେ ଜଗମୋହନରେ ବଜା
 ଆରଥାକୁ ସେସପର ଠାକୁରମାନେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର
 ଶୁଭ ଜଗମୋହନରେ ବଜା ହୋଇ ରହିବେ ।

ଅନ୍ୟତରେ ରହିଲେ ସୁନ୍ଦରୀର ରଥଯାଗ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଉ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ବିକେ ହୋଇ
 ପାରିବେ ନାହିଁ । ଗଜା ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମତ
 ହେବାର ଶୁଣାଯାଏ ମାତ୍ର ଏହି ନିୟମରେ କ
 ଠାକୁରମାନେ ପୃଥକ୍ ବଜା ନ ହୋଇ ଏକ-
 ସରେ ଜଗମୋହନରେ ବସିବେ ଓ ମନ୍ଦିରର
 ମରମତ କାର୍ଯ୍ୟ ଯେଷ ହେଲେ ସିଂହାସନକୁ
 ବଦଳିମାନ ହେବେ । ଏଥିରେ ପୁଣି ସେବକ-
 ମାନେ ସମ୍ମତ ନୁହନ୍ତି ସୁତରାଂ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
 ସେବକମଣ୍ଡଳ ଗଜାଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର
 ନାହିଁ ବରଂ ସେବକମାନେ ତାହାକୁ ଅପଣା
 ଅଧିକରେ ରଖିବାକୁ ସମ୍ଭବତାରରେ ଚେଷ୍ଟା
 କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଉପରଲିଖିତ ବିଷୟ ଲେଖାଦେଲା ଉତ୍ତରୁ
 ଆନୁମାନେ ସୁସ୍ୱରୁ ସମାଦ ପାଇଲୁ ଯେ ଗ-
 ଜାଙ୍କର ମୁକ୍ତାର ଶୋରଧାକୁ ସିବାର ଦେଖି
 ସେବକମାନେ ଏକ ଦରଖାସ୍ତ୍ର ପଠାଇଲେ ଓ
 ମାକିଷ୍ଟେଟ୍ ସାହେବ ଏଦ୍ୱାର ଦରଖାସ୍ତ୍ର ଦେଖି
 ଆଜ୍ଞାଦେଲେ କି ମନ୍ଦିରରେ ଗଜାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ଅଧିକାର ସେ ଯେଉଁଠାରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବସା-
 ଇବେ ଓ ଯାହା କରବେ ସେବକମାନେ ତାହା
 ପ୍ରକୃତପାଳନ କରିବେ ନୋହିଲେ ମାକିଲ ହେ-
 ବେ । ଏ ଆଜ୍ଞାରେ କର୍ମଗୁଣିମାନେ ଅପଣା କର୍ମ
 ସିବା ଉତ୍ତରେ ଯେ ଯାହା କର୍ମରେ ଉପସ୍ଥିତ
 ଦେଲେ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଗଜ ରବିବାରଦିନୁ
 ଠାକୁରମାନେ ପହଞ୍ଚିବିଜେ ହୋଇ ଗଜାଙ୍କର
 ନିବନ୍ଧୁ ସ୍ଥାନ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାଚୀନ ରଞ୍ଜାରର ସମ୍ମୁଖ
 ଓ ତନନକାସ୍ତ୍ରର ନାହାରେ ଅବସ୍ଥିତ କଲେ ।
 ଓ ସେବକମାନେ ଅମୁତ ଥିବା ବେଳେ ଦୁଇ
 ଏକଦିନ ଗଜା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦୁଇ ମେବା
 ନାହିଁମାନ ତଲଲ ନେଇଥିଲେ ପରେ ସେବକ-
 ମାନେ ଅପଣା କର୍ମରେ ଉପସ୍ଥିତ ଦେଲେ କିନ୍ତୁ
 ଯେଉଁ ଅନ୍ନ ପ୍ରସାଦ ଦେଉଥିଲ ତାହା ସମସ୍ତ
 ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହାନ୍ତି କେବଳ
 ଗଜାଙ୍କର ଅନୁଚର ଓ ଯାବତୀୟ କଳାକ ଯାତ୍ରୀ
 ପ୍ରଭୃତି ତାହା ସେବନ କରୁଅଛନ୍ତି । ଫଳତଃ
 ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଗଜାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କେ-
 ବଳ ଦଣ୍ଡି ଓ ସେବକ କାହିଁକି କ ପସ୍ଥିତ ଓ ଉତ୍ତ-
 ଲୋକ ଅଧିକାଂଶ ବିରୁଦ୍ଧମତ ରଖିବାର ଦେଖା-
 ଯାଏ ଓ ଯେବେ ମହାପ୍ରସାଦ ସମ୍ଭବରେ ପ୍ରଚ-
 ଚିତ ନ ହୁଅଇ ତେବେ ବଜା ଦୁଃଖର ବିଷୟ
 ଦେବ । ଯେଉଁସ ଅବସ୍ଥା ଘଟିଅଛି ତହିଁରୁ ଜ-
 ଶାଯାଏ ଯେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଓ ମାତ୍ର ସମ୍ପ-

ର୍ମରେ ଗଜାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧିକାର ଅଛି
 ଏକପ୍ରକାର ସ୍ଥିର ହେବ । ସମସ୍ତ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମାବ-
 ଲମ୍ବିଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟ ପ୍ରକୃତ ଦୃଷ୍ଟିରଖିବାର ଉଚିତ ।

ସାମ୍ବାଦିକ ସଂବାଦ ।

✓ ଦଶପଞ୍ଚର ଗଜା ଓ ତାହାଙ୍କ ଦୟାନକ ମ-
 ଧରେ ମନାନ୍ତର ଘଟିଥିବାରୁ ତହିଁର ପ୍ରଜାକାର
 ନିମିତ୍ତ ଗଜା କିଛିଦିନ ହେଲା ଏ ନଗରରେ
 ଅବସ୍ଥିତ ନରାଥଲି । ଆନୁମାନେ ଯାହା ଶୁ-
 ଶୁଅଛି ତହିଁରୁ ବୋଧହୁଅଇ ଏ ଗଜାଙ୍କ କଥା
 ତୋମପତ୍ତା ଗଜାଙ୍କ ପରି ହୋଇଅଛି । ବରୋ-
 ଦା ପୁରୁକୁଅରକ ଅବସ୍ଥାରୁ କିଛି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ମିଳ
 ନାହିଁ କ ?

ମସୁରଭଞ୍ଜର ଗଜା ସୁଲ ଓ ଚକିସ୍ତାଲୟ ଅ-
 ପଣା ଗଡ଼ରେ ବସାଇବାକୁ ଦୃଢ଼ କଳ ହୋଇ
 କର୍ମଗୁଣ ନିୟୋଗ ନିମିତ୍ତ ଘୋଷଣା ଦେଇଥି-
 ଲେ । ମାତ୍ର ଅବଧ ତହିଁର କିଛି ସ୍ଥିର ନ ହେ-
 ବାରୁ ବାଲେଶ୍ୱର ସମାଦପତ୍ରିକା ଦୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟାର୍ଥ-
 ରୂପେ ତାହାକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଅଛନ୍ତି । ଏ ଗଜା
 ପର ଓଡ଼ିଶାରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ବଜା ବୋଲା-
 ଇବାର ଅଭିମାନ ରଖନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳଦର୍ପଣରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ନାଳ-
 ଗିରି ଗଜାଙ୍କର ମୋକଦ୍ଦମା ବିଷୟ ଅବଧ ଶେ-
 ଷ ହୋଇ ନାହିଁ ।

କମିଶ୍ୱରୀ ସିରସ୍ତାଦାସୀ କର୍ମଦେନ ଅବଧ
 ଏଠାରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ଲାଗି ରହିଅଛି । କମିଶ୍ୱରୀସାହେ-
 ବ ଜଣେ ନିତାନ୍ତ ଓଡ଼ିୟା ଲେଖକର ଜନ-
 ରବ ଉଠିଅଛି କେହି କହନ୍ତି ପକ୍ତା ଓଡ଼ିୟା
 କେହି କହନ୍ତି କଥା ଓଡ଼ିୟା ସେ ଲେଖୁଅଛନ୍ତି ।
 ମାତ୍ର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସମସ୍ତପ୍ରକାରର ଓଡ଼ିୟା
 ଦରଖାସ୍ତ୍ର ପଠାଉ ଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ୱରର ବାବୁ ଶ୍ୟାମାନନ୍ଦ ଦେଙ୍କୁ ବା-
 ସୁବାଦାଦର ପଦ ଦେବା ସମୟରେ ମାନ୍ୟବର
 ଲେଖନୀ ଶବ୍ଦର ସାହେବ ସଙ୍ଗରେ ବାବୁ-
 ଲଙ୍କର ଏହିରୂପ ପରଚୟ ଦେଲେ ଯେ ସନ ୧୮୭୭
 ଓଡ଼ିଶାର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସମୟରେ ବଦାନିତା ଦେଖାଇ
 ଏ ବାବୁ ଖ୍ୟାତିଲାଭ କରିଥିଲେ ଓ ତହିଁ ଉତ୍ତା-
 ରୁ ସୁଲ ଚକିସ୍ତାଲୟ ସତ୍ରକ ରାଧାକ ସକାଶେ
 ଅକାଭରରେ ଦାନ କରି ଆସୁଅଛନ୍ତି କମିଦାର
 ସ୍ୱରୂପ ଏହାଙ୍କର ଚରଣ ସପକ୍ଷରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଦା-
 କମମାନେ ବରବର ଲେଖି ଆସୁଅଛନ୍ତି । ଆ-
 ନୁମାନେ ହରଷା କରୁଁ ଯେ ଓଡ଼ିଶାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ସମ୍ପାଦକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏହିପରି ଖ୍ୟାତି ଲାଭକାରୀ କେଣ୍ଡା କରନ୍ତି ।

ଶୁକ ଓ ବୃହସ୍ପତି ଏ ଦୁଇ ଗ୍ରହଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଗ୍ରହ ପୁଞ୍ଜ ଅଛି ତହିଁରେ ଅତି ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଗ୍ରହ ଅବିଷ୍କୃତ ହୋଇଅଛି । ମାର୍ଚ୍ଚେଲ ନଗରର ଖିଫିନ୍ ସାହେବ ଏହାକୁ ବାହାର କରୁଅଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ମିଶାଇ ତିନି ଗ୍ରହ ପୁଞ୍ଜରେ ଗ୍ରହ ସଂଖ୍ୟା ୧୪୭ ହୋଇଅଛି ।

ଅମେରିକାର ଏକ ସମ୍ପାଦକରେ ଲେଖା ଅଛି ଯେ ନାକଗ୍ରହେନେତା ସ୍ଥିତି କୁ ଅଧିକାନରରେ ଲାଗି ଭୂମିକମ୍ପ ହୋଇଅଛି କଥିତ ହୁଅଇ ଯେ କେତେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଘର ଛିଡା ହୁଇ ନଗରଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଅଛି । ତହିଁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଖଂଶୁ ସହରରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଘର ହୋଇଅଛି । ଯେତେ ଆୟତନରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା ତହିଁର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ୩୫୦୦୦ ତହିଁମଧ୍ୟରୁ ୩୧୦୦୦ ଶ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି ।

ଏବର୍ଷ ରଥଯାତ୍ରାରେ କୌଣସି ଠାରେ ବିଶ୍ୱ ଦୁର୍ଘଟନା ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଗଜମାସ ଗେଷ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତରେ ଏଠାରେ ଯେମନ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବାର ସଂଯୁକ୍ତ ସାପ୍ତାହୀକ ଦେହ-ରରେ ଏବେଗଣରେ ଚିତ୍ତହସ୍ତ କଳ ଦର୍ଶିଥିଲା ଓ ଅଭିଜିତ ବକାଳେ ନଗର ପାଣିରେ ଲାଞ୍ଜିତ ସରୁବୋଧ ହେବ ।

ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲେଖକଙ୍କୁ ବଦର୍ପର ସମ୍ଭବ-ତାକୁ ଅତି ପୁତୁଣ୍ୟ ଭାବିଲେ ତାକୁ ଗମନ କରି ଅଛନ୍ତି ବର୍ଷାଦନରେ ଅତି ଭାବିଲେ କି ବାହୁଁ ?

ଦର୍ଶନୀର ପୁସ୍ତକ ରଚୟିତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚନ୍ଦ୍ର ହିନ୍ଦିଗୋ ଯେଉଁସ ବୃତ୍ତକାର୍ଯ୍ୟକା ଲକ୍ଷ ଅଛନ୍ତି ସେପରି ପୁସ୍ତକରେ ଅତି ବାହାର ଲକ୍ଷରେ ପଠି ନାହିଁ କଥିତହୁଅଇ ସେ ଏଥିରେ ବାରିଲକ୍ଷ ଧନୀ ଉପାର୍ଜନ କଲେଣି ।

ହନୁମେଟ୍ ଅଫର ଜଣେ ସଫଳେଇବ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ ଅଗାମରେ ଜଣେ ଅଗିଷ୍ଟ କମି-ଶ୍ୱରକ ବୋଠି ଫୁଟ ବସ୍ତ୍ରରେ ଜଣେ ମୌଜାଦାର ଜଣା ମେଲାଇ ଯାଉଥିଲା । ଏହା ଦେଖି ଚାହୁଁମର ମର୍ଯ୍ୟଦା ହାର ଦେବାକୁ ସେ ତାକୁ ମଉଜାଦାରକୁ ଜକାଇ ଯଥୋଚିତ ହସ୍ତନା ବଲେ । ମୌଜାଦାର କିପୁରେ ହସ୍ତି ଉଦ୍ଦଳ-ରେ ହୋଇ ଅନେକ ପୁରୁଷାଠ ପୁତୁକ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କଲ ଓ ହାକିମ ବନ୍ଦୋଷ ହୋଇ ତାହା

ଛାଡ଼ିକଲେ । ମୋଫସଲରେ ଯେମନ୍ତ ହାବ-ମାର ପୁଣ ଏମନ୍ତ ଅତି ବହୁ ନାହିଁ ।

ଭାରତବର୍ଷରେ ସର୍ବପୁଣ୍ୟ ଗଂଶୁ ଉତ୍କଳ ଗଂଶୁ ଶ୍ରୀ ଦେବୀପୁରୁଷା ଏବଂ ଗଂଶୁ ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର-ଭଗୁଣୀର ସଂବାଦସଫ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଅଛି ସବୁଠାରୁ ବହୁତ ସଂଯୁକ୍ତସଫ ବମ୍ବେ-ଇରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଅଛି ତହିଁତଳେ ଦକ୍ଷିଣା ଓ ତହିଁତଳେ ଅତି ପ୍ରଦେଶମାନ ।

ବାବୁ ବୁଦ୍ଧେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦେ ଏଥର ସିକଲ ସରକ୍ଷର ଗେଷ ପଞ୍ଚାକ୍ଷରେ ଅଭୁତ ସ୍ଥାନ ପାଇ ଅଛନ୍ତି । ସାଧାରଣ ଭାବନାରେ ସେ ଉତ୍କଳ ଏବଂ ବଙ୍ଗଲାର ଭାଲକାରେ ପ୍ରଥମ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ବିଲଭରେ ପଞ୍ଚାକ୍ଷ ଦେଇ ଏପରି ଭିତ୍ତିସ୍ଥାନ ପାଇବା ସହଜକଥା ନୁହଇ ।

କୌଣସି ସଂଯୁକ୍ତସଫରୁ ହନୁମେଟ୍ ଅଫ ଅବଗତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତବର୍ଷକୁ ଲୁଣ ରପ୍ତାନ କରିବା ବିଷୟରେ ମିଶ୍ରଦେଶ ଅଧିକନରେ ପ୍ରାଧିକ୍ୟକା ଲାଭ କରିବ । ସୁଦେଇ ଲବଣ ମାରବାହାନମାନଙ୍କରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଲୁଣରୁ ଗତ ମଇମାସ ତା ୧ ରୁପଠାରୁ ୨୦୦୦ ଟଙ୍କା [ପ୍ରତ୍ୟକ ବଲ-କେ ମ ୨୭ ହଣ] ବଲକାକୁ ଅନିଦାନ ହୋଇଅଛି ମିଶ୍ରଦେଶ ସହର ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅତି ପୁରୁକାରରେ ବାରିଜ୍ୟ ଥିଲା ସୁଦେଇ ତାହାହେଲେ ତାହା ବଡ଼ ସୁଖର ବିଷୟ ଅଟଇ ।

ମୁନସି ସାରିଲଲକ୍ଷ ଶ୍ରମ ଲାଭ ସଫଳ ହେବାର ଅମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣି ଅନନ୍ତ ହେଲୁଁ ତଦାହର ବ୍ୟୟ ଉଣାକରି ଯେ ପରମାଣରେ ତାହା ରହିବାର ପୁର କରୁଅଛନ୍ତି ସେହିପରି-ମାଣ ବ୍ୟୟ କରି ଗତ ଦେଇକେ ମାସରେ ୫୦୦ ବକାହ ଶୋଇଯାଇଅଛି । ଓଡ଼ିଶା ଲାଭକୁ ଜଣେ ଏପରି ବାହୁଁ ବାହାରୁ ନାହିଁ ।

ବମ୍ବେରେ ଗୋଟିଏ ତାମାସା ହୋଇଗଲା ବନବରେ ବଜାରରେ ବଥା ଉଠିଲା ଯେ ଏକ ପଞ୍ଚାକ୍ଷୀ ବମ୍ବେରବାସୀ କୁ ସ୍ଥିତିରକ୍ଷ ଲକ୍ଷାଇ ଦରକାରୁ ତାକୁଅଛି ବି ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି ତାହାକୁ କୁ ସ୍ଥିରେ ଶୁଣି ପାରିବ ସେ ତାହାକୁ ବକାହ ବର-ଦ । ସବୁଠାରେ ଏବଥା ପ୍ରକାର ହୋଇଗଲା ଓ ଏହାମତାଜାଠାରେ ଲକ୍ଷାଇର ସ୍ଥାନବୋଲ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାପ ହେଲା । ଏଥିରେ ଦୌତୁକ ଦେଖିବାପାଇଁ ଶୁଣିଅଛି ଲୋକ ବାହାରକାରେ ବସୁର ଜମଣା ହେଲା ଓ ଏମାନକାଜାଠାରେ ଲୋକର ଗତ ଏମନ୍ତ ହେଲା ଯେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ

ପ୍ରଦେଶ କରିବାର ଦୈନ ପୁଲସ ଯେତେ ଲୋକକୁ ଚାହୁଁଲେ ଯେ ଏ କୁସ୍ଥିତିକଥା ସବୁ ମିଶ୍ର ମାସ ହବ ତାହା ଶୁଣୁଅଛି ଏବଦନରେ ରୁଡ଼ି ଲାଙ୍ଗୁ ଅଦ୍ୟଦନରେ ରୁଡ଼ି ହୋଇଯାଏ ଥିଲେକ କୁ ସ୍ଥି କରିବ ପୁଣି ସେ ପୁରୁଣା ବୋଲ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା ଏଥିରେ ବି ପୁଲସର ଚିନ୍ତେଧ ଶୁଣାଯାଏ । ସନ୍ଧ୍ୟା ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିପରି ଲାଭ ଚହଳ ନଗରରେ ପରଦେଶରେ କୁଡ଼ି ନ ହେବାର ଜାଣି ସମସ୍ତେ ଅପଣା ଘରକୁ ଫେରିଲେ । ଯେ ଏକଥାଟି ପ୍ରଥମେ ରଜନୀ ବଲ ସେ ପ୍ରସଂସାର ଯୋଗ୍ୟ ଅଟଇ ।

ଅଗାମୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସର୍ବ ଉପଲକ୍ଷରେ ବଲ-କାଳ ହାଇକୋର୍ଟ ଅଗାମୀ ସେପ୍ଟମ୍ବରମାସ ତା ୨୦ ଗରୁ ବନ ହେବାର ପୁର ହୋଇଅଛି ।

ଡାକ୍ତର ମହାନୁଲଲ ସରକାରଙ୍କର ଦୈନିକ-କିକ ସକ୍ଷୀ ଚିମିତ ପ୍ରାୟ ୮୦୦୦ର ଧର୍ମାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେହା ହେଲଣି । ଅତି ଦେଲେ ଧନୀ ହେଲେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବଟି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରୁଣକ ହେବ ବୋ-ଲିଆଇ ନ ପାରେ ।

ବଲକାରେ ମାଛବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଗୋ-ଲମାନ ଉଠିଅଛି ଅବଧି ତହିଁର ଗେଷ ହୋଇ ନାହିଁ । ଡାକ୍ତର ବକାଲକର ଦେ ସର୍ବଦାହା-ରୁ ଅନେକପ୍ରକାର ଅବାଶ୍ୟ ସମ୍ପଦ ତଦାରଣ କରି ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ଯେ ମାଛମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ରକୀଟକୁ ଦେଖାଯାଏ ତାହା ସୁଦୃଶ୍ୟ ଅଟଇ ଓ ରଜନସମୟରେ ସେ ସବୁ କାଠ ବସ୍ତ୍ର-ଶୁଣୁପେ ବିନାଶ ହୁଅନ୍ତି ସୁତରାଂ ତାହାକୁ ମନ-ଷ୍ୟର ଗରୁପ୍ରଣ କୌଣସି ଅଗିଷ୍ଟ ହୁଅଇ ନାହିଁ ।

ହନୁମେଟ୍ ଅଫ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଗୋଟାଏ ବଲକୁବନାମକ ମାଛପେଟରୁ ଚାହିଁଥିଲୁ ଅଧିକ ଲମ୍ବା ଗୋଟାଏ କାଠ ଦାହାରଥିଲା । ମାଛଟିର ଓଡ଼ିକ ପ୍ରାୟ ଅତେଇପେର ହେବ ।

ମଲ୍ୟପ୍ରାପ୍ତି ।

ବାବୁ ରାମପ୍ରସାଦ ସିଂହ ସୁଖ ବଳାପୁା	ଟ ୨୫୮
” ଗଣେଶ୍ୱର ଦାସ ଭଟ୍ଟକ	” ୪
” ଗଣେଶପ୍ରସାଦ ସିଂହ	” ୪
” ଚମନାସି ସାତକ	” ୪
” ହନୁବତ୍ତାଠରଣ ସେନ	” ୪୨
ମୁନସି ରମଜାନ ମସମୁକ ପ୍ରାଣ୍ଡିଣୀ	” ୪୫
ବାବୁ ଅର୍ଚ୍ଚବିକଳ କର କଟକ	” ୪୯
” ଦବାକର ଦାସ	” ୪୭

ଏହି ଉତ୍କଳସମିତା ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ପର-ଦାକର ବ୍ୟବସ୍ଥିତି ଶୁଣିଲେ ସମ୍ଭାବ୍ୟରେ ମୁଦତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ।

କରକ ଦାୟତ୍ୱ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୦୮
ସଂଖ୍ୟା

କାର୍ତ୍ତିକ ଅଷ୍ଟମୀ ୧୯୦୮ ମସିହା । ମୁ. ଲଗ୍ନବ ୧୨ ନ ସନ ୧୮୮୭ ସାଲ ଗଣକାର

ଅଗ୍ନିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪୫
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୬
ମସଂସଲ ପାଇଁ ଜାହାଜାଣୁଲ ୪୯୫୮

କ୍ରମ ସଂଖ୍ୟା ୧୮ ।

କରକମାସ ତା ୧୪ ରବିର ଉତ୍ତରାସିନୀ
ପୂ ୧୩୦ ସ୍ୱା ୨୩ ସ୍ତମ୍ଭ ୧୩ ଧାତରେ 'ଶ୍ରୀ ଓ
ପୋଇଲ' ସ୍ଥାନରେ 'ସୋହାଗୀ ପୋଇଲ' ପାଠ
କରବ । ୧୦ ର, ଗ, ।

ନୟକୁ ହେଲେ । ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
ବାକୁ ଜଗମୋହନଗୁଣକୁ ମଧ୍ୟ ନୟକୁ ବରପ
ଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା । ବାରଣ ସେ ବାର୍ଯ୍ୟ-
ଦକ୍ଷ ଓ ହୁସାବ କିତାବ ଜଦନ୍ତ କରବାରେ
କିମ୍ପେଶ ହସୁଣ ଅଟନ୍ତୁ ଜାକର ଭବନ୍ତରେ
ପୁଣ୍ୟ ଶାକ୍ତମୋହରର ଅପହରଣ ଉଦ୍ଧାର
ଧର ପତ୍ତନରୁ ସେ କର୍ମଭୂତ ହେଲ କିପୁଣି
ହେଲ ଅମ୍ଭେମାନେ ସହର ଶାକ୍ତର ବ୍ୟୟ
ପ୍ରତି ଅନାସ୍ତା ଦେଖୁଅଛୁ ସହସ୍ର ଟଙ୍କା ବୟା
ହୋଇ ହାଟସ୍ଥାନ ବିଶାଗଲ ଓ ସେଥିରୁ ଅପଂ-
ଗ୍ୟଥର ବାହାରଲ କେତେ ପଥର ବାହାରଲ
କେତେ ବାହୁରେ ଗର୍ଭ ହେଲ ଜହର ଉତ୍ତମ
ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବାର ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ ।
କେତେକ ଅତ୍ତମର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ
ହେଉଅଛି ମାତ୍ର ନାଲ ଫୋର ସେ ଅତି
ଅବଗତ ଓ ଏଥିପୁର୍ବ ପ୍ରତିବର୍ଷ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ
ହେଉଥିଲ ସେଥିବେଳକୁ ଟଙ୍କା ବାହାରୁ ନାହିଁ
ଓ ଏ ବର୍ଷ ନାଲଫୋର ନ ହେବାରୁ ନଗରର
ଏତାଦୃଶ ଦୁର୍ଗତି ହୋଇ ଅଛି । ଅଭବକ
କି କି କାର୍ଯ୍ୟ ଅତି ଅବଗତ ଓ ଅପ
ଅନୁସାରେ କି କି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଗ୍ରେ କର
ବାର ଉଚିତ ଏହା ଚିନ୍ତଣର କରବା ସକାଶେ
ଗୋଟିଏ ସବ୍‌କମିଟି ହେଲେ କମ୍ପା ଉପର
ଲିଖିତ ମେମ୍ବରମାନଙ୍କୁ ଭାର ଦିଆଗଲେ ଅତ୍ତର
ଉତ୍ତମ ହେବ ମେଜଷ୍ଟ୍ରିଆଟେବର ନାନାଦ
କାର୍ଯ୍ୟ ସେ ଏକାକୀ ଏସବୁ ଯଥାରୂପେ ଭବ୍ୟ

କରବାର ଅପମୂବ ଏପରି ବହୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ
କରବାର ତାକୁ ଉଚିତ ଥିଲ ଓ କରବାର ସମସ୍ତ
ଯାଇ ନାହିଁ । ଅମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ ସେଥିପାଇଁ
ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛୁ ଯେ ଏପରି ବହୁ ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତ କରନ୍ତୁ ।

ଶାସନାଦାଲ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଶୁଣିଥିଲୁ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟ-
କ୍ଷରେ ଦେଖାଗଲ । କଟକ ଶାସନାଦାଲର
ପ୍ରଜାମାତେ ଏକଜ ହୋଇ ଗତ ସୋମବାର
ଶ୍ରାୟକୁ କମିଶ୍ନରସାହେବଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ
ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ କଲେ ଓ ଏ ଦରଖାସ୍ତ
ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୨୮ ଶର ଲୋକ କଚେ-
ରୀକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେଦିନ ଗଞ୍ଜାପୁଣିମା ଓଡ଼ି-
ଶାର ଗୋଟିଏ ଭାଷା ପଦ୍ଧତି ଥିଲ ତଥାତ
ପଦ ରଖାକୁ ପତ୍ରକୁ ପକାଇ ଆଗେ ପ୍ରାଣ
ବଞ୍ଚାଇବା ଆଶାରେ ଦାକିମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଶୁଦାରି
କରବାକୁ ଗଲେ । ଏତେଲୋକ ଐକ୍ୟ ହୋଇ
ଆଉ କୌଣସି ସମୟରେ ଦାକିମଙ୍କ ନିକଟରେ
ଦୁଃଖ ଜଣାଇବାର ଅମ୍ଭେମାନେ ଦେଖି ନାହିଁ
କି ଶୁଣି ନାହିଁ । ପୁଣି ଆହୁର ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ
ଏହି ସେ ଏପ୍ରକାର ଭାଷା ଜନନୀ ହୋଇଥିବା
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ କୌଣସି ଗୋଲମାଲ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମୟରେ ୨୦୧୨ ଜଣ ଏକାଠି
ହେଲେ ଯେମନ୍ତ ଗୋଲମାଲ ଓ ଦରବୋଲ
ଧୁନି କରନ୍ତି ତାହା ନାହାରିକୁ ଅବଦନ ନାହିଁ

କିନ୍ତୁ ଏହିନ ସେପରି କିଛି ବରକ୍ତି ଜନକ
 ବ୍ୟାପାର ଘଟି ନାହିଁ । ଦରଖାସ୍ତକାରମାନେ
 ଯାତ୍ରା ହୋଇ ମୁକ୍ତ ପ୍ରାୟ ଛାଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ
 ଓ ଯାହାଙ୍କୁ ଅଗୁଆ କରୁଥିଲେ କେବଳ ସେହି-
 ମାନେ ଦରଖାସ୍ତ ବଢାଇ ଦେଲେ ଓ ସାହେବ
 ଯାହା ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ଚାହିଁର ଉତ୍ତର ଦେଲେ ।
 ନଗରବାସି ନମ୍ନ ଶ୍ରେଣୀ ଲୋକଙ୍କର ଏପ୍ରକାର
 ଚରିତ୍ର ଅଛି । ଶୋଭାପାୟ ଅଟଇ ଓ ଏଥିରୁ
 ବୋଧ ହେଉଅଛି କି ସତ୍ୟତା ଭାବକ ମଧ୍ୟରେ
 କ୍ରମଶଃ ପ୍ରବେଶ କରୁଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅସ୍ପୃଶ୍ୟର
 ବିଷୟ ଯେ ଦରଖାସ୍ତକାରଙ୍କର ଏରୂପ ଶାନ୍ତ
 ସ୍ୱଭାବରେ କମିଶ୍ନରସାହେବ ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ
 ନ କରି ସେମାନେ କମିଶ୍ନରସହ ହୋଇ ଯାଉ-
 ଥିବାର କହିଲେ ! ଯାହା ହେଉ କମିଶ୍ନର-
 ସାହେବ ଦରଖାସ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରି ସୁପ୍ରଶସ୍ତି
 ସିରସ୍ତାଦାର ବାଦୁ ଦରମୋଦନମିତ୍ରକୁ ଭାଦ୍ରା
 ପାଠ କରିବାକୁ ଅନୁମତି କରିବାରୁ ସେ ଦୁଇ
 ଜନ ଦମ୍ପା ପଡ଼ିଲେ । ଚାହିଁରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲେ
 ସେ ଶାସନାହାର ବର୍ତ୍ତମାନ ବନୋବସ୍ତୁକୁ
 ଦରଖାସ୍ତକାରମାନେ ଅଭିନ ବରୁକ ଜ୍ଞାନ
 କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ ନିରାଶରେ କର ବସୁଅଛ
 ଭାଦ୍ରା ଅଭ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ଓ ଭାଦ୍ରା ଦେବାକୁ
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅକ୍ଷମ ହେବାରୁ ଚାହିଁରୁ ରକ୍ଷା
 ପାଇବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି । ଏଭଳି ଶୁଣି
 ସାହେବ ଚାହିଁ ଉପରେ କି ଅଛା ଲେଖିଲେ
 ଭାଦ୍ରା ଅନୁମୋଦନେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି କହି ନ ପାରୁ
 କାରଣ ସେ ଦରଖାସ୍ତକାରକୁ ହୁକୁମର ମର୍ମ
 ଗୁହ୍ୟ ନ ଦେଇ କହିଲେ କି ଦୁଇବର୍ଷ ଦେଲେ
 ବନୋବସ୍ତୁର ଉଦ୍ୟମ ଲାଗିଅଛି ତୁମ୍ଭମାନେ
 ଏଭେକାଳ କେଉଁଠାରେ ଥିଲ । ଦରଖାସ୍ତ-
 କାରଙ୍କ ଅଗୁଆ କ୍ରମକ କହିଲେ କି କଥା
 ବନୋବସ୍ତୁ ହେବ ଅନୁମୋଦନେ ଚାହିଁ ପାରି
 ନ ଥିଲୁ । ବନୋବସ୍ତୁ ହେବାରୁ ଭାଦ୍ରା ଅଭ୍ୟନ୍ତ
 ପାଠାକନକ ଦେଖି ବୁଦ୍ଧାର କରବାକୁ ଅସିଲୁ ।
 ସାହେବ ଅହୁର କହିଲେ ଯେ ଏଭେକାଳ
 ତୁମ୍ଭମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ କରି ଦେଇଅସିଲ ଏଣିକି
 ସରକାର ଶତକେ ନାହିଁ ଉଚିତ ବର କେବେ
 ଚାହିଁ କି ଉତ୍ତର ଏହି ଦିଅଗଲ ଯେ ଉଚିତ
 କର ଦେବାକୁ କେହି ଅସମର୍ଥ ନାହାନ୍ତି ଓ
 ଦେଇ ଅସୁଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏବେ ଅଧିକ କର
 କପର ଦେବେ । ଏହିପରି ଦୁଇ ଏକ କଥା
 କହି ସାହେବ ଭାଦ୍ରାକୁ ବଦଳୁ କରିଦେଲେ ।
 ଏ ସବୁ କଥୋପକଥନରୁ ଏପ୍ରକାର ଅନୁମାନ

ହୋଇପାରେ ଯେ ଦରଖାସ୍ତ ନାମକର ଦେଲ
 ମାତ୍ର ଅନୁମୋଦନେ ଶୁଣୁଅଛି ଯେ ସାହେବ
 ଭାଦ୍ରା ନ କରି ଉକ୍ତ ଦରଖାସ୍ତକୁ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ
 କଲେକ୍ତରସାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ କରାଯି-
 ସ୍ୱରୁ ଭଲବ କରଅଛନ୍ତି । ଦେଖାଯିବ କଲେ-
 କୁରସାହେବ କି କଲପିସ୍ୱରୁ ଦେବେ ଓ କମି-
 ଶ୍ନରସାହେବ ଅବା କି କରୁର କରିବେ । ଫଳତଃ
 ପ୍ରଜାମାନେ ଯେଉଁସ୍ତ ସଭା କର ସମସ୍ତେ ଏକ
 ହୋଇ ଉଚିତ ଉପାୟସବୁ କରିବାକୁ ଦୃଢ଼କନ୍ତ
 ହୋଇଅଛନ୍ତି ଚାହିଁରେ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଯେ
 କମିଶ୍ନରସାହେବଙ୍କଠାରେ ଫଳ ଲାଭ ନ ହେଲେ
 ସେମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡକ ସମାପକୁ ଅବେକପତ୍ର
 ପଠାଇବେ ।

ଉପସଂହାରରେ ଅନୁମାନଙ୍କର ବଲ୍ଲବ୍ୟ
 ଏହି ଯେ ଏ ନଗରର ପ୍ରଧାନ କମିସ୍ନର ଓ
 ଉଦ୍‌ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶାସନାହାର ପ୍ରଜାଙ୍କ
 ପରି ନୁହଇ ବନୋବସ୍ତୁକୁ କ୍ଲେଶକର ଜ୍ଞାନ
 କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଏ ଦରଖାସ୍ତରେ ଯୋଗ
 ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ସ୍ୱାଭାବିକ ବିବେଚନାରେ
 ଅବା କି ଯାଇପାରେ ଯେ ଏମାନେ ଅଗ୍ରସର
 ହୁଅନ୍ତେ ଓ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଓ ଲଭର ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରଜା-
 ମାନେ ଭାଦ୍ରାଙ୍କ ପଛରେ ଶୋଭାନ୍ତେ ମାତ୍ର
 ବାସ୍ତବ ଯତ୍ନା ଚାହିଁର ବିଷୟ ହେଲ ।
 ଏଥିରେ ଭାଦ୍ରାର ଚୁଟି ଅନୁମୋଦନେ କହିବାକୁ
 ମାନସ ନ ରଖୁ ।

ଓଡ଼ିଶାର ସଙ୍ଗୀତ ।

ଗରସପାଦରେ ଝୁଲିଶପୁଷ୍ପିମା ଉପଲକ୍ଷରେ
 ନଗରବାସିମାନେ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ କାଳା-
 ଭବାହର କରୁଥିଲେ । ଏନଗରରେ ଗୁରୁ ପାଠ
 ମଠବାଡ଼ରେ ଯାତ୍ରା ହୋଇଥିଲ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ
 ମଠରେ ଏକ ବା ଦୁଇ ଭିନ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନାଟ୍ୟ
 ପିଲ ଦର୍ଶକଙ୍କର ଅନନବର୍ଦ୍ଧନ ସକାଶେ ନୃତ୍ୟ
 ଗାନ କରୁଥିଲେ । ତାଲୁକମ ମିଶ୍ରଙ୍କ ନୁହଇ
 ଠାକୁରବାଡ଼ରେ ମଧ୍ୟ ଏହିରୂପେ ଯାତ୍ରା ହୋ-
 ଈଥିଲ । ଝୁଲିଶବାଡ଼ାର ଅକ୍ତମର ଏଠାରେ
 ଅଧିକ ନାହିଁ ଚିତ୍ରାତ ପଦବର୍ଷ ସହପରି ଏବର୍ଷ
 ମଧ୍ୟ ସାମାନ୍ୟରେ ଚାହିଁର ଅଭବ ନ ଥିଲ ।
 କେବଳ ବନୋବସ୍ତୁକାର ମନର ପୂର୍ବପ୍ରଚଳତ
 ପ୍ରଥାନୁସାରେ ବଙ୍ଗାଳ ଏକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶୀୟ
 ଉଦ୍‌ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚାଙ୍ଗର ସଙ୍ଗୀତର
 ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଥିଲେ । ଏଗୁଡ଼ିକ ଏକଲରେ ସଙ୍ଗୀ-
 ତର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା କେତେ ଅଛି ଭାଦ୍ରା

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାର ବଡ଼ ସୁଯୋଗ ଏସମୟରେ
 ହୋଇଥିଲ । ଅନୁମୋଦନେ ଯାହା ଦେଖିଲୁ
 ଚାହିଁରେ ଅନୁଭବ ହେଲ ଯେ ଏଠା ଲୋକ-
 କର ବିଶେଷ ଉଦ୍‌ସମାକର ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରଭୁ ଭଲ
 ରୁଚି ଜନ୍ମ ନାହିଁ ଓ ସଙ୍ଗୀତ ବ୍ୟବସାୟିମାନେ
 ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା କୌଣସି ଅଂଶରେ ଉଚ୍ଚସ୍ତରା
 ଲାଭ ନାହାନ୍ତି । ମଠଧାରମାନେ ନଗରବାସି
 ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ କମିସ୍ନର ଓ ଶୁକକର୍ମରୁରକୁ ଅମନ୍ତ୍ରଣ
 କରୁଥିଲେ ଓ ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ଅରେ ସବୁପ୍ରାନ୍ତକୁ
 ଯାଇ କେବଳ ଅମନ୍ତ୍ରଣ ରକ୍ଷା କରିବା ସକାଶେ
 ଦୟାକାଳ ନାଟ ଦେଖି ନାଟ୍ୟପିଲଙ୍କୁ ବହୁ
 ପାରତୋଷିକ ଦେଇ ଅସିଥିଲେ ମାତ୍ର ସବୁ
 କେବଳ ସାମାଜିକ ଦାୟ ପରିତୋଷ ସକାଶେ
 ହୋଇଥିବାର ବୋଧ ହେଲ । କୌଣସି କା-
 ର୍ୟରୁ ଏମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗୀତପ୍ରତି ଅସ୍ତ୍ରା ଥିବାର
 ଜଗାଗଲ ନାହିଁ । ଯେବେ ନୃତ୍ୟ ଗାନ
 ଏମାନଙ୍କ ମନକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିଥାନ୍ତା ଭାଦ୍ରା
 ହେଲେ ଅବଶ୍ୟ ଯତ୍ନେ ପଦ୍‌ରେ କୌଣସିଠା-
 ରେ ବସି ସେ ସୁଖକୁ ସମ୍ଭୋଗ କରନ୍ତେ ।
 କେବେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୋଲିପାର ପାରେ ଯେ
 ପିଲଦଳ ଏଠାରେ ସଙ୍ଗୀତର ଅବସ୍ଥା ସେରୂପ
 ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ଚାହିଁରୁ ବଞ୍ଚିମାତ୍ର ସଂସାର ହୋଇ
 ନାହିଁ ସଙ୍ଗ ଅବା ଜାଳ ହେବ କେଉଁଠାରୁ
 ନାଟ୍ୟମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଦେଖ କରିବାରେ ବଞ୍ଚି
 ରୁହଇ ଦେଖାଯାଏ ଆଉ ସବୁ କିପୁା ପୂର୍ବପ୍ରାୟ
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ ସ୍ଥାନାବସ୍ଥାରେ ରହୁଅଛି । ଏଥିରେ
 ମନକୁ ସନ୍ତୋଷ କରିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ
 ଓ ଅନୁମୋଦନେ ଦେଖିଅଛି ଯେ ନାଟ୍ୟପିଲଙ୍କ
 ନୃତ୍ୟ ଗାନ ସମୟରେ ଏମନ୍ତ ଗୋଲମାଳ
 ହୁଅଇ ଯେ କେବଳ ସେମାନେ ବଶ୍ରମ କଲ-
 ବେଲେ କିଛି ସୁଖ ବୋଧ ହୁଅଇ । ଏ ଅର୍ଥର
 ସତ୍ୟ ଦେଲେହେଁ ଏଥିରୁ ଏହମାତ୍ର ପ୍ରତିପଦ
 ହୁଅଇ ଯେ ଓଡ଼ିଶାର ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ-
 କଠାରେ ସଙ୍ଗୀତର ଅବର ନାହିଁ ଓ ଏମାନେ
 ଏ ବଦ୍ୟାର ରସ ଅଦୌ ପାଇ ନ ଥିବାକୁ
 ଭାଦ୍ରା ଲୋଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁ ନାରଣ ଯେବେ ଲୋକ
 ଥାନ୍ତା କେବେ ଅବଶ୍ୟ ସେ ଅଭବ ପୁଣି କର-
 ବାକୁ କେହି ଦେଲେ ସବୁ କରିନ୍ତା । ଅନୁ-
 ମାନେ ଶୁଣିଅଛି ଯେ ମୋଫସଲରେ କେହି
 କମିସ୍ନର ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନାଟ୍ୟପିଲ ଗମ୍ଭୀର
 କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ଚାହିଁରେ ସଙ୍ଗୀତବଦ୍ୟର ବଞ୍ଚି
 ରୁହଇ ହେଲ ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନଙ୍କର
 ରୁଚି ଅପେକ୍ଷା ବଞ୍ଚି ନ ଦେଲେ ଅନ୍ୟକୁ ଶୁଣା

ଦେବୀର ଉପାୟ କାହୁଁ ଦେବ । ଏଠା ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ
 ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ସଙ୍ଗୀତପ୍ରତି କିଛି ମାତ୍ର
 ଶକ୍ତି ନାହିଁ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦେଖା ଯାଇଥିଲା ।
 କେତେକ ଦିନିକାର ଓ ସ୍ୱଳ୍ପକର୍ମଗୁଣକ ଦାଉଳ
 ଯାହିଁ ଦେବୀ କୌଣସି ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର
 ଦେବୀ କିଛି ବିନ୍ୟା କେବେ ଗାନଧ୍ୱନି ଶୁଣି-
 ବାନ୍ତି ଯାଉନ ନାହିଁ । ସମାନକ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଥିଲେ
 ଏହୁ ଦୃଷ୍ଟିର ଆଲୋଚନା ଅବଶ୍ୟ ଦେଖି-
 ବାରେ ଅସଂଖ୍ୟ ସଙ୍ଗୀତ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ସଙ୍ଗୀ-
 ତର ଲୋକ ଚଳା ଦେଖାଯାଏ ମାତ୍ର ଉହିଁରେ
 ସଙ୍ଗୀତର ସ୍ୱର କିଛି ନାହିଁ । କେବଳ ଧର୍ମନି-
 ଶ୍ଵାନର ଅଙ୍ଗ ବୋଲି ଲୋକେ ଭାବିଲୁ ଅବ-
 ଲମ୍ବନ କରନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ସଙ୍ଗୀତର ଓଡ଼ିଶାର
 ଅବସମ୍ପାଦନ ନୁହଇ ଭାବା ବିଶ୍ୱାଳରୁ ଏଠାକୁ
 ଅଗ୍ରଣ୍ୟ ଦୋଳଅଛି ଓ ବିଶ୍ୱାଳର ଗୋସ୍ୱାମିମାନେ
 ଏପ୍ରକାର ସଙ୍ଗୀତର ସେପରି ଉଦ୍ଧୃତ କରାଅଛନ୍ତି
 ଉତ୍କଳ କୌଣସି ଅଂଶ ଏଠାରେ ଦେଖାଯାଏ
 ନାହିଁ । ସଙ୍ଗୀତର ଏପରି ଦୂରତା ଅନୁମାନେ
 ସାଂସଦ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କରେ ଆଶିକାର ଭାସ୍ୱର୍ଯ୍ୟ
 ଏହା ଯେ ଏଠା ଧନୀ ଓ ସ୍ୱଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ
 ସଙ୍ଗୀତବ୍ୟାପାର ଉତ୍କର୍ଷସାଧନ ପକ୍ଷରେ ମନୋ-
 ଦୋଷୀ ଦେଖନ୍ତି ।

ପରଶ୍ରମ ଓ ବିଶ୍ରାମ ।

ଓଡ଼ିଶୀୟ ମେଉକଳ ଗଡ଼ଜାତରେ ଅଗ୍ରପର-
 ଶ୍ରମ ବ୍ୟୟରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଲୋକାଧିକ
 ଯେ ଲୋକବର୍ଗରେ ବି ପରମାତ୍ମରେ ବର୍ମ ଦିନେ
 ଓ ଦେବେ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ରାମ ଦେଲେ ଗଣତର
 ଶ୍ରମ ଲାଭର ଉତ୍ତର ଲାଭର ଉକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବରେ
 ହୋଇଅଛି । ଲୋକଙ୍କ ବୋଲନ୍ତୁ ଯେ ସକଳ
 ପ୍ରକାର କର୍ମର ସ୍ୱଭାବ ଏକତ୍ର ଯି ଅବାକୁ
 ଦେବଦେବର ସର୍ବମନ୍ତ୍ର ପ୍ରତିଦିନ ଏକତ୍ର ମ-
 ନୁଷ୍ୟ ବର୍ମ କରୁଥିଲେ ଭାବା କିଷ୍କୁରୁଣେ
 କୁହାଯାଇ ନ ଯାରେ । ବିଶ୍ୱକାଳ ବସି ରଚନା
 କରୁଥିଲେ ପରଶ୍ରମ ଦନଯାକ ନାମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
 କରୁଥିବା ଅବା ବିଶ୍ୱମିତ ବର୍ମ ଚଳାଇବାଠାରୁ
 ଅଧିକ । କୋଣାଏ ଗୋଳମାଳିଆ ମଦଦମାର
 ନାଗବସି ଶୁଣିବା ବେଳେ ଗୁଡ଼ବ ସହଜ ବି-
 ଶ୍ୱସ୍ତର ଚିତ୍ରାସି ସେହିବାଠାରୁ ଅଧିକ । ଗୋ-
 ଶାଏ ଚଠିକ ଅଧିକାଂଶ ବିନ୍ୟା ମୋଟିକ ବ-
 ନୁଷ୍ୟ ଦେବାର ପରଶ୍ରମ ଅନେକକ୍ଷଣ ବସି
 ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ଅଧିକ । ଏପରି ସରଳତାରେ
 ଓ ସର୍ବାର୍ଥ ମନୋଯୋଗ ସୁଦ୍ଧା ବିଶ୍ୱକାଳ କମ

କରୁଥିବା ବିନୟାକ ବୁଲୁଲି କୌଣସିରୂପେ
 ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବର୍ମର ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାଳରୁ
 ଅଧିକ । ସୁଭବ ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍କଳ
 ବିଶ୍ୱମ ଲୋକ ନ ଯାରେ । ତେବେ ସାଧାରଣ-
 ରୂପେ ଏପରି ବୋଲିଯାଇ ଯାରେ ଯେ ପ୍ରତ-
 ଦିନ ଘ ୨ ଶ୍ଵାଠାରୁ ଘ ୮ ଶ୍ଵା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟ-
 କଲ ହୋଇ ବର୍ମ କରୁବା ଏ ଦେଖାଯି ଲୋକଙ୍କ
 ପ୍ରତି ଯଥେଷ୍ଟ ବୋଲିଯାଇ ଯାରେ । ଏଥିରୁ
 ଅଧିକ ପରଶ୍ରମକୁ ଅଧିକକୁ ଶ୍ରମ କୁହାଯାଏ ।
 ଗୋଲିକା ବିଷୟରେ ଏହି ବୋଲିଯାଇ ଯାରେ
 ଯେ ଅଠାଦଶା ଛତ୍ରା ସିଦ୍ଧା ଏ ଦେଖା ସଦାଗେ
 ପ୍ରକୃର ଅଧିକ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଏକତ୍ର ସମସ୍ତ
 ଗାଡ଼ିଗାଡ଼ିରେ କଞ୍ଚା ଯାଉନ୍ତି ଭାଷାଙ୍କ ପରି
 ଦେହ ସୁଖୀ ନାହିଁ । ଦୟୋତି କଥା ଏବେମରେ
 ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ବର୍ତ୍ତନସ୍ତ ମଥା, ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ
 ଗୁରୁତରରୂପେ ଅତି ବଳମରେ କରୁବା ଏବ
 ଲୋକମାନେ ବର୍ମ କରୁବା । କର୍ମ କରୁବାର
 ଉପଯୁକ୍ତ ବାଳ ପ୍ରାଣକାଳ ଅଧିକ ଓ ଯେଉଁ
 ଲୋକ ପ୍ରକୃତରୂପେ ଏବେବନର ବର୍ମ କରୁଅଛ
 ସେ ଯେବେ ଅଧିକାନ୍ତେ ଦଶାଏ ଶିଳ୍ପିକୁ
 ହୋଇ ଗୋଇ ଯାରେ ତେବେ ଉହିଁରେ ଅ-
 ନେକ ଉପକାର ହୁଅଇ ଗଣତରରେ ଅନ-
 ବାର କୋଠର ପଶାବତାମ ତଳେ ଗୋଇବା
 ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଅହତପ୍ରବ ଅଧିକ ଓ ଯେଉଁ ଲୋକ
 ଦନମାକର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତରେ ଭଲ ବର୍ମ କ-
 ରୁଇ ଭାବା ପକ୍ଷରେ ଉକ୍ତ ପ୍ରକାର ଗୋଇବା
 ଚଳାଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲିଯାଇ ନ ଯାରେ ।
 ଉପରେ ଯେଉଁ ମଲ ଲୋକ ଗଲ ଉହିଁରୁ
 ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଅଧିକଦୃଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ପକ୍ଷ-
 ରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱକାଳ ଅବ-
 ସର ନେବା ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପ୍ରୟୋଗନସ୍ତ ଓ କେବଳ
 ସରକାରୀ ବୃତ୍ତର ଉକ୍ତା ଅଧିକ ସମସ୍ତେ ଭାବା
 ଗୋର କରୁବାକୁ ସକ୍ଷମ ଦେବାରୁ ସେମାନଙ୍କର
 ମାଗରକ ଅବସ୍ଥା ଭଲ ଦେଖାଯାଏ । ଇଂରାଜ
 ବରେଣ୍ଡା କରୁବା ବିଶ୍ୱମ ଅନୁମାନଙ୍କ ପ୍ରାକୃତକ
 ଅବସ୍ଥାର ବିଶ୍ୱସ ଓ ଉହିଁରେ ବର୍ମକରୁବାର
 ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ବହୁତ ବ୍ୟାପାର ଦେ-
 ଶାଯାଏ । ତେବେ ଅବର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଭାବା ହେ-
 ରୁଅଛି ବାରଣ ଏକାଦେଲକେ ଶାଂ ଦଶା
 କର୍ମ କରୁବା ସକାଳେ ବି ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଉତ୍କଳୁ ସୁକ-
 ଥା ହୁଅଇ ନାହିଁ ଓ ସର କାମଲ ସାହେବଙ୍କ
 ପ୍ରସାଦିତ ଦୁଇବେଳିଆ କରେଣ୍ଡା ମଧ୍ୟ ଏହିପରି
 ନାନା ଅଧିକାର ହେଉ ଦେବାରୁ ଭାବା ବା-

ର୍ଯ୍ୟରେ ପରଶ୍ରମ ହୋଇ ନ ଯାଉନ । ଅନୁମା-
 ନଙ୍କ ମତରେ ଶିଳ୍ପୀ ପକ୍ଷରେ ଗଣ ବର୍ଣ୍ଣା
 ଅଠାଦଶ ସକାଳୁଆ କରେଣ୍ଡା ହେଲେ ସବୁ
 ଅଧିକ ରକ୍ଷା ହୋଇ ଯାରେ ।

ସାଧାସିଦ୍ଧିକ ସଂବାଦ ।

ଦର୍ପଣ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ମସୂରଭଞ୍ଜ ବିହାରୀ
 ଉଲକାରେ ଜଣେ ଲୁଗା ଦେପାଣ୍ଡ ଅପଣା
 ଦରକୁ ଫେର ଯାଉଥିଲା । ବାଟରେ ଦଶବାର
 ଜଣ ଡକାୟତୁ ଭାଷାକୁ ମାରପିଟ କରୁ ଠା-
 ଜ ର ସଦାର ଉତ୍କାର ନେଇଅଛନ୍ତି । ବାଲେ-
 ଶ୍ୱରର ଡକାୟତୁମାନେ ଏବେ ମୋଗଲଦଳୀ
 ଛଡ଼ି ଚିତ୍ରଭାଜରେ ବ୍ୟବସାୟ କରୁବାର ବୋଧ
 ହୁଅଇ ।

ଉକ୍ତ ପ୍ରକାର ଜଣାଯାଏ ଯେ ବାଲେଶ୍ୱରର
 ସଦର ମୋଫସଲରେ ଥିବା ବିଷ୍ଣୁମନହକୁମାର
 ମୋହରରମାନେ ଉଠିଯାଇ ଇଂରାଜ ଜାଣିବା
 ଲୋକେ ଭାଷାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ବିଷ୍ଣୁ ହେଉଅ-
 ଛନ୍ତି । ବିଷ୍ଣୁମ ଉଲକା ବର୍ମରେ ବାସ୍ତବରେ
 ଇଂରାଜ ଜାଣିବା ଲୋକଙ୍କଦ୍ୱାରା ବର୍ମର ଅଧିକ
 ସୁଖା ହୁଅଇ ।

ବଲିବତାର ଗୁପ୍ତପ୍ରେସରୁ ଅନୁମାନେ ଗ-
 ଶ୍ଟିଏ ବଳିକା ପୁସ୍ତିକା ଉପକାର ସୁରୁପ ପାଇ
 ଥିବାର କୁଜଙ୍ଗତା ସ୍ୱପ୍ନ ସାଧାର କରୁଅଛୁ ।
 ଏହାର ନାମ ସପ୍ତକ ଏକାଧିକସହସ୍ର ରଜନୀ
 ମୂଲ୍ୟ ୪୦ ପ୍ରାମାଣରେ ଏକଗଣ୍ଡି ଲୋକାଏ ଏ-
 ପ୍ରକାର ଶ୍ରଦ୍ଧା ହେବ । ଏଥିରେ ଅରବ୍ୟ ଉପ-
 ନ୍ୟାସର ଯେ ସମସ୍ତ ଗଳ୍ପ ଏଥିପ୍ରକେ ପ୍ରକାଶିତ
 ହୋଇ ନାହିଁ ସେହି ସବୁ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରକାଶ ହେବ,
 ଏହାର ଛାପା ଉତ୍କଳ ହୋଇଅଛି ଓ ଉପମୁଖି
 ଗୁଡ଼କ ମଧ୍ୟ ମନ ନୁହେ ।

ମାତ୍ରାଳ ରେବନ୍ ବୋର୍ଡ଼ କେତେକ ବିଲରୁ
 ଭାଲକ ଓ ହଳର ବଚେଣ୍ଡାରେ ଅନେକ
 ଜାଳବା ଭେଲ ଗର୍ଜ ହେବାର ଦେଖି ଏହି
 ଅକ୍ତ ପ୍ରକାର କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଉପସିଲଦାର
 ମାନେ ବିନ ଦୁଇପ୍ରକାର ଉତ୍କାରୁ କରେଣ୍ଡାକୁ
 ଯାଇଁ ଗୁଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମଳମାନଙ୍କୁ ଦେଖ
 ବର୍ମ କରନ୍ତି ବୋଲି ଏତେ ଭେଲ ଗର୍ଜ ହୁଅଇ ।
 ଏ ବିଷୟ ମନ ଅଧିକ । ଏପରି ବିନ ଦେଖା
 ଠାରୁ ଘ ୨ ଶ୍ଵା ପ୍ରର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରେଣ୍ଡାରେ ବର୍ମ
 ହେବ ଓ ସଦ୍ୟସି ଅବସ୍ଥାକୁ କୌଣସି ଉତ୍କଳମ
 ସଦାଗେ ଗୁଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହୁବାକୁ ପ୍ରୟୋଗନ

ହେବ ତେବେ ସମ୍ଭବମାନଙ୍କୁ କେତେକ୍ଷେତ୍ରରେ
ଅର୍ଥହୀନ ରାଜ୍ୟବାସୀ ଉଚିତ ହେବ ନାହିଁ ।
କଳପ୍ରଦେଶରେ ଏପରି ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ହେ
ବାର ଅବସ୍ୟକ ଅଛି ।

ମିଉକ୍ତସିପଲ ଅଇନ ଲଫ୍ଟନ ସବାସେ ଶ୍ରୀ-
କୃଷ୍ଣପୁରର ଜିଏସ୍ ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟର ଜଣେ ଅନ-
ପସ୍ଥିତ ଅଧ୍ୟାପକ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ । ଅପିଲି-
ରେ ହାଇକୋର୍ଟ ବିଷୟ ବଳେ କି ଅଧ୍ୟାପକ
କରୁଥିଲେ ଏକଲକ୍ଷ୍ୟା ବ୍ୟବ୍ତୀ କରବାର
କୌଣସି ବିଧାନ ଫରଜଦାର ବାଧ୍ୟକର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ
ନାହିଁ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟାପକ ଗଠନ ଯାଇଛି ।

ମାନ୍ୟକରେ କୁନ୍ତଳୋପସ୍ଥ ବିବର୍ଣ୍ଣନା ନାମରେ
ଗୋଟିଏ ସମ୍ମାନ ସଂଗ୍ରାହନ ହୋଇଅଛି । ଏଥିରେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ପ୍ରସାର
ସକ୍ଷରେ ଅଧିକ ଯତ୍ନ ହେବ ଓ କୁନ୍ତଳ ସମ-
ସ୍ତ୍ରୁକ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ସୁପ୍ରସାଦ ହୁଏ ହେବ ।
ସିଦ୍ଧାନ୍ତରପରିସ୍ୱା ଏସକ୍ଷର ପ୍ରଧାନ ସମ୍ପାଦକ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ମାନବର ଲେଖକଦେଶୀ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ
ଯଗୋରକୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନ ହୋଇଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ
ସମ୍ପାଦନା କମିଟି ଦେଖା ଲେଖକମାନେ କି କିଛି
ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରନ୍ଥା ବସେବାବାନୁଗୃହ ପ୍ରଧାନ ଥିଲେ
ଅନେକ ଅପୋକ୍ତନ କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ବର୍ଷା
ହେତୁରୁ ସେମାନେ ଉଦ୍ଧାର ହେଇ ହୋଇ
ନ ଯାଇଲେ ।

କଲକା ବିଦ୍ୟାଳୟର ପୁସ୍ତକମାନ ବିକାଶନ
କରୁବା ବାରଣ ଲେଖକଦେଶୀ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ
ଏକ ନୂତନ ବିଧି ନିୟୁକ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି । କ-
ହିର ସରକାରୀ ବିକା ଚ୍ୟୋକନୁମୋହନ ଠାକୁର
ଓ ଅପର ସହଯୋଗୀ ବାବୁ ରକେନ୍ଦ୍ରଲଲ
ମିତ୍ର, କୁହେବ ମୁଖ୍ୟର୍ଥୀ ଓ ଗାରେଟ୍ ମାହେବ
ଅଟନ୍ତି ।

ସକଳମାରକ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ଦୟା କମିଟି
ବମ୍ବେଇର ମିଉକ୍ତସିପାଲଟୀ ଟ ୨୦,୦୦୦ ଟା
ଦୟା କର ଯାଇବାର ଅଧିକାର କମିଟି ଏକ
ଅଇନ ପ୍ରକଳ ହେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛନ୍ତି
ସୁବାସୀ ସେ ମିଉକ୍ତସିପାଲଟିର ଏ ପ୍ରକାର
ପ୍ରାର୍ଥନା ବମ୍ବେ ସରକାରଙ୍କୁ ପୁଣି କରବାକୁ
ମନ ଦଳାଇ ଅଛନ୍ତି । ବିଭବତାରେ ତେବେ
ବାହୁଁ ବ୍ୟା ନ ହେବ ।

ସକଳମାରକ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କମିଟି ବମ୍ବେଇ
ରକାସିମାଟେ ଟ ୨୦,୦୦୦ ଟା ସରକାର ଦେବା
ସଂହତ ହଲେଣି । ବିଭବତାରେ ପ୍ରାୟ ଏଥିକ

ପୁସ୍ତକ ଲେଖା ସ୍ୱାକ୍ଷରକ ହୋଇଅଛି । ଧନ-
ପାଳୀ ବମ୍ବେଇ ଏକବିଷୟରେ ଏକେ ବିଧିକ
ବାହୁଁ ବ ?

ମିରରରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଉତ୍ତୀପାନ
ମେଡ଼କଲ ବିଭଗର ସର୍ଜନ ଜେନରଲ ଡାକ୍ତର
ବାଲଫୋର କୁସ୍ତୁଗେଗାହାନୁ ବ୍ୟକ୍ତିକ ଉପରେ
ଗର୍ଜନ ଏକ ଗୁଲୁଗୁଲୁ ଜେଲ ବ୍ୟବହାର
କରୁଅଛନ୍ତି । ଏହି ଜେଲ ବିଦୁରଗୁଳ ପ୍ରକାରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତକର ସେବନ କରବାକୁ ହେବ ।

ଗର୍ଜନକେଳ ।

ସେବନ ବିମନ୍ତେ— ରୁକ୍ତପାଣି ଏକ
ରକ୍ତ ଜେଲ ସମାଜରୁକ ସର ମିଗାଲବାକୁ
ହେବ ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମହଲ ତମତରେ
ଦନରେ ଜାଣିଥର ଏକ ଗମତଲେଖାଏଁ ହୋଇ
ବାକୁ ହେବ । ନାହାରେ ବ୍ୟବହାର ପାଇ ଅଉ
ଏକ ଅଂଗ ଜେଲ ଜାଣିକାମ ରୁକ୍ତପାଣି ସହଜ
ଫେଣ୍ଡି ସକାଳେ ଏକ ସଞ୍ଜବେଳେ ପୁଲସଞ୍ଚା
ସମ୍ପାଦ୍ୟ ଗରୁରେ ଲେପନ କରବାକୁ ହେବ ।

ସ୍ଥାନ— ପ୍ରକଳନ ମଧ୍ୟାହ୍ନକାଳରେ ଥଣ୍ଡା ବା
ଗରମ ପାଣିରେ ସ୍ନାନ କରବାକୁ ହେବ । ଦେହ
ତମ ସଫା କରବାପାଇଁ ଶୁଣ୍ଠଲମାଟି ଜେଲ ବା
ସାକୁନର ଅବସ୍ୟକ ହୋଇପାରେ ।

ଗାରକା ବିଷୟରେ ବହୁ ବିଧାନ ନାହିଁ
ଯେତେ ଲକ୍ଷା ବସୁଥିବ ତେତେ ଭଲ ।

ଗୁଲୁଗୁଲୁ ଜେଲ ।

ପ୍ରକଳନ ବୁଲ ବି ଉଚିତ ଏକସ୍ଥାପ ରୂପରେ
ଦମାୟୋସା ସକାରି ଗାଲବାକୁ ହେବ ।

କାହାରେ ବ୍ୟବହାରପାଇଁ— ସେହି ଜେଲର
ଏକକଳ ନଜଅଜେଲର ସୋଲକର ସଜେ
ଉତ୍ତମରୂପେ ମିଗାଲବାକୁ ହେବ । ସକାଳ ଏକ
ସଞ୍ଜବେଳେ ଘ ୨ ଶ୍ଯା ବାଳ ପୁଲ ବା ଉଚିତେ
କଲ ପ୍ରମାଣ ଉମତରେ ନେଇ ବ୍ୟବହାର କର
ବାକୁ ହେବ ।

ସ୍ନାନ ଅହାରକ ଉପରଲକ୍ଷିତରୂପେ କର-
ବାକୁ ହେବ ।

ପ୍ରେରଣପଠ ।

ଗ୍ରାସ୍ତକ ଉତ୍କଳଖବିଦା ସମ୍ପାଦକ ମହାରାୟ
ସମାପେଷ୍ଟ ।

ମହାରାୟ !

ଏ ନମର ପ୍ରଥ ପ୍ରାୟ ସାଞ୍ଚକୋପ ଦୂର
ହେବ ଦେହପ୍ରାଣ ପ୍ରଗଣାର ଅନୁର୍ଗତ୍ୟ ଏରସ
ମାନବ ସାହାଯ୍ୟକ କୌଣସି କା ବିକାଶ

କାନବୋଇକ ଯୋଡ଼ ଓ ଶାଳକାସ ବାନଗୋ-
ଇକ ପୁସ୍ତକ ଚତୁର୍ଦ୍ଧ ନାମକ ସାଧବର୍ଷର ଗୋ-
ଟିଏ ବାଳକ ପ୍ରାୟ ଏକମାସ ହେବ ଏଠା
ବିଦ୍ୟାଳୟର ଉତ୍ତମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଅଧ୍ୟୟନ
କରୁଅଛନ୍ତି । ଅତି ଅନ୍ଧକ ଓ ଅଧର୍ଯ୍ୟର
ବିଷୟ ଏହି ଯେ ଏକାଦଶ ଶାଣକାଳ ଓ କ୍ଷୁ ତ୍ର
ବାଳକ ବିଦ୍ୟା ଲଳିତାରେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସ୍ତ୍ରୀକ ସ୍ୱପ୍ନ-
ହୃଦ ଅତ ଦୂରଦର୍ଶୀ ହୋଇ ଦୁଃଖ ବିନା ପ୍ରଫୁ-
ଲ୍ଲିଜାନୁକରଣରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଅଛନ୍ତି ଏକ
ଏକାଦଶ ପିତାମହ, ପିତାମହୀ, ପିତା
ଓ ମାତା ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ଅପେକ୍ଷା
ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବିଷେଷ ସ୍ୱେଚ୍ଛା ଥିବାର
ଉତ୍ତମ ରୂପେ ପରଚିତ ହେଇ ଅଛନ୍ତି
ଯେହେତୁ ଅଜ୍ଞପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଉତ୍କଳ
ଦେଶୀୟ ଜନକ ଜନନ ବିଦ୍ୟାଳୟଗରେ ଏ-
ପରି ଅତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁସ୍ତକ ଦେଖାନ୍ତୁରଣ କର
ନାହିଁ କି ରହିବାର ଶୃଣା ନ ଥିଲ । ଅତିଏକ
ସେମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ନ ଦେଇ କ୍ଷାନ୍ତ ହେବା
ପକ୍ଷେ ଅକ୍ଷମ ହେବୁଁ । ବିମଧ୍ୟବଂ ବିଜ୍ଞବଲେଷ୍ଟ
ଇତି । * ୩୮୭* ।

କମମ୍ବଦ
ରମାପତା ।

NOTICE.

Wanted a fourth master for the
Balasore Zilla School. Candidates are
required to be natives of the Province
to speak, read, and write English and
Uriya correctly, and to have passed
the Entrance Examination. Salary
Rs. 25.

(Sd.) T. NORMAN.
Acting Magto.
16-8-75.

ମୁକ୍ତପାତ୍ର ।

ବାବୁ ସାମୋଦର ଦାବ ତଥକ ବକାୟା ଟ ୨୮
ତୌଧୁଣ୍ଡ ସଂଗ୍ରହଣ ନାମ " ୪ ୯୮
ବାବୁ ବିରାଜନୁ ମୁଖର୍ଥୀ ବଟକ " ୫ ୯୮
ବାବୁ ବିନାୟକପଟ୍ଟନାୟକମୁଖର୍ଥୀ " ୫ ୨୪
ବାବୁ ସାଧ୍ୟାନ୍ୟନ ନରେନ୍ଦ୍ର ଦେବ୍ରାୟା " ୫ ୨୪
ଗୁଣା ଗୁଣା ବିହେ ଗାଲତେଇ " ୫ ୨ ।

ଏହି ଉତ୍କଳଖବିଦା ସହରବ୍ୟବ ଦମ-
ଆବତାର ବିହରପିଣ୍ଡି-ଉତ୍କଳର ଉତ୍କଳପୁରେ
ମୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରବୁଧ ହେଲ ।

କରୁଣ ସାଧକ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୦୭

୧୯୦୭

କାରୁଣ ଅଗଷ୍ଟ ୧୯୦୭ ମସିହା । ମୁ । ଶୁକ୍ରବ ୧୯୦୭ ଏବଂ ୩୮୩ ସାଲ ଗଣଦାର

ଅଗ୍ନିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪୫
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମଫସଲ ପାଇଁ ତାହାମାସୁଲ ୫୯୫୩

କରୁଣାରେ ଏହାପ୍ରକାର କୃତ୍ୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥ ହୋଇ ଅଛି ଯେ ଚିତ୍ତର ଚିନ୍ତା ବିଷୟରେ ଡାକ୍ତର ବାଲ୍ୟର ସାହେବ କେ- ଚେକ ଉପଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ହୃଦୟରେ ଅଧିକ ଲାଲଗଣି ଉପଦେଶମାନ ଉଚ୍ଚତ କଲୁ । ଯଥା; ଶ୍ରେଣ ପ୍ରଦାନ ହେବା ମାତ୍ରେ ଶ୍ରେଣୀ ଗନ୍ ବର୍ଣ୍ଣା ଓ ଗୃହର ବକାସ ବେଳରେ ନ ଲଗାଇ ଏବେ ବସିରହୁବ ଓ ବଜାରେର ଅଧିକା ଅଧିକ ସେହପରି ବସି ସହକ କରାଯ ନେବ । ପେଟ ପରୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଲଳେ କୃତକାରୀନ ନାମକ ଶିଷ୍ୟ ଗେବ ରଲ ହେବାଯାଏ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ସେବା କରବ । କୃତ- ଗ୍ରେଣରେ ଏଠାଲେକେ ଲାଙ୍ଗନ ବଅନ୍ତୁ ମାସ ଏ ଗୁଣ ଭଲ ନୁହଇ କାରଣ ଅନାହାରରେ କୃତ ପ୍ରବଳ ହୁଅଇ ଓ ଚିତ୍ତରେ ମନଫଳ ଘଟିପାରେ । କୃତଗ୍ରେଣୀ ପକ୍ଷରେ ରୁଧ, ପେଟ, କୋଳମରତ ପାଣି ବା ହୋଇ ଅତି ଭଲପଥ୍ୟ ଅଧିକ ମାସ ଶ୍ରେଣୀ ଯେତେଗାନ୍ତୁ ପାରବ ଅପଣ- ନିୟମିତ ଅହାର ଗ୍ରହଣ କରିବ । ଯେଉଁମାନେ କୃତଗ୍ରେଣୀ ମୁକ୍ତ ହେବେ ସେମାନେ ସଦା ଦେହକୁ ଉନ୍ନତ ରଖିବେ । କେବେହେଁ ଏଭଳି- ଚର ବ୍ରତା ଅତି କୌଣସିଠାରେ ଗୋଇବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଗୁରୁରେ କୃତ ବିପେଶ ହୁଅ- ଇ ସେ ସମୟରେ ସମସ୍ତକ ଭଣ୍ଡକୁଣା ପିନ୍ଧିବାକୁ ଓ ଭଜାଲୁଗା ପରୁଷାତ ବର୍ଣ୍ଣା ମୁକ୍ତକା ସ୍ଥାନରେ ଗୋଇବାରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ରହବାର ଉଚିତ ।

କ୍ରମେ ଓ କାର୍ତ୍ତିକମାସରେ ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ କୃତ ଶ୍ରେଣ ବସ୍ତ୍ରର ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ଏ ସମୟରେ ଲୋକେ ସାବଧାନ ସହଜ ଉପର ଲାଗିତ ନିୟମ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ସଜ୍ଜତ ବୋଧ କରନ୍ତି ତାହା ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ଭଲ ହେବ । ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଅମ୍ବେମାନେ ସେ ନିୟମ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶ କଲୁ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ସଂବାଦ ବାସ୍ତବରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଉକ୍ତ ନଗରରେ ବାକ୍ସ କରାଯ- ନାଥ ବ୍ୟକ୍ତ ଯତ୍ନରେ ଗୋଟିଏ ସଲ ପ୍ରାପିତ ହୋଇଅଛି । ଏ ସଲର ସଲପର ବାକ୍ସ ମଧ୍ୟମାନକ ଦେ ଓ ସଞ୍ଚାବଦ କରୁ ବୈଭୁକ୍ତନାଥ ଦେ ଅଟନ୍ତି । ଏ ସଲରେ ସଞ୍ଚାଗ୍ରେ ଗୋଟିଏ ସାଧ- ରଣ ପୁସ୍ତକାଳୟ ସ୍ଥାପନ କରିବାର ପ୍ରିୟ ହୋଇଅଛି । ଏଥିପାଇଁ ଟଙ୍କା ସଂଗ୍ରହଣ ହେଲେ ଗୋଟିଏ ଉପସ୍ତଳ ଘର ନିର୍ମାଣ ହେବ ଓ ତାହା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାକ୍ସ ମଦନମୋହନଦାସଙ୍କ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟରେ ପୁସ୍ତକମାନ ରହି ପୁସ୍ତକାଳୟର କାର୍ଯ୍ୟ ତଳବାର କନୋବସ୍ତ୍ର ହୋଇ ଅଛି । ଗତ ଦଶବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅନେକ ସଲର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖୁଅଛୁ ମାତ୍ର ହତଭାଗିନୀ ଓଡ଼ିଶାର ବସାଳକୁ ଗୋଟିଏ ସଲ ସୁଦ୍ଧା ମୁଁ ରହି ପାର ନାହିଁ କିମ୍ବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରି ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପାଦି ସେ-

ପର ଦୂର୍ଗତକୁ ନ ଭକେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ମାନସ ତଥାତ ଅମ୍ବେମାନେ ସର୍ବମାନଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ କରୁ ଯେ ପ୍ରସାଦିତ ବିଷୟକୁ ଯେତେ ଗାନ୍ତ ହୋଇ ପାରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପର- ଶକ୍ତ କରନ୍ତୁ ତାହା ହେଲେ ଉଚ୍ଚାନ୍ତରେ ଯେବେ ସଲପ୍ରତି ରବିଷ୍ୟତକୁ ଲୋକଙ୍କର ଅନାସ୍ତା କଲେ ତେବେ ସୁଦ୍ଧା ପୁସ୍ତକାଳୟର ରହିଯାଇ ଦୃଢ଼ବାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ଉପକାର ସାଧନ କରୁଥିବ । ଓଡ଼ିଶାର କୌଣସି ଜିଲ୍ଲାରେ ଅତି- ଯାଏ ପ୍ରକୃତ ସାଧାରଣ ପୁସ୍ତକାଳୟ ସ୍ଥାପନ ହୋଇ ନାହିଁ । କଟକରେ ଯାହା ଅଛି ତାହା ସାଧାରଣ ବୋଲି ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ଓ ଉଚ୍ଚତରେ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକାଳୟ ବାକ୍ସ ଗବଦେ- ହାର ବୋଷ ଡେପୁଟିକଲେକ୍ଟରଙ୍କ ଅମଳରୁ ପ୍ରାପିତ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ଚିତ୍ତର ଅବସ୍ଥା ଯେ ଭଲ ଏମନ୍ତ ଅମ୍ବେମାନେ ହେବେ ଶୁଣି ନାହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାର ସଦରମୁକାମରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ ଭଲ ପୁସ୍ତକାଳୟ ରହବାର ଉଚିତ ଓ ସେ ପକ୍ଷରେ ଏଠାଲେକେ ଗାନ୍ତ ଯତ୍ନବାନ୍ ହେଲେ ବଡ଼ ପୁଣର ବିଷୟ ହେବ ।

ପୁଣା ।

ଶ୍ରୀ କରୁଣାତ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅତି ମହାପ୍ରସାଦ ବିଷୟରେ ପୁଣେ ଅମ୍ବେମାନେ ଯାହା ଧାତକଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛୁ ଚିତ୍ତର ଉଚ୍ଚମାନ ବ୍ୟକ୍ତିତମ ଘଟି ନାହିଁ । ସେବିଷୟରେ ଭଲ କରକ ଲାଗି ରହି-

ଅଛି । ଦଣ୍ଡି ଓ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ମତ ସହିତ
 ଅପଣା ଅଭିପ୍ରାୟ ଲେଖୁଅଛନ୍ତି । ଲେଖା ଶେଷ
 ହେଲେ ସବ୍ୟାଧାରଣଙ୍କର ମତ ଜାଣିବା
 ସକାଶେ ନାନାପ୍ରାନ୍ତରେ ତାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ।
 ଅଧିକ ଓଡ଼ିଶାର ସକଳପ୍ରାନ୍ତର ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ
 ଏକତ୍ରପୁରେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକ
 ମହାପ୍ରସାଦ ହେଉ ଜଗନ୍ନାଥମନ୍ଦିରର ପ୍ରଧାନ
 ମହାନ୍ତ, ଯେତେ ସେ ବସନ୍ତପୁରେ ମତଦେବ
 ହେଲ ଭେଦେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମସିଂହାର ଅଭି
 ତ ମହମା ରହୁଲ ।

ଏଣେ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଅଗିଷ୍ଟା ଇଞ୍ଜିନିଅର
 ବାବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ଉପୋକ୍ତିରେ ଏକମିଳୁକ୍ତିକ
 ଇଞ୍ଜିନିୟର ବଣ୍ଟ ସାହେବ ଆପଣା ମତ ଲେଖି
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ମତରେ
 ମନ୍ଦିରଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବିପଦଜନକ ଓ ଉତ୍ତମ-
 ରୂପେ ସହାର ହେବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସିରୂପେ
 ବ୍ୟବହାର ହୋଇ ନ ଯାରେ । ଯାନ୍ତ୍ରିମାନଙ୍କୁ
 ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟକୁ ନିକାକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇ ସେ
 ପ୍ରସ୍ତାବ; କରାଅଛନ୍ତି ଫଳତଃ ବିପଦର ଅଶଙ୍କା
 ସ୍ୱଭାବୁ ଏପରି ଆଜ୍ଞା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ବସନ୍ତପୁରେ
 ଚଳୁ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ତାହା ଦେଲେ ଚିତ୍ରକାଳ
 ଏଠାକୁ ଯାନ୍ତୀ ଆସିବାର ବନ୍ଦ ହେବ ଓ ଚାହିଁରେ
 ଯେ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକଙ୍କର ବିଶେଷରେ ସୁସାବାସି-
 କର ବି ପ୍ରମାଣରେ ଶକ୍ତି ହେବ ତାହା କୁହା
 ଯାଇ ନ ଯାରେ । ଏମନ୍ତ ଅକ୍ଷୟରେ ଅନୁମା-
 ନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ନିତ୍ୟ
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଅଛି ଯେ କାଳବିଳମ୍ବ ନ କର
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କଠାରୁ ଜଣେ ଉପସ୍ତୁକ୍ତ ହିନ୍ଦୁ
 ଇଞ୍ଜିନିୟରର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇ ମନ୍ଦିରର ଶାନ୍ତି-
 ସହାର କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ କରନ୍ତୁ ଓ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର
 ଦୋରପାରେ ତାହା ଶେଷ କରାଉନ୍ତୁ । ଏହା
 ନ କଲେ ତାହାଙ୍କର ସାମାନ୍ୟ ଶକ୍ତି ହେବ
 ନାହିଁ ।

ମନ୍ଦିରର ଏକପ୍ରକାର ଦୁର୍ଗତଥା ଶୁଣି ଓଡ଼ିଶାର
 ନାନାପ୍ରାନ୍ତର ଲୋକମାନେ ଭାଷା ଉତ୍ସାହ ଓ
 ବିପଦର ଅଶଙ୍କା କରି ବଡ଼ କାନ୍ଦି ଅଛନ୍ତି ।
 ଯାକପୁରଠାରୁ ସମାନ୍ତ ପାଇଅଛି ଯେ ଲୋକ
 ମାନେ ଚାହିଁରୁ ଉତ୍ସାହ ହେବାପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୨ ରେ
 ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମକୁ ଅସ୍ତ୍ରପୁ କର ଭାଗବତ
 ରାମାୟଣ ମହାଭାରତାଦି ପୁରାଣପାଠ ହେଉଅଛି
 ଓ ଅଷାଠି ସକାନ୍ତିପର ଭଜନର ରଜ ପାକ
 ସ୍ୱଳ୍ପେ ଚାହିଁରେ ଚଳୁ କର୍ମ କରବାର ଚେଣିକ
 ଥାଉ ଲେଖେ ଅଧ ସୁଦ୍ଧା ରଜ ଶ୍ରୀ ନାହାନ୍ତି ।

ଏହି ସୂଚନାଗରେ ଆମନଗର ଗୋହରକିଶର-
 ଠାରେ ଜଣେ ବୈଷ୍ଣବ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବ୍ୟାଘର
 ଅବସ୍ଥାରୁ ଛବି କର୍ମିଣ ଓ ମୂର୍ତ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କର
 ପୁଜା କରୁଅଛନ୍ତି । କାର୍ତ୍ତିକମାସରେ ପୂଜା ଶେଷ
 କରି ଏକ ମହାସାଗ କରିବ ଯେ ଚାହିଁରୁ
 ରୁଣ୍ଡାଧିକ ପରସା ଓ ଦିଅ ମାଗଣ ହେଉଅଛି ।
 ଏ ଯାଗରେ ବୋଧ ହୁଅଇ ଲୋକଙ୍କର ସମସ୍ତ
 ବିପଦ କ୍ଷୟ ହେବ ଚେଣିକ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିର
 ଥାଉ କି ନ ଥାଉ ଲୋକଙ୍କର ଚିତ୍ତ ଶକ୍ତି ହେବ
 ନାହିଁ !!!

ନୀଳ ଓ ରେଲଷେଡ ।

ଗଜପତିମାସ ତା ୨୮ ତମ ଉତ୍କଳସୂତ୍ରରେ
 ଜଳଜିବିତ ବିଷୟ ଲେଖାଅଛି । ଯଥା;

ଭାରତବର୍ଷର ଜଳପେତନ ମହକୁମାର ପୂର୍ବ
 ଉତ୍କଳସୂତ୍ରର ଜେନରଲ କର୍ଣ୍ଣଲ ରଣ୍ଡଲସା-
 ହେବ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷକାରଣ ଉଦ୍ଦେ-
 ଶରେ ହେଲେଗୁରୁଏ ନୀଳ କର୍ମିଣ ବରଦାଉ
 ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁଥିଲେ । ଚାହିଁ ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟପ୍ର-
 ଦେଶର ପ୍ରଧାନକର୍ମିଣ୍ଡର ମହିଷବାହେବ ଲେଖି
 ଅଛନ୍ତି ଯେ ମହାନଦୀକୂଳରେ ସମ୍ବଲପୁରଠା-
 ରୁ କଟକକୁ ନୀଳକର୍ମିଣ ବରଦାଉ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତ୍ୟ
 ହେବ ମାତ୍ର ଚାହିଁରୁ ବାଣିଜ୍ୟର ଚଳୁ ଉପକାର
 ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଚିତ୍ତ ଅପୁ ମଧ୍ୟ ହେବ
 ନାହିଁ । ଗୋଦାବରୀରେ ନୌକା ଯାତାୟାତ
 ସକାଶେ ଯେ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା ଚାହିଁରେ
 ମଧ୍ୟ ପ୍ରଧାନ କର୍ମିଣ୍ଡର ମତ ଭଲ ନୁହଇ ।
 ତାହାଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ବାଣିଜ୍ୟ
 ବିସ୍ତାର ଓ ସେ ଦେଶକୁ ଅଧିକ ଉଠିଆ କର-
 ବାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ରେଲବାଟ କର୍ମିଣ
 କରବା ଅଟଇ ଏଥିପାଇଁ ସେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ
 ବିନେଷ ଅନୁରୋଧ କର ଅଛନ୍ତି ଯେ ନାଗପୁ-
 ରଠାରୁ ଚିତ୍ତଗଡ଼ ଓ ଦୋରୁ ସମ୍ବଲପୁର
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେଲବାଟ ନୀପ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ । ଏ
 ପ୍ରସ୍ତାବର ଅବତାରଣା ବହୁକ୍ରମରୁ ହୋଇ-
 ଅଛି ଓ ଯେତେକାଳ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧାଦିରେ
 ଅଛି ଚାହିଁରୁ ତଥାପାଏ ଯେ ଭାରତବର୍ଷର
 ପ୍ରଧାନ କର୍ମିଣ୍ଡରମାନେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବର ପ୍ରଠ ଅ-
 ନୁକୂଳ ଅଛନ୍ତି ।

ଅନୁମୋଦେ ବହୁକ୍ରମପଦେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବର
 ବ୍ୟା ପଠକମାନଙ୍କୁ ତଥାପୁରୁ ଓ ଚାହିଁ
 ସମ୍ପର୍କରେ ଅପଣା ମତ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁ ।
 ଏହା ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଚାହିଁକି ଏ ପ୍ରସ୍ତାବରେ

ଓଡ଼ିଶାର ମଧ୍ୟ ବିନେଷ ଉପକାରର ସମ୍ଭାବନା
 ଅଛି ଓ ଏଠାଲୋକ ମତରେ ତାହା ଯଥା-
 ଯୋଗ୍ୟରୂପେ ଲାଗିବାରୁ ସେମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 ମେଣ୍ଟକୂଳରେ ସମ୍ବଲପୁରଠାରୁ କଟକକୁ
 ରେଲବାଟ ଆଣିବା ବାରଣ ବିରୁଦ୍ଧାସୁ ବର-
 ଅଛନ୍ତି । ଏଥିକୁ ଅଠମାତ୍ରକାଳ ଗଲ ହେବ
 ଅବଧି ଏ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଚିତ୍ତ ଶୁଣାଯାଇ ନାହିଁ
 ମାତ୍ର ନୀଳକର୍ମିଣ ଲେଖିଛନ୍ତି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
 ଚିତ୍ତରେ ଅଛି ଯେତେ ଅବେଦନପତ୍ର ତାହା-
 ବର ଓଡ଼ିଶାରୁ ଶୁଭଗମନ ସମୟରେ ଦିଅ
 ଯାଉଥିଲ ସେ ସବୁର ଉତ୍ତର ଆସିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ
 ଏ ବିଷୟର ଚିତ୍ତ ଭରଜନ ଆସିବାରୁ ଅନୁମୋଦ
 ହେଉଅଛି ଯେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏଠା
 ସବ୍ୟାଧାରଣଙ୍କ ଅବେଦନପତ୍ରକୁ ସୁମନରେ
 ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ଓ ବୋଧ ହୁଅଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
 ଇଞ୍ଜିନିୟର ତାହା ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି । ଫଳତଃ
 ଗାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ଯାହା ବିବେଚନା କରନ୍ତି
 ଚାହିଁକି ତାହାର ବଳ ନାହିଁ ମାତ୍ର ମୁକ୍ତଚକ୍ରରେ
 ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଉ ହେବ ଯେ କଟକରୁ ନୀଳ-
 ପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେଲବାଟ ହେଲେ ଓଡ଼ିଶା ଓ
 ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଯେତେ ଉପକାର ହେବ ଚାହିଁକି
 ଦୌଣ୍ଡି ଅପ ବାଲଭାବ ହେବାର ସମ୍ଭବନା
 ନାହିଁ । ନୀଳକର୍ମିଣ ବି ପରମାଣରେ ରୁଣ୍ଡଲ
 କବାରଣ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପକାର ହୋଇଯାଏ
 ଚାହିଁକି ପରଭବ ଓଡ଼ିଶାବାସିନ୍ଦୁ ହେବାର
 ଅନାବଦ୍ୟତ ବାରଣ ସେମାନେ ତାହା ସମ୍ଭବ
 ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଧାନ କର୍ମିଣ୍ଡର ମତ
 ସାହେବ ନୀଳ କି ଦେଖୁ ଯେ ଚାହିଁରୁ ଉପ-
 ଯୋଗିତାର ଯଥାର୍ଥ ବିରୁଦ୍ଧାତା ବିରୁଦ୍ଧାସୁ
 ସୁନ୍ଦାଭର ବିଷୟ ଅଟଇ । ବିନେଷତଃ ବିନେଷ
 ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରୁ ଯେଉଁ ଆତ୍ମୀୟ ଭର୍ତ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗ୍ରହଣ
 କରୁଅଛନ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧାତା ସେକ୍ଟରୀସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ତାହା ଅନୁମୋଦନ କର ଅଛନ୍ତି ଚାହିଁରେ
 ଶୁକ୍ର ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି ଯେ ଭାରତବର୍ଷରେ
 ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ବିକାରଣର ଉପାୟ ନୀଳ ନୁହଇ ରେ-
 ଲବାଟ ଅଟଇ । ଏପରି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ମତ
 ହୋଇଥିବା ପ୍ରକାରେ ଯେ ଏ ପ୍ରଦେଶର ରେଲ-
 ବାଟ ନ ଆସିବ ତାହାର ବିଷୟ ଅଟଇ ।
 ଓଡ଼ିଶାର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ତୋଳିବାକୁ ହେବ ଯେ
 ଏଠାକୁ ରେଲବାଟ ନ ଆସି ବହୁ ବ୍ୟୟରେ
 ନୀଳମାତ୍ର କର୍ମିଣ ବରଦାଉ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଶୁଣ
 କଲେ । ଯେତେ ନୀଳର ଅନୁମୋଦ ହୋଇ ନ
 ଥାନ୍ତା ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ହୁଏତ ରେଲବା-

ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା । ଏହିପରି ମଧ୍ୟପ୍ର-
ଦେଶରେ ଯେବେ ଥରେ ନାଲି ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଦେବ ଡେବେ ଆଉ ବେଲିବାଟ ଡେବ ନାହିଁ ।
ଏଥିପାଇଁ ଅନୁମାନେ ଅଗାଧରୁଁ ଯେ ପଞ୍ଜ-
ଦେ ବର୍ତ୍ତମାନସର ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଅଞ୍ଚଳରେ
ଅନାଥା ହୋଇ ସପ୍ତଧାଞ୍ଜ ଗଦର୍ପୁମେଶ୍ଵର ଯେମ-
ନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଶାପାଇଁ ଏ ପ୍ରଦେଶକୁ ନାଲିରେ ଭଣ୍ଡି
କ ଦେଉନ୍ତୁ ।

ନୂତନ ପୁସ୍ତକର ସମାଲୋଚନା ।

ବାଲେଶ୍ଵର ଉତ୍କଳ ପ୍ରେସରେ ଅର୍ଥବ୍ୟବହାର
ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ନାମରେ ଶ୍ରେଣୀ ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରିତ
ହୋଇଅଛି ବାବୁ ଦେବୁଶ୍ରୀନାଥ ଦେ ଏପୁସ୍ତକର
ପ୍ରକାଶକ ଅଟନ୍ତି ଓ 'ଭାବାର୍ଥ'ରୁ ଅନୁମାନେ
ଶ୍ରେଣୀ ପୁସ୍ତକ ପାଠକଙ୍କର କୃତଜ୍ଞତା ସମ୍ପର୍କ
ସାଧାରଣ ବରୁଅଛି । ବାବୁ ଉତ୍କଳପୁସ୍ତକାଳୟ
କଲକତ୍ତା ମୂଳ ଛାତ୍ରରୁ ଏପୁସ୍ତକ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ
ହୋଇଅଛି । ଅନୁବାଦକ ବାବୁ କାଶିନାଥ
ଅନୁବାଦକ । ଓଡ଼ିଶା ସ୍କୁଲରେ ଏ ପୁସ୍ତକ ପଢ଼ିବା
ଦେବା ସମ୍ଭାବ୍ୟ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିବାରୁ
ଅନୁବାଦକ ମହାଶୟ ବାବୁ ସାଧନାଥ ଶୟ
ତ୍ରେପ୍ଟା ଇନ୍‌ଡ଼ିଷ୍ଟ୍ରିଆଲ୍ ଅନୁବେଦକ
ଏଥିରେ ଶ୍ରମ କରି ଅଛନ୍ତି । ଏହାକି
ଯୋଗେ ବଦ୍ୟାଳୟର ପାଠ୍ୟପୋଷ୍ଟା ନୂତନ
ଶିକ୍ଷା ଶ୍ରେଣୀ ବାହାରକୁ ପୁସ୍ତକ ବିଷୟ ଅଟଇ ।
ଅନୁମାନେ ପୁସ୍ତକର ଅନେକପ୍ରକାର ସଫଳ
ଦେଖିବୁଁ ଯେ ଅନୁବାଦକାର୍ଯ୍ୟ ମନ କୋଇ
ନାହିଁ ଓ ଯଦ୍ୟଦି କେତେକ ପ୍ରାନ୍ତରେ
ସାମାନ୍ୟ ଉଚ୍ଚମାଧ୍ୟମିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୁଅଇ ମାତ୍ର
ଭାଷା ବିଶେଷ ଧର୍ମବ୍ୟ ନୁହଇ ବାବୁ ଉତ୍କଳ-
ପୁସ୍ତକ ରଚନା ଅବଧି ଶୁଣିବପ୍ରାୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଅନୁମାନେ ବିଦେଶରେ ଅନୁବାଦକ
ସମ୍ପର୍କ ଶୁଣାରେ ଛାତ୍ରବର୍ତ୍ତୀଙ୍କର ଉପ ପ୍ରକାଶ
ଦେଖିବୁଁ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମାଜେ ଏଭଳି
ସଂପର୍କ ଅଟଇ । ମୂଳପ୍ରକାର ସମାଲୋଚନା
ଓଡ଼ିଶା ଅନୁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଛାତ୍ର ବରୁ ନାହିଁ
ନାହିଁ ଯେପରିକି ଗଦର୍ପୁମେଶ୍ଵର ଅନୁବାଦକ ପୁସ୍ତକ
ମଧ୍ୟରେ ଅର୍ଥ ବ୍ୟବହାର ସମାଜେ ସମ୍ପର୍କ
ପାଠକୋପକ ପ୍ରକାଶ ପୁସ୍ତକ ଭଲ ପୁସ୍ତକ
ପାଠକଙ୍କର ଅଗା ବଳାଇଅଛି ଯେ ପ୍ରକାରେ
ଅନୁମାନେ ଏଭଳି କରୁଥିବୁଁ ଯେ ସମାଲୋ-
ଚନା ପୁସ୍ତକ ବାହାରଅଛି ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ-
ମାନେ ଏ ବିଷୟର ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିବାକୁ

ମାନସ ରାଜ୍ୟକୁ ଭାବାର୍ଥର ଦତ୍ତାତ୍ତ ହେବାର
କୌଣସି ବାବୁ ନାହିଁ ଉତ୍କଳ ପୁସ୍ତକ ଏହି
ଯେ ଏଥିରୁ ଭଲ ପୁସ୍ତକ ବାହାରବା ଓଡ଼ିଶାର
ବର୍ତ୍ତମାନାବସ୍ଥାରେ ଅନୁବାଦ ନୁହଇ । ସମା-
ଲୋଚନା ଛାତ୍ରରେ ଅର୍ଥଗାଧାର ପ୍ରଥମ ବିଷୟ-
ମାନ ସଂକ୍ଷେପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ସତ୍ୟ,
ମାତ୍ର ସେଗୁଡ଼ିକ ଭଲ ଭଲ ଭାବେ ବୁଝାଇ ଦିଆ
ଯାଇ ନାହିଁ । ଧନ, ଅର୍ଥ ଓ ମୂଲ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ
କି ପ୍ରଭେଦ ଓ ଉତ୍କଳ ଛାତ୍ର ସଦା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ
ପୃଥକ କି ଏକ ସଦାର୍ଥର ବିଶେଷ ଅବସ୍ଥା
ଏସବୁ ପଢ଼ିବାପରେ ଏ ପୁସ୍ତକରୁ ଜଣା ଯାଉ
ନାହିଁ । ସତ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ କୌଣସି
ଧନ ବ୍ୟକ୍ତିର ବିଷୟ କେତେକ ଉଦାହରଣ
ଦେଲେ ଦୋଷଦାୟକ ଓ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରକାର ସୁଖା
ଧନ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟତୀତ ହୁଅଇ ଏ ସ୍ତରେ ଧନ
କୌଣସି ଧନ ନୁହେଁ ବୋଲି ଯେ ପୁସ୍ତକର
ପ୍ରଥମ ପୃଷ୍ଠାରେ ଲେଖାଯାଇଅଛି ତହିଁର
କୌଣସି ସୁଦ୍ଧି ଉତ୍କଳ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ ।
ଅନୁମାନେ ପୁସ୍ତକରୁ ବୁଝାଅଛି ଯେ ଅନୁ-
ମାନେ ମୂଳ ଛାତ୍ରର ସମାଲୋଚନା କରିବାକୁ
ମାନସ ନ ରାଜ୍ୟ ଦେବକଳ ଉତ୍କଳ ଛାତ୍ର-
ମାନଙ୍କର ଯେମନ୍ତ ଉପାଦାନ ଉପୁ ବ ହୁଏ ଏହି
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଛାତ୍ରର ପୁରୁ ଏକ
ବିଷୟ ଲେଖିଲୁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଅନୁମାନେ ଦୁଃଖର ସହଜ ଅବଗତ ଦେଲୁଁ
ଯେ ବାବୁ ସ୍ୟାମସୁନ୍ଦ ନାଥ ତ୍ରେପ୍ଟା କଲେ-
କଟର ଗତ ରକ୍ତବାର ମାନବଲଳା ସମ୍ପର୍କ
କଲେ । ବାବୁଙ୍କର ଦୈବିକ ପାତାରେ ଏପରି
ଦୁର୍ଘଟନା ଦେଲ ।
ଅନୁମାନେ ଦୁଃଖର ହୋଇ ପାଠକକୁ
ଜଣାଇଅଛି ଯେ କଟକର ଉତ୍କଳ ପୁସ୍ତକାଳୟ
ପୁସ୍ତକ ଲେଖି ସାହେବ ଅନୁବାଦକ ଆଜ୍ଞା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଗଦର୍ପୁମେଶ୍ଵର ଆଜ୍ଞାକ୍ରମେ ସମ୍ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ-
ଅଛି । ସାହେବଙ୍କର ଏମନ୍ତ ବ ଗୁରୁତର
ଦୋଷ ବାହାରଅଛି ଯେ ତହିଁପାଇଁ ଭାରତୀ-
କଯୋଗେ ଏପରି ଆଜ୍ଞା ଅଧିକ ଅନୁମାନେ
ଭାଷା କହି ନ ପାରୁ । ସାଧାରଣ ଅନୁମାନ
ଏହି ଯେ ମାକିଷ୍ଟେଟ୍ ବିମ୍ବ ସାହେବଙ୍କ ସହିତ
ଭାଷାକର କୌଣସି ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟୋପଲକ୍ଷ-

ରେ ମହାନୁର ଯତିଥିବାରୁ ତହିଁର ମାମାଂସା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପରି ଆଜ୍ଞା ହୋଇଅଛି ।
କଟକ କଲେକ୍ଟରୀ କଲେକ୍ଟରୁ ଗୋଲମାଲ
ଶୁଣ ଦେଉ ନାହିଁ । ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଜଣେ
ମହାନୁର ସାହେବଙ୍କ ଜମାଦାର ଏକ ମନକମା
ଉପଲକ୍ଷରେ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଶାନ୍ତାବସ୍ତ-
ସବୁ ବାବୁ ରଞ୍ଜିତଲକ୍ଷର ମିସଲକୁ ଦେନ
ଯାଇଥିଲା । ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ହଜିବାରୁ ତାହା ଯେ
ପାଇଦେବ ତାହାକୁ ଟ ୫୦୦ ଟା ପାରିଭୋଗିକ
ଦେବାର ଯେଗୋରୁ ଦୟା ଯାଇଅଛି ଓ ଏହି
ଦେଉରୁ ରଞ୍ଜିତଲ ବାବୁ ତ୍ରେପ୍ଟାଙ୍କ ସମସ୍ତ
ଅମଲ ଓ କମିଶନର ଜମାଦାର ସମ୍ପ୍ରଦେଶ
ହୋଇଅଛି । ଶେଷଲକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ପ୍ରଦେଶ
ଦେବାର କାରଣ ଏହି ଯେ ତାହାଙ୍କର ଉକ୍ତି
ମନକମା ସହିତ କୌଣସି ପ୍ରକାର ସମ୍ପର୍କ ଅଛି
ବୋଲି ଦାକମଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଅଛି
ଆଉ ଏକ ଗୋଲମାଲ ଏହି ଯେ ଗୋଟାଏ
ଫଉଜବାସୀ ନଥି ଗଭର୍ଣ୍ଣ ଇ-ଏସଲ ହୋଇ
ମାହାଙ୍ଗିଜୀନାରେ ରଖା ଯାଇଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦେଖାଗଲା ଯେ ତହିଁରେ ଦାକମଙ୍କ ଶୟ
ନାହିଁ । ଶୟ ଆଦୌ ନଥିରେ ଥିଲା କି ନାହିଁ
ଓ ଥିଲେ କେଉଁ ଅତେ ଗଲା ତହିଁର ଉଦ୍ୟ
ଦେଉଅଛି ।
ଏଠାର ସର୍ବସାଧାରଣ ଶୁଣି ଦୁଃଖର ହେବେ
ଯେ ଜଳ ଓ ଧାନୋପ ସାହେବ କଲକତ୍ତାକୁ ଛୁଟି
ନେଇ ଯାଇଥିଲେ ସେଠାରୁ ତାହାଙ୍କର ଶୋ-
କାବଦ୍ଧ ମୂରୁସବାଦ ଆସିଅଛି । ଓ ଧାନୋପ
ସାହେବ କଲକତ୍ତା ଚିତ୍ତିତ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଜଣେ ବିଷୟର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ
ସେ କର୍ମ ସେ କରୁଥିଲେ ତହିଁରେ ତାହାଙ୍କର
ପ୍ରଶଂସା ହୋଇଥିଲା । ଦୁର୍ଘଟ ସମୟରେ ସେ
ଏଠାକୁ ଜଳ ହୋଇ ଆସି ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ଦ-
କ୍ଷତା ଦେଖାଇବାରୁ ଏଠା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ସେ ବିଶେଷରୂପେ ପରିଚିତ ହୋଇଥିଲେ ।
ଏକଗରରେ ପୁଣି ଓଲଟୁଠା ରୋଗ ପ୍ରକଳ
ହୋଇଅଛି । ମଧ୍ୟରେ କଲକତ୍ତା ଉପା ଥିଲା ।
ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ଗଭସପ୍ରାଦ ଭିନିଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ-
ସାହିରେ କ ୧୫ ଟା ମନୁଷ୍ୟ ମରିଅଛି ।
ନାଗପୁଣ୍ୟପୁଣି ଓଗେର ସହିତ ବାବୁ ମହେ-
ଶ୍ଵର ବାନୁର୍ଯ୍ୟାକ ଜାମରେ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଜାଲ
ଦୟାବିକ ପ୍ରମୁଦ କରିବାର ଅଭିଯୋଗ କର-
ଥିଲା । ତହିଁରେ ବାବୁଜୀ ଆଉ ଅସାମିମାନେ
ଦାକର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥିଲେ । ମୁକେଇ ପ୍ରମାଣ
ଦେଇ ନ ପାରିବାରୁ ସମସ୍ତେ ଖଲ୍ଲସ ପାଇଲେ ।

ଯାଜପୁରରୁ ସବାଦ ପାଇଅଛି ଯେ କମାଗର ସୁକୁମ୍ଭି ଦେବୀରୁ ସମ୍ପର୍କ ଅବସ୍ଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ଦେଖାଯାଏ । ଧାନ ଗୁରୁଲ ରକ୍ତ ଇତ୍ୟାଦି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତରୂପେ ମିଳୁଅଛି ।

ଉକ୍ତ ସବାଦଦାତାଙ୍କଠାରୁ ଅବଗତହେଲୁ ଯେ ସୁଭବାରୁ ବିଚିତ୍ରାନନ ଦାସଙ୍କ ଶ୍ରୀକର୍ମ ଉତ୍ତମରୂପେ ନିବ୍ୟାହତ ହୋଇଅଛି କେବଳ ବର୍ଷାକାଳ ଥିବାରୁ ଅଧିକ ବ୍ରାହ୍ମଣଲୋକଙ୍କ କର ପାରି ନାହାନ୍ତି ।

ତଲ୍ଲ ଅଗଷ୍ଟମାସ ତା ୨ ରାଜ ସନ୍ଧ୍ୟାସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଯାଜପୁରରେ ବିନାବର୍ଷାରେ ଘଡ଼ାଘଡ଼ାଧଳ ଦଣ୍ଡେ ଛଡ଼ାରେ ୩ ଅର୍ ଥେଲ ଚଢ଼ିରେ ଏକ ଜାଗାରେ ନୂଆଗଛ ଗୋ ୨ ଟା ଜଳ ଯାଇଅଛି ଓ ଅଉ ଏକ ଜାଗାରେ ଧାନକ୍ଷେତ ମଧ୍ୟରେ ବଜ୍ର ଧାନ ଜମିର ଧାନଗଛ ଜଳ ଯାଇଅଛି ଓ କଂଶ ମନୁଷ୍ୟ ଅଚେତନ ହୋଇଥିଲେ ଚଢ଼ି ମଧ୍ୟରୁ କ ୨ ଶ ଏକଦଳ ପରେ ଓ ଅଉ ଏକକଣ ଗୁରୁଦଳ କମ୍ପା ଦ ୨ ନ ପରେ ତେଜା ପାଇ ଶରୀୟାତ କଲେ ଅଉ କ ୧ ଶ ବରବର ବଧୁର ହୋଇ ରହିଅଛି ।

ବାଲେଶ୍ଵର ସବାଦବାହୁଙ୍କାରୁ ଅବଗତହେଲୁ ଯେ ଜଣେ କନେକ୍ଟବଲ ଅପଣା ଘୁମନ୍ତରୁ ନାଲିସ କଲ କି ତାହାର ଘୁରୁ ଜଣେ ଓବର-ସିଅରଙ୍କ ଘା ଓ ପୁତ୍ର ମାତା ମରୁଅଛନ୍ତି । ବିନ୍ଦୁ ରକର୍ତ୍ତା ଫିଲିପସ୍ ସାଦେବ ଅଗିଷ୍ଟ୍ୟ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ପ୍ରମାଣ ନ ପାଇବାରୁ ମଜଦମା ଉପସିସ କଲେ ବନ୍ଦୁ କନେକ୍ଟବଲର ଘା ବାସ୍ତବରେ ମାତା ଜାଲ-ଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କ ତୁଳନାସ ଦେବାରୁ ତାହାକୁ ଅପଣାହାତରୁ ଟ ୨୦ କା ସଜୁଥିବା ଦେଲେ ବିଗୁରକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରେ ଏପରି ଦୟା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶଂସାର ବିଷୟ ଅଛି ।

ବାକିପୁର ଜେଲଖାନାରେ ଜଣେ କରଦା ତାକୁର ସାଦେବକୁ ବନ୍ଦୀନକରୁଅପେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲା । ଦୈବବଳରୁ ସାଦେବ ବଞ୍ଚିଗଲେ । ଉକ୍ତ କରଦା ନିସ୍ତମିତରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରିବାରୁ ତାକୁର ସାଦେବ ତାହାପ୍ରତି ବେତ୍ରାହାତ ଦଣ୍ଡ-ବିଧାନ କଲେ । ଯେତେବେଳେ କରଦାକୁ ଲଲପଟା ପାଖକୁ ଘେନି ଯାଉଥିଲେ ସେଦୁଇଟା ଲୁହାର ବଟକର ତାକୁରଙ୍କ ମୁଣ୍ଡକୁ ଦେଖାଇ ମାରଲ ଯେ ଚଢ଼ିରୁ ଗୋଟାଏ ତାକୁରଙ୍କ ପିଠିରେ ବସିଲା ଅଉ ଗୋଟାଏ ଟେପିଉପରେ ଲୁଗା ବାଧାର ଗଲା । ଏଥିପାଇଁ କରଦାର ପାଠ-ବର୍ତ୍ତ କଠିନପରିଶ୍ରମସହୁତ କାର୍ଯ୍ୟସ ସମ୍ପାଦି ହୋଇଅଛି ।

ସନ ୧୮୭୩ ମସିହାରେ ବଙ୍ଗଦେଶରେ ଯେଉଁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ ସମସ୍ତଙ୍କା ସାଜକୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ଇନକୋଟି ଟଙ୍କା କେବଳ ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମରେ; ଅଚେତକୋଟି ଟଙ୍କା କର ନାଳ ଓ ରେଲବାଟି ପ୍ରଭୃତି ଅପୂର୍ବକାର୍ଯ୍ୟରେ ଏବ ଦେତକୋଟି ଟଙ୍କା ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଦାନ ଦେବାରେ ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିଲା । ଶେଷ ଲିଖିତ ଟଙ୍କା ଆଦାୟ ହୋଗ୍ୟ ଅଟଇ ଓ ଆଦାୟ ହେଉଅଛି ।

ରାଜକୁମାରଙ୍କ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ଦେବା ବମ୍ବେ-ରେ ଟ ୩୦୦୦୦୦୦୦୦୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଗଣର ହୋଇ-ଅଛି ଓ ଅହୁର ଦେବା ମାଗଣର ହେଉଅଛି । ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଧାନଅଙ୍ଗ ବାଣପୋଡ଼କା ଓ ଏକସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଇନ୍ଦିୟା ମେଟି କମିଟିରେ ଅଗତ ହୋଇଥିଲା । ଏକ ଚାଲିକା ଅନୁସାରେ ଟ ୨୨୫୦୦୦ ଅପରଚାଲିକା ଅନୁସାରେ ଟ ୧୦୦୦୦୦ ଓ ଅଉ ଏକ ଚାଲିକା ଅନୁସାରେ ଟ ୨୦୦୦୦୦ ବାଣବାଜିରେ ବ୍ୟୟ ଦେବ । କମିଟି ଶେଷ-ଲିଖିତ ଚାଲିକାକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାତ ହେଉଅଛି । କୋଡ଼ଏଦକାର ଟଙ୍କାର ବାଣ ଘଣ୍ଟାକ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେବା କେମନ୍ତ ତମଜାର ବ୍ୟାପାର ଏଠା ଲେବମାନେ ତହିଁର କଲନା କରିପାରବେ ନାହିଁ ।

ମଦ୍ୟମାନ ସିୟାକର ଓ ବରେଦାର ନୁହନ ଗୁରୁକୃତ ହେବାରୁ ଅପଣାସକ୍ୟର ପତ୍ରି-ତମାନଙ୍କୁ ସାଇ ପାଗ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବସ୍ତୁମାନ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଏବର୍ଷ ଯେମନ୍ତ ଉତ୍କଳପତ୍ରିମ ପ୍ରଦେଶରେ ସେହପର ପଞ୍ଚାବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନଦୀବନ୍ଦି ହୋଇ-ଥିଲା । ଏଥିରେ ଅନେକପ୍ରକାର କ୍ଷତି ଲେଖକୁ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ହୋଇଅଛି ।

ଏବର୍ଷ ଶାନ୍ତିକାଳରେ କଲକତାରେ ଭାଷା ସମାରେଷପୁସକ ବୋତାଦୌତ ଶ୍ରୀତା ସମ୍ପା-ଦିତ ଦେବ । ରାଜକୁମାରଙ୍କୁ ଦେଖାଇବାପାଇଁ ଏବେ ସମାରେଷ ହେଉଅଛି । ଶୋଭାକର୍ମରେ ରାଜାମାନେ ବୋତକୋଡ଼ ସଭାରେ ଟ ୧୨୦୦୦୦୦ ଦେବା ହେଇଅଛନ୍ତି ।

ବମ୍ବେରେ ଏମନ୍ତ ଜନରତ ଉଠିଅଛି ଯେ ସର କୁଲସପେଇ କ ଯେଉଁ ମହାପଦ୍ମ ବରେ-ଦାର ରେସିଡେଣ୍ଟ ଥାଇ ବଳଭଦ୍ର ଛୁଟି ତଳଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି ବମ୍ବେର ଗବର୍ଣ୍ଣର ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅନନ୍ତର ସହର ଅବଗତ ହେ-ଲୁ ଯେ ବାବୁ ସନ୍ଦେହନୁନାଥ ଠାକୁର ବମ୍ବେର ପ୍ରଦେଶ ବିକାରପୁରଜିଲର ସିବିଲ ଓ ସେସନ ଜଜ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ରାଜକୁମାରଙ୍କ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ସବାଗେ ସିଂଦ-ନଦୀପର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଇଅଛନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳପତ୍ରିମର ଏକ ସମ୍ପଦସଂହରେ ଲେଖା ଅଛି ଯେ ଜଣେ ଇଂରାଜ ଜମିଦାର ଅପଣା କମିସାସ ମଧ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ ଉତ୍କଳରୂପେ ଏବ ଗଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦର ତହିଁରେ ଗହମ ଜମା କର ରଞ୍ଜିତସ ଯେ କ ୧୨ ଟ ଉତ୍କଳୁ ସେ ଗଣ ଫିଟାଇ ହେଉଥିବାରେ ସେ ଗହମ ବହୁମାତ୍ର ନଷ୍ଟନ ହୋଇ ଠିକ ନୁଅ ଫସଲ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟସ୍ମାତ ହେଲ । ଏଥିକୁ ସମ୍ପାଦକ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଗବ-ର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଯେଦେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୌଜାରେ ଏକ ପଇ ଲେଟିଏ ଲେଖାଏ ଗଣି କର ଗହମ ଜମା ଦର ରଞ୍ଜିତା ପାଇ ଜାମର ଗୁଣିମାନଙ୍କୁ ଦାୟ କରିବୁ ତାହା ହେଲେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ଦୁଃଖ ଅଉ କାହାରକି ହେବ କରବାକୁ ହେବ ନାହିଁ । ସତ୍ୟ, ମାତ୍ର ମହାତମମାନଙ୍କର କି ଚୂର୍ଣ୍ଣା ହେବ ?

ଠାଣପତ ।

ଅମ୍ବେ ବୁଦ୍ଧଭବ ଏବଂ ଭବ ଗବର୍ଣ୍ଣର । ସା । ଦରଦତା ଓ ବଜ୍ରଦାର ସଜ୍ଜାସର ଅସ ବଞ୍ଚା-ପଦପାସ ସଂସାଧାରଣକୁ ଜଣାଇଅଛି ଯେ । ସା । ହାଲ ଗୁଡ଼ପାଲ ଶବାବା ନିମନ୍ତରୂପେ ପେସଦେଲେ ଯେଉଁ କ୍ଷମତାପସ ଅର୍ଥକୁ ଅମ୍ ମୋକ୍ତାରନାମା ହେଉଅଛି ତାହା ଗତ କୁଲଇ ମାସ ତା ୧୨ ରୂପରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଓଦାପଦ ଦେଇଅଛି ।

କୁଲଇଟ ଏବଂ ଭବ ଗବର୍ଣ୍ଣର ।

NOTICE.

Wanted a fourth master for the Balasore Zilla School. Candidates are required to be natives of the Province to speak, read, and write English and Uriya correctly, and to have passed the Entrance Examination. Salary Rs. 25.

(Sd.) T. NORMAN. Acting Magte.

16-8-75. ଏହି ଉତ୍କଳଦର୍ପିଣୀ ସଂସ୍କରଣର ଦର-ଆବକାର ବର୍ତ୍ତମାନ ସିଂଦ୍ୟାଗରୁ ମୁଦ୍ରିତ ହେବ ଓ ପ୍ରକ୍ଷର ହେବ ।

କରକ ପାଠ୍ୟ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୦୭

୧୯୦୭

ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ପ୍ରତିମା ସମ୍ମାନ ପାଇଁ । ମୁଁ ଉତ୍ତର ୧୯୦୭ ମସିହା ୩୮୨ ସାଲ ପତ୍ରିକାର

ଅଗ୍ରମ ଦାଖିଲ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୨
ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକମାସୁଲ ୫୯୯୪

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣପୁରୀମାଠାକୁ ଉତ୍ତର ଅମାବାସ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପକ୍ଷି ଏ ବର୍ଷ ୧୯୦୭ ମସିହାରେ ଶେଷ ଦେବାକୁ ପୁରୁ କର ଲୋକେ ଏହାର ନାମ ୧୯୦୭ ଅପକ୍ଷ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଗତ ସୋମବାର ଏ ପକ୍ଷି ଶେଷ ହେଲା । ଏପରି ପକ୍ଷ ପଡ଼ିଲେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅମଳାନ ଘଟଣ ଏବଂ ଅଗଙ୍କା କର ଲୋକମାନେ ବଡ଼ ସମ୍ବଳିତ ଥିଲେ ଓ ନଗରରେ ଅଜ୍ଞାନ ଯେମନ୍ତ ଓଲଟୁଠାରେ ଗର ଉପକ୍ରମ ବଢ଼ିଥିଲା ହାତୀ ଉଲ୍ଲ ସମାମାନକୁ ଅନୁର ବଳପୁ କଲ । ଦୁଷ୍ଟଲୋକମାନେ ନାନାଦି ଦେବଦେବୀଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରଭୃତ ବସ ଅନେକପ୍ରକାର ନିୟମ ପାଳନାର ଚଳନର ଉଠାଇ ଦେଲେ ଓ ଏଠାଲୋକକୁ ଅନ୍ୟ ବୋଲିବାକୁ ଦେବ ଯେ ସେମାନେ ସାଧାରଣ ସେସବୁ ଦୁଇପୁଅ ପ୍ରଭୃତମାନ କଲେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିୟମର କଥା ଦେଖିବ ଆଉ ଅନୁମାନେ ଶୁଣି ଅର୍ଥର୍ଯ୍ୟ ଦେଲୁ ଯେ ଅନେକ ଲୋକ ଗତ ସୋମବାର ଶୁକ୍ରରେ ଅପଣା ଘରେ ଭାବ ନ ରହି ଉପବାସ ଘୋଳିଥିଲେ କାରଣ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇଥିଲା ଯେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀରେ ଘାଲିଲେ ପ୍ରାଣରକ୍ଷା କଠିନ ଦେବ । ଫଳତଃ ଏ ପକ୍ଷା ୧୯୦୭ରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ବି ୧୯୦୭ନ ଦେଲୁ ଘାଣି ନ ଦେଖି ଲୋକେ ଏଠା କାରଣ ଦେଲେ ବଳ ତପ୍ତହାରଣା ଅଟେ ।

ନାନାପ୍ରକାର ଦ୍ରବ୍ୟ ବଳକ ରଖି ଯେଉଁମାନେ ଟଙ୍କା ଉଆର ଠାରେ ବ୍ୟବସାୟ

କରନ୍ତି ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଗାଢ଼ ନିମିତ୍ତ ଗୋଟିଏ ଅଇନ କରବା ସକାଶେ କଲକତାର ବଣିକସଭା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଦଳୀଲକୁ ଏକ ଅବେଦନପତ୍ର ପଠାଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦିଗାଧିକେଶଙ୍କ ମତକୁ ଗ୍ରହଣକରି ତହିଁରୁ ସାନ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସାଦେବପ୍ରଶଂସିତକର ମତ ଏହି ଯେ ଯଦ୍ୟପି ଇଂଲଣ୍ଡପ୍ରଭୃତ ଦେଶପର ଏଠାରେ କେବଳ ଏହି ବ୍ୟବସାୟରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଲୋକ ନିୟୁତ ଆନେ ତାହା ଦେଲେ ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ଅଇନ ବ୍ୟବସାୟ ହୋଇ ପାରନ୍ତା । ମାତ୍ର ବାସ୍ତବିକ ଅବସ୍ଥା ସେପରି ନୁହେଁ ଏଠାରେ (ଭାରତବର୍ଷରେ) ସମସ୍ତଶ୍ରେଣୀର ହିନ୍ଦୁମାନେ ନାନାଦି ଦ୍ରବ୍ୟ ବଳକ ରଖି ଟଙ୍କା ରଖି ଦେବାର ପ୍ରଥା ଚଳଇ ଅଛି । ମର୍ଯ୍ୟଦାବଳ୍ପ ଦ୍ରୁ ଲୋକମାନେ ଏପରି କାରବାର କରନ୍ତି ଏବଂ ଗରମଧରେ ଆବକଥୁବା ସ୍ତ୍ରୀମାନେପ୍ରକା ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ କ ଭଲ ଭଲ ପରିବାରର ବିଧବାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଉଚ୍ଚଦରରେ ପୁଅ ନେଇ ଅଳଙ୍କାର ବଳକ ରଖି ଟଙ୍କା ଉଧାର ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଶର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଅବାପ୍ରଭୃତ୍ୟେ ସାଧାରଣ ବଳକଦାରଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟପ୍ରତି କରୁଥିବା କୌଣସି ଅଇନ ହୋଇ ପାରବ ତହିଁର କିଛି ଉପାୟ ଦଶ ନାହିଁ । ନାରୀ ଏପରି ନିୟମ କଲେ ଅନେକ ଉତ୍ତୁଲ୍ଲେକକ ସାଧାରଣ ବ୍ୟବସାୟ ପ୍ରତି ଦ୍ରୁସେପଣ କରବା ଦେବ ଓ ସେପରି କରବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଓଡ଼ିଶା ଗଜକାଉର ଅବସ୍ଥା ।
 ଗଜନାଥ ତା ୧୧ ରମର କଲକତା ଗଜେଟ୍ରେ ଗ୍ରାସକୁ ରେଭନ୍ଦରା ସାହେବ ଗଜକାଉ ପ୍ରପତ୍ତ୍ୟୁକ ସନ ୧୮୭୩୭୦ ବାବକୁ ଗଜକାଉର ଦାଖିଲ ବଜ୍ରପନ ଉପରେ ମାନବର ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ମନ୍ତ୍ରଣ ପ୍ରକାସ ହୋଇଅଛି । ଅନୁମାନେ ତହିଁରୁ ତଳଲିଖିତ ପ୍ରଧାନ ବିଷୟମାନ ପାଠକଙ୍କ ଲୋଚନରେ ସଜଲନ କରୁଅଛୁ ।
 ଗଜକାଉ ମହଲର ଦେଓଧାନ ରେବନ୍ତ ଓ ଘୋଡ଼ିଦାଘା କାର୍ଯ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ସନ୍ତୋଷ-ହରତ ଅଟେ । ଘୋଡ଼ିଦାଘା ମହଲମା ୨୯୯ ନମ୍ବର ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ସବୁ ସାମାନ୍ୟ ଅସରୁଧ ଘାତ ଅଟେ କେବଳ ନ ୧୪ ମୂର ଖୁବ ଓ ନ ୨ ମୂର ତରାଉପ ଶୁଭୁର ଅପରୁଧ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ଗୁଲ ମହଲମା ନ ୨ ମୂରରେ ଅସାମିମାନେ ଦଶ ପାଇଅଛନ୍ତି ଅଉ ସବୁ ମଧ୍ୟରେ କେହି ମିଥ୍ୟା ଓ କେତେକ ସାମଲଲୋକର କାର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍ଧାରି ଥିଲା । ତରାଉପ ନ ୧ ମୂର ସତ୍ୟ ହୁବାରୁ ତହିଁରେ ଅସାମିମାନେ ଦଶ ପାଇଅଛନ୍ତି ।
 ଗଜକାଉରେ ସତ୍ତର ନର୍ମଣ ପ୍ରତି ଅଧିକ ମହୋଯୋଗ ଏ ବିଜ୍ରପନର ଶୁଭସମ୍ବାଦ ମଧ୍ୟରେ ଅଟେ । ଗଜନାଥାଉର କନମାନେ ନକଲ ପ୍ରତି ତଳଅଣା ଲେଖାଏଁ ବ୍ୟବସାୟ ସେକାପୁ-ବଦ ଦେବାରୁ ତହିଁରେ ୩୯୦୯୯ କି

ଅଦାୟ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏହି ପର-
ମାଗରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ସୁରାଜ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱକର୍ମମାନ
ସକାରେ ଉପସ୍ଥାପନ ପାନ୍ତି ହୋଇଅଛି ଗଜ
ବର୍ଷରେ ୧୫ ମାଇଲ ସଡ଼କ ପାଇଁ ଜମା
କରି ଓ ହରିଶ୍ଚର ଉଦ୍ୟାନ ନିର୍ମାଣ ହେବାରେ
୫ ୧୨୭୯୯୯୯୯ ବର୍ଷ ହୋଇ ୪ ୯୯୯୯୯୯୯୯
ଜମାକଲରେ ଅଛି । ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ଏଥିପାଇଁ ବଦଳାଇ ଜମାକଲରେ ପ୍ରଦାନ
କରିଅଛନ୍ତି । ଗୁଜାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅପରାଧ
ଏକକାରେ ସଡ଼କ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି ଯଦି
କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ହାତରୁ ଓ ଗୁମରାଜ ବାଟ
ପରିଷ୍କାର କରି ବଡ଼ ସଡ଼କ ସହିତ ମିଶାଇବାର
ଯତ୍ନ କରୁଅଛନ୍ତି । ଅଠମଇଁଚର ଗୁଜା କଳିଗ
ଗଡ଼ଠାରୁ ସମ୍ବଲପୁର ବାଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୨୫ ମାଇଲ
ବାଟ ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ବାମନପାଟଣାରେ ୧୦
ମାଇଲ ବାଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଦେଉଳିଆ
ଗୁଜା କଲକତା ସଡ଼କ ସଙ୍ଗରେ ମିଶାଇବାପାଇଁ
ଗୋଟିଏ ସଡ଼କ ସକାରେ ୪ ୫୦୦୦୦୦୦ ବା
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏସବୁ ଦେଖି ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଡ୍ରଷ୍ଟ ଦୋଷ ହୋଇଅଛି ଯେ
ଗଜକାଳର ଗୁଜାମାନେ ଅପରାଧ ଗୁଜାମାନେ
ପଛରେ ନିମାଗତ ନହୋଇବେନ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ପିଲା ବର୍ଷରେ ବନମାଳର ବନମାନେ
ମଧ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଉପାୟ କରୁଅଛନ୍ତି ।
ନବଦୋବାନ ଉପରେ କୃଷିଧନୀ ଶାସକରୁ
ସୋ ୧୨୫୫ ବନମାଳରୁ ଗ୍ରାହଣ ହୋଇଅଛି ଓ
ଗୋଟିଏ କର୍ମଧାନ ଗୋଟା ମଧ୍ୟ ଫିଟିଅଛି ।
ଗୁଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାଗୁଜା ଗୋଟାକାଳ
ଓ ଦେଉଳିଆ ଓ ମୟୂରଭଞ୍ଜର ଗୁଜାମାନେ
ଶିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିକ ଧନଦାୟ କରୁଥିବାରୁ
ପ୍ରଦାନ ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଜାଙ୍କ ସହଜ ସଜାଣତ ଗୁଜାଙ୍କର ବ୍ୟବ-
ହାର ଭଲ କରୁଛନ୍ତି ଗୁଣି ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ବାହେବ ଚାହେ ପ୍ରଜାଙ୍କ କରୁଅଛନ୍ତି କମି ବ-
ଜୋବସ୍ତୁ ବିଷୟରେ ଅନେକ ସ୍ଥଳରେ ପ୍ରଜା-
ଙ୍କର ଅପସର କାରଣ ଦେଖାଯାଏ ଓ ପୁସ୍ତକ-
ମାନ ବାହେବଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନାମର୍ତ୍ତରେ ଏ ଅଭ୍ୟାସର
ଦେହେବ ଗୁଣା ହୋଇଅଛି ସୁଧା ମାତ୍ର ବସପର
ଗୁଜାଙ୍କ ପ୍ରତି ପୁସ୍ତକମାନ ବାହେବଙ୍କ ସତ୍ୟତେ
ଦୃଢ଼ମାତ୍ର ଫଳପ୍ରତି ହୋଇ ଯାହି । ଏ ଗୁଜା
ପ୍ରଜା ପିଲାଙ୍କ ଶ୍ରାବ ଓ ଅପରାଧ ବିକାଶ
ପ୍ରମାଣରେ ୪ ୨୫୦୦୦୦୦ ବା ମାଗଣ ବାହାର
୪୫୦୦୦୦୦୦ ବା ଉପରେ

କଲେ । ବହୁତ ହୁଅଇ ଏ ଗୁଜା ଅପରାଧ
ଗାଢ଼ରୁ ବୁଝି ତଳ ଗୁଜାଙ୍କର ସମ୍ପଦେ ସମର୍ପଣ
କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଉପରେ
ନାନା ପ୍ରକାର ଅଭ୍ୟାସର କରୁଅଛନ୍ତି ।
ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏଥିରେ ଅଭ୍ୟାସ
ଅପରାଧ ହୋଇ ଗାହା ଗୁଜାଙ୍କୁ ଜଣା-
ଇବା ପାଇଁ ପୁସ୍ତକମାନ ବାହେବଙ୍କୁ ଅଛି
ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଗୁଜାଙ୍କୁ ଏପାସୁଣା ରୁଦ୍ଧ
ଯାଇଅଛି ଯେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟକରେ ଏପର ଅବରଣ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସହ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଉପସ୍ଥାପନ
ଗୁଜା ମଧ୍ୟ ଉପା ଅଭ୍ୟାସର କରୁଥିବାର
ନେକେ ଗୁଜାଙ୍କ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ନାଳଗିର ଓ ବଡ଼ଅମ୍ବା ପ୍ରତି ବସେଷ
ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା ପାଇଁ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ବାହେବ ପୁସ୍ତକମାନ ବାହେବଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ
କରୁଅଛନ୍ତି । ନୟାଗଡ଼ ନରସିଂହପୁର, ଅଠ-
ମଇଁଚ, ଅଠଗଜ, ଓ ଦେଉଳିଆ ଗୁଜାମାନେ
ଓ ଗୋଟାକାଳର ମହାଗୁଜା ଅପରାଧ ଗୁଜା
ସଡ଼କରୁପେ ଗାମନ କରୁଥିବାର ସୁପରଫେ-
ରେନ୍ସ ବାହେବ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଓ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ
ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବଡ଼ ଅନୁରୋଧ
ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଅନୁରୋଧ, ବାଧି ଓ ବନମାଳର
ଉପସ୍ଥାପନକାରୀ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ହୋଇଅଛି ।

ଗୁଜାଙ୍କ ଗୁଜାମାନେ ସଡ଼କବାଟ ନିର୍ମାଣ
ପକ୍ଷରେ ନଦୋଧୋଗୀ ହେବାରେ ଦେଖି ଅନୁ-
ମାନେ ବଡ଼ ଅନୁରୋଧ ହୋଇଅଛି । ଗଜ-
କାଳର ଅବସ୍ଥା ଭଲ କରୁବା ପକ୍ଷରେ ଏଥିରୁ
ବରଦର ଉପାୟ ନାହିଁ । ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରଭୃତି
ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଅବଗ୍ୟ ବିଷୟ ଉପକାର ହେବ
ମାତ୍ର ସଡ଼କବାଟରୁ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଉପକାର ଲାଭ
ସମ୍ଭାବନା । ଯେତେ ସଡ଼କବାଟ ଫିଟିକ ଲେଖେ
ଦାଣ୍ଡିକର ସୁଯୋଗ ହେବ ଓ ନାଶିକ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି
ସକ୍ଷେପ ଲେଖକର ଅବସ୍ଥା ଓ ଧନର ଉନ୍ନତି
ହେବ । ସମସ୍ତ ଗୁଜାମାନ ଗୁଜାମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ
ଯେ ଅପରାଧ ଏକକାରୁ ଏପର ସଡ଼କମାନ
ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତୁ କି ଯହିଁରେ ଗୁଜାମାନ ଓ
ମୋଗଲବନସୁଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଦାଣ୍ଡିକ୍ୟ ତାଳ-
ସ୍ୱାଭର ଦୌଣ୍ଡି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନ ଦେବ ।

ଏ ଗୁଜାମାନଙ୍କ ଅଧିକ ଗୋଟିଏ ହୁଅଇ
ଦିଅ ଏକ ଯେ ଗୁଜାମାନ ଗୁଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
କିଏ ଭଲ ଓ କିଏ ମଲ ନାହା ଏଥିରେ ବିଷ-
ୟରେ ଗୁଜାଙ୍କ ଅପରାଧିଅଛି । ଏଥିରୁ ଗୁଜା-
ମାନେ କିଏ ବସ୍ତୁକାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟପକ୍ଷରେ

ସମାପ୍ତ ଗାହା ଜାଣି ପାରିବେ ଓ ଯେଉଁ ମାନଙ୍କ
ପ୍ରତି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି
ସେମାନେ ଅପରା ଚରଣ ସଂଗୋଷ୍ଠ୍ୟ ପକ୍ଷରେ
ସରକାରୀ ହେବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥାପନ
ଜାଣିବାକୁ ଉଚିତ କି ଯେହଲେ ମନ ଗାମନ
ହେବୁରୁ ବସ୍ତୁକାର ସ୍ୱାଧୀନ ମହାରତା ପଦ-
ଭ୍ୟାସ ହେଲେ ସେ ସ୍ତଳେ ସେମାନଙ୍କର ବସ୍ତୁ
ଦାଣ୍ଡିକାର ଦେଖାଯାଏ ।

ବସ୍ତୁମାନଙ୍କର ନୂତନ ଅରଜ ।
ଅନୁମାନେ ଏ ଅରଜର ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟ-
ମାନ ଏଥିପକ୍ଷେ ଗାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛି ।
ଏ ଅରଜ ଦେଇ ଗୁଜାମାନଙ୍କର ବଡ଼ ବ୍ୟ-
ଗୋଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ପ୍ରାୟ ସବୁ ସମ୍ପାଦ-
ପକ୍ଷରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ରୋଧପାଳ ହୋ-
ଇଅଛି ଏବଂ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଦେଇ ବସ୍ତୁକରେ
ଏ ଅରଜକୁ ବିଧବଦି କଲେ ଗାହା ସକ୍ଷ-
ଧାରଣରେ ପ୍ରକାଶ ନ ଥିବାରୁ ଅନେକ ସମ୍ପାଦ-
ପକ୍ଷରେ ବିରୁଦ୍ଧତାରେ ମତମାନ ବାହାରିଅଛି ।
ଅନୁମାନେ ଗଜପ୍ରାକର ଇନ୍ଦ୍ରିୟା ଗଜେଟରେ
ଦେଖିବୁ ଯେ ମହାମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକଲ
ବାହେବ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କର ସରକାରୀ ବିଷୟରେ
କାଳକ୍ରମେ ଅପରା ମତ ସୁଧାର କରୁଅଛନ୍ତି
ଗାହା ଗାଠ ବର ଉଚିତରୂପେ ପ୍ରଦାନ ନ
କର ଶାନ୍ତ ରହିବ ପାରିବୁ । ଦେବନ ଗୋଟିଏ
ବସ୍ତୁକରେ ଗାହାଙ୍କର ମତରେ ଏଠା ଲେଖ-
ମାନେ କିନ୍ତୁ ହୋଇ ଦାହାନ୍ତି ସେ ବିଷୟ
ଅନୁମାନେ ପଛେ କରନ୍ତୁ । ସ୍ୱାଧୀନବାଦିକ୍ୟର
ଦିଅ ଏଠା ଲେଖମାନେ ଶ୍ରୀଶ୍ରେଣୀ ବିକ୍ରମାଳ
ବିରୁପେ ସମ୍ପାଦକ ହୁଅଇ ଅବସ୍ତୁ ପ୍ରକାଶରେ
ଦେଖାଯାଇ ନ ଥିବ । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟବୁ ଗାହା
ସମ୍ପାଦକରେ ସମ୍ପାଦ ଦେଖାଯାଇଅଛି । ଏଥିରୁ
ପ୍ରଧାନ ପରଦସ୍ତୁକର ଉପାଦେବର ମାଗଣ
ଅଛି । ଗୁଜା ଅନେକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଉପରେ
ଉପାଦେବର ଲାଭ ଓ ଏହୁ ମାଗଣ
ହେବୁରୁ କରୁଅଛନ୍ତି ଦେଖେ ଦ୍ରବ୍ୟ ବିଷୟ
ପଦ୍ମ ସିଦ୍ଧା ଏବଂ ପ୍ରକାର ସହଜ ହୋଇ ଗାହା
ଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଗୁଜାମାନ ହୋଇଅଛି
ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଦେଖେ ଦ୍ରବ୍ୟ ମଲବଡ଼ ଓ ଦ୍ରବ୍ୟ
କ୍ରୋଧ ସମସ୍ତକୁକାର ଉପରେ ମାଗଣ ମିତି
ଯାଇଅଛି । ଉପାଦେ ମାଗଣ ଥିବାରୁ ପ୍ର-
କ୍ଷେପକୁ ବିଧା ପକ୍ଷରେ ଦାହା ଥିବ ଓ ଉଚିତ
ଏବେପର ଧନୀମାନଙ୍କ ଉପାୟ ଅନେକ

ଦେଉଥିଲା କାରଣ ରାମାଜ୍ଞ ଧନାଗମର ପ୍ରଥମ ଉପାୟ ଅଟଇ । ଯେତେ ଏଠା ପ୍ରବ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସିଦ୍ଧ କେତେ ଏଠାରେ ଲେକେ ମୁଖ୍ୟକୁ ପ୍ରବ୍ୟ ଜାଣି କରୁଥିଲୁ ପ୍ରକୃତ ଦେବେ କି ସେହି ପରମାଣରେ ଏହେତୁର ଧନକୁଟି ହେବ । ନୂତନ ଅଭିଧରେ ଦେବଲ ଗୁରୁଲର ମାସୁଲ ପୁରାପ୍ରାୟ ରହୁଅଛି ଓ ତହିଁର ଦେବୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଗୁରୁଜ ଏଠାର ପ୍ରଥମ ଶାନ୍ତି-ପ୍ରବ୍ୟ ଓ ଭାଷା ଅଭିଧରୁ ସମୟରେ ଦୁର୍ଗିଷ୍ଠ ଗୁରୁର ଅଭବନ ଏ ପ୍ରବ୍ୟର ରାମାଜ୍ଞ କହିଲୁ ଉକ୍ତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ଉପକାର ଅଛି ଏହା ଗୁରୁଜଗୁଣ କିପୁର ଗୁରୁ ଅଦାୟ କୁଅଇ ତେଣେ ଗୁରୁପ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ସହସା ପରମାଣ ବଲେ ଗୁରୁକାର୍ଯ୍ୟ ଚଳିବାର କଠିନ ହୁଏ ଏ ଦେବୁରୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ଗୁରୁଲର ମାସୁଲ ପ୍ରବ୍ୟାୟ ରହିଅଛନ୍ତି ।

ଅମଦାନରୂପ ଉପରେ ଅପେକ୍ଷ ମାସୁଲ ଉପା ନୋଇଅଛି ବହୁ କ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ ଆନଳୁ-ଶାଳୁ ମାସୁଲ ଉପା ହେବା ପ୍ରଥମ କିଷୟ ଅଟଇ । ଏ ପ୍ରବ୍ୟରେ ପ୍ରବ୍ୟ ୪ ୨୩ ମାସୁଲ ହୁଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ୪ * ୯ କା ହୋଇଅଛି । ଅଭିଧାନ ଲେକେ ବିଲଗ୍ନଲୁଗା କିପୁର ବ୍ୟବ-ହାର କରୁଅଛନ୍ତି ନା, ଲ ଉପା ହେବାରେ ଏଠା ଲେକକର ଲାଭ ଅଛି । ମାସ ଏ ସମ୍ପ-ର୍କରେ ଗୋଟିଏ କଥା ଏହୁ ଅଲ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍କଳବର୍ଷରେ ଆନଳୁଗା ପ୍ରସୂତ ହେବାର ଅଭୟ ହୋଇଅଛି ଓ ବିଦେଶୀୟ ଲୁଗା ଅମ-ଦାନ ନ ହେଲେ ଏଠା ମହାଜନକର ବସୁର ପ୍ରକ ହେବ । ଏହାଠାର ହରତବର୍ଷର ହୁଆ-ଠାପିମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ବିଦେଶୀୟ ଲୁଗା ଉପରେ ମାସୁଲ ଅଧିକ ହୁଲେ ଦେଶୀୟ ଲୁଗା-ଠାରୁ ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ ରହୁଏ ସୁତରା-ଠା ଦେଶୀୟ ଲୁଗା ଅଧିକ ବିକ୍ରୟ ହେବ । ପଞ୍ଚାକ୍ଷରେ ମାଞ୍ଜୁଷ୍ଠର ନଗରର ବଶିକ-ମାନେ ଆନଳୁଗା ଉପରେ ଅମଦାନ ମାସୁଲ ନ ବସାଇବା ସତ୍ତାପେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟରେ ଅନୁଭବ୍ୟ ହରୁଥିଲେ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଗୁରୁପର ଅବସ୍ଥା ଭଲ ଥିଲେ ସେ ଭାଷାର କରୁଲେ ମାସ ଯେ ସୁଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ଗୁରୁପ ବର୍ତ୍ତା ଭଲ ନ ଥାରେ ଓ ଗରବରୁ ପାଞ୍ଚାକ୍ଷା ମାସୁଲ ବିକ୍ରୟରେ ଏଠା ଲେକକର କୌଣସି ହେତୁ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପ୍ରବ୍ୟ ଅମଦାନ ଉପା ପ୍ରକ-ମାହିଁ ସେ ହୁଲେ ମାସୁଲ ରହୁବାର ଉଚିତ ।

କୃଷ୍ଣମାସୁଲ ଦେବଲ ଗୁରୁପ କମିତ୍ତ ବସିଅଛି କୌଣସି ବାଣିଜ୍ୟକୁ ରକ୍ଷା କରବା ସତ୍ତାପେ ନୁହଇ । ସ୍ଵାଧୀନ ବାଣିଜ୍ୟର ମୂଳ ଏହି ଯେ ଏ ଦେଶ ଓ ବିଦେଶର ବାଣିଜ୍ୟ ସମାନ ଅବ-ସ୍ଥାରେ ରହୁଏ । ଏକସ୍ଥାନର ବାଣିଜ୍ୟକୁ ଉତ୍ତୀଞ୍ଚ ଦେବା ଲାଗି ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନର ବାଣିଜ୍ୟକୁ ଅଧିକ କରବା ସତ୍ତାପେ କିଣିବ କିମ୍ପ ନୁହଇ ଅଭବନ ଲୁଗା କିଷୟରେ ବିଲଗ୍ନର ଓ ଉତ୍କଳବର୍ଷର ମହାଜନମାନେ ଯେତେ ଦୂର ସମାନ ଅବ-ସ୍ଥାରେ ରହି ପାରନ୍ତି ତାହା କରବାର ହର୍ତବ୍ୟ ଓ ଏହୁ ବିଦେଶରେ ମାସୁଲ ଉପା ହୋଇ-ଅଛି । ଏଥିକୁ ଦେହୁ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଧନ ବିଲଗ୍ନଗାସୁରେ ଏମନ୍ତ ଗୋଟିଏ କିମ୍ପମ ଅଛି ଯେ ଯଦ୍ୟପି କୌଣସି ପ୍ରବ୍ୟର ଅମଦାନରୁ ବିଦେଶର ବିକ୍ରୟାର୍ଯ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ଅଭିଧାନ ମନ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ସେ ଦେଶର ଅମଦାନ ଉପରେ ଅଧିକ ରଖିବା ଲା ଅଟଇ । ଅନ-ଲୁଗା ଅମଦାନରୁ ଯେ ଉତ୍କଳବର୍ଷର ଉନ୍ନ-ମାନେ ଅଧୋଗତକୁ ଲାଭଅଛନ୍ତି ଏଥିରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଓ ଅଧିକ ରଖିଲେ କିପୁର ପରମାଣରେ ଭଲ ହୋଇପାରେ ମାସ ଗବର୍ଣ୍ଣ-ମେଷ୍ଟ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଉତ୍କଳବର୍ଷରେ ଯେଉଁ

ଆନଳୁଗା ହେଉଅଛି ତାହା ମୋଟରକମର ଅଟଇ ଓ ସେ ସବୁ ଉତ୍କଳବର୍ଷର ପ୍ରସ୍ଵୋତନ ଅନୁଯାୟୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଅଧିକପରମାଣରେ ଓ ଗସ୍ତା ବରରେ ପ୍ରସୂତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବିଲଗ୍ନରୁ ଭଲ ରବନର ଲୁଗା ବର୍ଷକୁବର୍ଷ ଅଧିକ ଅମ-ଦାନ ହେବ ଏମନ୍ତ ସମ୍ଭବନା ଦେଖାଯାଏ ସୁତରା- ବିଲଗ୍ନର ଲେବନ୍ଦୁ ସୁଯୋଗ ହେଲେ ଉତ୍କଳବର୍ଷରେ ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟବସାୟ କରୁ-ଅଛନ୍ତି ତାହାକର ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ ଅଥଚ ବିଲଗ୍ନଲୁଗା ଉପରେ ମାସୁଲ ରହୁବାରେ ସେଠା ବ୍ୟବସାୟିକର ମଧ୍ୟ ସତ ନାହିଁ । ଅଭବନ ପାଠକମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ଆନ-ଲୁଗାର ମାସୁଲ କିଛି ଉପା କର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ଉତ୍କଳବର୍ଷବାସିକର କୌଣସି ଅଧିକ୍ଷ କର ନାହାନ୍ତି ଓ କାପ୍ରବରେ ଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଭଲ ହୋଇଅଛି ।

ନୂତନ ଅଭିଧରେ କିପୁର ପରମାଣରେ ପ୍ରମୁଖମାସୁ ପରବର୍ତ୍ତନମାନ ହୋଇଅଛି ଦେ-ବଲ ଉପା ବଥା ମଧ୍ୟରେ ଏକକ ଯେ ସିଂହଳ-ପୁଷ ଓ ମଧ୍ୟଅଧିଅରୁ ଅମଦାନ ହେଉଥିବା କାର୍ଯ୍ୟର ଉନ୍ନ ଅଭିଧକୁ ବଦଳାଇ କାର୍ଯ୍ୟର ଉପରେ

କରବର ୪ * ୯ କା ଲେକାଏ ଅମଦାନ ମାସୁଲ ଦିଅଅଛି । ଏ ମାସୁଲ ପ୍ରବ୍ୟ ନ ଥିଲ ଓ ଏହା ଏମନ୍ତ ପରମାଣରେ ଅମଦାନ କୁଅଇ ନାହିଁ ଯେ ଯେଦେ ମାସୁଲ ବିକ୍ରୟରେ କିପୁର କ୍ଷତି ହେବ ତେବେ ଏଠା ଲେକେ ଉତ୍କଳବର୍ଷର ଭଲଲୁଗା ପ୍ରସୂତ କରବା କାରଣ ଏ ପ୍ରବ୍ୟର ଅମଦାନ ବରାଇ ପାରନ୍ତି । ଏଥିରେ ମାସୁଲ ବିକ୍ରୟ ଏହୁ ସତ୍ତାପେ ଭଲ ହୋଇ ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଲୁଗା ପ୍ରସୂତ କରବା ବ୍ୟବସାୟୀ ଓ ଲୁଗା ଅମଦାନ କରବା ବ୍ୟବସାୟିକୁ ସମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ରଖିବା ସତ୍ତାପେ ଏ ମାସୁଲ ବସାଇଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯେ ସୁଲେ ଏ ପ୍ରବ୍ୟ ଉପରେ ବିଲଗ୍ନରେ ଅମ-ଦାନ ମାସୁଲ ବୁଝିତ ହୁଅଇ ମାହିଁ ଓ ଏଠାରୁ ଅଧିକ ପରମାଣରେ ଅମଦାନ ହେଲେ ବି ଫଳ ହେବ ତାହା ପ୍ରକୃତ ହୋଇ ନାହିଁ ସେ ସୁଲେ ଅବଶ୍ୟ-ଏପରି ବଳ ବାଜିବାରେ ଏକକ ପ୍ରକାଶ ଥାଏ ଯେ ଏଠାର ଲୁଗା କାରବାରକୁ ବୁଝି କର ନ ଦେବାର ଗୋଟିଏ ଉପାୟ ସ୍ଵରୂପ ଏହା ହୋ-ଇଅଛି ଅଭବନ ସମସ୍ତେ ଏ କିମ୍ପମରେ ଅସନ୍ତୋଷ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ତ ଲେକ୍ଷିସାଦେବ ଉଷ୍ଣେକଟ ସୁପର-ଶ୍ଵେତେଷ୍ଠ ସପ୍ତମେଷ୍ଟ ହୋଇ ଗର ରୁଧିବାର ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟର ଗୁରୁ ଡେପୁଟୀକଲେକ୍ଟର ମୌଲିକ ଅବଲୁକାଦରକୁ ରୁଖାଇ ଦେଲେ । ଅନୁମାନେ ମୋଫସଲରୁ ସମାଜି ପାଇଅଛି ଯେ ଏବର୍ଷ ଫସଲର ଅବସ୍ଥା ଗୁରୁଅତ୍ତେ ଭଲ ଦେଖାଯାଏ ନୁଅବଅଲୀଧାନ ବିକ୍ରୟ ଦେବାର ଅଭୟ ଦେଲଣି ଓ ଯଦ୍ୟପି ବି ସହରରେ ଧାନ ଗୁରୁଲର ଲୁରୁ କିଛି ଟାଣ ଅଛି ତହିଁରୁ ଫସଲ ମନ ଥିବାର ଅନୁମାନ କରବା ଉଚିତ ନୁହଇ । ସହରବର୍ଷରେ ଏହି ସମୟରେ ଅନ୍ୟ କାରଣରୁ ଲୁରୁ ଭେଜ ହୁଅଇ ।

ଗର ସପ୍ତାହିକରୁ ବଜ ଗ୍ରାଧୁ ହୋଇଅଛି ଓ ଦେହେବେଲେ ଅରେ ବର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେସବା ଉନ୍ନି ଜଣାପଡୁ ନାହିଁ । ଶୁଣ ଅଭ ପ୍ରସର ହୋ-ଇଅଛି ।

ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ସୁଖର କଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀମତ୍ତ ଅର୍ପଣ୍ଡ଼ସାଦେବ ଶାସ୍ତ୍ର ସୂଚନାରେ ନିଲଭକୁ

ଦିବେ । ଗାହାଳ କର୍ମରେ ଶୁଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ହେବ
ନିୟମ ଦେବାର ମଧ୍ୟ କଥା ଦେଖିଅଛୁ ।

ଗରସପ୍ରାପ୍ତ ହେବା କମିଶନରୀ ସିରପ୍ରାପ୍ତ
ହେବା ପୂର୍ବ କୌତୁକ ହୋଇ ଗଲା । ଅଦାଲତ
ସିରପ୍ରାପ୍ତ ବାବୁ ଦେବେନ୍ଦ୍ର ଦାସ ଉକ୍ତ କର୍ମ
କ୍ରମେ କରବାକୁ କମିଶନରୀ ନିକଟରେ ସମ୍ପର୍କ
ହୋଇ ପ୍ରାୟ ୫ ମଧ୍ୟରେ ସୁଖି ଅନୁକାର
କଲେ । ଗାହାଳ ମାତ୍ରାକର ସାଦାକର ପୀତାମ୍ବର
ସବାଦ ପାଇ ସେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଉକ୍ତସପ୍ରାପ୍ତର
ସୁଖି ନେବାକୁ ଏକ୍ସପ୍ରେସ ହେଲା ।

କମିଶନରୀରେ ଯେଉଁକିମ୍ପା ଗୋଟିଏ
ସିଲକୁ ବୁଜାଇ ମାଉସୀ ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ
ହୋଇଥିଲେ ଗତ ମଙ୍ଗଳବାର ତାହାର ଫାଶୀ
ହୋଇଗଲା ।

ଏ ପତ୍ରିକା ସହିତ ଯେଉଁ ମୁଦ୍ରର ଛାଇକା
ବାହାରିଅଛି ତହିଁରୁ ଯାଠକମାନେ ଦେଖିବେ
ସେ ଗତ ଜୁଲାଇମାସରେ କଟକ ଓ ପୁରୀଜିଲ୍ଲା
ରେ ଓଲଟାଠାରେଗରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରାଣୀ ମର
ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି ।

କମ୍ପୁମେଣ୍ଟ ବୋଧ ହୁଅଇ ସମସ୍ତେ ଦେଖି-
ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ତାହା ସତ୍ୟରେ ଏକାକର୍ଣ୍ଣର
(ପ୍ରାୟ ପ୍ରାଣର ବର୍ଣ୍ଣ) ଦେଖାଯାଏ ଲିଷ୍ଟୋବା-
ସିମାନେ ଅନୁଦାନକଲେ ଠିକ ଲୁହନରୁ ବର୍ଣ୍ଣ-
ପ୍ରାୟ ଉତ୍ତମଗଳ ଦେଖିଅଛନ୍ତି । ଏମିତିକି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣସବୁ ଶୁଣୁଥିବେ ଦେଖାଗଲା ।

କଲକତାର ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅପରାଧୀ ସ୍ତ୍ରୀ
ଉନେଟି ପୁଅ ଓ ଉନେଟି ହିଅ ସହିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ-
ଧର୍ମ ଅବଲମ୍ବନ କରିଅଛୁ ।

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟିକ ଲେଖକ ସେ ଫରସିମାନେ
କୋର୍ଟର ନୀତିକ୍ରମରେ ନିମନ୍ତ ଅଧ୍ୟୟନ
କମ୍ପୁର କରୁଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କମିଶନରୀରେ
ଉନେଟି କନର ସିକ୍ସିଅଣ ଓ ଫରସି ପ୍ରତିନୟ-
କଠାରୁ ଅନୁମତ ନେଇ ବଦେଶୀୟ ଲେକ-
ମାନେ ଗଳ୍ପମଧ୍ୟରେ ପ୍ରମତ କରବାର ଅଧିକାର
ପାଇଅଛନ୍ତି ଏସବୁ ଅଧିକାର ସଜାତେ ଫରସି
ମାନେ ଉକ୍ତ ସଜାତର ରଜାକୁ ପାଞ୍ଚଟା ଧୂଳି-
ନିଆଦାନ ୧୦୦ଟୋପ ଓ ୧୦୦ ଅଞ୍ଚ ଉପ-
ଯୋଗକ ଦେବାର ସ୍ଥିର କରୁଅଛନ୍ତି ।

କମ୍ପୁର ହୁଅଇ ଯେ ମାୟୁକ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ
ସମ୍ପର୍କ ଜଣେ ସଦ୍ୟ ମାନବର କାନ୍ଦିବନ
ଲଗ୍ନ ଦୁଇ ଅଭିନୀତସାରେ ପ୍ରଥମଦେଶୀୟ
ଫିଲ୍ମ କର୍ମରୂପ ଦେବେ । ଏହାକୁ ଏକଦିନ
ରୁ ବଲେଟ୍‌ସ୍‌ସଦ କଅପିକବୋଲି ଗ୍ରାମାୟା
କମ୍ପୁସଦେଶର ଫସଲ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥିବା ଗତ କମିଶନରୀ କମାୟା ଦେ

ପ୍ରାୟ ସଦ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ବୃକ୍ଷି ନଦ ହୋଇଅଛି
ଓ ନଦୀକୂଳି ଯଥାପରିମାଣରେ ଉତ୍ତମାୟୁକ ।
ଫସଲର ଅବସ୍ଥା ବଜାଲର ସମ୍ପର୍କରେ ଏ ବର୍ଷ
ଅଭ୍ୟୁତ୍ପାୟ ବୋଧ ହୁଅଇ । ଉକ୍ତସଦ୍ୟକୁ
ଉତ୍ତମାୟୁକର ଯେପରି ଲଗା ।

ଇଂଲିଷମାନ ପତ୍ରକୁ ଜଗାଯାଏ ସଦ୍ୟରୁ
ଟେମ୍ପଲ ଗ୍ରାମ କମ୍ପଦରେ ପଡ଼ିଥିଲେ । ଦୈବ-
ବଳରେ ରକ୍ଷା ପାଇଅଛନ୍ତି । ସେ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ-
ଠାରେ ଗୋଟିଏ ପାଦାତଥସତକର ସରୁଗାମ୍-
ରେ ଘୋଡ଼ା ଚାରି ଯାଇଥିଲେ । ଘୋଡ଼ା
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀଷଣ ଗୋଡ଼ା ଖସିଗଲା । ସରୁ-
ଗାମ୍ ଉକ୍ତସଦ୍ୟକୁ ଅବ୍ୟକ୍ତ ସାଦ୍ୟସଦ୍ୟରେ ଦେ-
ଖା ଉପରୁ ଉପପତ୍ତି ଭୂମିରେ ଛଟା ଦେଲେ ଓ
ଘୋଡ଼ା ଅପରାଧକୁ ଦମ୍ଭ ହୋଇ ନ ପାର ୧୦୦
ଫୁଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପକୁ ଖସିଗଲା । ଅବ୍ୟକ୍ତ
ଅନନର ବିଶୟ ସେ ସରୁଗାମ୍‌ରୁ ଚାଲି
ଗାଡ଼ା ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖୁ ଯେ ଅଧ୍ୟୁତ୍ପାଦକର
ଗନ୍ଧ ସଦ୍ୟରେ ସମସ୍ତାରେ ଉଦୟ ହୁଅଇ ।
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ବାନାସହରରେ କେତୋଟି ବନ୍ଧୁ ଉଠି-
ଅଛୁ । ଗୋଟିଏ ଏହି ଯେ ଗୋଟାଏ ବରଷ
ହୁ ଉକ୍ତର ନାନ ନାଗାବାନ ଅଛଇ ସେଠାରେ
ଏକ ପତ୍ରକୋଳା ଗାଡ଼ାଅଛି ଯେ ଉକ୍ତକି
ଲୁହାର ବନ୍ଧା ପରିଅଛି ଓ କରା ବୁଲୁଥାନ୍ତ
ପଡ଼ିଅଛି ସର ଉପରେ 'ଅକାଶ' ହୋଇ
ଲେଖା ଅଛି । କହଣ ହୁଅଇ ସରବାର
ଏଠାରେ ପତ୍ରର ରଗାୟଅଛନ୍ତି । ଅର
ଗୋଟାଏ ବନ୍ଧୁ ଏହି ଯେ ଯାନୁୟର ହଲରେ
ଏକବନ୍ଧୁ ପରେ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଧୁ ଜନ୍ମ ହେ-
ବାର ଏକଦଶା ଯରେ ମଉଗଲ ମାସ ମଉକା
ପୂର୍ବ ଏକଦଶ କଥା ତାହା ମୁହଁରୁ ବାହାରିବ
ଯଥା 'ବି ଉତ୍ତ ସାନ ବହୁତ ଭଲହାର ଭଲକି'
ଦୁଆ ଗନ୍ଧ ବରକା ଗୋଟିଏ ଦେଖାର ଅଛଇ ।

ଲୁହାର ଓ ଭୂମିକୂଳର ପ୍ରାୟ ସବୁରେ
ଗତ ବୃକ୍ଷିରେ କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷଣ ହୋଇଥିବାର
ଜଣାଯାଏ । ଏକା ନଗର ମଧ୍ୟରେ ୫୦୦ ରୁ
୧୦୦୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର କେମି ଯାଇଅଛି ଓ ୫୫
କ୍ରମ ନିରୁପ୍ୟ ମର ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି । ଇଂରାଜମାନଙ୍କ
ରୁକ୍ଷା ବିଶ୍ୱାସରେ ପ୍ରାୟ ୨୦ ଗୋଟା ଗୋଟ
ଅବର୍ଷମ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇଅଛି । ତରୁଗାମ୍‌ରୁ
ଶ୍ରୀମାନଙ୍କରେ ପରସବୁ ରୁପି ଯାଇଅଛି ଓ
କୋରୁ ଗାଈ ମର ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି ବା ପ୍ରାୟ
ଦଶ ବର୍ଷମାନ ମରୁଅଛନ୍ତି ।

ଏବର୍ଷ ଉତ୍କଳର ପୋଡ଼ାଦୋଷ ହୁଜାରେ
ପ୍ରକୃଷ୍ଟରୁ କେଲି ଉତ୍ତମିକ ହେବ ବୋଲି
ଭାଙ୍ଗାଳ ସମ୍ପାଦନାରେ ଦେଖାବୁ ବଡ଼ଲୋକମାନେ
ଏହୁକା ଯତ୍ନ ଦେବା ଦେଖିଅଛନ୍ତି । ନେବର
ଦରକାରର ବଜା ୫୧୦୦୦୦୦୦ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
ଅନୁପମରୁ କର କର ଗୋଲମରୁ ଓ
ମଧ୍ୟସତରେ ବଟିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହଇ ଓଲଟାଠାରେ
ଗିଲୁ ମୁଅଇଲେ ଶିଶୁକୁ ରୋଗ ଯାନ୍ତି ହେବ-
ବୋଲି ବାବୁ ଗ୍ରାହକମାଥ ସେନ ସମସ୍ତ ଚିତ୍ତ-
ସୁତରୁ ପରାଧା କରବାପାଇ ଅନୁଧ ଦରୁଅଛନ୍ତି
ଯେବେ ଏହା ପରାଧାରେ ଲଲ ହୁଅଇ ତେବେ
ଏମନ୍ତ ସହଜ ଓଷ୍ୟ ନିକବା ବଡ଼ ସୁଖବର
ଅଛଇ ।

ଉତ୍କଳ ପତ୍ରିକା ଓ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ଗୁଜାମ-
ନେ ପ୍ରମତ୍ ଅବଦେଲସ୍‌କୁ ଲେଖିବା ସତ୍ୟରେ
ଅକର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱ ବିପ୍ରର ଅଦୋଷମାନ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଫୁଲସ୍ ଦେବର ଏବର୍ଷରେ ଗତ ତୁମମା-
ସରେ ଉକ୍ତ ନିକବଦିଦ୍ୱାର ଧୋଇ ହୋଇଅଛି ।
ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ କିଛି ମାସ ଫେଲ ହେବାର
ଅଞ୍ଜା ନାହିଁ । କମ୍ପୁର ପର କିଛି ପଡ଼ିଅଛି ଓ
ଲୋକଙ୍କର ଅମୀମ ଦେଉ ହୋଇଅଛି । ଏହାକି
ପାହାନ୍ତ ରମିତା ପ୍ରମାରେ ଲେଖା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଅଛି ।

ବଜାପତ୍ର ।

ଅଗାମି ଦୁଧବାଇ ସାୟଂ ସଞ୍ଚିତା ସମୟ-
ରେ ବୁଲୁନାହିଁ ତାତପରର ରୁଗରମଦଳ-
ରେ ସାଧାରଣକ ନିମନ୍ତେ ପୁଣ୍ଡୋପାସନା ହେବ
ଉପଦେଶର କ୍ଷତ୍ରସ୍, 'ପରିତ୍ରାଣର କଥାନ'

ଶ୍ରୀ ସଦ୍‌ମଣିଗୋଷ୍ଠ

ଅମ୍ବେ ଲୁଲୁଚ ଏକଦଶ ମତଧର । ବା ।
ଦରକାର ଓ ବୁଲବାଇ ସଦ୍ୟଗର ଅଞ୍ଚ ବିଶ୍ୱ-
ପଦବୁଦ୍ଧ ସଜାତାଧରକ୍ କରାଅଅର୍ତ୍ତ ଯେ
। ସା । ସାନ ବୁଲବାଇ ବଦାରା ନିମନ୍ତେ
ପେଟଦେହରୁ ଯେଉଁ ବନମାପସ ଅର୍ଥକ୍ ଅମ୍
ମୋହାରକାମା ଦେଇଥିବୁ ତାହା ସର ତରୁକ
ମାସ ତା ୫ ରଗରେ ଗାଡ଼ାକୁ ଡାକି
ଦେଇଅଛୁ ।

କୃଷକ ସମ୍ବନ୍ଧ କରଣ ।

ଏହି କୃଷକସମିତା ସହକର୍ତ୍ତାବ ଦର-
କାରକାର ବାବୁଦି ଓ ସାଧାରଣ ଯତ୍ନକ୍ରମେ
ପତ୍ର ଓ ପଦ୍ମର ହେବ ।

ଅ ଚ ର ଚ ।

ଉତ୍କଳଶାସିତା ଲା x ରାଜ ସିପ୍ପିମ୍ବର ସନ ୧୮୭୫ ମସିହା ।

ମୁଦ୍ରା ଚାଲିବା ବାବଦ୍ ମାତ୍ରେ ଚୁଲ୍ଲର ସନ ୧୮୭୫ ମସିହା ।

ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ଷ

ଜଗତ୍ପୁରୀ

ଉତ୍କଳପ୍ରମାଣ ୧୯୨୮ ବର୍ଷମାଲିକ

ଉତ୍କଳପ୍ରମାଣ ୨୧୭୦ ବର୍ଷମାଲିକ

ଲୋକସଂଖ୍ୟା ପୁରୁଷ ୨,୨୫,୫୫୦ ସ୍ତ୍ରୀ ୨୨୯୪୫୪

ଲୋକସଂଖ୍ୟା ପୁରୁଷ ୩୮୯୪୪୯ ସ୍ତ୍ରୀ ୩୮୦୨୮୫

ଜାଗର ବସରଣ

ଜାଗର ବସରଣ

ଗ୍ରାଣ୍ଡିପୁରୀ	ଟଙ୍କା	୨୧୯୪
ମୁଗଲମାନ	ଟଙ୍କା	୪୦,୦୧୩
ହିନ୍ଦୁ	ଟଙ୍କା	୧୪,୩୦,୦୪୦
ବୌଦ୍ଧ	ଟଙ୍କା	୦
ଅନ୍ୟାନ୍ୟଜାତି	ଟଙ୍କା	୨୨୪୧୭

...	ଟଙ୍କା	୫୯୭
...	ଟଙ୍କା	୧୧୫୮୭
...	ଟଙ୍କା	୨୯୯୭୩୭
...	ଟଙ୍କା	୮
...	ଟଙ୍କା	୧୨୮୭୮

ମୋଟ ଟଙ୍କା ୧୪,୯୪,୭୮୪

ଟଙ୍କା ୨୨୯,୬୨୪

କେଉଁ ଜାଗରେ କେତେ ମୂଲ୍ୟ

କେଉଁ ଜାଗରେ କେତେ ମୂଲ୍ୟ

ଗ୍ରାଣ୍ଡିପୁରୀ	ଟଙ୍କା	୦
ମୁଗଲମାନ	ଟଙ୍କା	୪୩
ହିନ୍ଦୁ	ଟଙ୍କା	୧୯୯୦
ବୌଦ୍ଧ	ଟଙ୍କା	୦
ଅନ୍ୟାନ୍ୟଜାତି	ଟଙ୍କା	୦

...	ଟଙ୍କା	୦
...	ଟଙ୍କା	୫
...	ଟଙ୍କା	୨୯୦୭୪
...	ଟଙ୍କା	୦
...	ଟଙ୍କା	୪୨

ଟଙ୍କା ୧୯୫୭

ଟଙ୍କା ୧୯୨୧

ନେଗର ନାମ	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
ଉତ୍କଳ	୩୦୭	୨୭୧
ବସନ	୮	୪
ହୁରୁ	୨୭୫	୨୭୧
ଉଦୟଗିରି	୧୨୫	୧୯
ଅଭୁରଜା	୪	୧୦
ଅପାଳ	୦	୦
ବୃକ୍ଷମା	୧୫	୨୪
ସର୍ପାପାଳ ଓ ହୁମ୍ପୁ- କନ୍ତାପାଳ ଓ କଳ	୧୮	୨୯
ଅନ୍ୟାନ୍ୟଜାତି	୨୮୫	୨୫୨

	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
...	୨୫୮	୧୮୨
...	୩	୧
...	୯୭	୮୭
...	୮୯	୭୭
...	୨	୦
...	୧	୦
...	୧୨	୧୭
...	୪	୫
...	୧୮୩	୧୨୦

ମୋଟ ୧୦୫୭ ୯୨୦

୭୪୯ ୪୭୨

କେତେ ବସୁବରେ ମୂଲ୍ୟ

କେତେ ବସୁବରେ ମୂଲ୍ୟ

	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
ପୁରୁକାଳ	୨୩	୨୨
ଏକବର୍ଷର ଅନଧୁକ	୧୮୧	୧୩୫
ଏକଠାରୁ ତୁଳସୀ	୧୭୩	୧୬୦
୨ " ୧୨	୨୯	୨୨
୩ " ୨୦	୨୭	୮୪
୪ " ୩୦	୧୩୨	୧୨୯
୫ " ୪୦	୧୨	୮୩
୬ " ୫୦	୮୧	୫୩
୭ " ୬୦	୨୯	୨୨
୮ " ୭୦	୨୯	୨୨
୯ " ୮୦	୨୭	୨୦

	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
...	୨୮	୨୦
...	୨୫	୩୮
...	୨୮	୨୩
...	୩୮	୩୨
...	୨୫	୪୨
...	୧୧୧	୮୫
...	୧୭	୨୨
...	୨୭	୨
...	୪୮	୪
...	୪୪	୪

ମୋଟ ୧୦୫୭ ୯୨୦

୭୪୯

କଳ୍ପଦ୍ରୁମ ସମ୍ଭାଷଣ

ସାମ୍ବାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୦୯
୧୯୨୩

ଭାରତୀୟ ସମ୍ପାଦକ ସମାଜ ମସିହା । ମୁ । ଭୁବନେଶ୍ୱର ସନ ୧୯୨୩ ମାଲ ଗଣକାର

{ ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
{ ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷିକ ୫୭
{ ମସୃକ ପାଇଁ ଡାକମାଗୁଲ ୫୯୨

କେତନୀୟ ତା ୩ ରୂପ ଶୁକ୍ତିକାର କଲିକ-
ତାରେ କାଣ୍ଡ ଦୁମିକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ଅପ୍ରେମାନେ
ସମ୍ପାଦକଙ୍କୁ ଅବଗତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ବେଳ
କି ୧୯୧୦ ମିଳିଟ ସମୟରେ ପ୍ରଥମ କର୍ମକ ଆରମ୍ଭ
ହେଲା । କର୍ମକଟି ଉତ୍ତରକୁ ଦକ୍ଷିଣକୁ ହୋଇ
ଥିଲା । ଏ କୁମିକ୍ଷ ପ୍ରାୟ କୁମିକ୍ଷ ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କରୁଥିଲେ ଯେ ଏଥିରେ ଉଚ୍ଚତର କର୍ମକ ହେ-
ବାର ହୁଏ ଅନୁ ଭୁତ ହେଲା । ଦରର ପଣା
କର୍ମକର ଉତ୍ତର ଅପେ ହୁଇବାର ଦେଖାଗଲା
ଓ ଦରରକୁ ଧରଣର ହେଲା । ପୁସ୍ତକଗାର କର
ପାଠ କରୁଅ ଉଚ୍ଚ ପାଠ ଉଚ୍ଚର । ତତ୍ତ୍ୱମାନେ
କର୍ମକର ଦର ଦୁମିକ୍ଷର ଘୋଷଣା ହେଲେ ।
କର୍ମକରପଣେ କର୍ମକର ଯେ ବାଲେଶ୍ୱର
ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁମିକ୍ଷ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା ବାଲେଶ
କେତାରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ବାଲେଶେ ପୁସ୍ତକଗାରର
କର୍ମକର ବା ଅଧିକ ଉଚ୍ଚରେ ପାଠି ଉଚ୍ଚ-
ତର ମାତ୍ର ପ୍ରକରେ କୁମିକ୍ଷ କର୍ମକର ନାହିଁ ।
କର୍ମକର ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ କଲିକତାଠାରୁ
ବାଲେଶ୍ୱର ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ କୁମିକ୍ଷର ଅଧିକର
ଥିଲା ମାତ୍ର କର୍ମକର ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧି ନାହିଁ ଓ ଉଚ୍ଚ-
ତର କେତେକୂଳ ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥିଲା ତାହା
ଶୁଣା କର୍ମକର ନାହିଁ । ଏ କୁମିକ୍ଷ ସଙ୍ଗେ
କୌଣସି କର୍ମକର ଶୁଣାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଯେଉଁ ଧାରମାନ ଦୁମିକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ
କର୍ମକର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ କର୍ମକର
କର୍ମକର କର୍ମକର ଏଥିର କର୍ମକର ପ୍ରକାଶକ
କର୍ମକର କର୍ମକରଠାରୁ ନେଇଥିଲେ ।
କର୍ମକରମାନେ କର୍ମ ଅପ୍ରେକ ମାତ୍ରରେ କେଣ
ହେବା କର୍ମକର ବାବଦ ଯେଉଁ କର୍ମକର
ପଠାଇଥିଲେ କର୍ମକର କେତେକୂଳ କର୍ମକର
ଅପଣା ମନୁକ୍ୟ କେଣି କର୍ମ ପ୍ରକାଶିତ ଉଚ୍ଚତର
କର୍ମକରରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା
କର୍ମକରରେ କର୍ମକର କର୍ମକର କର୍ମକର
ଅଛି ଯଦା ;
କର୍ମକର ମାତ୍ରକୂଳ ଗାଡ଼ିକର ବଦଳ କର୍ମ-
କରକର କେତକଠାରୁ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ଯେ ବର୍ମ-
କର କର୍ମକର ପ୍ରକାଶର ଅଛନ୍ତି ନାହିଁ ।
କେତକର କର୍ମକର ଓ ଅଛନ୍ତିରେ ବନପ୍ରେ କର୍ମକର
ଅଛନ୍ତି । ଅନାମ୍ୟ ହଳରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ମକର
ପ୍ରକାଶି ସଫଳତା କର କରୁଅଛନ୍ତି । କର୍ମକର
କର୍ମକର ବୋଲନ୍ତି ଯେ ପୁସ୍ତକରେ କେତେ-
କୂଳ ଏ କର୍ମକରମାନେ କର୍ମକର ଅଛନ୍ତି-
କର୍ମକର କର୍ମକର କେତକୂଳ ଯାଇଅଛି ।
ଅନାମ୍ୟ କର୍ମକର କର୍ମକରମାନେ ମଧ୍ୟ
ବର୍ମକର ପ୍ରକାଶର ସଫଳରେ ମତ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଓ କର୍ମକର କାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ତୋଷକରକରୁଥିଲେ ବର୍ମ-
କର ବୋଲି କର୍ମକରୁ କେତକୂଳ ହାବତା
ପ୍ରକାଶ ପୁସ୍ତକକରରେ କର୍ମକର କେତକୂଳ କର୍ମକର
ହୋଇଅଛି । ଯାହା ହେଉ କେତକୂଳ କର୍ମ-

ଶୁଣି ମୋଟିରେ ଏ ପ୍ରକାଶର ସଫଳତା ଦେଖି
ଅଛନ୍ତି ବର୍ମକର ହୋଇଅଛନ୍ତି ସର୍ମକର କର୍ମ-
କରରେ ଅନେକ ସୁଯୋଗ ଅଛି କର୍ମକର ସକେତ
ନାହିଁ କେତକ ଏ ଅଛନ୍ତିର ମତ ବର୍ମକର
ହେଲେ କର୍ମକର ଉପାୟ ନାହିଁ ବୋଲି କେତେ
ପ୍ରଥମରୁ କର୍ମକର ଥିଲେ ଓ ବର୍ମକର ମଧ୍ୟ
ଅଛନ୍ତି । ମତର କର ଉଚ୍ଚା ମାତ୍ର ଯାହା
ଉପରେ ପଠାଇ ଡାକିଲୁ ପଠାଇ ।

ଅନୁକୂଳ ଅପୂର୍ବମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଓ ଉଚ୍ଚତର
ବ୍ୟୋଧନ ଉଚ୍ଚତର କର୍ମକରରେ ଉପକରମେଣ
ସୁଲ ନାମରେ ଏକପ୍ରକାର ବଦ୍ୟାଳୟମାନ
ପ୍ରାପିତ ଅଛି । କର୍ମକରରେ ସେପର କର୍ମକର
କର୍ମକର ନ ଥିବାରୁ କର୍ମକର ପ୍ରକାର ବଦ୍ୟାଳୟ-
ମାନ ପ୍ରାପକ କରବା ସକାଶେ କର୍ମକରମେଣ
କର୍ମକର କର୍ମକର ସକାଶେ କର୍ମକରମେଣ
କର୍ମକର ବାଲକ ଅଧ୍ୟୟନ କରକେ । ଯଦା,—
କ ୧୨ ଶୁଣୁ ଅନାମ୍ୟ କର୍ମକର କୌଣସି
ବାଲକ କି ଯାହା ଉପରେ କାର୍ମକର ବା
ଶୂଣାନ୍ତରର ବର୍ମକର ହେବ ।

କ ୧୨ ଶୁଣୁ ଅନାମ୍ୟ କର୍ମକର ବାଲକ
ଯେବେ କାର୍ମକର ପାଏ ବା କ୍ଷେମ କରୁଥାଏ
କର୍ମକର ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ କେତକୂଳା କର୍ମ-

କର୍ମକର ଅନାମ୍ୟ ପ୍ରକାରର ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ-
କର୍ମକର ସର୍ମକର କର୍ମକର ବର୍ମକର ସକାଶେ

ଦୁଃଖର ବାବୁଦଣ୍ଡ ବଦଳରେ ତାକୁ
ଦିବ୍ୟକାୟକୁ ପଠାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ
କରନ୍ତେ ।

୧୯୩୪ରୁ ଅଧିକ ଓ ୧୯୪୪ରୁ
ଊଣା କୌଣସି ବାଳକ ଯେବେ କେଉଁ ଗ୍ରାମ-
ଘାଟକୁ କୁମ୍ଭୀରରେ ଉପସ୍ଥାପନ ଦେଖାଯିବ
ଓ ଯାହାର ଅନ୍ତରାଳରେ ପ୍ରତ୍ୟାଶା ହେବାର
ପ୍ରକାଶ ଉପାୟ ନ ଥିବ ।

ଏ ସବୁ ଦିବ୍ୟକାୟରେ ବାଳକମାନେ ବିକାଶ
ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତେ ଏବଂ ତାଙ୍କ କରମ ହେଲେ
ଅନ୍ୟ ଗ୍ରାମରେ ଶିକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଗାଈର-
ଦେଶ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ପାଆନ୍ତେ । ଦିବ୍ୟ-
କାୟର ବ୍ୟୟ ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତିରୁ ନିବାରଣ
ହେବ ଓ ଯାହାଙ୍କର ପିତା ମାତା ସକ୍ଷମ ଥିବେ
ତାହାଙ୍କଠାରୁ ମାତ୍ର ୫ * ଙ୍କାରୁ ଊଣା କୌଣସି
ପରିମାଣରେ ଗ୍ରାଣୀ ଅପାୟ ହେବ । ଏ
ଦିବ୍ୟକାୟରେ ବାଳକମାନେ ସାକ୍ଷରତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ରହିବେ ଚଳୁ ୧୯୭୨ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ
ବୟସର ବାଳକ ଏଥିରେ ମୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ।

ଏସବୁ ଅନୁମତି ନିମ୍ନରୁ କିଛି ଅନୁମତି
ମାନେ କିପରିପଣା କରୁଁ ଯେ ଅଧିକବୟସର
ଅପରାଧୀ ଏଠାରେ କିପରି ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ଓ
ସେଗୁଡ଼ିକର ଅପରାଧୀ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଲୋକେ
ତାହାଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟକାୟକୁ ଅଟେଇ ନାହିଁ ଏଥିରେ
କୋଣସିଅଛି ଯେ ଏଗୁଡ଼ିକର ଦିବ୍ୟକାୟର
ପ୍ରୟୋଗନିତା ଯଥୋଚିତ ପରିମାଣରେ ଏଠା-
ପରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଆରେ ବେଦମତୀ ସାହେବ ଓ ଓଡ଼ିଆମାନେ ।

କାକୁ ଉତ୍କଳକୁ ସାଧୁ କର୍ମମାନଙ୍କୁ ସିରପ୍ରାପାର
ହେବାରୁ ବାବୁଦଣ୍ଡ ହୋଇ ପଞ୍ଚାଳ ଗାନ୍ଧୀ ଗାନ୍ଧୀ
କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁମତିମାନେ ଗଢ଼
ସମାଜରେ ଲୋକସ୍ଵରୁଁ ସେ ଦିବ୍ୟ ଏକକର
ଲୁପ୍ତପଣରେ କିପରି ଅନୁମତି ହେଉ-
ଥିବାରୁ ଅନୁମତି କିପରି କିଛି ଦିବ୍ୟକାୟ
ପ୍ରୟୋଗ କିପରିପଣା କରୁ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବର
ଅବଲୋକନା କରାଯାଉ । କାକୁ ଦିବ୍ୟକାୟ ବାବୁଦଣ୍ଡ
ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ନିତା ଦିବ୍ୟକାୟ ଓ
ଗାନ୍ଧୀ ଯେ କିମାନୁ ଅଧ୍ୟାୟ ଅନୁମତିମାନେ
ସେଗୁଡ଼ିକ କିପରି ସାହସୀ ହେବ ନାହିଁ ମାତ୍ର
ଅନୁମତିମାନେ କିପରିପଣା କରୁଁ ଯେ ଦିବ୍ୟକାୟ
ବାବୁଦଣ୍ଡ ନିତା ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତି କର୍ମମାନଙ୍କୁ

ସାହେବ ଅଟନ୍ତି । ଦିବ୍ୟକାୟ ବାବୁ ପୃଷ୍ଠ ଏ
କର୍ମରେ ପ୍ରାଣୀ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ସାହେବ ତା-
ହାଙ୍କୁ କର୍ମ ହେବାପାଇଁ ମନ କଲାଇବାକୁ ସେ
ପ୍ରଥମେ ସାହେବଙ୍କ ସହ ଯାଆନ୍ତ କିଛି ତୁରୁ
କର୍ମରେ ବେତନ ଏବଂ ଥିବା ଓ କିଛି ଅଧ୍ୟାୟ-
ଘାଟରେ ତାହାଙ୍କୁ ନିଜର ଉପସ୍ଥାପନ କିଛି ଅଧିକା
ନିଜ ହେଉଥିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶକୁ
ପ୍ରୟୋଗ ଥିବାର କିଛି ଅଧ୍ୟାୟ ଗ୍ରନ୍ଥ କର୍ମମାନ-
ଙ୍କରୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅଧିକାର କଲେ ମାତ୍ର ସାହେବ
କର୍ମରେ ଯାଆ ନ ହୋଇ ବାବୁଦଣ୍ଡ ଲୁପ୍ତପଣ-
ରେ ଲୋକକର୍ମ ଦେବାର ଅପା ଦେଖାଇ
ପୁନଶ୍ଚ ମନ ଗ୍ରହଣ କର ଏକସମ୍ପ୍ରାୟ ମଧ୍ୟରେ
କିଛି ଉତ୍କଳ ଦେବା ବାବୁଦଣ୍ଡ ସମୟ ଦେଲେ
ସମ୍ପ୍ରାୟ ଗଢ଼ ଦେବା ଉତ୍କଳ ବାବୁ ପୁନଶ୍ଚ
କର୍ମମାନଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କିଛି ଉତ୍କଳ ଦେଲେ ମାତ୍ର
ଏକଦିନରେ ଉପସ୍ଥାପନ କର ଓ ପ୍ରୟୋଗ ପର-
କାଳ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶ ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତି ଅପା
ଏହି ଉତ୍କଳରେ ସକଳ ମଧ୍ୟରେ ସକଳ ବାବୁଦଣ୍ଡ
ଗଢ଼ି ଏକକି ପାବୁଦଣ୍ଡ ହୋଇଗଲା ଯେ ସେ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନ ଥିଲେ 'ସେଇକି ଅପାରେ
ସାହେବ ପ୍ରକାଶ' ପ୍ରକାଶକୁ ଅଧିକମୁଦ୍ଦ କର
ଅଧିକମୁଦ୍ଦରେ ପ୍ରକାଶ କର୍ମମାନଙ୍କ ସାହେବଙ୍କୁ
ନାହିଁ କର ପଠାଇଲେ । ଲୋକେ କୋଳନ୍ତ
ଯେ କର୍ମମାନଙ୍କ ସାହେବ ଏଥିରେ କିଛି କରନ୍ତୁ
ହେଲେ ଏବଂ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ତ ତାହାଙ୍କର
ଯେ ପ୍ରକାଶଗଣା ଥିଲେ ତାହା ଅନେକ କାଳ
ହୋଇଗଲା । ଦିବ୍ୟକାୟ ବାବୁ ଏଥିରେ ଯେଉଁ
କର୍ମମାନେ ଦେଖାଇ ଅଧିକି ତାହା କର୍ମମାନଙ୍କୁ
ସମାଜର ଅନୁମତିଦାନୀ ନୁହେଁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ
ଯୋଗେ ଯେବେ ଓଡ଼ିଆଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ତ କର୍ମମାନଙ୍କ
ସାହେବଙ୍କ ମୁକ୍ତି ଦାବୁକରେ ଦିବ୍ୟ ଏବଂ ଲୋକେ
ତାହାଙ୍କ ଦୋଷ ଅଧ୍ୟାୟ ଗଢ଼ ହୋଇଅଛି
ସକଳେ ନାହିଁ । ଗଢ଼ିର ଲୁପ୍ତପଣ ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରକାଶଗଣ ହେଉଅଛି ପୁଣି ଉପସ୍ଥାପନ ସମୟ
ପାଇଁ ସୁଦ୍ଧା ଯେ କିଛି ଅପା କର୍ମମାନଙ୍କୁ ଶୁଣି
କର ନ ଥାରେ ତାହା ଉପରେ ଏବଂ କର୍ମର
କର୍ମରେ ? ପୁନଶ୍ଚ ବାବୁଦଣ୍ଡ ଦେଇ ପ୍ରକାଶ
କର୍ମରୁ କର୍ମ ହେବାରେ ଯେଉଁ ଉତ୍କଳ
ଅଧିକିପଣା ପ୍ରକାଶ ଯାଏ ତାହା କର୍ମମାନଙ୍କ ଅଧିକ
ସକଳେ ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ଦିବ୍ୟକାୟ ବାବୁଦଣ୍ଡ
କର୍ମମାନଙ୍କ ଲୋକେ ଏତେ ଦୟା କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଅନୁମତିମାନେ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛୁ ଯେ ହେବେ-

କିଛି ବାବୁଦଣ୍ଡ ଦୋର ଗାନ୍ଧୀ କର୍ମମାନଙ୍କ
ସାହେବ ଅଟନ୍ତି ଉତ୍କଳ ଦେବୁ ଏହି ଯେ
ପ୍ରଥମେ ତାହାଙ୍କୁ ସିରପ୍ରାପାର କର୍ମମାନଙ୍କ
କାକୁ ଦିବ୍ୟକାୟ ବାବୁଦଣ୍ଡ ମନୋମାନ କରବାର
ଉଚିତ ନ ଥିବ ଓ ଦିବ୍ୟକାୟ ଦେ ଯେବେ
ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷର ଦେବାଦେଲେ ସମାଜ ଦେବତା
ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଦେବୁ ଦେବାର ଅଧିକାର
ଦେବ ଲୋକେ ତାହାଙ୍କୁ ଅଧିକ ବାବୁଦଣ୍ଡ
କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନ ଥିବ । କର୍ମମାନଙ୍କ ସା-
ହେବଙ୍କର କର ଏହି ଯାଏ ଯେ ସେ
ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କୁ ଉଚିତକର୍ମ ଦେବାପାଇଁ ହେବେ-
କିଛି ବାବୁଦଣ୍ଡ ଅପା କିପରିପଣା ମାତ୍ର
ଥିଲେ ମାତ୍ର ସମାଜ ଦେବତାରେ ଦେବ-
ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଗାନ୍ଧୀ ସବୁସେ ଅଧିକ ହୁଅନ୍ତା
ଅନୁମତିମାନେ କିଛି ପାଠ୍ୟ ନାହିଁ । ଯେବେ ସେ
ତାହାଙ୍କୁ ଯେ ଦିବ୍ୟକାୟ ବାବୁଦଣ୍ଡ ପଦରେ
ଅଧିକି ଉତ୍କଳ ଅଧିକ ପଦରେ ଲୋକେ
ଯେବେବେଲେ ସେପରି କର୍ମ ଉପସ୍ଥାପନ ହୁଅନ୍ତା
ଲୋକେବେଲେ ତାହାଙ୍କୁ ଯାଚିଲେ ଗୋଡ଼-
ପାଆନ୍ତା । ତାହାଙ୍କ ଦେବତାରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ
ମତକୁମାନେ ଅନେକ ଓଡ଼ିଆ ଅଧିକ ଦେବତା-
ରେ କର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
କିଛି ସିରପ୍ରାପାର ଦେଲେ ଅଧିକା ତେଣେ
ଓଡ଼ିଆ ଲୋକସାଧୁ ହୁଅନ୍ତା । ମାତ୍ର ଅନୁମତି-
ମାନେ ଦିବ୍ୟକାୟ ସହଜ ଦିବ୍ୟକାୟ ଯେ କର୍ମମାନଙ୍କ
ସାହେବ ଓଡ଼ିଆଙ୍କୁ ବାବୁଦଣ୍ଡ ଦେବା କିପରି
କିଛି କର୍ମରେ ସେପରି କରୁ ନାହାନ୍ତି ।
ଅନୁମତିମାନେ ଦେଖିବାରେ ସେ ଦେବତା ନି-
ରଗୋର ବାବୁ ଓ କିଛି ବାବୁଦଣ୍ଡ ବଦଳ
ଅଧିକି ମାତ୍ର ନିରଗୋର ବାବୁ ଯେଉଁ
କର୍ମରେ ଥିଲେ କର୍ମରେ ଅଧିକି ସହଜ-
ରେ କିପରି ତାହାଙ୍କୁ ଦେବା ଅଧିକ
ଉତ୍କଳକୁ ସାଧୁ ଦେବତାରେ ତାହାଙ୍କର
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେବାର କିପରି ଦେଖାଯାଏ । ବର୍ତ୍ତ-
ମାନଙ୍କୁ କର୍ମମାନଙ୍କ ବାବୁ ଏବଂ ମାତ୍ର ଓଡ଼ିଆ
ଡେବୁଦଣ୍ଡ କର୍ମମାନଙ୍କ ଥିଲେ ତାହାଙ୍କ ସେ
କର୍ମରେ କିଛି ଅଧିକ ତେଣେ ଓଡ଼ିଆଙ୍କୁ ଉତ୍କ-
ଳକୁ ଦେବା ଦେଲେ ଅଧିକା ଓଡ଼ିଆ ତେଣେ
ଉଚିତକର୍ମ ପାଆନ୍ତା ଦେବୁ ନ ଦେବାକୁ
ତେଣେ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଧିକ ଦେଲେ,
ଲୋକେ ହେବ ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଆଙ୍କ କର୍ମ
କର୍ମ ଦେବା ଦେଲେ କର୍ମମାନଙ୍କ ସାହେବ
ସେଗୁଡ଼ିକ କର୍ମରୁ କିଛି ବଦଳ ଦେବା

ହୁଅଇ ଯେ ବହୁତ ଓଡ଼ିଆ ଅବଧି ଉତ୍କଳର
 ପାଇବାର ଉପଯୁକ୍ତ ନାହାନ୍ତି ବୋଲି ସେ ଜାଣି-
 ଥିବାରୁ ଯେଉଁ ଚୁର ବନ୍ଦ ଜଣ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ
 କର ଚାହାଙ୍କଠାରେ ପରିଚିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି
 ଦର୍ମ ଗାଲି ବେଳେ ହେବଳ ଚାହାଙ୍କୁ ଲେଖନ୍ତି
 ଯେବେ ସେଗୁଣ ବ୍ୟାପୀ ହୋଇଥାଏ ଓ ଚାହା
 ଭଗାନ୍ତି ଅବଦାନ ନୁହଇ ତେବେ ଚାହାଙ୍କର
 ଉଚ୍ଚତ ଅର୍ଥବିହୀନ ଚାହାଙ୍କୁ ଅପଣା ସିରପ୍ରାପାଣୀ
 ପଦରେ ରାଜ୍ୟ ଜଣେ ଓଡ଼ିଆକୁ ମନସିରିରେ
 ରାଜ୍ୟ ଯେ ସେ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ସିରପ୍ରାପାର
 ହୋଇ ପାଇବ । ମାତ୍ର ଅର୍ଥବିହୀନ ବଳାଳବୋଲି
 ସାହେବ ଚାହାଙ୍କୁ ଉତ୍କଳର ଦେବେ ନାହିଁ
 ଚାହା ହେଲେ ଉପଯୁକ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ମିଳିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ସିରପ୍ରାପାଣୀ ପଦ ଉଠାଇ ଦେଉନ୍ତି । ସାହେବ
 ଜଣ ମତ ବହୁ ଯେ ଓଡ଼ିଆରେ ଦେବଳ
 ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କ ଦର୍ମ ବରଦେ ବଳାଳୀ ମୁଦନମାନ
 ଗୋରୁଟା ଯେଉଁ ଦେଲଣା ମରୁଟା ପ୍ରଭୃତି
 ଯେଉଁମାନେ ଅପଣା ଅବନ ପ୍ରାକକୁ ବସୁତ
 ହୋଇ ପୁରୁଷାଦାନମେ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ବାସ
 କର ଅଭିଯାଜ ହେଉଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ
 ସରକାରୀ ଦର୍ମ ପାଇବେ ନାହିଁ । ସେଗୁଣ ନ
 ହେଲେ ଚାହାଙ୍କୁ ଅମଳବସୁ ବଡ଼େ ବାଧ୍ୟତା
 ନାହିଁ କାରଣ ଉଚ୍ଚକଳର ବଳେରୁଣ ଓ
 ଅପଣା ମହକୁମାରେ ଅଦେବ ଉପଯୁକ୍ତ ଲୋକ
 ହେବେ ଓ ଏ ଲୋକମାନେ ଅପଣା
 ଦେବ ଭାଗ କରୁ ବସୁତାଳରୁ ଓଡ଼ିଆରେ
 ରହୁଥିବାରୁ ବଳାଳାବଦେ ଓଡ଼ିଆ ଅଟନ୍ତି ।
 ଯେ ପ୍ରକଳେ ଦର୍ମପଦର ସାହେବ ସେଗୁଣ ଦୁହିଁ
 ନାହାନ୍ତି ଅନୁମାନକର ବ୍ୟାଧିରେ ତ ହେବ ?
 ଅନୁମାନେ ଏସବୁ ଲେଖିବାର ହେବୁ ଏବଂ
 ଯେ ଦର୍ମପଦର ସାହେବ ଯାହା ବହୁ ହୁଅନ୍ତି
 ବ ସେ ଓଡ଼ିଆଙ୍କୁ ଉତ୍କଳର ଦେବା ଶାଈ ବଜ
 ଯାହାକି ଚାହା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅପାର ଅଧିକ
 ଏଗୁଣ ବୁଝିବାରେ ସେ ଅପେ କ୍ରମରେ ପତ
 ଅଛନ୍ତି ପୁଣି ସଂସାରକୁ ସେହି କ୍ରମରେ ପତା-
 ଲଦାକୁ ତେଣୁ ବରୁଅଛନ୍ତି ।

ଅନୁମାନେ ବୁଲିଲେ ଚାହାଙ୍କର ବରୁ
 ଅଧିକ ଯେ ଗ୍ରାହଣ ଉଲ୍ଲସ୍ ମ ବୁଝ ସାହେବଙ୍କ
 ଠାରୁ ଗୁଣିବ ନଜନ ଅଭିଧାନ ଉପହାରଠାଇଅଛି
 ଏଥିରେ ଓଡ଼ିଆପଦକୁ ଲିଖିତ ପ୍ରକାଶନମାନ
 ସଂଯୋଜକ ହୋଇ ଦେଖାଯିବ ଓ ଉପେକାୟ
 ହୁଏ ଏବଂ ପୁଲର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ଏହା

ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି । ପୁସ୍ତକର ଅକାର ୨୨*୨୩
 ଓ ପ୍ରକାଶନରେ ବରୁ ପୁସ୍ତକ ଅଛି ଓ ଯେମନ୍ତ
 କ୍ଷୁଦ୍ରାକ୍ଷରରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଅଛି ବୋଧ ହୁଅଇ
 ଏଥିରେ ପ୍ରାୟ ଲୋକସଂସାର ଓଡ଼ିଆପଦର
 ଲିଖିତ ଅର୍ଥ ଲେଖା ଯାଇଅଛି । ଅନୁମାନେ
 ଏଥିର ମୁଦ୍ରାକ୍ରମ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଉପଯୋଗୀତା
 ଦେଖି ଅନୁମତ ହୋଇଅଛି । ପୁସ୍ତକର ବେ-
 ଷରେ ଲେଖକ ନାମ ଓ ଉଚ୍ଚିତ ସବୁର ବୈ-
 ଜ୍ଞାନକ ନାମ ଦିଆ ଯାଇଅଛି ଏ ପୁସ୍ତକଟି
 ଏକା ଶ୍ରବଣ ପକ୍ଷରେ ବାଧ୍ୟ ବି ଅପକ୍ଷର
 ଲେଖକର ମଧ୍ୟବହୁତ ପ୍ରୟୋଜନରେ ଅସିବ ।

ଅନୁମାନକର ଯାକପୁସ୍ତକ ସଂବାଦବାଜା
 ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବି ଅଗସ୍ତ୍ୟ ମାସ ୩୦ ର
 ସମୋଦାର ଅନାବାଦରେ ଦେଖ ହେବା ପକ୍ଷ
 ଦ ୧୯୯୯ରେ ଦେଖ ହେବ ଲେଖକର ପକ୍ଷ
 ହେବୁ ଲେଖକପ୍ରକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେବ ଓ
 ଏହି ଲାଭକ୍ରମ ଦ ୧୯୯୯ ନ । ମୁ । ଅଗସ୍ତ୍ୟ
 ଚା ୨୭ ରାଜ୍ୟ ଶୁକଳର ସ୍ଵରରେ ଘୋର ବସୁ
 ଓ ନଦୀଦଳି ପ୍ରକଳରେ ଘରବୁ ଲାଖିବିବ ।
 ଶୁକଳେ ପୁନ୍ୟ ପଦକ ହେବ ସେ ଶବଦ
 ଶୁଣି ଦେହ ପରୁ ବାହାରକୁ ବାହାର ନ ହେବ
 ଉଚ୍ଚକଳର ଥାଇ ନାମ ପୁରଣ କରବ ଏହି କଥା
 ଶ୍ରୀ ବିଶେଷାଠାକୁଶଳୀ ସ୍ଵପ୍ନରେ ବହୁଅଛନ୍ତି
 ବୋଲି ଜନର ବ୍ୟବହାରେ ସେ ଚାହିଁ ଶୁ-
 କଳେ ଏ ଯାକପୁସ୍ତକ ସହର ବାସିନାଳେ
 ଉଚ୍ଚକଳର ରହୁ ଶ୍ରୀ ରାଜବଜ ଓ ପୁରଣ ଶବଦ
 ବାଦ୍ୟ ଓ ହୁଲହୁଲ ଥିଲେ ରହ ଦେଖ କଲେ
 ବହୁ ନ ହେଲ । ବଏ ଏସବୁ ବଥା ରଜନା
 କରୁଅଛି ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ ଅଧିକ ମଧ୍ୟବରୁ
 ସହର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ହାତ୍ତିରେ ବଣିଏ
 ଲେଖାଏ ମାତାପୁରୁଷଙ୍କ ନାମରେ ଅଲ୍ଲୀପିତା
 ପକ୍ଷରେ ଚାହାଙ୍କୁ ଲିଖିତ ଓ ପଲିପା ପ୍ରକାଶକ
 ବରୁ ଉପକଳ ହେଉଅଛି ଯାହା ପାଦରେ ସେ
 ହାତ୍ତି ପହୁଡ଼ି ଅଛି ସେ ଲିଖିତ ଏବଂ ସେ ଓ
 କୋଟିଏ ପଲିପା ଦେଇ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଲିଖିତରେ
 ରାଜ୍ୟ ଦେଖିଅଛୁ ଏପ୍ରକାର ଜାବ ଚଳୁଅଛି ବେ-
 ଷରେ ସେ ଲିଖିତ ଓ ପଲିପା ବଏ ଦେଉ-
 ଅଛୁ ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ ଅଲ୍ଲୀପିତା ସହର-
 ହେଉଏ ବସପିତା ଓ ହାତ୍ତି ଓ ଲିଖିତ ୧୨/୨
 ପଲିପା ଏକଜାଗାରୁ ପ୍ରାପ୍ତି କର ରିପୋର୍ଟ ସହର
 ଏଠା ବଏଶୁ ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ହିଲୁରୁ ପଠାଇ-
 ବାରୁ ସାହେବ ରୁକ୍ତ ମାନ ଯାହାଠାରୁ ପାସ୍ତା

ଯାଇଅଛି ଚାକୁ ଦେଇ ଚାହାର ରହିବ ପଠା-
 ଲଦାର ଅଛି ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
 ଲେଖନାଥକ ମୌଜାକାବାହୀ ଓଡ଼ିଆପଦାଳ୍ପଣ
 ଅନୁମାନେ ଶ୍ରୀ ବି ଚାହାର ନାମ ଲେଖିଣୀ
 ଅଟେ । ସେ ଅଠରବରଷ ବୟସୀ ଥାଇ ବର୍ତ୍ତ-
 ମାନକୁ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇଅଛି ଏହା ଶୁଣି ଉକ୍ତ
 ଶ୍ରୀ ଗର୍ଭରେ ସ୍ଵପ୍ନ ମହାପ୍ରଭୁ ତନୁ ହେବେ ବୋଲି
 କହି ଚାହାକୁ ଦେଖିବ ଶାଈ ପ୍ରକାଶନ ଲେଖକ
 ଯାଉଅଛନ୍ତି ।

ଗଜ ଅଗସ୍ତ୍ୟମାସ ୩୨* ରାଜ୍ୟ କୁଧୁବାର ଦନ
 ବାଳୀ ବୁଲିଯାଉ ଥାଉ ରାସ ଏକପ୍ରକାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଘୋରବୁଝି ହେଲା ଯେ ଚପୁରେ ଦେବେବ
 ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଘରଗାନ୍ଧି ଲାଖି ଯାଇଅଛି ଏ ଦିନି
 ପ୍ରକାଶନ ସାମାଜ୍ୟରୁ ସେ ବରଷା ହେଉଅଛି ।

ସହଜାକର ରଜାଙ୍କ ନାମ ଓ ବିପ୍ରଗଜରେ
 ଚାକ ଲକ୍ଷ୍ୟର ଜଣେ ମାଜୁଲ ସରକାରୀର
 ପରଠିଆକା କାର କର ଟଙ୍କା ଉପୁଲ ନିମନ୍ତେ
 ପ୍ରକାଶୁ ଉଲବ ଦରୁଥବା ଓ ସେ ଚାଲ
 ବିପ୍ରଗଜ ପରଠିଆନା ଥିବୁ ପକ୍ଷନାରୁ ପରଠିଆନା
 ସହର ଅପାମିକୁ ବଜା ଅନରେଣ ମେଜିଷ୍ଟ୍ରା
 ସମ୍ପର୍କରେ ପାଇବ ଓ ଉପସ୍ଥିତମାନଙ୍କଦ୍ଵାରା
 ବରୁ ନିମନ୍ତେ ପଠାଇବାରୁ ଅପାମୀ ଏଠା
 ସାହେବଙ୍କ ହଜୁରରେ ଉକ୍ତ ବିଷୟ ବରୁଥବା
 ଏବଂ ବରୁ ଅଛି ମଦଦମା ବରୁ ଦେଖ
 ହୋଇ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ପୁରୀର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଅର୍ପିତୁ ସାହେବ
 ଏକବର୍ଷର ବ୍ୟାପୀ ଦେଇ ବଳଭରୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି
 ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଶ୍ରୀ ବିଦ୍ୟ ସାହେବ ଚାହାଙ୍କ ଦର୍ମରେ
 ରହୁଛୁ ଦେବାରୁ ପୁରୀ ଲୋକମାନେ ଅନୁମତ
 ହେବାର ଜଣାଯାଏ ।

ଏଥରର ହୌସରେ ପରୁଥା ମନନ ଓ
 ସ୍ଵାପ୍ରକା ବଳାହାର ପ୍ରଭୃତି ଅପସ୍ୟ ଘଟିତ
 ମଦଦମା ଅଧିକାଂଶ ଦେଖାଯାଏ । ଦେବେବ
 ପ୍ରକାର ଲେଖକର ଫାଉଣ୍ଡାସନ୍ ଅପସ୍ୟ ସେ
 ବି ସଂଜାମକ ଅଧିକ ଯେ ଚଳୁ ବିଦେଶରେ
 ସକୃତା ଲେଖକ ଏକପ୍ରକାର ଅପସ୍ୟ ପରୁଥାନ୍ତି ।

ଘୋରଦେବ ପ୍ରକାଶ ନରଣିପା ମୌଜାରୁ
 ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଅଧିକରେ
 ଗୋଟିଏ ବାଜେ ଉଚ୍ଚକର୍ଷ ବସୁବର ବାଦନା ଅଛୁ
 ଯେ ଚାହାର ବର୍ଷେ ହେଲା ସାମନା ସ୍ଵାଧିକାର

ହେଉଥିବୁ ଓ ଅଜ୍ଞ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କରେ ଯୋ-
ନମାଦସ୍ତ୍ରୀର ଶକ୍ତିମାନ ଲକ୍ଷଣ ଦୃଷ୍ଟି । ସତ୍ୟ
ହେଲେ କହୁ ଚମତ୍କାର ଚନ୍ଦ୍ର ଅଟଇ ।

ଯାହାପୁରୁର ମନସ୍ତେ ବାନ୍ଧୁ ଯଦୁପାଥ ବାସ
ଲମାସର କୁଣ୍ଡା ପାଇଅଛନ୍ତି । ଶୁଣାଯାଏ ଯେ
ପୁଣ୍ୟର ଏକାନ୍ତ ମନସ୍ତେ ବାନ୍ଧୁ ଯୋଗ୍ୟ-
ପୁରୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଏହାଙ୍କ କର୍ମରେ ରହନ୍ତେ ।

ଗଜ ଗୁପ୍ତକାର ସହ ପୁଲ୍ଲଗାୟକା ସମୟରେ
ବନ୍ଧବ ବେଳକାଳୀର ଶ୍ରୀ ବରଦମାନଙ୍କ ଘର
କନ୍ୟା ପାଇବାଦାରେ ଲକ୍ଷଣକୁ ଚିତ୍ତ ଲୁହାର
ରେଳ ମଧ୍ୟରେ ଗଲ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀ ବାହାରକୁ
ଅସି ଏକଗୋଟା ଶୈବ ସହାୟରେ ପାଦେରେ
ଚଳି ବାହାରକୁ ଚୋର ପତ୍ର ପଳାଇଲ ।
ଚନ୍ଦ୍ରର ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ପରେ ତାହା ସର୍ବ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ
ତାହାକୁ ନ ଦେଖି ଗୋଳ କରବାରୁ ବର୍ମଗୁରୁ-
ମାନେ ଗୋଳ ନ ପାଇବାରୁ ସୁଲକ୍ଷ ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ତେ
ଧର ଅକଳିକାଙ୍କ କନ୍ୟାକୁ ମମାଦ ଦେଲେ ।
ଚନ୍ଦ୍ର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପୁଲକ ବାଧ୍ୟ ଏ ଯେ ଶ୍ରୀ ସମ-
ୟରେ ତାହାଙ୍କଦ୍ୱାରା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଯୋଗ୍ୟ ଲକ୍ଷଣ
କଦାଳିନୀ ସର୍ବ କର୍ମରେ ଏକକ୍ରମ ସମାପ୍ତ ଶି-
ଘ୍ରାରେ ତାହାକୁ ଗିରପାର କଲେ । ଏସ୍ତ୍ରୀ
ପୁଣ୍ୟରେ ସମ୍ପଦା ବରଜା ଅଧ୍ୟକ୍ଷରେ କଳ୍ପ-
ସାହେବଙ୍କଦ୍ୱାରା ନ ୭ର୍ଷ ବଠିନ ପରଶମସହଜ
ବନ୍ଧୁ ପାଇଥିଲ । ଏସ୍ତ୍ରୀର ବାହାସକୁ ଧନ୍ୟ
ବୋଲିବାରୁ ଦେବ ମାତ୍ର ପୁଲକକୁ ଯାହା ଶ୍ରୀ-
ପାରିଲ ନାହିଁ ଏସ୍ତ୍ରୀରେ ତାହାର ବୁଦ୍ଧିକ ବିଦା
ସରକାରୁ ଦେଉଅଛ ।

ପ୍ରେମପଥ ।

ଶାଳ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଉତ୍କଳଭାଷାବାସୀମାନଙ୍କ
ମହାନୟ ସମାପେଷୁ ।

କାମନହୀନ କନ୍ଦୋକପୁରେ କହୁ
ପ୍ରଜାକର ବିକାସ ।
ଅଷ୍ଟାଶତା ବାଣୀ ।

କଷ୍ଟେ ପ୍ରଭୁ ଏବେ ବସନ୍ତ ହେଲ । ଉତ୍କଳ
ଦେଶ ଶାମନହୀନ । କମ ବରଦା ଏହୁ ଅପ-
ରାଧା କଷ୍ଟେ ବି ପ୍ରଭୁ ପାଠ୍ୟ ଉପାଦ । କୁପା
ରେ କାନ୍ଦେ । ସତକଳ ବସା ପୁଣ୍ୟ କଷ୍ଟରେ ।
ପ୍ରଭୁ ଶାଳକ ଉଦ୍ଦେବନ ଯେତ । ପୁଣ୍ୟ ସମ୍ପଦ
ମାତ୍ର ଶି ଅଟ । ଏ କାମନାହୀନ ବୋଲିଲ
କଲ । ହସତ ବସୁଦା କରକରୁ । ହୋଇ
କଷ୍ଟପୁର । ତମେ କୃଷି ହେଲ ପାଣିପଦ ।

ହାତମେ କଷ୍ଟ ସୁତରା ହେଲେ । ପୁଣ୍ୟକ ପୁଣ୍ୟ
ନ ପୁଣ୍ୟରେ ହେଲେ । ପ୍ରଜାମତ ବଦୋଦସ୍ତ୍ର
ଥିଲ । ଏବେ ତାହାର ଶୋଲଗଣ ହେଲ ।
କି ସ୍ୱରୁର କଲେ । ପ୍ରଜାକୁ ଲକ୍ଷଣ ଅବା
ପାହୁଲେ । * । ପ୍ରଜାକୁ ହେଲେ ରାଜ କର୍ମପୁର ।
ଅଧିକ୍ଷ ହିତାକାଂକ୍ଷୀ ଏ ଦେବର । ଅବା କରକ
ପରବଗ ହୋଇ । ମୁଦୁକ୍ଷି ବର୍ଷକୁହର ରୁ ।
କି କଲେ କି କଲେ । କେଳବଦେ ପ୍ରଜାକୁ ନ
ରୁହିଲେ । * । ଅନେକ ପ୍ରକାରେ ଦେଲଣ
କର । ସକ୍ଷୁକ ନୋହୁଛି ମନ ତାହାର । ଚନ୍ଦ୍ର
ଉପରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କଲେ । ଦୋହର ଉପରେ
ଦୋହ ନଦଲେ । ଏସର ଦାହରେ । ପ୍ରଜାକୁ
ରୁଣେ କହଲେ ନ ସରେ । * । ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରଜାକୁ
ଲକ୍ଷଣେ ଏପନ । ବୃକ୍ଷଗ୍ରାହର କି ହୋଇବ
ସୃଷ୍ଟି । କର୍ମ କର ମୁଲ୍ୟ ରକ୍ଷଣେ । କଷ୍ଟେ
ଥିଲୁ ଧନ ସଂସ୍ତୁ କର । ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଏବେ ତ ।
ସରକାରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ହେଲ ପାତ । ୭ । ଯେହେ
ମଧ୍ୟମାତ୍ର ସଂସ୍ତୁ କଲେ । ବୁଦ୍ଧ ଚିନ୍ତି ହୋଇ
ମଧ୍ୟସ୍ତରେ । କମ୍ପନ କର ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
ହର କିଅନ୍ତୁ ପୁଷ୍ଟକର ବଦ । ସେହୁପର ଏହୁ ।
ସରକାରଙ୍କର ନଷ୍ଟ ହୋଇ । ୮ । କମ୍ପନକୁ
ବୁଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି କହେ । କଦେବନ କରୁ ଅତି
ଅରୁଣେ । କେଲ ଉତ୍ତ ପ୍ରଦ କର ପ୍ରସନ୍ନ ।
ପ୍ରଜାକୁ ବରକୁ ପ୍ରସାଦନ । ନ ହୋଇ
ମରନ । ରମ୍ୟୋଃ ବରଷ୍ଟ ସତର ସ୍ତାମ । ୯ ।
ଧବ ପୁଣ୍ୟକର ତୁଣ୍ଡ ଦେଲେ । ଉତ୍କଳ
ତାଙ୍କ ପଦୋପତ୍ତି ଦେବେ । ପୁଣ୍ୟକ ତୁଣ୍ଡ
ନ ଦେଲେ କିଲେ । ଅତି ଅକାଳୀ ଲକ୍ଷଣେ
କରଣେ । ଏହି କଦେବନ । ଦେବକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
ହୋଇ ପ୍ରସନ୍ନ । ୧ ।

କୃଷକ }
ଗାମକ } ଶ୍ରୀ ରାଜନେତ୍ରକଲ
ବିକଳା ଉକ୍ଷୁକ ବୋଲ ଏହା ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇ ନାହିଁ ବେକଳ ଉପମାହୀନ ପ୍ରଜାମାନେ
ବାସ୍ତବରେ ଅଗାମ ପୁଣ୍ୟରେ ପତ୍ରକ ହୋଇ
ଥିବାର ଗୋଟିଏ ଉପାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଏହା
ପ୍ରକାଶିତ ହେଲ ।

ବନ୍ଧୁପଥ ।

ଶାମନାବଦତ ପ୍ରମୟର ସଂଯୋଗତ ହୋଇ
କଷ୍ଟକ୍ରମେ କଷ୍ଟାବଦ ଯଶାକସ୍ତରେ ମୁଦୁକ
ହେଉଅଛି । ଅତିଏବ ପାହାରକ କଶାକ୍ରମେ

ଅନ୍ୟ ଦେହେ ଉକ୍ତି ସୁସ୍ତକର ସଂଯୋଗତାଦ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯତ୍ନ ହରବେ ନାଟ ।
ଶ୍ରୀଯୋଗିନ୍ଦ୍ରକାବ୍ୟସୁତ ବଦ୍ଧ
ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ଦତ୍ତ ।

ଅମ୍ଭେ ବୁଦ୍ଧବତ ଏଦଳନ ସମ୍ପଦ । ସା ।
କେବଳା ଓ ଉତ୍କଳୀୟ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ-
ପଦକାବ ମନୋଧାରଣକୁ ଜଣାଇଅଛି । ଯେ
। ସା । ହାଲ ଉତ୍କଳୀୟ ଶକାବା ଲକ୍ଷଣକ୍ରମ
ସେବନେହେଲେ ଯେଉଁ କ୍ଷମତାପତ୍ର ଅର୍ଥକୁ ଅମ୍
ମୋହାରନା ଦେଉଥିଲୁ ତାହା ଗତ କଲେ
ମାତ୍ର ତା ଏ ରମ୍ଭରେ ତାହାକୁ ଉପାସ
ଦେଉଅଛି ।
ବୁଦ୍ଧବତ ଏଦଳନ କହଣ ।

Recently Published,

AN ORISSA AND ENGLISH DICTIONARY,
designed for the use of European and
Native Students and Schools,
By WILLIAM BROOKS.
PRICE,—Bound in cloth ... Rs. 2 8 0
Extra for Postage, per copy 0 4 0
Applications to be sent, with pay-
ment, to The Superintendent of the
Orissa Mission Press, Cuttack.

ଦେଖାବୁ ଓ ବଦେଖାବୁ ସମ୍ପଦକଲ
ଓଡ଼ିଆ ଓ ଇଂରାଜୀରେ ଶ୍ରୀଏ ଅଭିଧାନ
ସଂକଳନ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଅଛି ।
ପୁଣ୍ୟ-ଲକ୍ଷଣକ୍ରମେ ସମ୍ପଦ ଗ ୧ ୭ ୮ ୧
ମୋଦ୍ୟକାଲ ତାଙ୍କମାସୁରୀ ୮୦୧
ଓଡ଼ିଶାମିଶନପ୍ରେସରେ କଟକରେ ପାସ୍ତ ହେବ ।

ମୁଦ୍ରାପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀଗୀର୍ଣ୍ଣାବିହାରୀ ନାଲକର ବଦ୍ୟା	୪୭୩
" " " ଅଠଗଡ଼	୪୭୫
ବାବୁ କନ୍ଦୁକୃଷ୍ଣଚାନ୍ଦ ବଦ୍ୟ	୪୭୬
" ଗଣେଶପୁରାଣ	୪୭୭
" ଅଭିଧାନକର	୪୭୮
" ରାଜବଦ୍ୟୋଗ୍ୟୋଷ	୪୭୯
" ଅଦ୍ୱାଇତଦତ୍ତ	୪୮୦
" ବୁଦ୍ଧବଦ୍ୟୋଷ	୪୮୧
ଏହା ବି ବୁଦ୍ଧବଦ୍ୟୋଷ	୪୮୨
ଅଦ୍ୱାଇତ	୪୮୩

ପୁଣ୍ୟ ଏହି ଉତ୍କଳଭାଷା ସତ୍ତ୍ୱବଦ୍ୟବଦ୍ୟ
କାବ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଶେଷାନ୍ତର ଯଶାକସ୍ତରେ
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।